

بازدید شد
۱۳۸۲

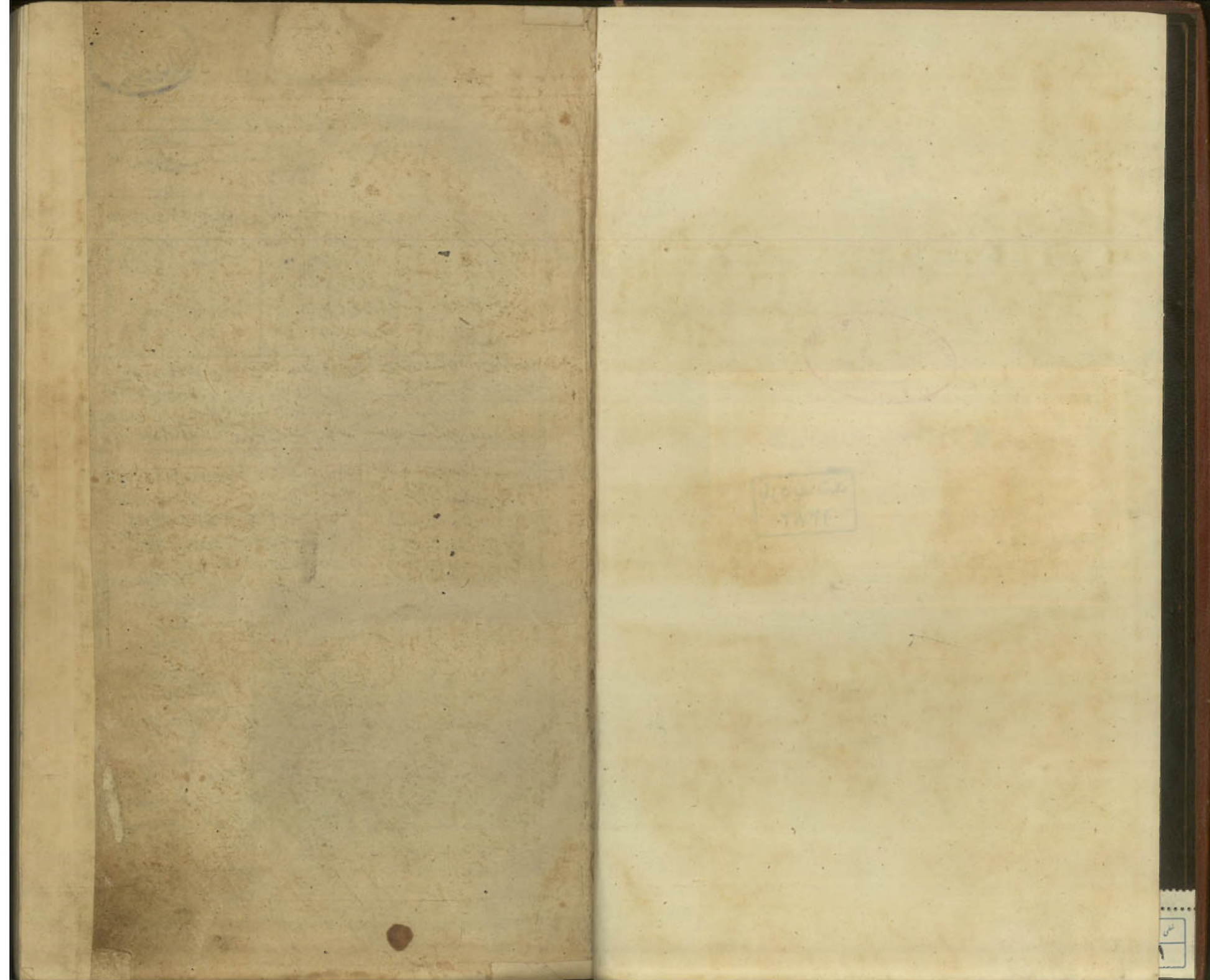
۸۲۱۱

۴۹۲۰۸

بازرسی شد
۱۶ - ۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی	
مؤلف: ملا محمد حسین غلام	شماره ثبت کتاب: ۴۹۲۰۸
موضوع: شرح حال حضرت خیرا	شماره قفسه: ۳۲۱۸
۸۲۱۱	۸۸۲۷

کتابخانه ملی - فهرست
۸۲۱۱

عالم شہ

پاکستان

شد

أهدى إلى امرئ من حاشي جند توغية
طالع الفيل في الزمان

کتاب انوار جنبه ۱۲۹ هجری
سال ۱۲۹۲ هجری الاول ۱۲۳۲ شمسی
کتابت از حضرت آقا میرزا محمد باقر
دیوانی بمکه اینجام شد هر کس طبع نماید
ضامن از کفر و فسق

N 170

کتاب انوار حسینی در سال کمینار و دست
چهل و پنج هجری و اصل کتاب خانه نواب
مستطاب شاهزاده اعظم بهمن میرزا حسین فرزند
کامکار نواب مستطاب مالک قیاباب الله
العلیه عباس میرزا دام شوکت گردید و بر آن

[illegible][illegible]

۱۰۰
 این کتاب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران ثبت شده است
 شماره ثبت ۱۰۰

القطان عن الشكري عن الحواري عن ابن عباس عن ابي عبد الله عن جابر عن
ابن جعفر عليه السلام عن جابر بن عبد الله قال قيل يا رسول الله انك تقيم فاطمة
وتكثر منها وتكثر من سائر نساءك وتفعل بها ما لا تفعل به باحد من بناتك فقال ائت
حبيبك عليه السلام اثنان يشدا احدهما من ثجاج الخبث فاكلهما ففعلت ما في صلبها
ثم واقعت حبيبك فحملت فاطمة عليها السلام فانا انتم بهذا الرجعة **مسند شيخ**
فخر ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي عليه السلام في كتاب عمل النزيل بسند
از حضرت امام محمد باقر عليه السلام روي عنده ان حضرت فاطمة زهرا كرهت من عبد الله اعداى عن كره
عوض كرهه كرهت حضرت رسول الله صلى الله عليه وآله كرهت من عبد الله اعداى عن كره
صلى الله عليه وآله را و در رساله كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
ما هو الذي فيه من كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
ان بولس كرهت من عبد الله و ان فاطمة كرهت من عبد الله و ان فاطمة كرهت من عبد الله
سبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
و بعد ان كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
حيات و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
نفردي عن عمر بن عبد الله عن عبيد الله بن موسى العنبي عن جكة النخعي عن
طاووس الجاني عن ابن عباس قال دخلت عاتكة على رسول الله صلى الله عليه وآله
وآله وهو يقبل فاطمة فقال له اني انا رسول الله قال اما والله لو علمت حجة
لما اذنت لي ما احببنا المخرج الى السماء الرابعة اذن حبيبك فانا لم نكن
نحبه اذن يا محمد فقلت انكم و انتم تحبونها يا حبيبك قال نعم ان الله عز وجل
فعلت لي آية و اني اكون على ما يكون في القبر و اني اكون في القبر و اني اكون في القبر
فعلت لي آية و اني اكون على ما يكون في القبر و اني اكون في القبر و اني اكون في القبر

من رباح الخبث و قد اشتهر بها من الملائكة ثم اني صرحت الى السماء الخامسة
ومنها الى السماء السادسة فوجدت يا محمد نعم الابن انك ابل منهم و نعم الاخ اخوك علي
فاما صرحت الى الجحيم فوجدت يا حبيبك ما كنت تريد فاذ خلعت الخبث فانا انا اخرجهم من نور
في صلبها ما كان يطوي بان الحبل فاحلقت فقلت حبيبك حبيبك من هذه الخبث فانا
هذه لا حبيبك علي بن بابويه عليه السلام و هذا ان الملائكة يطويان له الحلق و الحلق
اليوم الغني ثم قد كنت انا فانا انا فاطمة البين من الرشد و اطيب راحة
من يملك و احل من العسل فاحلقت راحة فاكلتها ففعلت راحة فاكلتها
صلى الله عليه وآله فقلت اني الاصل واقعت حبيبك فحملت فاطمة فاطمة فاطمة
ابنته فاذ الشفت الى الجحيم فحملت راحة فاطمة فاطمة الشفة **مسند شيخ**
ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي عليه السلام في كتاب عمل النزيل بسند
از حضرت امام محمد باقر عليه السلام روي عنده ان حضرت فاطمة زهرا كرهت من عبد الله اعداى عن كره
عوض كرهه كرهت حضرت رسول الله صلى الله عليه وآله كرهت من عبد الله اعداى عن كره
صلى الله عليه وآله را و در رساله كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
ما هو الذي فيه من كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
ان بولس كرهت من عبد الله و ان فاطمة كرهت من عبد الله و ان فاطمة كرهت من عبد الله
سبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
و بعد ان كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
حيات و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه و بسبب كرهه
نفردي عن عمر بن عبد الله عن عبيد الله بن موسى العنبي عن جكة النخعي عن
طاووس الجاني عن ابن عباس قال دخلت عاتكة على رسول الله صلى الله عليه وآله
وآله وهو يقبل فاطمة فقال له اني انا رسول الله قال اما والله لو علمت حجة
لما اذنت لي ما احببنا المخرج الى السماء الرابعة اذن حبيبك فانا لم نكن
نحبه اذن يا محمد فقلت انكم و انتم تحبونها يا حبيبك قال نعم ان الله عز وجل
فعلت لي آية و اني اكون على ما يكون في القبر و اني اكون في القبر و اني اكون في القبر

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible]

نأخاطبكم **ابن عباس** استشهد كذا في كتاب تاريخ نوابه ووفات اهل البيت عليهم السلام ذكر كذا وحدث
 شيخنا **ابن عباس** كذا في الخبر انه قال في الحقيقة افاده وربعان جعل در بياكاه ودر روز
 افاده استبدا به غيب كذا في كتاب **ابن عباس** مؤلفه فاطمة عليها السلام
 لابن بابويه رحمه الله الى السقاء حيث همس قالت قال في مؤلف الله صلى الله عليه
 وآله وقد كنت شهدت فاطمة عليها السلام وقد كنت تبعدوا بها فكم ارضا
 وما حال علي الله عليه وآله ان فاطمة حلفت حذرة في عودته **ابن عباس** شيخ فخر
 ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي قال في كتاب بول فاطمة عليها السلام
 كذا في كتاب **ابن عباس** استشهد كذا في كتاب **ابن عباس** مؤلفه فاطمة عليها السلام
 اذ في بن جعفر كذا في كتابه ما مره به يوم ودر روز حضرت فاطمة عليها السلام
 اولاد حضرت بن عباس من ان حضرت خولى بنى فون عباس كذا في كتابه اذ في كتابه
 في آية ان حضرت فاطمة عليها السلام في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 علي السلام حوريت ورويت ان بنى راضا وادى صاف من ريان به ودر روز
 حبيب بانان به **ابن عباس** وحدث عليهما السلام بعد النبوة عيسى بنين وبعدها اخرا
 في كتابه بنين واثبات مع رسول الله صلى الله عليه وآله في كتابه بنين وبعدها اخرا
 حابرت مع رسول الله صلى الله عليه وآله الى المدينة ففرقهم امين علي عليه السلام
 بعد مقدمهم المدينة يسلمه وبعث النبي صلى الله عليه وآله فاطمة عليها السلام
 يومئذ مائة عشرة سنة وعاثت بعد ابنها الحسين وبعثه يومئذ **ابن عباس** شيخ فخر
 علي بن ابي طالب في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 بعد از نبوت حضرت بن عباس في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه

شرح نزهة المجالس
 في مناقب اهل البيت
 من آل محمد وآل آل محمد
 في مناقب اهل البيت
 من آل محمد وآل آل محمد
 في مناقب اهل البيت
 من آل محمد وآل آل محمد

بعد از روز ودر روز **ابن عباس** استشهد كذا في كتاب تاريخ نوابه ووفات اهل البيت عليهم السلام ذكر كذا وحدث
 شيخنا **ابن عباس** كذا في الخبر انه قال في الحقيقة افاده وربعان جعل در بياكاه ودر روز
 افاده استبدا به غيب كذا في كتاب **ابن عباس** مؤلفه فاطمة عليها السلام
 لابن بابويه رحمه الله الى السقاء حيث همس قالت قال في مؤلف الله صلى الله عليه
 وآله وقد كنت شهدت فاطمة عليها السلام وقد كنت تبعدوا بها فكم ارضا
 وما حال علي الله عليه وآله ان فاطمة حلفت حذرة في عودته **ابن عباس** شيخ فخر
 ابو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي قال في كتاب بول فاطمة عليها السلام
 كذا في كتاب **ابن عباس** استشهد كذا في كتاب **ابن عباس** مؤلفه فاطمة عليها السلام
 اذ في بن جعفر كذا في كتابه ما مره به يوم ودر روز حضرت فاطمة عليها السلام
 اولاد حضرت بن عباس من ان حضرت خولى بنى فون عباس كذا في كتابه اذ في كتابه
 في آية ان حضرت فاطمة عليها السلام في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 علي السلام حوريت ورويت ان بنى راضا وادى صاف من ريان به ودر روز
 حبيب بانان به **ابن عباس** وحدث عليهما السلام بعد النبوة عيسى بنين وبعدها اخرا
 في كتابه بنين واثبات مع رسول الله صلى الله عليه وآله في كتابه بنين وبعدها اخرا
 حابرت مع رسول الله صلى الله عليه وآله الى المدينة ففرقهم امين علي عليه السلام
 بعد مقدمهم المدينة يسلمه وبعث النبي صلى الله عليه وآله فاطمة عليها السلام
 يومئذ مائة عشرة سنة وعاثت بعد ابنها الحسين وبعثه يومئذ **ابن عباس** شيخ فخر
 علي بن ابي طالب في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 بعد از نبوت حضرت بن عباس في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه
 في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه اذ في كتابه

خبر کردی علیهم السلام است و آنکه حضرت پدر اتم سلمه از امیر بن المغیره بن عبد الله بن عمرو بن العاص
میرام سلمه از جانب پدر و خضر عوی ابو جهم بود و مادر اتم سلمه عاتکه دختر عبد القلب بود که
عمر حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله باشد و بعضی عاتکه بنت عامر نقل کرده اند قبل از نزوح
انحرث زوجه ابوسلمه بن عبد الله بن اسود را در ابوسلمه بزه و خضر عبد القلب بود که عمر حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله بوده باشد و اتم سلمه از نوهر او نشو عر نام میری و زینب نام دختر و هشت عمر دور
حک جمل در خدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بود و حضرت آقا و اوالی بحین نمود و اتم سلمه
بعد از فوت جمیع زنان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رجعت باز می پوست و بعضی رجعت و
وفات حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دوستد ابراهیم صاحب حضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهرا چنین
علیهم السلام بود و در آنکه ایام **الحسن** شیخ محمد بن جریر طبری امامی علیه السلام بسند معتبر در زینب
و لایزال امامه است کرده است از حضرت اتم سلمه بنی ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام
که آنحضرت فرمود که ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در سیم ماه جمادی
الآخر سال چهل و پنج از ولادت سر سعادت حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله واقع شد
پس حضرت فاطمه زهرا سلامت الله علیها **سید سال** در آنکه حضرت اقامت فرمود و وصال
در روز شنبه ششم بود و بعد از وفات بر آنجا بخت نمود و در روز دهم از آنجا بخت نمود و در
روز شنبه ششم شهر جمادی الآخر سال یازدهم هجرت از در خانه بیرون رفتی و در آنجا
علیها السلام شیخ مذکور در آن کتاب بسند آورده حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و آنحضرت
از پدر بزرگوارش و از جد عاتکه از ابن عباس گفت که حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام با قدمها کش بلند شدند و در روز شنبه ششم در آنجا بخت نمود و در روز دهم از آنجا
پس چون حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله اجرت فرمودند از آنکه خطه سبوی مدینه شریفه و
بنای مسجد در مدینه طیبه که پیشتر شده و آنس با اهل مدینه گرفته و بلند شده که توحید آنحضرت و
شفا شده و در آن برکت آنحضرت و سواران سبوی آنحضرت شفا شده و ایمان در میان مردم

طاهر شده و در آن شب که شد و حدیث او که گویند در آنکه شادان و شرفا و رسیدند
از پیشتر اشقام او اکابر و شرافت هجرت فرمود و در آنکه خطه سبوی مدینه طیبه حضرت فاطمه زهرا سلامت
علیها السلام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و زنان مهاجرین و عایشه زهرا سلامت
که در خدمت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام اجرت نمودند پس چون حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
در مدینه طیبه شد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آنحضرت فرمودند که آنحضرت و زهرا را بی التوبه
انصاری فرموده و در اهل التوبه است که در آن آن حضرت رسول استقال نماید و چون
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت که در آن زمان فرمود و در اهل آن حضرت
برین بخت و ترویج نمود حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را سبوی سوده و زوجه و نقل سبوی پس
بعد از آن اتم سلمه در نزوح فرمود و برکت اتم سلمه که نزوح کرده و مرا حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
و توفیق فرمود و در آنکه خطه سبوی مدینه طیبه را من در آن حضرت فاطمه زهرا سلامت الله علیها
می آید و در آن حضرت فاطمه زهرا سلامت الله علیها که در آن زمان که در آنجا بخت نمود و در آنجا
سود و آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام در آنوقت فرستاد و در آنجا بخت نمود و در آنجا
و نام سلمه که در آنجا بخت نمود و در آنجا بخت نمود و در آنجا بخت نمود و در آنجا بخت نمود
سید سال در آنکه حضرت اقامت فرمود و وصال
در روز شنبه ششم بود و بعد از وفات بر آنجا بخت نمود و در روز دهم از آنجا بخت نمود و در
روز شنبه ششم شهر جمادی الآخر سال یازدهم هجرت از در خانه بیرون رفتی و در آنجا
علیها السلام شیخ مذکور در آن کتاب بسند آورده حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و آنحضرت
از پدر بزرگوارش و از جد عاتکه از ابن عباس گفت که حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام با قدمها کش بلند شدند و در روز شنبه ششم در آنجا بخت نمود و در روز دهم از آنجا
پس چون حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله اجرت فرمودند از آنکه خطه سبوی مدینه شریفه و
بنای مسجد در مدینه طیبه که پیشتر شده و آنس با اهل مدینه گرفته و بلند شده که توحید آنحضرت و
شفا شده و در آن برکت آنحضرت و سواران سبوی آنحضرت شفا شده و ایمان در میان مردم

در آن زمان
در آنجا بخت نمود

التَّائِبِينَ الصَّالِحِينَ وَعِنْدَ الرَّوَالِ كَالْقَبْرِ الْخَيْرِ وَعِنْدَ رُوَيْلِ التَّائِبِينَ كَالْكَوْكِ
 الدَّرَجِ الحسن بن يزيد قال قلت لابي عبد الله عليه السلام لو سميت فاطمة
 عليها السلام الزهراء قال لا لأن لها في الجنة قد من يا فاطمة حواء الدنيا
 الموات مبيع سنة معلقة بعدد النصارى لا حيلة لها من فوقها فليس لها ولا
 حيلة لها من تحتها فقل لها يا مائة الف باب على كل باب الف من الملائكة
 ترأوا الف الجنة كما يرى أحدكم الكوكبا الدرج في السماء فيقول
 هذه الزهراء فاطمة عليها السلام **شرح** كوكب دري شمس وال محمد رسول الله
 مثل تحري وخری وکبی وکبی ودر قرآن مجید نیز که درو در مبارک کوكب دري واقع شده
 بقیع وال که وال قرات نموده اند و از عبارت قاهره فتح وال نیز ظاهر میشود و در
 روشن که کند از قرآن نقل شده که کوكب دري در زمره سیستار عظیم
 المقدس است و بعضی گفته اند که کوكب دري یکی از پنج ستاره است که همواره در درج
 درشته می و در اصل باشد **پیوسته** رسیدن این اوجین محمد بن علی بن شهر آشوب مازندرانی
 علیه السلام در کتاب مناقب بطریق مخالف و مؤلف روایت کرده و گفته که شیخ ابن بابویه
 در کتاب موله فاطمه و حرکوشی در کتاب شرف البقی و ابن بک در کتاب ابانہ علی حضرت
 امیر بنی نافع جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت کرده اند که حضرت فرمودند که فرمود
 حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که برای حضرت امیر المومنین علیه السلام که تا آمدنی که برای
 زینب بنت علی حضرت امیر المومنین علیه السلام عرض کرد که یک بیت نامیده فاطمه یا رسول الله انحرکت
 صلی الله علیه و آله فرمودند از جهت آنکه قطع و بریده شده است او و سنجیان او از انش
 و درخ اوج علی السلامی در کتاب تاریخش بسند مذکور روایت کرده است از حضرت امیر
 المومنین علیه السلام که حضرت فرمودند که بیت و جز این نیست نامیده شده انحرکت فاطمه
 از برای اینکه حق تعالی بریده است که را که دو سنده از حضرت فاطمه باشد از انش چشم میشود

در کتاب خود و من اخبار انصاری روایت کرده است که او گفت که فرموده رسول خدا صلی الله علیه و آله
 مصطفی صلی الله علیه و آله که بیت و جز این نیست نامیده من و خرم فاطمه از برای اینکه
 حق سبحانه و تعالی بریده است او را و بریده است محمد بنی و او را از انش چشم و انحرکت تمام
 بحق نافع جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت کرده است که انحرکت فرمودند که منیدانی که
 جعفر بن بیت غیر فاطمه فرمودند که بریده شده اند و گفته میشود که در سبک نامیده شده است
 انحرکت فاطمه از برای اینکه بریده شده بود و انحرکت از خون زمان اوجین نمودن و کین
 و این روایت کرده است که رسیدند از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که حضرت
 بنی انحرکت صلی الله علیه و آله فرموده که قبول نیست که جان زنده هرگز حاضر نشود پس بنی
 که جعفر فرموده و ناخوش است در قرآن بخوانند که او عالمیان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 و آله و سلم فرمودند که ای محمد ای سید عالمین حضرت فاطمه بنت مشرک نان غی آدم
 نمی خرد او چنانچه شهادت می پدید یعنی حاضر میشود مثل شما و از انش چشم نافع جعفر بن
 محمد الصادق علیه السلام روایت کرده است که انحرکت فرمودند که حرام گردانیده بود و حق
 زنا از حضرت امیر المومنین علیه السلام انحرکت فاطمه زینب علیها السلام در قید حیات و در دار
 فانی باقی بود و زینب انحرکت پاک و پاکیزه و بعضی گفته اند که او عجمه هر دو در کین
 فرمودن نقل کرده است که نامیده شده هر چه رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و سلم
 شده بود از در و آن نامیده شده حضرت فاطمه زینب علیها السلام رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و سلم
 بریده شده بود و از نظر بعضی مثل لطیفی از برای انحرکت بنامه و نیست روایت شده
 از امام شمس عسکری که او گفته که بر رسیدیم من از صاحب عسکری یعنی از حضرت امام حسن عسکری
 علیه السلام که فرمودند نامیده شده حضرت فاطمه زینب علیها السلام بر این انحرکت معلول است علیه
 فرموده که یک بیت از انش آفتاب و کین است و نامیده شده و درشته شده
 انشای حضرت امیر المومنین علیه السلام و اول و در مثل آفتاب روشن رفت زوال و درشته

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

41

که در این دست تصحیح شده
که از راجی حضرت
نقطه

گفته است که فرشته در خواب دید که خرمشیران پیشتر باشند و حضرت پیغمبر این جمله را گفت
 و بعضی گفتند که این است قرین آنحضرت اند که اولاً آنحضرت و علی بن ابی طالب را
 او پیش از آن گفته است که مشهور و معروف است که حضرت آنحضرت اهل بیت آنحضرت
 محبی که حرام بود بر ایشان مکه از حضرت امام جعفر طایف جعفر بن محمد الصادق علیه السلام است
 شده که آنحضرت روایت فرمودند از پدر آن که از آن حضرت امام حسن علیه السلام که آنحضرت
 فرمودند که پرسیدند از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از معنی قول حضرت رسول الله صلی الله
 علیه و آله که فرمودند که هر یک از من میگذرد در میان شما و جز عظیم الله را یکی باقی و
 حضرت من گنیدند آن حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که آنحضرت فرمودند که
 حضرت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین و تمام از اولاد
 حضرت امام حسین علیه السلام که تمام ایشان مهدی و قائم آل محمد است جدا میشوند از ایشان را
 آتی و کتاب آتی نیز از ایشان جدا میشود و تا آنکه در دو عالم در هر جوش که از حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله و از دشمنان و در جوش دیگر وارد شده است که از آنحضرت از حضرت حضرت پیغمبر صلی
 علیه و آله آل عباس اند که حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه زهرا و حضرت امام حسن و حضرت
 امام حسین علیه السلام باشند و از این الایه نقل شده است که حضرت فرمودند که است که از
 ایشان جدا میشوند و آنرا امید شد بعزت در آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که از حضرت
 امیر المؤمنین و قائم علیه السلام متولد شده باشند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل
 حضرت فاطمه علیه السلام است و در کتاب معانی الاخبار شیخ فخر رازی چنین روایت کرده
 و در کتاب جامع الجوامع که است که بعضی از علمای اعلام متفقین از این الایه نقل کرده اند
 که او گفت که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل آن حضرت علیه السلام و پیغمبر
 اسلام و آل اسلام اند و حضرت شاکر علی بن ابی طالب گویند که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل
 در اطراف آن دست میکنند بجهت راه رفتن بکاش که آنرا بیاید و راه را بسبب پیغمبر

پرسیدند آنحضرت فرمودند که
 حضرت حضرت پیغمبر
 علیه و آله

بآن کم گفته و آنکه پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام که ایشان را منظر کرده اند حق را هر که میخواهد
 و حضرت اصل از خدی گویند که بریده شده باشند از آنکه علیهم السلام حق ایشان را برینده و علیهم السلام
 ایشان کردند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گویند که بزرگ دور نماند باشد و آنکه پیغمبر صلی الله علیه و آله
 از میان پیغمبر و نبی علیه السلام مثل پیغمبر بزرگ بودند و نماند عده منافق حضرت
 چنین جاری خوشنظم که اگر را گویند و علوم آنکه پیغمبر صلی الله علیه و آله جاری است و میان مردمان
 که را و خوشنظم از جمیع ایشان است و از نزد عالمان و عاقلان و حضرت گویند که را را گویند
 و آنکه پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام و حضرت را گویند
 و ما در کتب خداوند عالمان است حضرت آنکه پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام
 بودند و حضرت که پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام
 صاحبان مشاهیر شرف اند و هر یک ایشان روایت شده است در شرق و غرب و حضرت
 کردن نبی گویند که هر که از پیغمبر صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام
 علم و دانشند و حضرت مراد اولیا و دوستان او را گویند است مانند و مسلمانان
 و محققان جمعی و بندگان واقعی خداوند عالمان و حضرت را گویند و آنکه پیغمبر صلی الله علیه و آله
 روح حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله اند و در مطهر تقوم و قبلا است پیغمبر صلی الله علیه و آله
 ابو جعفر محمد بن علی بن محمد بن موسی بن بابویه علیهم السلام که کتاب امامی است و پیغمبر صلی الله علیه و آله
 کرده است از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که آنحضرت روایت فرمودند از پدر آنحضرت علیه السلام
 علیه السلام که ایشان فرمودند که فرمود حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام که هر یک که حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام و آل آنحضرت علیه السلام
 مبارک حضرت فاطمه زهرا علیه السلام که در آن نبی بود حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام
 ایشان خوش نیاید پس چون حضرت فاطمه زهرا علیه السلام داشت که آن خدا را پس طبع
 مبارک چه در کواش غیب آن خدا را در همان خطه بر جود و در آن است پیغمبر حضرت

رسول الله صلى الله عليه وآله فرمودند از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که تو از منی ای فاطمه
آند ساعی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آن که درون بند را بر داشت و باقی او را پس حضرت
رسالت بنا و محمدی صلی الله علیه و آله بعد از شهادت او را و پسند آن که در سینه پیر
نجات و رسالت فرمودند که حضرت شدید است غضب خدا بر من و غضب من بر من
که بر من خون مرا آرد که در حضرت من اینها شخخته کنی علی بن عباسی از برای من
گشت الف که حضرت ام موی کاظم علیه السلام این حدیث را روایت کرده است **هشتم**
لکین بن محمد عن المعلى عن النشابة عن محمد بن الفضل عن ابي حمزة عن ابي
جعفر عليه السلام في قوله انما لاخذى الكبر نذيرا للبشر قال يعنى فاطمة عليها
شخ این حدیث مبارک در سوره مذکور است ماقبل و ما بعد آن مبارک که چنین است **خلاص الکبر**
والتلذذ از آیه و الضحی انما لاخذى الکبر نذیرا للبشر لمن شاء منهم ان
یتقدم او یأخر از قرآن فاع و جهر و بعض یعقوب و خلف و ابی الف و ادبر و ابی الف که
از باب احوال شده خوانده اند و باقی قرآن را با الف و در را بجز الف از باب ثانی
مخروفا خوانده اند بجز کاف و فتح یا بکسبه جمع کبری که موش اکثر است چنانچه جمع فعله
بر وزن اصل جمع فعلی نیز بر اصل آمده و کبری معنی عظمی است یعنی امر عظمی که شکر و تمجید
معتبر در جمیع غیر موش است بر آن گفته اختلاف نموده اند بعضی خزانه آتش بعضی
و سحر و بعضی آیات قرآن گفته اند و همچنین اختلاف نموده اند در وصف نیز بعضی
گفته اند که مشروب بر جایست و نیز بعضی مشرب است که هم فاعل باشد و ذوالحال نیز است
که در ابتدای الکبر است که عاید است بسوی منی که در آنست و آن که بخانه از آن است
و مذکور آن از قبل مذکور است که میگویند امر از او طایقی یعنی صاحب طلاق است
بجهنم نیز است یعنی صاحب انداز است و بعضی گفته اند که حال علق باول سوره
که با ایضا الذکر و هم نذیرا للبشر قالید و بعضی گفته اند که نذیرا یعنی انداز است

یعنی نذیرا البشر پس مشرب است بر مصدر تیه و غیره الکبر مبارک تا اولی که حضرت فرمودند
آن مبارک که در نهایت فصاحت و سلاطنت و موی نهیت حدیثی که حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام روایت شده در تفسیر بعد از آن که مبارک که حضرت شاکر است که انما یستقدم
یتأخر انما حضرت علی بن ابی طالب فرمودند که مقدم بود بر من و مستحق مانور و مشی و از آنش و هر
نیز بر جریه و دوستی مقدم شود بر من **نهم** شیخ طبرانی حدیثی نقل کرده که از امام بن ابراهیم بن هاشم
روایت شده که در حدیث که روایت کرده است در تفسیر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام در تفسیر
خود که فرمود است انما لاخذى الکبر نذیرا للبشر و ترجمان ما قبلش حدیث مبارک
است که عایشا چنین است که شما تمام کرده اید قسم بخور و نه ما و قسم بخور و نه من و در حدیثی
که در حدیث مبارک روایت شده که در جمیع و قی که روشن شود که بر سبک آن کی از برای سبک است
که شکر ما نموده اند و در حدیث از برای شکر حضرت فرمودند را داده کرده است حدیثی از حضرت
فاطمه علیها السلام **تاسعا** انما لاخذى الکبر نذیرا للبشر من شاء منهم ان یتقدم او یأخر
من و ان یتقدم او یأخر عن عبد الله بن الحسن بن علی بن ابی طالب عن عبد الله بن
ابی نیا عن عبد الله بن الحسن بن علی بن ابی طالب عن عبد الله بن علی بن ابی طالب قال
سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول فاطمة بضعة مني من شئت
فقد شئت ومن ساءها فقد ساء في فاطمة اخر الثامن **عاشرا** في النكاح
عن ابن عقدة عن يعقوب بن يوسف القتيبي عن عبد الله بن موسى عن عطاء
البحري عن جميع بن عبد الملك قال قلت لابي عبد الله ع ما كان له ان يشرب
الخبز ما كان قال قلت دعنا منك اية ما كان من الخبز قال قلت له انما قال الله
صلى الله عليه وآله من علي وامن الشاة فاشاة اليه من الخبز عليه السلام
يا ابا عبد الله انما قال الله بن موسى عن زرارة عن ابي اسحق عن ابي عبد الله ع قال
قلت فاطمة اشد الناس انما قال الله الذي لا اله الا هو مالك ما شئت من شئت

علیه السلام در تفسیر قول خداوند عالمیان که فرموده وَنَسُفُكُلُكَ عَنِ الرَّحْجِ قُلُوبُكَ مِنْ أَمْرِ
وَجَعَلُوكَ رُوحًا است که حضرت فرمودند که آن مخلوق است اعلم از حضرت جبرئیل و میکائیل
 علیه السلام و او بود با حضرت خضر صلی الله علیه و آله و او بسیار شد با حضرت المصطفی بن علیهم السلام
 و او از ملکوت یعنی ناشی از غایت پادشاهی و کمال قدرت است است است است
 با کمال کمال عظمت از قدرت مخلوقین برودن است شیخ طبری علیه الرحمه در تفسیر مجمع البیان
 در سوره مبارکه که بنا بر آن نموده که قولی است که روح مخلوق است از مخلوقین خرافات است
 حتی آمده از نوع انسان و از نوع ملائکه است در ذوقیات اینها صفتی و ملائکه صفتی خوانند
 است و قول دیگر است که در بعضی روح ملکیت از ملائکه که نمی باشد و بعضی از ملائکه که
 از او خلقی مخلوق کرده و در ذوقیات او خدا کمال صفت جمیع ملائکه صفت است پس
 بسبب خلقت خلقت شش صفت جمیع ملائکه باشد و در سوره نبی هر آن که که بنا بر بعضی که از
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت شده روح ملکیت از ملائکه که بنفاد هزار روزه و
 و در هر روزی فقط هزار زبان دارد که جمیع این زبانها تسبیح خداوند عالمیان است و
 در روزی که بسم الله الرحمن الرحیم نقل شده است که بنا بر آنچه ذکر کرده اند بعضی غیرین روح ملک
 عظیم است از ملائکه خداوند عالمیان از برای اوست هزار روزه و در هر روزی هزار زبان
 در روز تسبیح حق تعالی می نماید و هزار زبان که هر زبان منفی باشد هر کاه بشنود
 این زمین صدای تسبیح او را البته برود و جامه های ایشان از پرده و خوف صدای
 هر کاه مستحکم حق تعالی او را بر آسمانها و زمینها فرو میرود جمیع آسمانها و زمینها را و کعبه
 لب خود که کعب و دیگر غیره و هر کاه بزرگ حق تعالی استقال نماید در وقت ذکر کردن
 می آید از زمین او بار چو نای نور مثل که بهای عظیم جامی پاید و افقا و هزار سال است
 و از برای اوست هزار زبان در روز قیامت او جدا خواهد است و جمیع ملائکه را جدا
 خواهند است و در وقت قول حق تعالی که فرموده است يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ سُفًّا

کتب
 کتب
 کتب

لا یستحقون به یعنی در حدیث کمال است و الله اعلم بشیخ فقیه ابو جعفر محمد
علی بن محمد بن حسین بن موسی بن ابی القاسم علی بن احمد در کتاب اعلی بسند معتبر روایت کرده است
 از ابن عباس که او گفت که در کسی که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله نشسته بود روزی
 و در روز آخرت بود حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه زهرا و حضرت امام حسن و حضرت
 امام حسین علیه السلام پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود و مذکور است که ای خداوند من
 که تو میدانی که تحقیق اینها اهل بیت من است و اگر امیرین مرا مانند و در زمین پس خداوند الهی
 و است و در هر که اینها را دوست دارد و دشمن دارد و هر که اینها را دشمن دارد و دوستی
 با هر که با اینها دوستی کند و دشمنی کن با هر که با اینها دشمنی کند و یاری کن با هر که با اینها
 یاری کند و بگریزد از اینها و بگریزد از هر کس که با اینها دشمنی کند و بگریزد از اینها
 معصوم از هر نقص و کفایت کن این را بفرموده از جانشینان است پس حضرت
 صلی الله علیه و آله فرمود و نه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که یا علی تو بشناو امام است منی
 و خلیفه و جانشین منی و هر که من بعد از من توبی کشند و مؤمنان بسوی من است جبر
 شربت و کویا که می بینم و نظر میکنم بسوی و ختم حضرت فاطمه علیها السلام که می آید به جای
 محتر در روز قیامت سوار شده باشد بر شتری از نور و در جانب دهن او افقا و هزار
 ملک باشد و در جانب چپ او نیز افقا و هزار ملک باشد و در پیش روی او افقا و هزار
 ملک باشد و در عقب سر او افقا و هزار ملک باشد و حضرت پیش پیش و زمان نوزده است
 من همه و در عقب حضرت می کشند ایشان را بسوی هشت جبر شربت پس هر روزی که در
 شانه روزی نماز بکنند و بجای آورده و روزه ماه مبارک رمضان را بکند و در وقت
 الحام را بپوشد و در رکعات مال خود را عطا نموده باشد و اوقات شکر کرده باشد و
 از برای است حاجتی را بپای علی التمام بعد از من نماید و دوستدار حضرت باشد و
 شربت جبر شربت بشود و شفقت و رحمت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و در بعضی کتب

که بسته باشن نه خندند نه زخموش شدن آتش دیدند که حضرت ابراهیم علیه السلام صحیح سالم
مانده است چون این خبر نفوذ رسید امر کرد که سفندان و جمیع اموال در آنجا بماند و او را
از محکمت او برین کشند پس حضرت ابراهیم علیه السلام تحت گرفت بر فرودمان در آنوقت و
گفت که هرگاه شما کو سفندان و عال مرا که در محکمت شما می رساید هم میگیرید پس آنچه
از من حرف درین محکمت شده و ثبت دید و محاکمات ایشان تا منی نرود رسید فاش
نمود حکم کرد بر ابراهیم که آنچه در محکمت ایشان می رسیده است بایشان تسلیم نماید و بر
فرودمان نیز حکم کرد که بر گردانند حضرت ابراهیم علیه السلام آنچه از عدو در محکمت ایشان گرفته است
چون این خبر نفوذ رسید امر کرد که دست از سفندان و عال بردارد و او را از محکمت
من برین کشد که اگر او در محکمت شما بماند و من شما را فاسد میکند و کجایانی شما فرست
پس حضرت ابراهیم را با حضرت لوط از ولایت خود سپردن کرد و سبوی ولایتش هم
حضرت ابراهیم علیه السلام با لوط و ساره روانه شد و گفت لَقَدْ ذَلَّلْنَا لَكَ هَذَا الْأَرْضَ حَتَّىٰ تَمُوتَ فِيهَا
حضرت ابراهیم را در بیت المقدس نمود که سفندان و عالش بر داشته و ساره را در میان
صفدوقی گذاشته از نهایت خیرت که داشت بر ساره فضل و نده آن صفدوقی محکم نمود
آنکه تا سکه از محکمت نرود و سپردن آنده و دخل محکمت تا پادشاهی که رتبط و نام او عمار بود
شد پس که شدت جانسوزان پادشاه عاقلانه که از ابراهیم حضور را بایافت نماید چون حاضر
بصفدوقی رسید با ابراهیم گفت که کشت این صفدوقی تا بیکه حضور کنم آنچه در آنست حضرت
ابراهیم علیه السلام گفت که آنرا چه خواهی چنین کن از طاعت و نفقه و خیرش بگیر و آنرا بکن جان
را بختی نشد و هرگز در حضرت ابراهیم علیه السلام را نشود آن پس چون کشته و ساره را بآن
حسن و حال مشاهده و محبت ابراهیم علیه السلام گفت که ای حق چه دوست حضرت ابراهیم
علیه السلام گفت که این زن من و دختر جان منست حاضر گفت که پس چرا او را درین صفدوقی
بمانان کرده بودی حضرت ابراهیم علیه السلام گفت که از نهایت خیر غریب را که کسی او را زنجیر

چنین کرده ام حاضر گفت که من نمیکنم که تو از اینجا حرکت کنی تا حال او را و وزیر اعرض
پادشاه رسالت پس حاضر رسولی نزد پادشاه فرستاد و کیفیت حال اعرض نمود و پادشاه
جمیع فرستاد که آن صفدوقی را بنزد او بر ندیش چون ایشان آمدند که آن صفدوقی
با ساره و بر نه حضرت ابراهیم علیه السلام تحت گرفت که من درین صفدوقی تا جان دردم جدا نشوم
ایشان به پادشاه جدا نشدن حضرت ابراهیم را عرض کردند پادشاه فرمود که حضرت ابراهیم
نیز به صفدوقی بیاورند پس ایشان حضرت ابراهیم و صفدوقی و جمیع آنچه با حضرت ابراهیم علیه السلام
بود در کشته بنزد پادشاه بردند چون نزد پادشاه رسیدند پادشاه حضرت ابراهیم علیه السلام
گفت که صفدوقی را بکش حضرت ابراهیم علیه السلام گفت ای پادشاه و صفدوقی زودتر من و دختر
جان منست و آنچه من دردم بیکه از من آزار نکند پس هرگز پادشاه حضرت ابراهیم علیه السلام
صفدوقی را نکشد پس چون ساره را بآن حسن و حال مشاهده و محاکمات ایشان تا منی نرود رسید فاش
نمود حکم کرد بر ابراهیم که آنچه در محکمت ایشان می رسیده است بایشان تسلیم نماید و بر
فرودمان نیز حکم کرد که بر گردانند حضرت ابراهیم علیه السلام آنچه از عدو در محکمت ایشان گرفته است
چون این خبر نفوذ رسید امر کرد که دست از سفندان و عال بردارد و او را از محکمت
من برین کشد که اگر او در محکمت شما بماند و من شما را فاسد میکند و کجایانی شما فرست
پس حضرت ابراهیم را با حضرت لوط از ولایت خود سپردن کرد و سبوی ولایتش هم
حضرت ابراهیم علیه السلام با لوط و ساره روانه شد و گفت لَقَدْ ذَلَّلْنَا لَكَ هَذَا الْأَرْضَ حَتَّىٰ تَمُوتَ فِيهَا
حضرت ابراهیم را در بیت المقدس نمود که سفندان و عالش بر داشته و ساره را در میان
صفدوقی گذاشته از نهایت خیرت که داشت بر ساره فضل و نده آن صفدوقی محکم نمود
آنکه تا سکه از محکمت نرود و سپردن آنده و دخل محکمت تا پادشاهی که رتبط و نام او عمار بود
شد پس که شدت جانسوزان پادشاه عاقلانه که از ابراهیم حضور را بایافت نماید چون حاضر
بصفدوقی رسید با ابراهیم گفت که کشت این صفدوقی تا بیکه حضور کنم آنچه در آنست حضرت
ابراهیم علیه السلام گفت که آنرا چه خواهی چنین کن از طاعت و نفقه و خیرش بگیر و آنرا بکن جان
را بختی نشد و هرگز در حضرت ابراهیم علیه السلام را نشود آن پس چون کشته و ساره را بآن
حسن و حال مشاهده و محبت ابراهیم علیه السلام گفت که ای حق چه دوست حضرت ابراهیم
علیه السلام گفت که این زن من و دختر جان منست حاضر گفت که پس چرا او را درین صفدوقی
بمانان کرده بودی حضرت ابراهیم علیه السلام گفت که از نهایت خیر غریب را که کسی او را زنجیر

مراد بسیار بغیرت بوده و حاجن از خداوند است که دست مرا چنان بر گرداند هرگاه دعای تو
مستجاب شود من و کرم و بر آن عمل که دست درازی سار به پیشه کنایم که حضرت ابراهیم
علیه السلام گفت باین شرط دعای کنیم که اگر تو باز خود بآن عمل غایی دیگر ازین طلب دعا کردی و یا
با دشمن گفت چنین باشد پس حضرت ابراهیم علیه السلام دعا کرد و گفت که خداوند اگر میدانی که
اورست میگوید دست او را دست کن پس حق تعالی بدعای حضرت ابراهیم علیه السلام دست
پادشاه را دست فرمود چون پادشاه غیرت حضرت ابراهیم علیه السلام و استیجاب دعوات او را ملاحظه
نمود تعلیم و تکریم حضرت ابراهیم علیه السلام نمود و گفت که من بتو عرض جرت تو مال تو نفیسم هر جا
که خواهی برو اما امیدی تو حاجتی نیست حضرت ابراهیم علیه السلام گفت که حاجت تو نیست یا پادشاه
گفت که دست میدارم اینکه درخت برقی بن با یکدیگر چشم مبارک تو قطع کنی که نزد من است
و در نهایت حال و خلعت بوده باشد خداوند نگاهدار پس حضرت ابراهیم علیه السلام او را خفت
و او را تکریم و طلب نمود و بسیار گشتید و این تکریم با حضرت اسمعیل فریج الله است
پس حضرت ابراهیم علیه السلام با جمیع اموال و اسباب خود روانه شد و پادشاه نیز غایت او را ندید
از راه تعلیم و پیوستی که از حضرت ابراهیم علیه السلام بدلی او افتاده بود از جهت حضرت ابراهیم علیه السلام
را در رفت پس خداوند عالم را حضرت ابراهیم علیه السلام و حق فرمود که بایست و راهم و در پیش
پادشاه و او از جهت تو را و در و بلکه او را خدمت دار و تو از جهت او بود و تعلیم و تکریم او کن
پس تکریم او با دشمن است و ناچار است از اجای امر پادشاه در زمین بگو کار باشد
با یکدیگر پس حضرت ابراهیم علیه السلام است و پادشاه گفت که پیش برده برست که خداوند من
و حق فرمود پس از این است که تعلیم و تکریم تو تمام و در مقدم دارم و من از جهت تو راه دارم
برای احوال و نیز یکی تو پادشاه گفت که خداوند تو چنانچه دخی فرمود حضرت ابراهیم علیه السلام گفت
که شی پادشاه گفت که شما دست میدارم با یکدیگر خداوند تو صاحب رفی و دارا و تعلیم و تکریم است
و برستیک و من کرد اندی تو مرا چنان خودت پس پادشاه با حضرت ابراهیم علیه السلام و حق فرمود

در نزد

و بر گشت و حضرت ابراهیم علیه السلام روانه شد تا اینکه رسید با دعای شامات حضرت ابراهیم علیه السلام
در آنجا فرود آمد و حضرت لوط علیه السلام را در او نای شامات گذشت چون فرزند بهر تازان
حضرت ابراهیم علیه السلام از سار و در است حضرت ابراهیم علیه السلام سار و گفت هرگاه خدای تو چنین
ناچار باشد که حق تعالی روزی کند ما را از او فرزندی که بود باشد از برای جانستین پس
فرید حضرت ابراهیم علیه السلام ناچار از سار و معایت کرد با او پس حضرت اسمعیل علیه السلام از
منزل گشت و در جدی که گشت علی بن ابراهیم علیه السلام و در غیرش رویت نموده که گوشت
که بدعای حضرت سار و دست دست دراز که یکی زغال فرو بود و خاک گشته و سینه شمس صید
و بدعای او با جمیع شده او را در برابر گشتید و از حضرت امام خضر صادق علیه السلام رویت
شده که آنحضرت فرمودند که بسیار سار از او را نای غفران بود و حضرت ابراهیم علیه السلام او را
نوبسته و در شرا و آنکه مخالفت او کند و هر چه او تکلیف کند که مخالف حق نباشد حضرت ابراهیم
علیه السلام قبل که کند **و اعلم** معروض میدارد که در توفی سار و کمال ایمان و زری که قدر
و شرف و کمال و کمال و شکی نیست از بزرگان و بهترین زمان گذشت است هرگز و
ناشایستی از او صادر نگشت که مستوجب عقوبت و اعمی باشد اما چون فرزندی از او گشت
حضرت ابراهیم علیه السلام بهم رسید و زنا جری که کثیر او بود حضرت اسمعیل علیه السلام متولد شد سار
از خدمت فور باین سعادت منعم گردان گشته و کمال از او نسبت بهما از احادیث معلوم
میشود و غرضی که در انجیست و غیر آن مذکور شده عقوبت سنگ و سوزش غیر جرم بهما
و اسمعیل است از قبل بزرگان اولی است با نیا و علیه السلام مثل آنچه در حدیث معتبر است آمده است
از حضرت امام بقرن ناطق حضرت محمد صادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که ایها علیه السلام را
غلافان با نشان می افتاد چون حضرت اسمعیل علیه السلام متولد شد غلاف او را نافتش در
زود قطع افتاد بعد از آن روزی سار و سوزش کرد و جاز با آنچه کثیر از سوزش میگردید
گردان شد چون حضرت اسمعیل و دیگر مادرش میگردید او نیز گردان شد پس حضرت ابراهیم علیه السلام

بر تحقیق که از آنرا که است و هر که از آنرا که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
و بهر آنکه قول خداوند عالمیان که بود و بهر آنکه از آنرا که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
بر سبب آنکه تحقیق که از آنرا که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
علیه و آیه ای که علی علیه السلام با علی بن ابی طالب که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
میباشد علی بن ابی طالب که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
نعم اطلعنا علیک فیما مضی و لعلک علی بن ابی طالب که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
الآن بعد از آنکه علی بن ابی طالب که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
با خود میکان نظر کند و هر که از آنرا که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
سبب فلان قدر و منزلت تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
آفرینت و اصل آن که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
و در حدیث و اشیاء که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
که بزرگوار است و تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
بکبر و عظمت و از دست و نهاده است و تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
و از طرف این صلوات الله علیه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
حضرت خیر البشرین علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن موسی بن جعفر علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
کرده است که در آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
میرزا که در آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
خود و پس از آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
نظر ما را از آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است

قدر و منزلت را با نظر ما را از آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
الآن بعد از آنکه علی بن ابی طالب که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
با خود میکان نظر کند و هر که از آنرا که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
سبب فلان قدر و منزلت تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
آفرینت و اصل آن که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
و در حدیث و اشیاء که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
که بزرگوار است و تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
بکبر و عظمت و از دست و نهاده است و تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
و از طرف این صلوات الله علیه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
حضرت خیر البشرین علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن موسی بن جعفر علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
کرده است که در آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
علیه السلام که تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
میرزا که در آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
خود و پس از آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است
نظر ما را از آنکه تحقیق که خداوند عالمیان را از آنرا که است

و الله

شعشع

ابراهیم علیه السلام در پیشگاهش رویت کرد و گفت که چون خداوند جبرئیل را گشت و صدقه ای را که
 در آن بود از حضرت ابراهیم علیه السلام پرسید که این زن تو چیست از حضرت ابراهیم علیه السلام
 گفت که او ظاهر نیست و خورشید آن بود که در آن است از این یعنی شیخ امام قطب الدین
 ابوالحسن سعید بن ابی اسحاق بن الحسن الرافعی علیه السلام در کتاب تاریخ الخلفاء رویت کرد که
 از عمران بن حکن که او گفت که من نشسته بودم در خدمت حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که
 آن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و تحقیق که شیخش بود و او را گفت و روی مبارک آن حضرت را که
 پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله گفت از برای فاطمه زهرا علیها السلام که بنزدیک من آید
 نزدیک من فاطمه زهرا علیها السلام آمدند پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله دست مبارک خود را بالا
 برد و پرسید که این حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در موضع کردن بنده گفت و حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام در آنوقت که چاک بود بعد از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت که بخدا
 من توفیق میسر کند که در کسب کان و طبع کند زیر دستان که سینه در فاطمه زهرا علیها السلام
 گفت که پس دیدم که چگونه صاحب حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را می شد که گویا چون بر روی مبارک
 شد چنانچه قبل از آن از روی که سکنی ظاهر بود پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در صلوات الله علیها
 فرمود که که سینه من بعد از عای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله الی یوم الحزن و بعد از شیخ
 امام قطب الدین نور و کتاب تاریخ الخلفاء رویت کرد که حضرت از عابین حضرت ابراهیم علیه السلام
 که گفت که بر سر حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله چند روز مانده به طعام که در طعامی
 تناول فرمودند تا آنکه که سکنی بر حضرت عیسی علیه السلام گریه و در فغانهای دنیا
 خود و یافت و در جگر در ایشان چیزی که تناول نماید پس حضرت عیسی علیه السلام فاطمه زهرا
 آه و فرمود که ای دختر من آیا در نزد تو طعامی است که تناول نماید پس پرسید
 من پرسیدم حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عرض کرد که نه خدایم که طعامی در نزد من نیست
 جان من و باری خداوندی تو را و پس چون حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله از عابین حضرت

فاطمه زهرا علیها السلام چون رفتند یکی از کثیران حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را دیدند و او را دیدند
 و با وجود کوششی از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام معذرت فرستاد پس آن حضرت از او گفت و
 در آنوقت چون گفت و در آنوقت که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را از ایشان نمود و گفت که خداوند
 قسم که آنقدر بر من گرامی آن حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را بر جانم و بر شوهر و فرزندانم و حال آنکه
 ایشان را که گرسنه و تشنگی میگویم طعام بود پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام حضرت را عرض کرد
 ای حسین علیها السلام بر من دست حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرستاد و آن حضرت را که گفت
 چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد محبت نمود و تشریف شریف بسوی او از برای فرمود حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام عرض نمود که ای پسر که در عهد از تشریف بران شالین حضرت فرمود که گویا
 آنرا از من ای دختر که ای من پس چون حضرت فاطمه زهرا علیها السلام سر از کلاه و ناکه و دیده که
 خنجر برانان و گوشت شده چون نظر مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بر آن افتاد و حضرت
 و دست که آن از جانب خداوند عالمیان است پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام نگر خنجر
 بجای آورد و صلوات فرستاد بر بر خنجر که بر خنجر خنجر آید از برای آنکه دست حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله آور چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را دید خنجر را بفرمود
 رسانید و گفت که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که از کجا آمده است من طعام را برای تو حضرت فاطمه
 زهرا علیها السلام گفت که آمده است آن از جانب حق تعالی به سببیک خداوند عالمیان را و چون
 میداد که که را بخورد و با او آمده است پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرستاد و
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را طلب نمود و حاضر کرد و بنده حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 علیه السلام حضرت امیر المؤمنین و حضرت علی علیه السلام را حضرت را عرض کرد که من صلوات الله
 علیهم و آله و صلوات الله علیهم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را که از آن طعام تناول کرد و آنرا که
 سیرت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام فرمود که آن که در عهد از تشریف بران شالین حضرت
 خود را می بود که گویا آن حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را که در عهد از تشریف بران شالین حضرت

و ظاهر اینست که چیزی در آن
 کردم و گویا که ششم از برای شایع

الطاهر والظاهر والظاهر والظاهر

[illegible]

زکریا من الرضا ورضا
راوا ورضا ورضا
صلوات الله علیها

مکرده قریش وقت نماز هفت آخر الزمان شده خوشحال گشته بود و در شرف خست و اوسرا قرار می
 این سخن در دل آن بچه نوثر و کاکر گشت و حضرت خدیجه علیها السلام بمقتل کمال و خست و حال
 مشهور آفاق و اهل آن منطقه بود و مانند اموال بسیار و پوششی بسیار و در هر ناحیه غلامان
 موافقی او بود و حتی آنکه فضل یافته اند که عدد ستوران روزی ده از ششاد و هزار بود و در هر طرف
 در شرف مثل مهر و جنت و خیر نیامال او بود و حضرت خدیجه را تعجبی بود و توانم که از حقیقتین
 اجبار و عالم جمیع کتب بود صاحب نهانیه و در صفت سبقت نقل کرده است که عرض کرد
 و در وقت حضرت خدیجه صلی الله علیه و آله که اگر او را که با من نبوت تو تو غایم هر آینه ما بی غایم
 بتو ما بی هر که در آن سینک و پلینگ و در وقت که خاندان بود که در وقت حضرت خدیجه آخر الزمان
 صلی الله علیه و آله زنی باشد سید و قریش و در آن اقامه خود و در سبقت عقل و کمال و خست و حال
 و اتفاق خواهد کرد و تمامی اموال خود را در راه رضای آنحضرت و در جمیع امور بار و یا خود حضرت
 سید المرسلین و وزیر و عساکر آنحضرت خواهد بود و پس چون در وقت در میان قریش بحضرت
 عقل و جمال و وفور مال برادر زاده خود و یکی را کمان داشت بنیله عقیده و ارادت او بود که بشاید
 با بنی شرف سعادت برادر زاده او شرف شود و بحضرت خدیجه او صاحب حضرت پیغمبر را
 نقل نمید و در روزی از راه امتحان بحضرت خدیجه گفت که ای خدیجه با دشان جهان و در آن
 و شرافت زمان خود که گماری تو آند و حجت به یک تنه و بی مکر ترا حجت نشود
 نیست حضرت خدیجه گفت که ای عزیز منم که ای که شوهر کنم و در آن سال که بچه هستم خدیجه
 من آمده اند و من ایستاد قبول نموده و حجت با ایشان مکر و در وقت گفت که ای جان من
 و در آن وقت بجز جیسی که من ایستاده حضرت صبی علیهم السلام که در آن نوشت است
 غایم و خطبات من از آن غایم و خطبات بر آب پیغمبر تو از آن آب من کن و بجهت
 جنبه نیز از آنجمل خود بود و پیغمبر از آن بر سرست بگذارد و جواب هر که شوهر تو باشد و جواب
 غایم و در پس حضرت خدیجه علیها السلام جان کرد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که جواب

و صفات کمال و خواب و بیدار و خفا و ابواب برون آمد و چنانچه او شد و او را
طلب و خواب خود را با او نقل کرد و در وقت گفت که ای خدیجه هرگاه که بگوئی آنچه تو بدستی
بسیار از آن است راست با تو که تو در حق خرمه آنحضرت خواهی بود و من نیز گریه
خواندم که من تو زن جنس و حال و شرافت و مال زنده او خواهم بود و نقل خدیجه گفت
و در وقت که گفت بود که خدیجه هر یک یک از کائنات و اوقات منی باشم حضرت ابوطالب
بر او را نشانی بگریه حاجتی آنکه از آنحضرت خدیجه نمیدانم غلام خود که سر کرده غلامان او بود
اگر فرمود که ایشان را با خود از تمام و نقل خانه کن و غلامان را از کن که در خدمت که از ایشان
اجتناب تمام نمائید و خانه را بفرستای یک مغروش و اگر سپاهی زرنگار زن نماند پس
حضرت خدیجه حضرت ابوطالب و برادران او را عزاد و احترام تمام نمود و ایشان را با انواع و اقسام
و صفا و ولحد و شرف صاف نمود ابوطالب گفت که ما را تو ای خدیجه حاجتی هست حضرت
خدیجه گفت که ای سید و بزرگ تو بیش حاجت خود را بیان فرما ابوطالب گفت که در دنیا ما
فریب نیست و بجهت تو هیچ کس در تجارت اند و احوال ما بترتبه حضرت رسیده است برادر زاده ما
حضرت محمد صلی الله علیه و آله در کمال امانت و دیانت و صداقت است میخواهم که خدیجه
از مال خودت ما و سر بایه ای و بجهت آنکه ترش ما را تا بهر شهر خیری قرار فرمائی و تجارت بهر
که خواهی از سال غنائی حضرت خدیجه علیهم السلام گفت که بخواهم که هر قدر که خواهم و هر طرف که
خود را در غایب حق و بهجت اوست اصناف آنچه با جرات خود میدهم پس ابوطالب علیهم
سالم و خود بخاک گشته احدی از برادران خود را بطلب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرستاد
چون آن آفتاب فلک بخت و رسالت داخل خانه حضرت خدیجه شد ایشان را در حال آنکه
خانه را بآن گشت حضرت خدیجه علیهم السلام از عجب حجاب پیش نور آفتاب را و خانه خود را بآن
مسیر و راجعه و باو گفت که تو امر خودم که با غلامان در خدمت ابوطالب و برادران او
اجتناب تمام نمائید و در غایب زرنگار خدیجه کشیده اند که آفتاب بخیال ایشان نماند است

مسیر و گفت که ای سید من بجز انتم که بگوئی تو را خطه نمود و آن نور آفتاب نیست بلکه نور کمال
با کمال حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله است حضرت خدیجه علیهم السلام از استماع این سخن
خدیجه که از عجب قلب با آنحضرت داشت زبانه شد و در دل خود عشق محبت و ایمان نمود
پس حضرت خدیجه علیهم السلام از عجب برده از کمال حجاب با آنحضرت گفت که ای سید من خوش
آمدی و کمال مرا باینکه زنده در خدمت تو فرمودی آیا خواهی که این کاشی با مال من و بجز
که غنائی حرکت از مال آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود که من می خواهم من فرستام و در خدمت
خدیجه گفت که ام چنانست یا بشماست پس حضرت خدیجه قدر خطری سر بایه با آنحضرت داد و
و بتجربه سفر را آگاهانه و بدو سپرد و جمعی از غلامان خود روانه نمود و بتجربه سفر را تمام
در خدمت که از ای و اطاعت امر عالی آنحضرت فرموده گفت ای میره اختیار تو و جمیع غلامان
و کمال من با حضرت محمد است باید که طبع و مشا و آنحضرت بشنیده و فقیه از هر قسم که از ای
فرمود که نیست تنباید و آنچه درین سفر آگاهی از او بشنیده شود و ضبط کنی تا اینکه بجهت من باشد
آنرا بیان غنائی سپرد و گفت که ای سید من آنچه فرمودی بجان من است که در خدمت من
من قبل از این نیز آنحضرت را دوست میداشتم اکنون ده دوستی تو که سید منی چنان
فرمودی محبت و اخلاص من در خدمت آنحضرت شد پس چنان آنحضرت را در خدمت فرمود و بجز
حضرت خدیجه که با او و جمیع مایه حضرت خدیجه گفت که ای سید من وای تو چشم من بگو
چو شنیده و مناسب شما و در خدمت سید من ای آن غلام که این جامه را بپوشی اما این
جامه را بپوشه و غنائی شود از دست تو و خفت فرمایند تا آنکه اموال من قد مبارک تمام
آنحضرت فرمود که ای خدیجه هر چه بدی که بشنیده بعد من بدست منی بدی که از آنحضرت
آنکه با او بود جامه که می پوشید و باقی قد مبارک من می آید اگر جامه را از او و قدرت آنکه
که او بدید و اگر کوتا بود و در خدمت من حضرت خدیجه می آید که حضرت خدیجه بدید و اگر
بود پوشیده و بعد آنحضرت موافق و درست است آنحضرت که از او بدید و آنکه از آنحضرت

فرزنده دین و دنیا می بود که در دست خطی رقا مشهور بود و طبع و بخت ساری بخت
بخشید پس حضرت رو انداختند و از اعیان انحضرت خرم و بختی بختی فرستادند و
جمع کثیر از قریش و قبائل و کثره را به بودند و ابو جهل لعین نیز با اموال و غلامان خود همراه آن
کاروان بود چون انحضرت در کوفی قناب روانه شدند و از حرارت شمس عرق به چین
الویش نشست حق تعالی بفرمان این وحی فرمود که برو نزد همان خازن جان و بگو ما و که
بیرون آورد و ابرو که آورده ام من آنرا از برای حبيب خودم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
قبل از آنکه منافع حضرت آدم علیه السلام را بدو برسانم و بر سر دوست من محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله باز در پس چون آن ابرو را دیدند مردمان که آمده بر سر انحضرت می ایستادند
یکی بختی نشاند و در هر روز و هر منزل سجزه از انحضرت ظاهر میشد که بخت سمر و دوستی
و شفیق حیدر و سخنان بخت سمره جمیع آنها را ضبط مینمود تا اینکه بختی بختی رسیدند و اول
عقد و بر وی بود که راهبان بسیار و مائت بودند و او را ترین ایشان را بهی بود که نام او
فلیق بن یونس بن عبد الصلیب بود و او صفات حضرت محمد را و جمیع کتب خوانده و
دانسته بود و هر وقت که در نماز است بکمال بیخفاست بعد از اذان و اقامه می ایستاد و می گفت
سبحت که ای فرزندان این کی بپند که کلمات دین من باین بشر تدبر که بپوش نمود
از تمام و منبج باشد سراج الکریم و سایه بکند بر عیال و شفقت کند با مساکین و یتیم
و یمانان با و میگذرد که تو از گریه خود را بکمال خود می مگر ظهور او نزد بخت او و بخت علی
عیسا که ظاهر شده باشد ظهور او از بیت الله است و دین او در نزد خداوند عالم
مستقام است و از زمین جهان این سر زمین خواهد رسید انقدر برادر خیریت و دیگر اوصاف آن
حضرت نمود که بختی بختی صغیر شد پس روزی راهبانان نظر کردند که ناکاه قاضی
ویداد از جانب کاهن مطلق می آید و در پشت پیش آن قاضی آقایی در زیر ابرو سجزه فریاد
کردند که ای پدر عظامی ایکن قاضی حجاز برادر شد و نور حضرت خیر البشر بود باشد

راهب گفت که ای فرزندان روحانی من بسی تعجب آن را نظر کردم و یوسف خود را
در آن ندیدم گفت که ای پدر تو می این قاضی ساطع و پرتو آن لایع است راهب گفت
که با وقت وصل رسیده و چشم پس آن راهب رو بجانب آسمان کرد و گفت ای خدا
و سید و مولای من بجاده و منزلت آن برگزیده است که عیث در آرزوی بای بوس او
بودام و دیدم بسوی من باز گردان نماند شید جلال و انظاره تمام هنوز عایش باخ
نرسیده بود که دیدمش روکش شد پس بر همانان گفت که ای فرزندان که می گری
آن نیمه صبح در میان این گروه است و در میان درخت که از زمان حضرت عیسی صلی
پناه بختی بختی شده و بسیار از چنان در زیر آن درخت نشسته اند و خواهد
نشست و آن درخت خشک از بخت قدوم او سبز خواهد شد و از آن چاه که در آن
کتاب و آن دیده شد آب نماند است رسید چون قاضی رسید و در و چاه فرو داد
و در آن رشتن گوشه داشت و حضرت رسول صلی الله علیه و آله که بخت اختیار خیریت
بختی از گزند عیال مینمود و پس بجانب آنده خست فرمود و چون انحضرت در زیر آن
قرار گرفت بعد از آنکه تعالی در صحت آن درخت مبر و قدوم و میوه در آن شد پس انحضرت
صلی الله علیه و آله بر آن چاه خشک رفت آب دهن مبارک خود را در آن انداخت و دهان
طالع شنبای آب دلال شیرین از اطراف آن جوشید چون راهب آن اعمال را مشاهده
نمود گفت ای فرزندان من مقصود من عین بود پس بزودی طایفه های سبک تمیاز
که بختی بختی شد و آنم که رسیدند نام است شرف تویم و از و مائت بختی کافیه
بکرم بر ایشان طایفه های سبک تمیاز کردند بعد از آن گفت بایشان که بروید و برگرد
از تویم گوید که در ما بشما سلام میرساند و بگوید از برای شما تمیاز نموده است انکس
آن در که با بختی او حاضر می شود چون آن مرد میان قاضی رسید نظرش بر ابو جحل لعین
انقاد او را کرد که قوم دانسته رسالت راهب بود و رسیده ابو جحل لعین و میان قاضی

خدا کرد که راجب این بر برای من طعمی میگرد است و الهام نموده که همه بهمانی و صفا
شاید باید تا بر او رویم اهل خانه کوفته که از نزد الهامی خود گذاریم ابو جیل این گفت
محمد را بگذارد که او این در اسکت پس اهل خانه کوفته گفت رفت احوال خود را
بآن حضرت سپردند ابو جیل پس پیش افتاد با اهل خانه کوفته رفت چون در منزل بر
شدند راجب ایشان را اعزاز و احترام تمام نمود و بجهت ایشان طعم حاضر کرد و این چنان
مشغول طعام خوردن شدند که راجب کلاه از سر برداشت و کنایه بدست گرفت و بر
روی ایشان یکیک نظر میکرد و کتاب را ملاحظه نمود و در یکجای مصاحف بفرمود
الرحمن را بخواند پس کلام خود را انداخت و فرمود که او بیاد ما میبردند و
مطلب درین خود نمردم و باز روی خود را بر کفتم پس گفت راجب که ای بزرگوار
قریش آب کسی از شما را خافد ماند است که حاضر نشد ابو جیل پس که بزرگی قوم
خود را بر خود داشت که بگویند که علی سپرد خود و سالی است که اجیر زنی شده که برای او
نجات نامه بنویسند سخن آن ملعون تمام نکشته بود که میر طبعی و شرب حرمه بن عبد
المطلب عوی حضرت جعفر علی علیه السلام شتی بر دهن آن ملعون زد که بر پشت افتاد
و گفت ای بدترین مردمان چرا کفنی که در خانه ماند است بشیر تیر و سحر نیز
کنده است ایم او را در نزد منافع خود مکرار جهت راستی و راست و جلال و وقایع
و در میان راجب بهتر از او پس حرمه تیر راجب شد و گفت بنامین آن کتاب را
که در دست داری و جعفر ده من که در جبهه در آن نوشته شده است تا من عهد و تو را کنم
و تو مطلب اصلیت را تمام راجب گفت که ای سید من این چه نیت که در آن
صفت سپهر آفرینان نوشته شده و صفت آنحضرت است که بود و صفت اهل انصار و
یکدیگر را بر روی او بوده است و بیان و کشف حلال و شفا نامه جاسی را
در ذوقیت و کس که ای راجب اگر بجای او میشای راجب گفت که بی خبری

ای

که هر از این میان با تمام خود بر آن درشت صاحب این صفات راجب را پس راجب بفرمود
شیر حضرت آن سید ایم روانه شد چون نزد یک رسید آنحضرت آورد و بفرمود
راجب حضرت سلام کرد آنحضرت در جواب فرمود که و علیک السلام ای عالم ربانان او پس
های خلق بن یاران من عبد المطلب راجب عرض کرد که شما نام را چه نوشته اند و که آنحضرت
بشما نام پدر و پداری مرا آنحضرت فرمود که که انبار کردین کس که نذر داد است چون که من
آفرینان معجوت خواهم شد پس راجب بر قدم مبارک آنحضرت گذاشت و قدم مبارک
آنحضرت را بوسید و بر روی خود مالید و عرض کرد که ای سید بشیر امیدوارم که در بر آنحضرت
نیت منور گردانی آنحضرت فرمود که اهل خانه کوفته خود را بمن سپردند و راجب عرض
کرد که من ضامنم که اگر ربانی از انان کم شود مستحق در حق من هم پس آنحضرت براجب
بی مبد و بر روانه شد و این دو دور که داشت یکی بزرگ و یکا کوچک و در پیشگاه
که یک کعبه ای ساخته بودند و در آنجا حضور متعالی بود و چون دور که آرا داشتند
که یک ساخته بودند که که از آن دور که در پیشگاه و بفرمودت و نام خود و تخطیم
آن نموده قیام نموده باشند راجب دست آنحضرت را از آن راه آورد که خیرات آنحضرت
مشاهده نمودند و بخت از دنیا و قیامش نمود چون راجب کعبه گذاشت و در پیشگاه آن
آن دور که در پیشگاه آنحضرت دست و دست و در آن حضرت و در آن حضرت و در آن حضرت
ای محسوس را بپوشند و آنحضرت را در صدر مجلس مجاهد و راجب پیش فلان در برابر
حق حضرت ایستاد و مکرر بخت کرد ای ربانان جان بسته و ربانان و یکوا دست
بسته در برابر ایستاد و در میوه ای لطیف تمام نزه آنحضرت آوردند پس راجب را
یکی بن آسمان کرد و گفت بر او که که تمام نیت را تمام ملاحظه نماید پس حضرت جبرئیل
پس یکجای میل آمد و در ای مبارک آنحضرت را از دوش مبارکش برداشت و نیت از
میان دو گفت مبارک آنحضرت که هر روزی از آن مطلع شده که در راجب را پیش کرد

پس از این که از دست آن نورسیده افتاد چون هزار جبهه برداشت گفت که تو بی گناهی من
میطلبم و از روی خنود شرفیست را می کشیدم پس قوم متفرق شدند و ابو جبریل لعین با هزار
لغیف و کین عمار و ذلیل بر پشت آنحضرت تابانید و زوز را بهشت انداخته گفت
که ای سید من شاد باش که خدای که در نهانی کردن کنان عرب را می تو ذلیل
خواهد کرد و خاکست سار بلاد خواهی شد و قرآن مجید بر تو نازل خواهد شد تو بی سبب
انعام و دین شاد اسلام و جمیع بنیاد خواهی گشت و در دنیا را باطل و در طرف غایبی کرد
و نام تو باقی خواهد بود تا آخر الزمان ای سید من ایستادن دارم که صدق کنی بر جمیع
رهبانان و راضی شوی از ایشان که حقن خیزد در زمان خودت پس را بهشت و بهشت کرد
و گفت که ای توان خودت از من سلام برسان و بشارت بده او را که رسالتی افتاد
سید انام و خدای تعالی این خبر بر گردید و فرمود از فرزندان او خواهد کرد و نند و نام خیر
او تا آخر الزمان باقی خواهد ماند و هیچ کس بر او حسد نخواهند نمود و بگویند توست که دل
مهرت بشو و هر کسی که با ایمان آورد و بصلوات رسالت او نماید و بدست که او
مهرت بخیزد و افضل ایشان است ای سید و احیای کن در شام بر او از بهر آنکه اهدی
اویند تا بر کرد و بسوی سید الله اکرام سیر آنحضرت را بهشت و در خود و با قافله ی شام
روان شدند و چون تمام رسیدند همه خود را بعلیت اخلا ف و خش و تقویای عظیم بگفت
اینان بپرکت و جود آنحضرت چه رسید که هرگز نبوده بودند و آنحضرت بر هر سنگی و خشت
که می گذشت آینه آنحضرت گرام می کرد و می گفت اللهم صل علیک یا رسول الله و محراب بسیار
روی نمود تا آنکه آنحضرت با قافله مر حبت که ده نیز دیک که رسید میر و خیرت آنحضرت
عرض کرد که نفع دیگر کن در این سفر خیر از این برکت تو در حق شد که در دست جبریل سال
واقع شد پس بصلوات همان می نام که گشتا بیشتر بود و در ده سلاخی مال کنیز و نفع
عظیم را بختی که رسانید که دایب و آنست که هر که فرود بر دجله و بی نیک عملی نماید

پس آنحضرت سبقت بر قافله گرفت بجهت مکه منتظر روز شد اتفاقا حضرت خدیجه را داشت
بعضی از زنان و قهر طبع که بر راه مشرف بودند بود ناگاه نظرش بر سواد ای افتاد
که از دور می آید و ابری بر سر او سایه افکند و برکت تمام می آید و یکی از جانب راست
و یکی از جانب چپ او بر روی هوا می آید و هر یک شیر برهنه در دست دارند حضرت
خدیجه از مشاهده این احوال خیره شد و گفت خداوند چنین کن که این مترتب درگاه و تو کجاست
مختر من آید چون آنحضرت نیز دیک رسید و معلوم شد که آنحضرت خجسته است و کجا نه حدیث
می آید حضرت خدیجه علیهم با بی برهنه تابت در بکست استقبال آنحضرت روان شد و وقار و
کین و محال حضرت خدیجه علیهم برهنه بود که چون اراده می نمود که از مکه بی بجای و
بازده کجاست نه در روی کسی زدن خود قرار و آرام گرفته کنیزان او را با کرسی
زینش نقل و حرکت میدادند آنحضرت گوارا بشارت رسیدن مال و نفقای کثیر نمود
حضرت خدیجه گفت که ای نور چشم من میر و جواد کاتب تابت آنحضرت تکرار و اگر میر و از
حبیبی آید حضرت خدیجه گفت که ای سید من بر کرد و با میره و خن و مقصود حضرت خدیجه
آن بود که بار دیگر آنچه دید و بود بعین البصیرت مشاهده نماید چون آنحضرت برکت آن ابر
نیز با او برکت و باز در رحمت با آنحضرت معاودت نمود بعین خود بکجاست قدرت
آنحضرت زیاده شد و در ردیت دیگر واقع شده که چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
بجست بشارت از قافله بوقت گرفت بجهت مکه منتظر روز شد و زمین در زیر پای ناقد آنحضرت
چیده شد تا آنکه زودی کوههای مکه معظمه رسید در آنوقت خواب بر آنحضرت مستولی
شد خدای تعالی امر کرد که آنحضرت علیهم که بر روی جنت عدن و بیرون از قافله را که برای برکت
خود حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله خلق کرد نام قبل از آنکه چون آدم بود و هم از ایل
و آن قافله را بهر بر سر آنحضرت کن و آن قافله بود از یافوت نوح که او خفته بود بر آن
علامهای بر او رسیده اند و بر برون اندر کشتن می نمود و از اندرون بر و نش می نمود

و گفت که ای سید من آیا میخواهی که من از برای تو زنی بیاورم که در خانه تو بماند و من بهشت کنم
 فرمود که ای سید من چه بگویم که ای سید من من از برای تو زنی بیاورم اگر بخواهی از این
 که منظر از آن توام تو که مالش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 بعد از تو و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 تو باید در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 در شب و در روز و در هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 زن با این صفت که مال و حال و کسب نام او از برای من بگویم چه بگویم که در آن
 که من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 آنکه من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 بجز آنکه من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 تمام نموده پس آنکه من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 مالک من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 که احوال و حال من و مال و کسب من باشد و تو مال من باشی و تو مال من باشی و تو مال من باشی
 چنانکه من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 تو که هست مال من بسیار است و کسی که جان خود را فدای تو نماید البته مال را نیز بماند
 و مال من و جمیع غلامان و کنیزان من و کل آنچه من مالک آنم همه در راه رضای تو و در
 حکم تو من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 بجز آنکه من بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 این سخن را فرمود و گویا که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 فرمود که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 بر تو و بخواهی که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه

و از اجابت خبر و با شد من از مال خود و سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 شد و خدا ان بیرون آمد و آنرا در روزی منوثرش ظاهر بود و چون بجا آمد ابوالحسن
 شد جمیع اقامت آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود
 آنرا از اهل مایه که حضرت خدیجه علیها السلام داشت از آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود
 خدیجه آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود
 که بوجوبت از وی ای نوجویم من آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود
 بجا نرفت و خدیجه را از او بگویم من حضرت خدیجه را پس بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 این سخن را گفت که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 برای شریف تو عمل میکنم و تو مال من باشی که حضرت خدیجه علیه السلام و سعادت باشد فاضله است
 و از هر روزش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 آمد و پادشاهان و بزرگان و شرافت قریش و سعادت بنی هاشم و پادشاهان من و
 اکابر و اعیان و اشراف و مال بسیار در راه او صرف نموده و او هیچکس نیست
 نموده قبول کرد و مقول و شرف خود را از نایب از اینان داشت آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود
 حضرت خدیجه را از او بگویم من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 زینت خوش خلق و خوش شمع هر که بخواهد شام امری از او کرده آنرا خوش طبعی جل
 کن و بخواهد آنرا فراموش و بگویم که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 بعد از آن ابوالحسن که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 من تو را خدایت خدیجه را نداری پس هر که بخواهد شام امری از او کرده آنرا خوش طبعی جل
 او را نداده آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود و چون آنکه در آنجا حاضر بود
 نه از بر خیزد و بجا نماند خدیجه را از او بگویم من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه
 که ای سید من از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه و در جایش از هر زمانه

عاجب من است که

که اختیار حضرت خدیجه بن شد و من فرموده است ان الله تعالى عقدوا لکم که او را حضرت محمد
صلی الله علیه و آله و سلم خیر من خیر و بعد از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که
ای همدیگر حق تعالی فراموش نگذارید که تو باین کردی که تو را بنده خود را بر
حضرت ابوالفضل کنی که مال خاطر من جمع شد و دانستم که بر سبب حق تعالی برساند
برادر زاده مرا بر آرد و بوی که نماید پس ابوالطالب و اعمام عظام آنحضرت مشغول بخدمت و کار
کردند چون حضرت خدیجه و حضرت ابوالطالب بنده و کسی آنحضرت قیام نمودند و عرض کردی
ببخش آمدند و هیچ ملاک سجده افتادند و حق تعالی بفرمود این و حق تعالی علم خدا را بر ما که
معلق بلب نماید و نشانی رحمت از آنکه بر ما و چون بر ما حضرت ناصر بر فلک کشیده بود
زبان بجه و شای ملک جلیل گشودند و زمین از فرج بر خود بایستاد و مکه منوره از خنودی بخروشید
پس چون پیغمبر شد اکابر و وی الاقدار و اشراف و ضار و یقینش و طوائف قبایل
ستارگان در دست آنحضرت حضرت خدیجه جمع کرد و بر خیزد هر فرد که داخل حبه بکار حضرت
خدیجه میدیدند که نهان است از برای ایشان بسند و پیشنها و کرسیهای زمین و
مرتبه های دشمنین و گردانیده بود حضرت خدیجه علیهم السلام بکینه هر چند مجلسی بر سر
قدرا آن خدیجه پس ابوالفضل این که خود را بر کمر حق تعالی میدادست زینت تمام نموده و پیش
خود را بدوش گرفته و جمعی از بنی مخزوم و را او را احاطه کرده با کبر و کثرت تمام داخل شدند
و نظر بصد مجلس نموده و کسی بزرگ زرنگاری در آنجا گذاشته بودند و در تحت آن کرسی
بزرگ یا زده و کرسی زرنگار و دیگر در مکان بن که بسته اند بهتر از کجایی و در مجلس پیش
افتاده و از آنجا نمود و میره که بر کرده علما مان حضرت خدیجه بود با کثرت بر او زد و کسی بنده
من آنکه صبر کن و بخیل منای حاجی تو را و در قیامت حق تعالی تو را از آنجا بر پس ابوالفضل را
و بخیل برگشت و در حاجی خود نشست تا که صدای منظر بر نوبت و به سلامت دلی
عرب بلند شد و دیدند که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله شریف می آورد حضرت ابوالطالب پیش

و حمزه و حبیب در بهلو و باقی اعمام آنحضرت در عقب حمزه پیشتر خود را بر سر نهاده و با او ایستاده
نما میخواند که ای اهل مکة و حرم و ای قوم صفاء و زعم و ای طوائف قبایل عرب بود و شنیده
با لب گلا می خور که گو نام نمایند و با استقبال بنده عرب و چشم تابند که آمدند و پیش
حضرت احمد می آید و از گردن خود آویخته و جلیب جبار متوجع بنای از در عقب بیت و در کس
چون ابوالحسن نظر کردند دیدند که آنحضرت می آید و عمار سیاهی در سر مبارک آنحضرت است
و در چنین منور آنحضرت از زبان ساطع گشته بر این حدیث عبدالمطلب پوشیده و بر دست
العیس بنی را بدوش گرفته و عقین حدیث عبدالمطلب در پاها می آید و بر این حدیث
گرفته و صریح شرح در گشت و حدیث بنی و ششم دور آنحضرت را احاطه نموده و جمعی کثیر
دور ایشان را گرفته تا شای خود کشیده حال کمال آنحضرت بنمایند و حمزه بن عبدالمطلب مردم را
دور بنمایند و راه بجه ایشان می کشاید جمیع بزرگان طوائف عرب با استقبال آنحضرت
مشغولند و با عمار و اگر تمام آنحضرت را داخل بودند و در صدر مجلس در آن کرسی بنای
که ابوالفضل مانع از آن نموده قرار گرفت و عمار تا آنحضرت در کرسیهای جنب آن گرفته
چون ابوالفضل بعین آن حالت مشاهده نمود از آن بستانان شد کمان آملگون آنجا
که او نزدیک قوم است خدیجه را و اختیار خود را بر کس از نزد خود داشت که هرگاه خدایا
با خدیجه است حقیق که او محمد را قبول خواهد کرد و اعلان من جت بود و بلند از حد از عبادی
حرکت نکرد و استقبال تعلیم آنحضرت نمود و پیش روی و نیز حمزه بن عبدالمطلب در
نهایت حرارت و جهالت آن اعلان حمد و صداوت و در دگر بنده او را چسبیده
گفت بجات نیایی هرگز از ملاطفت سبب جرات استقبال و تقییم کردی بکثرت محمد و ابوالفضل
آن علین خود را کشانید و دست بر قند پیشتر خود را بر دست برینه شجاعت حمزه با عمار و عمار
پیش ایستی تو بر سر خود آن بعین را گرفته چنان خشم که خان از زیر پا خدای و در
شد پس حادثات حمزه آن بعین کرد و گفت و ای تو ای پیغمبر تو هرگز عدل نشنوی

الذئب
الذئب

۱۰۰

10

از کثرت بخش و صد خانه شرح کرد که هر روز کوی نامه حضرت ابوطالب را در اجنبی گردانان
و حاضرش شد پس حجاب را در بسته شد و کثیران حضرت خدیجه بیرون آمدند و دست ایشان
بوی طهیه ای بنام ایشان کرد و بر در و مان و حق تعالی اگر در حضرت جبرئیل می کند بر برافیس
بشت و تارکن بر اهل مجلس بر یک کوه و بعد گاتان بکجه اعز حضرت محمد صلی الله علیه و آله
پس مردم متفرق شدند و آنحضرت مثل آفتاب انور با همه داغ و فشانان خود بر خاسته و بیرون
خریب گمانه ابوطالب بر دهن پس صحبت کردند و زمان قریش و زمان اولاد اهل الطایفه
بنی هاشم را در آنحضرت خدیجه در زمان وفات می خواخند و شادی و خوشی می نمود و آنحضرت خدیجه
در همان روز مهر خود را بکجاست خلعت بسیار ارزنده بخت آنحضرت فرستاد و پیغام کرد
که این ارز خلعت را برای پدر من بفرست پس حضرت ابوطالب و عباس آن درو خلعت را
برداشتند بخانه خود فرستاد و هر خدیجه را باو شش روز و آن خلعت را باو پوشانیدند و در آن
وقت خدیجه را خواست بخانه حضرت خدیجه آمد و بکجه بگفت که ای دختر من سبب آنکه حبیبت
بر روی من را در خود را دوست کنی چه بسکه کاین وجه صدای تو هست که نزد من آورد ده اند
و این خلعت که نامه که پوشیده و ام نصیبت که ایشان بکجه می آورده اند بکجه بفرست
که هیچ دختر می نشو در خوشه و خاد و نه در حسن و نه در جمال پس ابویعلی لعین و عباس بنی زبغ
و صد زبان هر روز کوی نشو و نه حضرت ابوطالب در هیچ عرب ایشان را بیخ و بیخ و بیخ و بیخ
و حضرت خدیجه نیز بیخ زبان و دست و دشمن را اطعام نمود و ایشان نشیمنها فرمود و بعد
از آنحضرت خدیجه خرم و در قهرا طلب و گفت باو که بر این احوال چگونه می توانی که باو
که میانه و بر دست از برای تو و دنیا مال توست باو که خدای جهان کن و در زبان
من و من کن که چه بسکه مال من و خدا مال من و کثیران من و حجج الله را در من نگاه
آدم هر را آنحضرت بشویدم از جهت اجلال و بزرگی شان آنحضرت پس و نه آمد و در این
روز هم مقام بسیار و باده زنده نادر که ای می شویش و پوشیده بر این حضرت خدیجه می بینم

در جلوه اول بهایهای زدنار بر سر او بود تا بجای از طلا کی مسیح بر صفت چهره او در
او بود و داخل طلا کی مسیح منقش بشود و از که هیچ چینی مثل آن ندیده بود و بود و او را
سایه های بسیار از زرد و بیا قوت پس چون او را مجلس آوردند زمان و جاری و پس
نواختند و با شاعر عربی خواندگی نمودند پس زمان بی نام حضرت خدیجه علیهم السلام را در روز
و در جلوه دوم خیمت آنحضرت صلی الله علیه و آله آوردند چون حضرت خدیجه علیهم السلام را
و فلان مجلس نمودند نوری از روی ستاره و تابان شد که زبانی بر نور جمیع شهرها و چهره
نمود تا اینکه نور روی حضرت خدیجه علیهم السلام بر تیره رسید که هر کسی چینی نور می نمود و
جمیع زمان و دختران عبدالمطلب حیران شدند و آن نور از فضل حضرت رسول الله صلی
علیه و آله علیه بود از جانب آنی که حضرت خدیجه علیهم السلام و در پیش نه زمان از رویت
آن نور جمال و درین جلوه پوشیده بود حضرت خدیجه جابره سفید طلا و بصره کجوا
سرخ و سبزه زرد و از هر رنگ و بود حضرت خدیجه علیهم السلام از جنبه قد خوش اندام و
در سفید پوست که در جهر اکین و جمال و از کاک و طالت او کسی نبود و این جلوه چینه
سنت عبدالمطلب که آنحضرت بود و اشعار عربی که شرح آنحضرت و وصف حضرت خدیجه بود
میخواند پس آنرا در حضرت خدیجه را و که داشتند او را بر او پیش روی حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله علیه و آله تاج را از سر خدیجه علیهم السلام برداشتند و بر سر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
که بر شست پس حضرت خدیجه را بر و در که جلوه کسب آوردند و مینواختند و مینواختند از برای
آنچه را که معشیت است که آنرا هیچ خلقی که مخصوص نباشد در این شب چینی که مخصوص غیر نباشد
و سوائی که کسی انقباض بر دهم بیان تیره سرازیر گشت پس که او را با تو آنچه برسد
نوبان و مبارک با تو را شرف و عزت و دنیا و آخرت پس چرون آورد و در حضرت
خدیجه را و جلوه سوم که پوشیده بود جامه زردی از طلا و او را و در مینواختند و جامه را درین
شب آنجا که از درختیدن جامه او دور و وسط جفته او جاری بود که هرگز کسی مثل آن ندیده

بود و در آخر آن یافت سرخی بود که روشنی آن خانه را فرا گرفته و اهل آن مجلس در زینت
آن جا بود و از نو حسن جمال حضرت خدیجه حیران و مدحش گشت و بوند و صفیه بنت ابی طالب
نعمت آن حضرت پیشش حضرت خدیجه را انداخته و اعیان عربی که مثل برنج و شای حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله و او صرف حسن حضرت خدیجه علیهم السلام بود و اینها پس حضرت خدیجه را آوردند و نزد
در بهیله ای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نشاندند و یکی چروان رفته در آنوقت حق تعالی امر
فرمود و حضرت چروان را دید که بر وجهش جنبه برشته و بر او بخت از ملک بهشت بخت
و از عز آن و کثرت زکا و ذل و بیایش بر کوههای که عقیده پس حضرت چروان را علیهم السلام با هر
ملک حبیب چنان خواند و پس کوه و دشت و طرق و دشتان را که نعلها جمعا خوشبو و مطهر
از طیب بهشت شد بر قیام کرد و آن که در خانههای خود از زنان شان می پرسیدند که چو
خوش است در خانه ما که از چنین حطی بنام ما نرسیده بهت زنان در جواب مردان
میگفتند که این بوی خوش بوی حضرت خدیجه علیهم السلام و حضرت محمد صلی الله علیه و آله است
که با هماینها داخل شده است اگر آنجا ذرات مشقیرت را آنچه از آنجاست البکی در کتب
الوارد کرده است پس حضرت خدیجه علیهم السلام در نهایت خوبی با حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله سلک مینمود و هر حرفی که آنحضرت را ناخوش آید از او صادر نشد و مایه و مایه
و مین و مین و آنحضرت و در هر برقی و صدق آنحضرت بود و هر وقت که آنحضرت از اهل
و افعال و اقوالش بیخوابی فرمودند که در محراب میشدند حضرت خدیجه علیهم السلام می آمد
بکفاری او حزن و کدورت آنحضرت تبدیل فرمود و هر دیکشت و احوال و دفع شده
که چون خداوند عالمیان حضرت آدم علیهم السلام را بر کرد و ملائکه را بسجده او مأمور فرمود و الهام
را مسموعا و غنود و اورا تفصیل بر جمیع ملائکه داد و بعد حضرت آدم را ابوالبرکات گفت که بهر سبب
می بینید و بزرگ بشیر خاتم بود و در قیامت که گفت نظر از آفرینش کن که بغیر ملائکه و حیوانات
تمام او محمد مصطفی صلی الله علیه و آله است حق تعالی تفصیل داده است و او را این سبب و چیز

که آنحضرت فرمود که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود که چون من در آن کعبه
 حضرت جبرئیل علیه السلام معراج رفتم در کعبه شدم در وقتی که آنحضرت جبرئیل را دیدم باو گفتم ای
 جبرئیل هر که را حاجتی داری که از من آید بگو حضرت جبرئیل علیه السلام گفت که حاجت من آنست
 که برسانی بیکدیگر از جانب خداوند عز و جل من سلام آنحضرت فرمود که چون حضرت جبر
 صلی الله علیه و آله آنحضرت خدیجه علیها السلام ملاقات نمود آنحضرت جبرئیل آنحضرت گفت بود بیکدیگر
 گفت پس حضرت خدیجه علیها السلام گفت که خداوند عالمیان است سالم از جمیع مصائب و غلظت
 و از است سلامتی عالم و عالمیان و برادر بیکدیگر و سلامها و تحننها و بر حضرت جبرئیل
 سلام آورد که گشت الفی در کعبه محالین را است کرده است که در سینه آنحضرت
 جبرئیل علیه السلام نازل شد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس گفت جبرئیل آنحضرت که رسان بیکدیگر
 از جانب پروردگار من سلام پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود که خداوند
 جبرئیل علیه السلام برساند تو از جانب خداوند عالمیان سلام حضرت خدیجه علیها السلام گفت
 یا سید که خداوند عالمیان است سالم از جمیع مصائب و غلظتها و از است جمیع سلامها
 و بر حضرت جبرئیل و سلام و انصار و است کرده است که حضرت جبرئیل علیه السلام نازل شد حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت خدیجه علیها السلام و ملاقات نمود حضرت جبرئیل علیه السلام احوال او را
 پرسید پس گفت آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که وقتی که بیا خدیجه پس خبر داد و باو باینکه
 یا سید که پروردگار من سلام برساند و امانت و بیکدیگر قریب باین از طرف خداوند
 و ملائک و است شده و انصار در کعبه شدم الفی در کعبه محالین را است کرده است شده است
 آنحضرت پس از این عیال که آنحضرت فرمود که روزی از روزها حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 و نزد زنانش بود که حضرت خدیجه علیها السلام را آنحضرت که باین شد که عیال طوطی گفت
 آنحضرت که هر که یک کفنی بر زن بر سر بپوشد یکی از زنان پریخی اسد بر آنحضرت صلی الله علیه و آله
 فرمود که او صدقی است من کرد و وقتی که شما گفتم من کرد و او را آن آورد

من در آنجایی که شما فرمودید و فرزند از اید از برای من در وقتی که حق تعالی شما را عظیم
 کرد و عیال گفت که چون من دانستم که آنحضرت حضرت اور بسیار میدارد و بسیار
 هدیه نقد میبخشد در وقت آنحضرت دیگر حضرت خدیجه و انصار و است کرده است از
 عیال فرمود که او گفت که از آن حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله آن بود که هر وقت که
 نام حضرت خدیجه را میخواند و میخواند آنحضرت و صفت و ثنای بسیار باو میداد و طلب از او را
 او میکرد پس روزی از روزها آنحضرت با حضرت خدیجه که در و شروع و ثنای او را
 حضرت من بکرم آنحضرت گفت که حق تعالی عوض داد تو از زن پری که فرستاده است
 این کلام را گفتیم که آنحضرت را عقب گرفت حضرت بسیار سخت بر تبه که من خود را از
 دست او ام پس گفت که خداوند ابر سید که تو هر که فرودانی از غیبت غیبت من
 و بیکدیگر نازده بشم یا بشنم حضرت خدیجه را با تو نمی پس چون آنحضرت این سخن را گفت
 شنید از دست حضرت فروداشت و فرمود که آن سخن بود که گفتی بیکدیگر
 ایمان آوردم و من در وقتی که جمیع مردمان که فرمودند و مرا از نزد تو دعای داد و در وقتیکه جمیع
 مردمان مرا از نزد و بیکدیگر و صدقی رسالت من کرد و در وقتیکه جمیع مردمان گدای
 من کردند و حق تعالی روزی او را اندازد از من چیزی که بخواهد شما را از آن محروم کرده اند گفت
 عیال که میگفت این سخن را آنحضرت من هر شیخ و شوم نیکیا نماز از فرموده آنحضرت
 فروداشت و وصایت راجع تعالی و روزی او را که در و در جمیع انصار و او را انداختیم
 فرستاد او را آن و در شما از آن محروم کرده اند پس پیغمبر صلی الله علیه و آله در کتاب فقال
 را و است کرده است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عیال که بیکدیگر شد و روزی من و فرمودند
 که میدانید که این چیست صحابه عرض کردند که خداوند عالمیان و رسولش است آنحضرت
 فرمود که افضل زنان نبوت عیال فرمود خدیجه نبوت عیال و امانت عیال من است که
 در این نبوت هر آن که است نبوت فراموشان و قریب باین غیبتان امانت عیال و در

ایضا در هر روز
 مسند او

عائده و حاضر بر روی سینه است در کتب کتب الفقه از سنده محمد بن حسن نقل کرده است
مدینی از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه که آنحضرت فرمودند که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمودند که بهترین زمان نیست حضرت خدیجه علیها السلام است و بهترین زمان
نیست از سابقین مردم نیست هر آن است و اول کسی که ایمان آورد از زمان حضرت خدیجه
کبری علیها السلام بود اعدا و است بسیار درین مابین وارد شده است از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام
در کتب بحال روایت شده است که آنحضرت فرمودند و در حدیث طویل که من اول کسی
باشم که ایمان آوردم حضرت خدیجه علیها السلام بودیم ما ناسال که نبود در روی
این مخلوقی که نماز کند و شهادت دهد بر سال حضرت خدیجه علیها السلام از خیر ائمه و
غیر از آن خدیجه که خدا او را رحمت کند و تحقیق که کرده است و در کتب نسخ البلاغ مذکور است
که آنحضرت علیهم السلام در خطبه فرمودند که نبود و یکی از روز سلمان خیر از حضرت خدیجه
صلی الله علیه و آله و خدیجه و من سوّم ایشان بودم از طرق عائده و حاضر روایات کثرت
و واضح شده که تواتر مدینه حضرت امیر المؤمنین و خدیجه علیها السلام با حضرت رسول الله
نار میگردانند و دیگر مسلمانان بر روی زمین نبود و بعضی بنا بر بعضی روایات گفته اند که
حضرت خدیجه علیها السلام اول مسلمانان بود که ایمان آورد حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام ایمان
آورد و حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام در شب ده سال بود و چون آنحضرت صلوات الله علیه
حضرت خدیجه علیها السلام که در آن خانه حاضر بود و اول مطلع گشت که آنحضرت که اول قبل از
توالی حمی مستقره بود و البته درین منزل ملکات نقل ایمان آورد و خواهد بود و تقدیم ایمان
او بر کافران پس باین است مبارکه که الله جل و اعلیٰ قبل بود و استجای تو را در بعضی کتب
بر بعضی روایات گفته اند که اول حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام ایمان آورد و بعد از آن حضرت
خدیجه و بعضی گفته اند که هر دو یکبار ایمان آوردند و بعد از آن در کتب از انبیا و غیر آن
ترجمه است که در روزی از روز با حضرت خدیجه علیها السلام و بعضی که از جمله ایشان بود

عائده بنی سسر و ابو بکر و عمر در الطبع نشسته بود که حضرت جبرئیل علیه السلام آنحضرت را زار شد
و از فرج او خوشه دوی بزرگ گشت و در بال خود را کشید و از مشرق تا مغرب گرفت و ندا
کرد که آنحضرت که با محمد صلی الله علیه و آله خداوند عالمی بر تو سلام رساند و سفیرانیک که تا پیشین
از تو نشنیده دوری را گزین و بنزد او رود و بود این تکلیف را آنحضرت بسیار شاق بجهت آنکه بود
حضرت خدیجه علیها السلام بسیار دوستدارند و حضرت خدیجه علیها السلام را با خود آورد و پس
آنحضرت خدیجه علیها السلام را در خانه حضرت خدیجه زلفت روزها روز میگرد و شبها نماز میخواند
میفرمود و قمارین بیشتر نزد حضرت خدیجه فرستاد و با و بیجا بود که فلان کجای کنی که من
از تو گمراه گرفتم که خداوند عالمیان علی جلاله امر کرده است بآن و تقدیرات الهی بآن
جاری شود و کان کنی تو ای خدیجه از درگاه خداوند عالمیان از برای خودت که خدیجه را بر سر
خداوند عالمیان مبارکات میکند تو را ملائکه مقربین هر روز چند مرتبه پس چون شب شود
در خانهات را بپند و بختیاری در موضع خواب بجا بیاور که در خانه فاطمه است بعد
خواب ما ندانم حضرت خدیجه علیها السلام هر روز بفرم و خزان تمام از عارف حضرت رسول الله صلی
علیه و آله میگردانید پس چون روز جمعه شد حضرت جبرئیل علیه السلام نازل شد و گفت ای خدیجه
بر سر بسکند خداوند عالمی بر تو سلام رساند و سفیرانیک که تا پیشین از تو نشنیده دوری را گزین
بجو صلی الله علیه و آله گفت که چه بخت تو و خدیجه خداوند عالمیان حضرت جبرئیل علیه السلام
گفت که منم از این وقت حضرت خدیجه علیها السلام نازل شد و دست او طبعی که بر پهنید
شده بود بجانم رساند و بیاستد و حضرت خدیجه علیها السلام گفت که آنرا در پیش
حضرت خدیجه صلی الله علیه و آله پس حضرت جبرئیل علیه السلام گفت که با جلال الله تعالی میفرماید
که از شب باین لحظه آنحضرت خدیجه امیر المؤمنین علیها السلام فرمودند که هر شب در وقت
انظار حضرت خدیجه صلی الله علیه و آله برین میفرمود که در رکعت نماز که با او باطله من حاضر شود
است فرمود که با علی پیش و پیش و کند و کسی نیز از آن آید که من تمام بر غیر من است

پس آنحضرت در خلوت نشسته شد و پرده سنده روی سبزه را از روی طبع برداشتند و
 از خواب بیدار شدند از آنکه در جامی از آب برکت در آن بود پس آنحضرت صلی الله علیه و آله
 خود را از آنها خوردن کمالی داشت امیدند از آن آب شامیدن وافی برکت
 مبارک خود را در آنکه در آنکه شستن حضرت جبرئیل علیه السلام آب از او برکت برکت
 برکت و حضرت میکائیل علیه السلام دست آنحضرت را شست و حضرت اسرافیل علیه السلام با برکت
 برکت خشک کرده و نقره طلسم با نقره شامان بلند شد بر آنحضرت رفته است که چون
 باز شد حضرت جبرئیل علیه السلام گفت که حرام است بر تو نماز در آنوقت تا اینکه بروی بخانه
 حضرت خدیجه و با او معاشرت نمایی پس بدینکه خداوند عزوجل قسم میخورد
 خود را فرموده است اینک خلقی کند از صلب تو در این شب در آنکه آنحضرت صلی الله علیه و آله
 علیه آله بجا است خانه حضرت خدیجه و در آن شب حضرت خدیجه علیهم السلام گفت که من نالت گرفته
 بودم با وحدت و چون شب میشد و نماز می کردم و در آن شب میختم و نماز می خواندم و خود را
 میکشتم و بجا می خوابیدم و در این شب من در میان خواب و بیداری بودم که آنحضرت
 دست بر صلب من نهاد و چون صدای در را شنیدم ندا کرد که کیست آنکه صدای
 پر و پر میزند مرا و آنحضرت بر کسی که بگوید آنرا آنحضرت صلی الله علیه و آله آنحضرت
 سلام میفرستد و فرمودند که گشتا در ای خدیجه بدینکه منم محمد صلی الله علیه و آله آنحضرت
 خدیجه گفت که چون صدای آنحضرت را شنیدم خود را بختال و خندان از جای خود بستم و
 در آنکه آنحضرت در آنجا نشسته و در آنحضرت آن بود که چون بجا نشد برکت
 علی و زنده آقا آب و زنده صلی الله علیه و آله و زنده پیغمبر بود و در آنکه آنحضرت
 بعد از آن که بر سر است و در آن شب آنحضرت صلی الله علیه و آله و زنده پیغمبر بود و در آن شب
 نماز کشید چون در آنجا نشد ابتدا با نماز می سپیدند و در آن وقت خواب
 خود را نشاند و شروع بباری و خوش طبعی مین فرمودند تا اینکه موافق واقع شد

و بر این روایت پیش می آورم

قسم بخدا یکبار که در آنجا نماز می کرد و آنجا که نماز آنحضرت از من بجا نرفته
 بود که من در خلوت حضرت خدیجه علیهم السلام را در آنکه خود را حس نمودم که منخ نقره علی و آله
 در کتاب من با آنحضرت رفت و دست کرد دست که در آن حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 برکت خدیجه علیهم السلام و در وقتی که از او رفتی ببار باری حلت میبرد آنحضرت صلی الله علیه و آله
 چون حضرت خدیجه را در حالت اعتقاد ملاحظه نمودم که بجا که سالیدینی را از آنحضرت
 از حالت نوازی خدیجه پس چون به سینه های خود بر می سلام مرا بپوشان برکت
 حضرت خدیجه عرض کرد که گشتا در ای سینه های من یا رسول الله آنحضرت فرمودند که منم
 حضرت عمران و گشتا در ای حضرت نوازی خدیجه و دست زان فرعون حضرت خدیجه علیهم السلام
 گفت مبارکی با تو یا رسول الله و گشتا در ای نزد کتاب منخ نقره که در دست
 که چون آنرا دیدم که در میان یک فرست شد و در آن شب بدست حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 نزد او آمد و فرمود که بسیار گران و نادر است بمن حالنی که می بینم تو را در آن ای
 خدیجه و حق تعالی مقرر فرموده است در ناخوشی خبر بسیار آید ای که بدینکه خدیجه
 از این من خواهد کرد و ایند با تو در آن شب خبر شربت بر من برکت عمران و گشتا در ای
 حضرت موسی و دست زان فرعون را حضرت خدیجه علیهم السلام در آن حالت گفت که تحقیق که
 چنین میکند خداوند عالمیان یا رسول الله آنحضرت فرمودند که علی چنین خواهد کرد حضرت
 خدیجه گفت که با آنکه و البین یعنی بسیار کی و بسیار ان میقول مبارک باد و در میان عرب
 معمر ایشان بود و در آن شب خدیجه علیهم السلام زیاده از آنست که گشتا در ای
 من خدیجه بدست باشد بر شرف و فضیلت ذکر من و آن بود که یکبار که در آنحضرت
 خود مصطفی و عزم علی بر تفضی ده الی حضرت خدیجه را و بعد از آن حضرت خدیجه صلی الله علیه و آله
 عظیم و جبین و اولی که از آن اسلام و بلا اول زمان مسلمانان چنانچه ذکر شد و در آن
 من ترغیب حضرت خدیجه صلی الله علیه و آله و در وقت نزول حضرت خدیجه بر من صالح

و در آنکه آنحضرت صلی الله علیه و آله
 در آنکه آنحضرت صلی الله علیه و آله
 در آنکه آنحضرت صلی الله علیه و آله

سپید آمد من بجای آنحضرت و آواز کردم آنحضرت را کسی من جواب نداد و دیدم که سبک
و در نزد آسمان کسی نیست بار و بگو آنحضرت را آواز کردم آنحضرت تیر و ن شریف آورد
چون نزد حضرت رسول آمد صلی الله علیه و آله آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت هر کوی
فرمود که من آنرا بفرستد بعد از آن من گفتم که بخت درم از اسب باری که در خانه حضرت
علی بن ابی طالب جالس بود و خود بخود و با آن کسی نیست حضرت رسول آمد صلی الله علیه و آله
فرمود که بدستیک و فرستادی من حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مقرر فرموده است خداوند
عالم و عالمیان دل و را و اعضای و را با یان زمین و در سبک حق تعالی میداند
و تا توانی آنحضرت را از کثرت عبادت و عبادت پس باری سبک بد حق تعالی و بر نورال
در او کارهای سخت او و کفایت میکند او را آید و سبک از برای خداوند
عالمیان است خداوند که مگویند باری اله محمد صلی الله علیه و آله و سلم **و روی از علی**
اصح یوما فقال لفاطمة خديجة بنت خويلد قالت لا يخرج ولا يستقر في بيتنا
يشاع ما يصلحهم فاذا لم يزل في جده و خاله جباة فاعطاه الله انوارا قد جعل
لخديجة و صبيها النور و العصر مع رسول الله صلى الله عليه و آله ثم اخذ النبي صلى الله عليه و آله بيد
علي و انطلقا الى فاطمة و هي في مصارعها و خلفها حفرة فمروا فلما سمعوا كلام
رسول الله صلى الله عليه و آله خرجت فسلكت عليه و كانت اخر الناس عليه
فرد الشك و مسح بيده على راسها ثم قال عينا احقر الله لك و قد فعل فاحدث
لحقه فوضعها بين يدي رسول الله صلى الله عليه و آله قال فاطمة انك
لكنك هذا الطعام الذي لا انظر الى شئ فيه قط و انتم سئل الخبيث قط و لم
يكن احب منه و وضعه كذا بين يدي و قال هذا ابدل من دينارك ان الله
مريد من يشاء و يعجز جباب **ان** قال النبي صلى الله عليه و آله في انكشاف خديجة و كبر
فبشره كبريا و ربه و عن النبي صلى الله عليه و آله انه جامع في زين فاطمة

له فاطمة زهرا بنتي و بصره لهم انهم بها فصح هذا التماسا لاهل بي بالكرامة و
كثرت عن النبي فاذا لم يزل في جده و خاله جباة فاعطاه الله انوارا قد جعل
لخديجة و صبيها النور و العصر مع رسول الله صلى الله عليه و آله ثم اخذ النبي صلى الله عليه و آله بيد
علي و انطلقا الى فاطمة و هي في مصارعها و خلفها حفرة فمروا فلما سمعوا كلام
رسول الله صلى الله عليه و آله خرجت فسلكت عليه و كانت اخر الناس عليه
فرد الشك و مسح بيده على راسها ثم قال عينا احقر الله لك و قد فعل فاحدث
لحقه فوضعها بين يدي رسول الله صلى الله عليه و آله قال فاطمة انك
لكنك هذا الطعام الذي لا انظر الى شئ فيه قط و انتم سئل الخبيث قط و لم
يكن احب منه و وضعه كذا بين يدي و قال هذا ابدل من دينارك ان الله
مريد من يشاء و يعجز جباب **ان** قال النبي صلى الله عليه و آله في انكشاف خديجة و كبر
فبشره كبريا و ربه و عن النبي صلى الله عليه و آله انه جامع في زين فاطمة
له فاطمة زهرا بنتي و بصره لهم انهم بها فصح هذا التماسا لاهل بي بالكرامة و
كثرت عن النبي فاذا لم يزل في جده و خاله جباة فاعطاه الله انوارا قد جعل
لخديجة و صبيها النور و العصر مع رسول الله صلى الله عليه و آله ثم اخذ النبي صلى الله عليه و آله بيد
علي و انطلقا الى فاطمة و هي في مصارعها و خلفها حفرة فمروا فلما سمعوا كلام
رسول الله صلى الله عليه و آله خرجت فسلكت عليه و كانت اخر الناس عليه
فرد الشك و مسح بيده على راسها ثم قال عينا احقر الله لك و قد فعل فاحدث
لحقه فوضعها بين يدي رسول الله صلى الله عليه و آله قال فاطمة انك
لكنك هذا الطعام الذي لا انظر الى شئ فيه قط و انتم سئل الخبيث قط و لم
يكن احب منه و وضعه كذا بين يدي و قال هذا ابدل من دينارك ان الله
مريد من يشاء و يعجز جباب **ان** قال النبي صلى الله عليه و آله في انكشاف خديجة و كبر
فبشره كبريا و ربه و عن النبي صلى الله عليه و آله انه جامع في زين فاطمة

که معرفت بحال معذره
میسازند

در وقتی که بسیار شو و عیال نزد و بهتر تر است که در آنوقت احوال عیال کو نیز جیغ و گریه
مثل کتاب جیغ جیغ است و معنی که سبکی است جیغ یک که سبکی را گویند میگویند
زجای جیغ و قیام جیغ و قیام جیغ از فضایل و مناقب معذله در این در همین باب مذکور
خواهد شد که کاه و اندر جیغ خوانند **شیخ** امام قلب الدین ابوالحسن صید بن ابی
سید حسن الرادعی علیه السلام در کتاب جیغ الجیغ ذکر کرده است که در روایتی
شده است که در سبکی که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام صبح کرد و روزی پس گفت حضرت
فاطمه زهره علیها السلام که در نزد و چیزی است که بخت جیغ با آن حضرت فاطمه زهره علیها السلام
گفت که در چیزی نیست پس آن حضرت برون نشرفت و روزی یک شرفی فرض کردند که ما
بجیغ ایشان را بکبرند پس در آنوقت معذره او بن الاسود الکندی بخت حضرت رسید
و معذره او در نهایت شفقت و رحمت و کاشش با آن رسید و بود و عیال معذره او که
بود و آن حضرت آن شرفی را که فرض نمود و بود و معذره او که بخت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
تشریف آورد و آن حضرت فاطمه زهره و حمزه را و فرمود و بعد از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
است امیرالمؤمنین علیه السلام را گرفت و هر دو را یکدیگر تشریف آورد و نه بسوی حضرت فاطمه
زهره علیها السلام و حضرت فاطمه زهره علیها السلام در آنوقت در صحنای خود مشغول عبادت بود
و طبع جوین و رحمت آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و از هر در گرفت پس چون حضرت فاطمه زهره
علیها السلام کلام حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شنید پس استقبال آن حضرت برداشت
و دید و آن حضرت سلام داد و حضرت فاطمه زهره علیها السلام عزیزتر از من مردمان بود و زنده
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس آن حضرت جواب سلام بآن فرزند گرامی خود گفت و
دست مبارک خود را بر سر او مالید و بآن فرمود با و که شام به به با حق تعالی
از برای تو که عطر خوش را و جیغی که در ده است پس حضرت فاطمه زهره علیها السلام آن کاسین
چو چون معذره او را بر داشته آورده و در پیش روی حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله

که استند آن حضرت فرمودند که ای فاطمه از کجا آمده است برای تو این طعام آنجا که
من ندیده ام مثل دکن آن هرگز ندیده ام مثل ای آن هرگز ندیده ام بهتر و
خوبتر از آنرا و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند که آن حضرت دست مبارک خود را
بر میان شان زدند که نشسته و فرمودند که این طعام خوشتر است از آن که در دست است
خوشتر از آن روزی میباید بهر که بخورده از خانه حساب **مؤلف** کتاب طریقه شریف
جیل الهی بنویسده است میگویم من که در شرفی که در اقامت علیها السلام نشسته است و در
تشریف کاشف در نزد و آن حضرت ذکر بگویم علیها السلام است که در دست نه است
میگویند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که رسیده اند در زمان غلیبی پس بیدار کرد و برای آن حضرت
حضرت فاطمه زهره علیها السلام و آنان کرد و بیدار گشتی که بر کعبه بود آن آن حضرت بر خود
خا و لاله و پس بر جیغ بود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که پس آن پوزنه بسوی حضرت
فاطمه زهره علیها السلام گفت حضرت فاطمه زهره علیها السلام که بسیار آنرا بنزد من ای دختر من
گرامی من و حضرت فاطمه علیها السلام طبعی را که کشود و ناکه و به که آن مردمان و گوشت من
پس حضرت فاطمه علیها السلام حیران شده و دانست که آن نازل شده است از جانب خداوند
عالیان پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود برای حضرت فاطمه زهره علیها السلام که از کجا
آمده است این برای تو حضرت فاطمه علیها السلام گفت که آن از جانب خداوند عالیشان
میستند خداوند عالیشان روزی میباید بهر که بخورده از خانه حساب پس حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که خداوند عالیشان را اینست که که گردانید و
شنید و ندانند سیدان بنی اسرائیل پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله صبح نمود
حضرت عتی بن ابی طالب و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و حضرت فاطمه علیها السلام و جمیع اهل
بیتش را و ایشان جمیعاً از آن طعام تناول نمودند و نایک سیر شدند و آن طعام
چنان بود باقی ماند و حضرت فاطمه علیها السلام صبح نمود و بر سر کاشش روزی ای

[illegible][illegible]

بجست که خالد پیش از رویت اجازت گرفته که فرمودی نه ازیم تا بم هر یک که قریه بر آید که
داری او نماید بعضی از غیرین ذکر کرده اند که اجازت وقت نفر بود و بدین رفتند بر سر
شهری و هر یک قلعی که آن کتبت نورید بود و آن نه انداخته قلع حضرت زکریا
علیه السلام بعد است الله تعالی رست اسناد که گویند این منج شده و طبعی دیگر از آب
بود پس حضرت زکریا علیه السلام علیه وری حضرت مریم علیهما السلام و در بهترین موضع بیت
القدس بسیار است الله تعالی است حال است بعضی از غیرین ذکر کرده اند که حضرت زکریا
علیه السلام با کمال است بخت او و در بیت المقدس که باز در میان بانی است رفت و مریم را
عبادت مشغول بود و آن فرزند غیر از حضرت زکریا علیه السلام هیچکس در آن نشد و چون حضرت
زکریا علیه السلام بر وی ایستاد و گفت ای پسر من ویردفت که زکریا و اول فرزند باقر فرود
سیدید که حضرت مریم و جواب عبادت استاده و در نزد او میفرمودی خیر معناه است
و فصل رستگاری میوه ای تابستانی و در موسم تابستان فواکه رستگاری میوه
میوه و از راه وقت میوه سبزه که ای مریم از کجا آمده است این بخت تو باین غریب تمام
است بودن و در کمن تو رستگاری و کوه و درام غیرین نقل نموده اند که حضرت مریم علیها
سلام که از غیر از رستگاری که در این بخت است او نه مریم و جواب حضرت زکریا علیه السلام
میگفت که آن از بیت خداوند عالمیان است پس بخت منای و سبزه آن است
که خداوند عالمیان روزی میوه هر که میخواهد از خدا حساب قبل ازین نزد گرفته
که بخت بختیم است و که نه همین چون مثل طبع خیر است قدری از صفای من است
مقدار بعد ازین در این باب مذکور شده است هر که خواند که معرفت باحوال او بدست
روح پاک فرموده **سجده** که در کتب معتبره و بعضی از کتب معتبره و بعضی از کتب معتبره
کرده اند حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمودند که هر یک که حضرت علی بن ابی طالب
عقد فرموده و از برای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خدمت خواند و او را و کرون خیر بختی که از

و بعد رب من و نه است و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند بود و بخت آنحضرت
برون در باشد از آوردن همه و طعام پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گفت روزی
از روزها حضرت فاطمه علیها السلام که ای فاطمه آیا در نزد تو چیزی است حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام گفت که قسم بخورم که او نه آنچه من بیکه عظیم کرده اند است حق تو را که روزی است که
نیست در نزد من که چیزی که آوردم من آنرا نزد تو و در کزیدم تو را بر خود و او را و حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند که پس چرا آنحضرت را ندیدی ام حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گفت
بجست که آنحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله میفرموده اند مرا از آنکه منالی کنم از تو
چیزی را و فرمودند که طلب کن از هر نعمتی چیزی را اگر بیاورد او بخت تو چیزی قبول کن
هرگاه بیاورد پس طلب از او آنحضرت فرمودند که پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بیرون
تشریف بردند و بعد از آن بر خود و کمال شرفی از او قرض کردند و بعد از قرض نمودن در بخت
خدا مبارک فرمودند که بسیار جفتی که شب کرده بود پس بر خود و آنحضرت بعد از این الای
آنحضرت فرمودند بعد از آن که هر چه بخت برود آن نرسد است در این صفت مقداد و چون
که اگر کسی که قسم بخورم که او نه آنچه من بیکه عظیم کرده اند است حق تو را که روزی است که
که که کمن عرض کردم خدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
در آنوقت در قریه حواری بود آنحضرت فرمود که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را نه و او این
این حکایت در این حدیث آنحضرت بود حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند بعد از آن
که کسی که بر این از خانه برود آنرا دست و جفتی که کمن قرض کرده ام بیکه شرفی و بر
میکنند تو را بآن شرفی پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و او نه آن شرفی را بعد از آن
حالی که خود شریف شریف از زالی فرمود پس دید آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را
که نشسته است و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام غار میگرد و در میان ایشان چیزی شنید
مست پس چون حضرت فاطمه زهرا علیها السلام از غار خارج شد برده را از روی آن بگریخت

مکتبہ

از برای او زنی عظیم القدر سالم از جمیع آفات سیر باز رجوع نمود و بمحاطبه با زبان آنحضرت
و فرمود که ای زمان پیغمبر صلی الله علیه و آله بنشیند شما مثل زمان دیگر که کجاست و بر چه
بنشیند پس نرم و نازک حرف فرزند مثل زمان طمع اندازنده پس طمع کند کسی که در دل
او رخصت و اتفاق و یا فخر باشد و بگوید حرف درست یک عید از شک و دریب توانی و دنیا
حق و فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که در قرار بپذیرد در خانه های خود و یا بوفاد و نمکین
بنشیند در خانه های خود و پس برود در خانه های خود و بر حادیت زمان اتم حیات
پیش و یا هرگز کند خود را و زینت خود را چنانچه زمان ایام حیات پیش از شمار کند و بر جا دارد
تا زرا و جبهه زکوة را و ایست نماید خداوند عالم ایست و رسول او را بعد از این و او را حق
و سعادت حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله تا فرقی خدا و رسول را بیان و فحشیت
رسالی نمودند که عارف علوی در تفسیر سوره اشک که از جمیع نمود و بیک حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام گفت و مخالفت نمود و جمیع او را آتشی که بر آتیه محاسبه که نامور بود و بخت فحشیت و
سوالی عظیم بنمایند و آتیه شده است و حدیثی که روایت کرده است از پیغمبر صلی الله علیه و آله
مخبر است بحسن الشفاعة و حدیث الملک الشفاعة و کتاب عبداللہ تعالی که در او فیکه است
نموده است که عظیم جمیع نمود و بیک حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت گفت میباید از برای
من مردی که شایسته عداوت او با علی بن ابی طالب علیه السلام بحسب آنکه میفرماید من
که چنین مرد را نزد آنحضرت فرستم پس یافتند از برای او مردی که بپوشید و بنزد آورد و ندو
و پیش از آنکه عایشه ملعونه را داشتند پس عایشه ملعونه هر دوشت و روی خود را میباید
آورد و بکند که در آید و گفت با او که چه قدر دشمنی داری با پیغمبر یعنی با حضرت امیر المؤمنین
آنوقت از بسیار دشمنی با او دردم و دشمنم با او بیک که آنرا آورده و بنماید از خود او ندو
که چشم او را بر میباید بیک کفرت و دشمنی من بخوان او را میباید خود رو و دعا ملعونه

گفت که من مثل تو در اینجه هستم پس برو نزد او و بن نامزد بده باو و حالش را بگو
بشاید در خفا باشد اما بر سر سبک تو هرگاه به منی او را که بر سر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
سوار و کان مبارک را بر او نشاند و در کشش در پیش من او بچند و چهاراب او
و جفا و مثل غیر صفت کشید و اندک پس بدو باو نامزد را و سفارشات و بجز نیز نمود پس
آورد نامد عایشه ملعونه را برده باشند او را و چون بخیر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام رسید
اتفاق وقتی بود که آنحضرت بر سر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سوار بود و کان مبارک
آنحضرت را بر او نشاند و در کشش مبارک بر کشش من او بچند و چهاراب او
عن آنحضرت مانند مردمان هر چه کشید و پس آنرا و چنانچه عایشه ملعونه بود سوار بر
آنحضرت آمد و نامد عایشه را آنحضرت داد و آنحضرت هم نامد را کشید و چنانچه فرمود که
این میشود بخداوند عالمیان قسم این آنحضرت هر چه کشید و چنانچه
آنحضرت بآئین گفت که بر سر من از تو آنقدر گفت علی بر سر من چه سوار این آنحضرت
فرمودند که جواب میدی من موافق حق و واقع آنقدر گفت که علی آنحضرت فرمودند
که قسم میدهم تو را بخداوند عالمیان که آیا گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه
که شد به الله اوده باشد با بنزد پس آوردند تو را که گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه
تو را بنزد که گفتی بسیار غریبه که مکرر آرزو میکنم از خداوند که کشیدم او را و چنانچه
بیکسرت و فرورد و شمع من بخوان او و چنانچه گفت آنقدر گفت عایشه ملعونه که علی چنین
آنحضرت فرمودند که قسم میدهم تو را بخداوند عالمیان که آیا گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه
که بر این نامد عایشه ملعونه او پس بدو باو در وقت عشاء با بیست و ده آمانه بستند که
در منی او را که بر سر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سوار و کان مبارک را بر او نشاند
مبارک را و در کشش مبارک را از پیش من او بچند و چهاراب او و چنانچه گفت
صفت کشید و بپشتند پس بدو باو نامد را آلا گفت که علی بنده قسم که چنین بود آنحضرت

فرمودند که قسم میدهم تو را بخداوند عالمیان که آیا گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه
تو را که گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه تو را که گفت عایشه ملعونه
گفت که علی بنده قسم که چنین گفت آنحضرت فرمودند که اگر من عیاضی تو بدم بر سالی آنحضرت
گفت که علی بنده قسم که بر سر من چه سبک من چون بخیر است شام آمد من خود در روی زمین
کسیکه دشمنی من باو زیاد تر از بهمنی باشد باشد و اما در این است نسبت در روی زمین
کسیکه دوستی من باو زیاد تر از بهمنی باشد پس اینها را بگو ای کسی که من بنده فرمودم اینها
آنحضرت فرمودند که بر سر بسوی او درین نامزد را بدو و بگو باو که تو او را و گفت خداوند
عالمیان نمودی و حاجت من است صلی الله علیه و آله علیه السلام باو روی من عیاضی تو بدم
و حضرت سوال اند صلی الله علیه و آله فرمودند تو بنظر آید و ای هر چه با کسیکه بشنید در خانه
و بر این نمایی پس نوبت آمدی و شکرت میدی و نزد دو میان لشکران نمودی و بگو
بچه عیاضی که هرگاه او بنده که شما خداوند عالمیان و رسول مکرر عیاضی تو بدم و غیره
فرمودند زمان خود را و عیاضی تو بدم و در دست و گفت که شکر من در آن حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله را از غایب چون آورد و بر سر تو را کرده در میان لشکران کرده اند
پس آنقدر جواب نامد را آورد و بسوی عایشه ملعونه گفت و منم آنحضرت را همگی رسانید
و بعد از آن بخیر است آنحضرت که حاجت نمود و در جنگ صفین برید شهادت فائز شد پس
گفتند اصحاب عیاضی که ما هر که بنزد علی بن ابی طالب علیه السلام فرستادیم او را برگردانید و ما
از ما هیچ فخره علی بن ابی طالب علیه السلام در کتاب کمال الدین و تمام السعاده و بیت کرد و حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله در حدیث فرمود که هر کسی که پیش من بیست و نه سال
و منی حضرت موسی علیه السلام نه سال و منی حضرت موسی علیه السلام نه سال و منی حضرت موسی علیه السلام نه سال
من و آنحضرت در حدیث حضرت موسی علیه السلام که حضرت موسی علیه السلام نه سال و منی حضرت موسی علیه السلام نه سال
خداوند از تو پس جنگ کرد و در ایشان با هم شکر صفت کشید و تو بدم و دست من کشید

خدا بجهت علیهم چون زمان دهی کرده از او پس آنحضرت از شدت عداوت ایشان
اندر شب مؤذنه از ایشان کنی در گشت بجانب در حدیث اول از باب اول این کتاب
نکوه شد و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بس فرمود آنحضرت که در حق کسی که بر سر خانه مؤذنه
او بخشد که آید به هم حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله سفارش نمود و ایشان را محافظت از آن
آنحضرت زود از دست داد و بر سفارش او آنحضرت را و خجل نمود و در نفس خود با آنحضرت
و سر کرد که بکنند کان حشر نغمه آدم و نوح و یعقوب و یوسف و شعیب و داود
و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و حضرت ام زین العابدین علیها السلام حضرت ام کلثوم باطنی حضرت
فاطمه و حق علیها السلام فرمودند که آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بفرمان بر عالمی که از خود
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله آنقدر که نسبت که اهل بیت نبی است که آنحضرت
آنحضرت عرض کردند که آنحضرت کرد تو در آرام و رفاه مانند یثرب که بکنی که ما روز
مرقد بشیم و بار و زکری که کن که در شب ما آرام گیریم پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام هر دو نفر
از دنیا بقیه بسوی قبرستان خویش و در آنجا گریه میکردند و بهترین زمان عالمیان چنانچه
نقشه در کتاب الی بر کشید از بی سنده مذکور روایت شده است از حضرت ام المومنین
علیها السلام که آنحضرت فرمودند که بدرستی که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله قرائت نموده
این سوره که یا ادریس الله صلی الله علیه و آله و سلم و یا ادریس الله صلی الله علیه و آله و سلم و یا ادریس الله صلی الله علیه و آله و سلم
پس آنحضرت فرمودند که باطنی بهترین زمان چهار نفرند مرمیت عمران و خدیجه
میت خدیجه و فاطمه میت محمد و سید زین فرعون ابو نعیم در کتاب علیه و ابن ابی عمیر در کتاب
مسند و خلیل در کتاب تاریخ و ابن ابی عمیر در کتاب علیه و ابن ابی عمیر در کتاب علیه و ابن ابی عمیر در کتاب علیه
سند نهی خود از آنش و نقلی در تفسیرش و سلامی در کتاب سید تاریخ خراسان و ابو صابر
مؤذن در کتاب اربعین پس نه خود از ابی هر دو شخصی از عابدين عبدالله و زین العابدین
سبب و کرب و معال از ابن عباس و ابو سعید و عده از زانی و احمد و حق تبرک که یکی

از علمای اهل بیت اند و روایت کرده اند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و لفظ مذکور از
کتاب علیه ابو نعیم است که بدرستی که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که فطرت
بخت تو از زمان عالمیان بر ممت عمران و خدیجه میت خدیجه و فاطمه میت محمد صلی الله علیه و آله
علیه و آله و سید زین فرعون و در روایت معانی و صحاح و غیره در آخر حدیث مذکور
در آن شده که افضل آن چهار زن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است و در کتاب فضائل احمد
سعدی و در کتاب مسند احمد بن حنبل پس نه خود روایت کرده اند از ابن عباس که آنحضرت
که بدرستی که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که سید زین اهل بیت مرم
میت عمران و خدیجه میت خدیجه و فاطمه میت محمد صلی الله علیه و آله و سید زین فرعون است
و در کتاب تاریخ نوید اسبند خلیل آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت نموده که آنحضرت
فرمودند که بهترین زمان عالمیان مرمیت عمران و خدیجه میت خدیجه و فاطمه میت محمد
صلی الله علیه و آله و سید زین فرعون است پس بدرستی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله افضل
او و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بر سایر زمان عالمیان و دنیا و آخرت روایت کرده است
عایشه و غیره از آنحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که بدرستی که آنحضرت فرمودند که ای طاهر
بشارت باد تو پس بدرستی که خداوند عالمیان هر که بر خدا بر زمان عالمیان اهل اسلام و است
بهترین دنیا است و خدیجه روایت کرده است که بدرستی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمودند که آن بسوی منی از جانب خداوند عالمیان و بشارت و در این که بدرستی که حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام سید زین اهل بیت است و یا سید زین است من است این عالم
و این معروض مبارک که در صحیح بخاری که با فعل نسخ صحیح آن روز و این خلاصه و اسع
موجود است روایت مذکور باین نحو مسلم است که خداوند است که است که کفتم مرام
که بگذرد از آنکه در آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و فاطمه زهرا علیها السلام آنحضرت بخاری آورده اند
کفتم از حضرت آنحضرت که طلب آنحضرت نماید از درگاه الهی برای من و برای تو پس بگذرد

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

الحمد لله الذي جعل
العلم نوراً والدين
هدى

بهار شد و چون حال او متغیر گردید چنانچه از برادران او کار برد و چنانچه نزد او آمدند و
از او پرسیدند که هرگاه تو به اربابی رحمت نابی بجای تو که مستغنی است و امر و کالت
بکرمش تو بدیشت او اشاره با بوالقاسم حسین بن روح نمود و گفت که او قائم مقام
من و وکیل دلقه و امین حضرت صاحب حالیم و غیر آن حضرت در میان شما خواهد بود
باید که بعد از من با و رجوع کند و در مهمات با و اعتماد نماید و من با و میسر شد بودم از این
آنحضرت که برسانم شما را این یک تبلیغ رسالت نمودم و او هر سبب است و کمال در حد
و کالت آنحضرت بود و در میان سال سید و بیست و شش که از او در این حالت نبود
درست نمود و شیعیان را که و کالت آنحضرت بعد از من با و الحسن علی بن محمد کبری است
با و رجوع نماید و مسائل و مطالب خود را بوساطت او عرض نمایند و چون او در
حالت از او در فانی بهار شد و چنان که او کار بر شیعیان را باین او حاضر شد و در اول
نمودند که بعد از تو و کالت آنحضرت بکدام یک از برادران سید فوض و مرجع است
او توضیح رفیع از آنحضرت که شمر بر منجیست بود بیرون آورده و حاضرین نمود و فرمود
آن نیست **سیدنا محمد بن الحنفیة با علی بن محمد السرخسی اعظم الله اجرهما** و آنرا که فرمود
فانك ميت ما يموتك و من سبته انما فاجع امره ولا تحسن الى احد من قبور
مقاتلک بعد و فانک بعد و تحت القبر الشامة فاما هؤلاء الاعداء فانهم
عالی ذکره و ذلک بعد و من لا یحکد و تقوى القلب و انما هو الاصل و خیر و انما
من شیعی من یحکد و انما من ادعی المناکدة و من خدیج الشیانی
و انما هو کذاب مقبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم حاضران از روی
توقیع رفع مذکور است و از باین او خبر خواستند و چون کوشش کردند
او آمدند و دیدند که در حالت نزاع است در آن تمامی از مردم که محضر از تو قیام رفع بود
از او پرسیدند که از تو بکیمت او در جواب گفت **لیله اشرقی بالیوم یعنی از برای**

که کالت سید

خداوند عالمیان است ابرقی فانی است رساننده آن و این آخر سخن بود که از او شنیده
و در همان روز که نصف شهر شعبان سال سید و بیست و شش بود و چنانچه رحمت
آلی فایز شد و غیبت کبری واقع شد و او آخر و کلامی از او غیبت صغری بود و از
هر یک از و کلامی که حضرت بر لبش دعای و کالت محلات که میسر شد و در غیبت کبری
هفتاد و سه سال بوده و چون است ای از او تاریخ ولادت با سعادت حضرت قائم
آل محمد صلوات الله علیه که باز دهم شهر شعبان سال رویت و چنانچه و کالت با و فرمود
و تاریخ فوت علی بن محمد کبری که باز دهم شهر شعبان سال سید و بیست و شش است
آخر آن و در اول غیبت کبری است و حال که **سیدنا محمد بن علی** است و در و شمس است
که غیبت کبری واقع شده و در شریف آنحضرت و تاریخ فوت مشتمل و شمس است
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْحَبْرِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْمَقْبَرَةِ
حَیُّ عَجَلٌ وَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْحَبْرِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْمَقْبَرَةِ
علیه السلام در کتاب منافع ذکر کرده است که پسند مخالف رویت شده است از عایشه
علیه السلام که او گفت که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله سر کوشی فرمود و حضرت فاطمه زهرا
علیه السلام پس حضرت فاطمه زهرا علیه السلام خندان شدند پس سیدم از حضرت فاطمه زهرا علیه السلام
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله چه جز با تو سر کوشی نموده که بهشت خنده و خوشحالی بودند
پس حضرت فاطمه زهرا علیه السلام در جواب فرمود که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
فرموده اند برای من که آباد نمی بینی با یکدیگر بوده باشی تو سید زمان اهل بهشت
بسیار ز زمان است من ترید از او نیست که کتاب علی بن یحیى و در کتاب ابو جبر
شیرازی روایت کرده اند از ابن عباس بن حصین و جابر بن سمیر که ایشان هر دو روایت
کرده اند که پیش از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله آنجا که حضرت فاطمه زهرا علیه السلام
تشریف شریف فرمود و آنرا که در آن تشریف فرموده اند می خواند و در این سید و فرمود

که چون می یابی خود را ای دختر که ای من حضرت فاطمه زهره علیکم عرض نمود که سیرت
 من آرد از در و آرد از آرد و بدست بیکه زنا و بیکه در و آرد از اینک نیست از برای
 من طعمی که بخورم آرد از آنحضرت فرمود که ای دختر که ای من آرد از اینک نیست که بود
 بهشتی سیده ز زمان عالمیان حضرت فاطمه زهره علیکم عرض کرد که ای پدر بزرگوار
 پس چیست بر من نیست عذر آنحضرت فرمود که من سیده ز زمان عالم خودم هست
 و تو سیده ز زمان عالم خودی هستم بگو آوند عالمیان که که فرج نمودم من نور البینه
 و برکت عالمیان در دنیا و آخرت بر سیده ز حضرت ام ای فاطمه حضرت محمد
 الصادق علیه السلام از صفی قول حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمودند که حضرت
 فاطمه زهره علیکم سیده ز زمان اهل بهشت است یعنی سیده ز زمان عالم خودم هست
 آنحضرت فرمود که آن بر من است که سیده ز زمان عالم خودم هست و حضرت فاطمه زهره
 علیکم سیده ز زمان اهل بهشت است عذر من است از این و آن و در حدیث و روایت است
 که بهشتی است که از من و من نیست عذر آنحضرت و حضرت محمد کبری علیه السلام من پیش
 حضرت فاطمه زهره علیکم افتاد و پیش ما جهان و فرجه جهان باشند برای حضرت فاطمه زهره
 علیکم بر و نه تا آنکه بر سید بهشت حضرت زینب و بر سیده زینب و در حسین بن روح
 صلی الله علیه و آله که سوم و کل حضرت صاحب علیه السلام و در شیخ طوسی که حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله چند و چند و چند حسین بن روح گفت که چهار دختر بر روی
 گفت که فضل و برترین دختر آنحضرت کدام بود حسین بن روح گفت که حضرت فاطمه زهره
 علیکم او گفت که چرا گفت او گفتند حال آنکه او در حسن و چهره از او بود و در حدیث است
 حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که از آنکه از حسین بن روح علیه السلام گفت که
 فضیلت حضرت فاطمه زهره علیکم بر من و بر آنحضرت سبب و خلعت بود که
 فرمود که در اینده بود و حق تعالی حضرت فاطمه زهره علیکم زبانه و خلعت بر سید که حضرت

فاطمه زهره علیکم و در حدیث حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بود که پیغمبر از او و از بی بی
 آنحضرت نبود و در حدیث حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله از حضرت فاطمه زهره علیکم که از این
 و خلعت که سبب زیاده و بی اخلاص حضرت فاطمه زهره علیکم است که در حدیث خداوند عالم است
 آنرا از این حضرت فاطمه زهره علیکم سید منشی علیه السلام گفت است که فضیلت حضرت
 ثواب سبب و وقوع اخلاص و تقوی و نیت پاک و صاف و بیغش نیست اینک
 بود بهشت فضیلت حضرت فاطمه زهره علیکم بر پیغمبر و سبب آن و تقدیرت این
 بر اینک حضرت فاطمه زهره علیکم افضل ز زمان عالمیان است با جاح طهارتی با جبهه و بر اینک
 تجلیت که فرموده است از فضیلت حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بر ای شان حضرت
 فاطمه زهره علیکم آنکه که حق نیست بهشت لال با آن و در کتاب جامع ترمذی و ابان و غیره
 و در کتاب جابر فاطمه از ابی علی مولی و کتاب تاریخ خراسان و در کتابی سنده اورد است که در
 یکی از جمیع من جمله آنکه که او گفت که در حدیث من با فاطمه زهره علیکم بر گفت عذر من چنانکه
 چه چیز باعث دوستی بر اینک خروج کردی بر حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام پس در جواب
 گفت خدایت که و آنکه از امر از این سوال است که سیده ز زمان عالمیان که بود احمدی از مردان که
 از علی بن ابی طالب علیه السلام و در حدیث حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و نبی و از زمان بهجت از آن
 آنحضرت از حضرت فاطمه زهره علیکم و در کتاب فضایل العشره از ابی السعادت و در کتاب
 فضایل الصحابه از صفاتی و در روایات از شریک عیسی و کثیر النور و بنی النجم جمعا
 از جمیع من جمیع و او از عایشه و از اسامه و او از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از بی بی آنحضرت
 و در حدیث است سنده که در از بریده که او گفت که بر سید من از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 که که ام یک از زمان بهجت از آنکه از حضرت فاطمه زهره علیکم است که در حدیث فاطمه زهره علیکم است
 گفت که از مردان که ام یک محبوب تر از آنحضرت فرمودند که سیده فاطمه زهره علیکم است حضرت
 علی بن ابی طالب علیه السلام و در کتاب جامع ترمذی و سنده است که گفت که بر و در حدیث حضرت

مجلس بیست و ششم
 حضرت فاطمه زهره علیکم

العقود والقرائن

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

جزی

حمزی و در شهر جب صد و یک فوت شد مدت خلافت او دوازده سال و یکری و دشت غر
 را بنی سنده سال ذکر کرده اند و او در زمان حضرت امام محمد باقر علیه السلام بوده و آنحضرت امام
 محمد باقر علیه السلام روایت شده که آنحضرت فرمودند که در او هر چه بود صلاح منکوحه کاری میباشد
 بهترین قوم بنی امیه عمر بن عبدالعزیز است مومنین اگر اگر که او قبل از خلافت صاحب ثروت و
 سامان و عیش و تنجلی میگذاشت و بعد از خلافت طایفه عبدالمملک که در ده ابودردیه
 کرد که کشته با عبادت مشغول و در یک پهلوان محض نبود دوست و دشمن برافشاید
 و صلاح او معروف بود نه چنانکه چون خلافت بنی عباس سوار شد نه از غنای خود و نه از
 بنی امیه را که در هیچ درویش بود یکی از شایسته شد و جسد او استخوانهای اینان شود ازین
 سواهی قبر عمر بن عبدالعزیز که منور تر آن شد نه و احترام آن نمودند و در مدت قبل خلافت
 اعمال یک بشمار و افعال سه بار و احوال خرمون یکی و خواب زیاد از حد خواب از او
 و یک مسووست از احوال یک او در دهکست قاضی خود را در دهه و یک باب مجلس کرد
 که و است که چون نویافته خلافت عمر بن عبدالعزیز که صالح بنی امیه بود رسید ملک با خلافت
 رسید آن با ولاد حضرت فاطمه علیها السلام و دو دختر آن قریش و مسافران شام که او را
 دولت و در حوالی او بودند با گفتند که در او دهک با ولاد حضرت فاطمه علیها السلام از حضرت
 از تو بر فعل او که هر نفس است بر ایشان و نسبت او آن نیست ایشان را از انعام و دور عمر بن
 عبدالعزیز در جواب آن گفت که در نزد من دشمنی است رسید و است حضرت فاطمه علیها السلام و هر که
 حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بود و دعوی بلغ ذکرت نمود و در دست او بود و دشمنش
 او انعام از آن است که دروغ بر حضرت میفرستند و با وجود آنکه حضرت خلقی بنی الطیال است و در
 و اسباب عیس و امین نژاد که هیچ است حضرت فاطمه علیها السلام و او در حضرت فاطمه علیها السلام
 و در نزد من صادق القول است و در هر چه دعوی کند هر چند که شاهی نباشد و او سید زین
 اهل نیست و من امروزه و ذکرت را در زمان او شنیدم و آن تعریف بجز من غیر من است

مجموعه و بنده دارم که حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام در روز قیامت شفقت من نمایند
و اگر من بجای ابو بکر در آن وقت میبودم و حضرت فاطمه علیها السلام در نزد من ادعای فدک
مینمودند تصدیق آنحضرت نمیداد و گواهی میدادم و در بعضی روایات واقع شده که چون عمر بن
عبد العزیز حدیث آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام را نقل میکرد جمعی باو گفتند که طاعت علی بن ابی طالب
یعنی لعن زوی تو را ابو بکر و عمر و طهم و غضب ایشان را از شما کردی او در جواب گفت شما
طاعت علی را گفتید ما این را بشان خود و ابواب طعن و لعن را غضب نکردیم روی خود نشوئید
و ملعون جن و انس گشت شد القضا بر غم آنف منافقان فدک آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام
تقرض نمود و در تصرف آنحضرت بود و آخرین عهد العزیز در حیات بود بعد از وفات ابوبکر
غضب نمودند و از حلال احوال حسد او ترکست حضرت امیرالمؤمنین است در کتب سیر
و خبره مذکور است که در زمان حکومت موی به حلقه ناز نام پادشاهی عمر بن عبد العزیز در
زمان هر یک از خلفای بنی امیه علیه السلام وجهات بر روی منابر زبان بریده و مناسن بر
حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام میگویند و حکم میفرمودند که خطیبان را در منبر بآن کلمه شایع قیام
و بر آن سینه نام در مساجد و منابر میخوانند و ذکر کرده اند که موی بن ابی بکر علیه السلام
اللعن و القبر ان امرئ لم یخطب کلمه منبره و آنحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که این خطیب
بر منبر رفت و گفت بفرموده من که هر یک از شما و یا هر یک از شما را لعن کردم و لعن حضرت علی بن
ابی طالب علیه السلام لعنت حق را و باو لعن بر من و باو ملعون از کلام خطیب غضبنا که
گشت او را معزول نمود و چون خلافت عمر بن عبد العزیز رسید شخصی از اهل اعمام الهیاء بود و در
مجلس خیمه که کار و احوال بنی امیه و معارف و مشایخ را میپرسید امام حاضر بودند تعلیم عمر بن عبد
العزیز از او پرسید که ای عمر و آخر عمر بن عبد العزیز در جواب میگوید که من
مواظبت کردم که منبر نشو و بگفت آنکه ما سینه بنی امیه را در منبر میگویند که من میگویند
که بنی امیه را لعن کردیم و بنی امیه را لعن کردیم و بنی امیه را لعن کردیم و بنی امیه را لعن کردیم

علی بن ابی طالب علیه السلام بر سرک از خلفای بنی امیه علیه السلام میفرمود که ابو بکر و عمر بن عبد العزیز
که پس چرا او را در مساجد و منابر لعن میکنید عمر بن عبد العزیز روی بجنب حاضران مجلس
نمود و گفت جواب او را بگویند مساکت شد نه پس حکم کرد که دیگر هیچکس و در هیچ شهر
زبان نماند نیست آنحضرت گفت نه و در خطب بجای آن وَبَيْنَا اخْتَفَرْنَا وَلَا نَكْتُمُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ و اگر کسی بگوید إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
خویشتر است از این خبر در عالم شایع شد موجب عزت حضرت است اهل اسلام گشتند و با جمیع
و محبین او گشتند چون معرفت باو در شرح حدیث مذکور ضرر بود و نقد متفقین مناسبت تمام
ذکر شد مدت خلافت بنو امیه هزار ماه بود که شش و دو سال و چهار ماه و بیست و یک روز
بنو امیه موی بن ابی حنیان علیه السلام را لعن و از ایشان مردان حاربت و از ایشان
منقب که در آنوقت در نظر است خطا هر موی که این فقره مذکور و در بین شعری است که در
آنوقت عمر بن عبد العزیز فرمود وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ الشَّيْءَ كَثُرَ مَسْرُوعًا جَدِيدًا وَبَشَرًا غَضَائِبًا
بَعِي شیخ عالم کامل رسید که این را جوهر محمد بن علی بن شهر آشوب المازندرانی خطیر
در کتاب مناقب سینه خلفای فاشر آنکه از صحیح مسلم و حذیث ابو نعیم روایت کرده است
از سعد بن ابی وقاص که او گفت شنیدم من از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمودند که
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام با هر چه کوهستی است از من هر که چوشت و کشت او را پس چوشتی که
نوشته و کرده است مرا و هر که آرزو کند او را پس تحقیق که آرزو کرده است مرا حضرت فاطمه
عزیزترین خلایق است در نزد من و او را هر چه بستاند حکم بدو است و در کتاب حدیث
ابو نعیم آمده است از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت شده که هر یک از آنحضرت فرمودند که اگر
که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را شیهه حیده شد پس لعن علی بن ابی طالب و لعن علی بن ابی طالب
من لعن میکنم مرا آنچه طعن نماید او را و چوشت شود و بکشد مرا آنچه چوشت شود نماید او را و او را
سپس بن عبد الله بنی عمر بن عبد العزیز که خلیفه شایع از بنی امیه بود و چنانچه در شرح مذکور شد

برگشت باو که در سبک قوم و بعضی بنی یزید میگویند که در سبک تو بر یکی بنی بر نشان او را
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را عزیز و جواب او گفت که من میباشم و هم از شما صاحب
که در سبک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که حضرت فاطمه را چه گوشتی است از من
را منی و خوشنود و میخند مرا آنچه را منی و خوشنود کرد و اند او را و بخشم میآورد و مرا آنچه
بخشم آورد و او را پس قسم بخدا او نه عالمیان که در سبک من سزاوارست اینک طلب
نایم رضا و خوشنودی حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را و رضا و خوشنودی آنحضرت
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در رضا و خوشنودی او را حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است و این
شعر را خواند که میخوانی اینست تحقیق که میداند چه که در سبک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
خوشنود و میگرداند یا خوشنودی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و بنصب و می آورد آنچه را
عجبی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام اینجاست شریف و لالت میکند بصفت حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام از جهت آنکه هرگاه بود باشد آنحضرت از جمله جمعی که آلوده گشته میشوند نباشد از
گفته او آزار کند حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بر هر حال بلکه فعل آن از گردن دم
و اقامه هر که فعل گناه تعاصی آن نماید خوشحال کند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و تحقیق
بود این است که لایزال از عزیز و صاحبان کتاب رویت که حاکم و ابوالفرج میباشند و هیچ
شهر آشوب هر محفل است ابوالفلاحی شبی رویت کرده است که حضرت رسول الله صلی الله
علیه و آله هر وقت که از سفر تشریف شریف از زانی میفرمود و حاجت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام فرستاد
و آن فرزند گرامی خود را میدید پس چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سبحان حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام بر پشت آنحضرت بستاند بر زانو او بر میخیزد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
و بر بغل میبرد و میان دو چشم مبارک آنحضرت را میبوسید ابوالصلح مؤذن در کتاب
اربعین بسند مذکور رویت کرده است از عائشه طوئذ و صحابی در کتاب بیضا است
کرده از طرود که ایشان هر دو گفتند که در سبک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله هر وقت که

از جمله سفر حاجت میفرمودند حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را میبوسید و رویت کرده است
معاذ الله از عائشه طوئذ که او گفت که در سبک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام هر وقت که میآید
مخیر است پدر بر زانو او بر میخیزد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بجهت اعزاز و احترام آن کوز
وید و ایشان از جای خود بر میخیزد و کمتر فرزند گرامی خود را میبوسید و او را در بامی شریف
خود می نشاند و چون حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله سبحان آنحضرت تشریف شریف
از زانی میفرمود و آنحضرت استقبال میکرد و فرزند گرامی خود را میبوسید و ملاقات میکرد که آنحضرت
مشرق بند و هر دو یک گرامی میبوسید و در یکجا با هم می نشستند ابوالقادات در کتاب
صفای عترة و ابوالصلح مؤذن در کتاب اربعین بسند میگوید که خود به پنج رویت رویت
کرده اند که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را و هر سفر میفرمودند از آنحضرت فاطمه زهرا
علیها السلام را دیدن نموده زود اند سفر میفرمودند و هر وقت که از سفر تشریف میفرمودند از زانی میفرمود
اول توبه قبل آنکه کس بدین حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بر نهد و هرگاه بود از برای آنکه
فاطمه علیها السلام در نزد خداوند عالمیان فضیلت عظیم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سبحان اعزاز
و احترام بجهت منی نمود بجهت آنکه آنحضرت فرزند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بود و تحقیق
که اند که است حق تعالی اینک عظیم کند فرزند زهرا را بر هر چه جایز بود اینک بدون فضیلت عظیم
و ام خداوند گرامی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سبحان اعزاز و احترام آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام
میفرمود و محال آنحضرت که فر فرموده است بآن است خود را از جانب خداوند عالمیان
ابوسید طوسی رویت کرده است که یوسف حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عزیز زمین مردمان
در نزد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودی زود از آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سبحان
منو از آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام تشریف شریف از زانی فرمودند و آنحضرت استقبال نمود و
عبادت حق تعالی بود پس شریف حضرت فاطمه زهرا علیها السلام حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله را در محفل عبادت خود برین قطع ناز و عبادت خود بجهت اعزاز و احترام و توقیر و

قاضی توانند فقه و ذکر کرده است که سنی مفت تفر از ایشان با دشمنی نموده اند مدت پانزده
 ایشان پانزده و پست و چهار سال است در دود چوب چهاردهم شهر ربیع الاول سال صد و سی و
 از حضرت عبداللہ بن محمد بن علی بن عبداللہ بن عباس بن عبدالمطلب که لقب بنی و اول
 خلفای بنی عباس بود بر تخت سلطنت قرار گرفت و در شب چهارشنبه چهاردهم شهر صفر
 سال شصت و پنجاه و شش مستعصر که خلفای بنی عباس بودند بر تخت سلطنت نشستند و عالم المکی
 نصیر الحاکم و الذین تولى نصیر الدین العباسی علیه رحمۃ اللہ الی یوم الدین مستعصر شد که کثرت
 ایشان بشدت و صاحب علم و فضل و کالات کثیره بوده اند اول علم را معز و دوم کریم و ششم
 از اطراف و اکثاف عالم جمع نمود و بر تخت ایشان استقال نمود و اندوخته و قلع و قمع بنی عباس
 نمودند و مالک بلاد کثیره و خزان غلبه گشته که شرح ششمه از آن ممکن نیست از حد کتاب است
 منصور بن محمد که دوم خلفای بنی عباس است ذکر کرده اند که روزی در مجلس گفت که من بآن
 شوکت و سلطنت بسیار محتاجم و چون در کمال عزت و کرامت قبول نمایند که قرار
 ثبات مملکت و دولت بوجه ایشان نمود و بعد از ایشان دوم بخانه نمود و چون قوام
 تخت سلطنت بقوام اربعه است و قبض قوام تحت هر کون میشود اولیای دولت بر من
 رسانیدند که یا امیر ایشان چه کند که شمارا چنین بوجه ایشان است فرمود اذل قاضی
 که در احکام شریع مبین حکم برستی نماید و مطلقا میل و مایه جایز ندارد و دوم امیر و حاکم
 که در وصفا از اقویاست تا دستم بایح و خرج گیری که بقضای عدل و انصاف مال
 و خرج از رعیت باز یافت نماید و چون سخن منصور را بجا رسید بگشت سبابه خوراید بدان
 گرفت و گفت آه عرض کردند که یا امیر چهارم کیست فرمود که چهارم دوست واقعی دین
 و دولت خردمند است که اخبار را بنفوس را گفتیم چنانچه مطابق واقع باشد و دست
 بر من رساند روزی منصور در قصر رفیع نشست بود بطرش بر سر و بر مضمی فرشی افتاده و کلاه
 مقصرا آب می پاشید آن پیر را طلب نموده پرسید که چرا ارباب حکم و فرمان که تا عمر میباشند

سخنان غلوکان بر سر فرش گفت یا امیر ایشان بیک روزی خوشی از خزانه الهی و
 ملحق با دشمنی بخورند و مانند ربیع که بر سریم منصور بر راه سخنان نمود که سید انشرفت
 با بخشید بعد از آنکه منصور کوکی را دید که باقی کار است حال در دانه کوکی پرسید که تو
 چه کنی و بر فرش را حال چیست کوکی جواب داد که من پیر آن بریم و او رجعت خدا
 بر من منصور گفت آنچه بدست گفت است گفت زیرا که چون نصیب خود بیکبار یافت
 با او بقاشافت ممدی که در اینجا است مذکور است پیر منصور بن محمد فرمود و پدر هر دو نفر
 ملعون است و او خلفای تو من بنی عباس بود و هم او محمد بن منصور و نقشب ممدی بود و
 توانند فقه و ذکر کرده است که سنی مفت تفر از ایشان با دشمنی نموده اند مدت پانزده
 موحسن نقل کرده اند که مدت سلطنت او پانزده سال و عمرش چهل سال بود و او را شرف
 و وضعی و دست میداشتند و اقامات او شایع خاص و عام بوده ایم سلطنت او از دویست و
 سال صد و پنجاه و شش سال صد و شصت و نه بود و بر تار است حج بیت الله الحرام موقوف شد
 و در آن سفر باقیه شرف و رفیع در سفر کار و اجل شد و چنین قرار پاده را از او و اهل و عیال نمود
 و بگشت بیت الله الحرام و دوست صابره از رفعت ترقب داد و باقی عمر بن از صغیر و کبیر
 انصافهای کثیره از سید بر سر امیر و وزیر او و در راه بود و شرف گفت بر وزن شریح اعلم علمای
 بود ممدی را رحمت تمام بود که او قبول قضا نماید شرف گفت اما چه استماع منصور موحسن و ذکر کرد
 که روزی ممدی شرف گفت لطیفه و با بگفت که یا امیر کی از کار را قبول نمایی شرف گفت پرسید که
 آن که ام است ممدی گفت که با قضا را اختیار نماید کرد با حق پیر را یا با طعام باید خورد
 شرف گفت که طعام خوردن بمن آسانتر است از آن دو کار و ممدی فرمود و ما او
 اطعمه بگو ترقب داد و حاضر کردند از آنکه طعامی بود از سفر استخوان مرغ فرج بپختند و
 چون طعام خوردند خوان سالار گفت که این شیخ و کرمنا به فلاح میاید ربیع کو که
 بعد از آن شرف گفت قضا را بپشت ما نموده ممدی بر آن تیر شد و نقل بن ربیع بر ربیع مذکور است

قاضی توانند فقه و ذکر کرده است که سنی مفت تفر از ایشان با دشمنی نموده اند مدت پانزده

احکام شریع مبین حکم برستی نماید و مطلقا میل و مایه جایز ندارد و دوم امیر و حاکم

که در نزد بر محمدی و پدرش بود بعد از آنکه که قریب بود سال مدت ده سال
و عظیم ایشان بود منصب وزارت عظمی بود البتة فضل بن برقع قرار یافت و در آنم و در آن
او در آن ملعون در سال صد و نود و سه فوت شد و فضل بن برقع در روزی القدر سال دویست
و شصت هجری وفات یافت و مدت عمر او شصت و شصت سال بود و در مرتب فضل و کمال
و دانش که از زمان بود و تحقیق آنست در باب اول بن کتاب و بعضی از مناصب حضرت خدیجه
که بر علی علیه السلام در همین باب است باقی ماند که هرگاه خوانند رجوع بآنجا نمایند یعنی شیخ عالم
کامل شنیدند این ابو جعفر محمد بن علی بن شریک ثواب المازنی علیه السلام در کتاب مناقب
ذکر کرده است که این خدیجه آنده تسبیح در کتاب محمد سپند مذکور روایت کرده است از سید
ملکون مشهور که او گفت که آن در روزی حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام حرکت جد بود که در آن
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و حضرت امام حسن علیه السلام و این مبارکش را بر زمین میخسید
و بر آن سجده و منقلبید تا اینکه در سجده که او را کش رسید و همه دست بآن حضرت سر کوفتی نمود
پس بدیدم من که تحقیق رکعت مبارک حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله متفرق شد و بر جسته
متوجه نماز حضرت فاطمه زهرا علیه السلام گردید و چون بمنزل شریف آنحضرت رسید دست
مبارک حضرت فاطمه زهرا علیه السلام گرفت و بوسی خود و کشید که شستن قوی و فرمود که ای
فاطمه زهرا بر من از غضب علی بن ابی طالب بدینست که چون غالی بعقب می آید از غضب کردن
علی بن ابی طالب و خوشنود و عداوت و عداوت علیان از خوشنود و شدن علی بن ابی طالب
علایت پس آن حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
دست او را گرفت و بجانب خود کشید تا نزد دست و فرمود که ای ابوالحسن بدین هر از
غضب حضرت فاطمه زهرا علیه السلام پس بدینست که ملاک مفرقین بغض می آید از غضب
کردن حضرت فاطمه علیه السلام و خوشنود و خوشنود از خوشنود شدن آنحضرت پس من گفتیم در
وقت حاجت آنحضرت که یا رسول الله تفریب بر دید شما در حالتی که بودید میفرمود و فرمود که

و تحقیق که حاجت نمودید بسرو و فرمود که آنحضرت فرمود و نه که ای موی که چون خوشحال
نما شدم و تحقیق که اصل کرد ام در میان دو نفر که ایشان را برترین خلق اند و از نزد خداوند
عالیان و در روایت دیگر که برسد روایت شده و فرمودند که ایشان هر دو مجرب ترین عالم
زمن اند و در نزد من سلیخ فقیه این باب و علی علیه السلام شمرده اند از اینکه محتاج شوند با یکدیگر اصلاح
آنکه حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمه زهرا علیه السلام شمرده اند از اینکه محتاج شوند با یکدیگر اصلاح
کنند و میان ایشان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله **این سلام دانی** معروف میسر ارد که
هرگاه بعضی از اجزای خبر موافق واقع باشد بعضی دیگر که غضب خوشنودی خداوند عالم است
بسیب غضب و خوشنودی حضرت امیر المومنین علیه السلام و همچنین از ملاک که بجهت حضرت
فاطمه زهرا علیه السلام حق و مطابق واقع و موافق احادیث کثیر است و روایت آن از سید
بطریق اهل سنت و جماعت تمام است بر آن لعین و آن ملائین هرگاه موی ملعون و یا تحقیق
اول است و وضع خاصی بنام اصلاح و آن نمود پسند مستعد نیست و موجب ارتجاع
اجزای خبر نخواهد بود از سید ملعون و همچنین اهل سنت زیاد ازین چه توقع توان نمود
از خبر گرفتن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دست حضرت فاطمه زهرا علیه السلام را در حرکت و آن
وضع معلوم است موی ملعون کی محرم سراق صحت بود که شاید چنین امور تواند نمود و هر چه
موضع مبرهن و اصلی آن تحقیق است چنانچه آنکه علی ای اهل سنت از جمله صاحب کتف
و پنداری و ابوالتود و ابن سوره القزازی بنوی در تفسیر خود و غیرهم روایت کرده اند
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که افضل زمان چهار نفرند حضرت خدیجه و حضرت
فاطمه و حمیم و در آخرین حدیث وضعی نموده اند که و لکن حدیثی حدیثی
علی الشیخ و کفیل الشیخ علی بن ابی طالب علیه السلام هر مقل می اند که این فقره موضوع و تریب
برج فضیلت بر سایر اهل بیت است و اما خبر اول حق مطابق روایات منزه از هر نظر و تحقیق
و عام است رجوع به جبهه حقان نموده و از حضرت امام قزوینی صاحب صادق علیه السلام

روایت نموده اند که بر سبک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را فایان بود که میخواهند
آنحضرت را آنکه میبوسید روی مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را و میگذاشتند روی
منور خود را میان دو لب نان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و دعای خیر و از برای حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام و حدیث دیگر واقع شده است که آنحضرت گفت میخواهند تا آنکه میبوسید
لبانی که مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را میان دو لب نان مبارک آنحضرت را
و بچندین سند میخاند از عایشه رضی الله عنها و از عده ای اهل سنت و جماعتی در کتاب شریف
البیانی و کتب معتقادات و صحافی در رساله و ابواب و فروع و در کتابهای
و ابوالقاسم است در کتاب فضائل و از اصحاب ما ابو جعفر و غیره از حضرت امام جعفر
ناظم جعفرین محمد الصادق علیه السلام روایت کرده اند که بر سبک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
سبب میبوسید حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را پس آنها را خوشی نمود و آنحضرت بعضی از این
آنحضرت پس آنحضرت فرمودند که بر سبک چنانچه در شب معراج تابان رسیدیم
چهره شریف علیهم السلام را گرفت و مراد اهل بیت عجلت فرشت نمود و نیز من آورد از لب
بش و من آنرا تناول نمودم و در حدیث دیگر واقع شده است که حضرت جبرئیل علیه السلام
سبب من نزد من آورد من آنرا تناول نمودم پس کردید آن نطفه در پشت من پس چون
فرود آمدم بر زمین با حضرت خدیجه مودودم و او را بوسیدم و بوسیدم فاطمه زهرا
علیها السلام پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام جوید که در لب بر صورت انسان است پس
در وقت که شوق میوم من بسوی بوی بهشت عجلت فرشت بهشت منام بوی
و حضرت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را آورد علیهم السلام حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام پس او را حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را که چنانکه گفته قرار و آرام نمود و پس
آنحضرت فرمودند و نیز نزد گرامی خود که چنانکه در آنکه بفرزادهای نوجبت حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام بعضی آنحضرت رسانید که بخیار بعضی عجلت نمودند احتیاج کرد و برادران میگویند

قبل از شام شود و دیگر کرده است و در سبک ما در این است و در وقت که او سال
دار بوده پس آنحضرت فرمودند که بر سبک مبارک ما در هر بان تو بود و طرف محفوظ
بای تو راست و خلافت این عجلت در کتاب عجلت ذکر کرده است که بر سبک ممدی
خلیفه ثالث عباسی چنانچه در شرح مذکور شد و خواب دید که بوسید قاضی روانه کرد و اندک
پس چون از خواب بیدار شد خواب خود را بگفت بر سبک که در بر میخند کل او بود و نقل کرد بر سبک و
تجربا خواب گفت که بر سبک شریک قاضی میخاند است از برای تو و بر سبک او قاضی
ممدی است ممدی را که که شریک را حاضر کنند پس چون شریک آوردند و بگفت ممدی نقل
شد ممدی گفت با او که رسیده است پس این یک ممدی تو فاطمی شریک گفت که پناه میجویم
از برای تو بخداوند عالمیان از آنکه بوده باشی تو فاطمی مکرر اسید بوده باشد مقصود تو
فاطمه زهرا علیها السلام ممدی گفت نه بلکه مقصود من فاطمه زهرا علیها السلام است
شریک گفت پس من بگویی تو او را ممدی گفت نه معاذا الله شریک گفت پس چنانچه میگوئی در
حق کسی که این کند آنحضرت را ممدی گفت که بر آنکه شریک گفت خداوند عالمیان شریک
گفت که پس من کن این را یعنی بر سبک را بر سبک گفت که نه من کن من کن من کن من کن من کن من کن
با امیر المؤمنین شریک بر سبک گفت که ای عجلت ای عجلت ای عجلت ای عجلت ای عجلت ای عجلت ای عجلت
عالمیان و دختر گرامی سبک را از او بجا پس مراد آن ممدی گفت که پس چنانچه است
و در خواب من شریک گفت که بر سبک خواب تو خواب حضرت بر سبک است که البته
روای صادق و حق باشد و بر سبک خونا مباح میشود و بسبب خوابها یعنی بسبب خواب
که تو دیدی من از تو و در آنکه در کشتن خون من محال میشود و بگفتی با او رنده بر نزد او
الجبس مثل بن بر سبک داد و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را نقل بن بر سبک
فاطمه که عالم و قاضی بود گفت که نظر کن در کجا این چنانچه میگوئی در حق او این فاطمه گفت
که در وقت برادر عجلت عجلت باید برادر و نقل گفت این فاطمه که آن کسی که او را

[illegible]

و ایشان هر سه بودند از جمله محمد بن ابی حمزه بنی نخل کرده است که گفت اسم کو هست و زمین آن
کوه و و شنبه از حسان بن عمرو از کوفه می آید و اولادش در آنجا مسکن نمودند پس مشوکتند
بسی آن و هر که از آن قبل و در کوه مشو و میکنند ایشان را شیعیون از جمله ایشان است
عمر بن قریب الشیخی فرموده میشودند ایشان از جمله قبله همان و هر که از ایشان در شام
می بود میکنند ایشان را اشعیاوتون و هر که بود از ایشان در چین میکنند ایشان را آل ذی شعبین
و هر که در مصر و مغرب بود میکنند ایشان را اشعوب **بنی** ششیخ کامل فاضل رشید الدین ابو
جعفر محمد بن علی بن شهر آشوب المازندرانی جلالتی در کتاب مناقب ذکر کرده است که بر سر
از حضرت امام بنی مالت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام از نعمتی حی علی خیر العال پس آنحضرت فرمود
که خیر العال کسی که بخت فاطمه زهرا و اولاد کرام آنحضرت علیه السلام است یعنی بنی مالت
چونکی خیر بامحضرت فاطمه زهرا و اولاد کرام آنحضرت صلوات الله علیهم جمیعین و در حدیث
و دیگر واقع شده است که مراد از خیر العال ولایت اهل البیت علیه السلام است **و** اوصالح و نوبان
در کتاب اربعین پسند مذکور و است که روایت آنحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که
آنحضرت فرمودند که اول کسی که در قتل شود و بهشت خیر بر سر است حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
و آنحضرت خیر صلی الله علیه و آله و ولایت آنحضرت فرمودند که چون آنقریه خداوند عالم ایشان است
خیر بر سر است را آنقریه آنرا نور رضا و نوشودن ایشان خداوند عالم آن گرفت آن نور
رضا و نوشودی خود را و انداخت و با پیشید پس رسید و خورد و بمن نشت نور و بخت
فاطمه زهرا علیها السلام نشت نور و بخت علی بن ابی طالب علیه السلام و اهل بیتش نشت نور پس
کسی که رسید باشد با و ازین نور و بهت میاید بوسی ولایت آل محمد و کسی که بر سر
باشد با و ازین نور و بخت است و از ولایت آل محمد و بهت کرده است حسین بن زبیر نواد
حضرت امام زین العابدین علیه السلام آنحضرت امام جعفر صادق علیه السلام و جابر جعفری آنحضرت
امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که در سینه خداوند عالم

رأسه

ط
معاينة

الأصغر

18

از نزد زن زید بودی در مدینه مشرفه و قدری جوار او قرض گرفت پس چون زید شوهر
آوردن او را خانه نشد زارش گفت که چه خبر است این او را که چنان شده است دهان ما
زانش گفت که او را رخت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس زید بودی از شما بدو انوار
فی الحال بنور سیدم مشرف شد و مسلمان شد زن او و همه سبای او تا اینکه مسلمان شدند
سبب آن نورش تا آنقدر از او حضرت فاطمه زهرا علیها السلام طلب نمود که شری از حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله آنحضرت فرمود که تعلیم نایم تو جز را که آن بهتر از آنکه بشد
تو چون غار شب را سبای او را طلب کن از خداوند عزوجل آنکه شری پس بر سبب
خداوند عالمان مریدان نور سبب است گفت راوی که پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
چنانچه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم نموده بود دعا کرد خداوندش را که شری طلب شد
پس در آنوقت صد کند صد کرد که ای فاطمه آنچه را که طلب نمودی از ما در زیر جای
غار نوبت پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام جای غار را برداشت و صد گفت تا قوی که
قیمت ندارد پس از آنکه بخت خود کرد و چون شغال شد پس چون آنحضرت خوابید
که که با در بهشت خبر شری است و در بهشت رفیق دید که مثل آن سر قدر در بهشت نبود
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پرسید که کیست این خبر گفت که این خبر از برای شری
فاطمه زهرا دختر گرامی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله است پس آنحضرت تو را می آید
خبر شد و سبب که در آن وسیع خبر بود پس در چنانی را که میل کرده است بر بند پای پس
آنحضرت پرسید که چرا این تخت میل کرده است پرسید که و یکپایه دیگر را انداخته شد
پس باید بود آن بخت است که در میان قبر طلب کرد از خداوند عالمان که شری
پس یکپایه این تخت را برداشتند و بخت او آنکه شری ساخته تخت بر سر پای باقی ماند
و چون منسج شد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بخت حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
و فقه خود را بعضی اقدیر آنحضرت رسانید حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که ای گروه

عبدالمطلب نسبت از برای شما و نای و بی بدستیکه از برای شماست آخرت و دو عدد
شماره است خبر شری است چه یکصد شما و نای پس پرسید که و نای و بی بدستیکه از برای شماست
و بازی و چند است پس اگر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بگوید
باز کرد آنکه شری را در زیر جای غارش پس آنحضرت حب لغز نمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه
و آله عمل نمود آنکه شری را در زیر جای غار خود گذشت و مکان پیش باز کرد و نای پس
آنحضرت را در زیر جای غار خواب ربوده در خواب دید که در آن بهشت خبر شری است
پس در آن شد با فقر و در آن تخت را که بر چهار پایه دست است تا و پرسید که چون شد
که این تخت بقایم از آن خود و قرار گرفت و پاهای او درست شد آنکه که چون پیش
آنکه شری را باز کرد و نای تخت بهشت اصلی خود را چنانچه منسج بود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
احیاناً را قبول رویت کرده است از حضرت ام کبری مطلق حضرت محمد الصادق علیه السلام
گفت که سلمان فاضلی رحمه الله که چون عیون الخلق علیه الله و العذاب با ما این
و یک پرسید فاضله زهرا حضرت فاطمه زهرا علیها السلام رنجید و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را برین
گفتند حضرت فاطمه زهرا علیها السلام از عتب آنحضرت بیرون آمد تا اینکه نزد قبر شری
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله رسید و گفت دست بردارید از سر منوی من من
سجده انداختن آنی که مبعوث کرد از حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را بخی که اگر حاجت بود
از سر من من بردارید می هر مسکین خود را بر ایشان خواهم نمود و بر این مبارک است
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را بر سر خود خواهم گذاشت و فریاد خواهم زد از عالم آدم
رسول الله و عالم عالمان پس پرسید که نای فاضله صلی الله علیه و آله را از فرزند من در
نزد خود و عالم عالمان گفت سلمان که پس و در آنوقت قسم خداوند عالمان که بگوید
و یارای می حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله کند شد از زیر منی که هر کار را در دست خود را بگوید
که بگذرد از زیر آنها بگذشت پس چون من آنحال را مشاهده نمودم خودم بخت فاطمه زهرا

برای خوشنودی و کوشش از برای مری علیهم السلام که روز مبارک اینهاست فصل
چهارمین در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و آنجا که در آن حضرت
 علیه السلام که روح القدس است از قول حضرت جبرئیل علیه السلام که گفت مثل من و عاقل
 من شستم آن پنج نفرم که آل همانند ما است و ظاهر است و از برای حضرت مری علیها السلام است قول
 خداوند عالیشان که در روز مبارک مریم فرموده است فصل در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 احتمال دارد آنکه بوده باشد درخت خرم و نهی وجود قبل از آن و با او مرشد باشد که از
 درخت خرم و نهی وجود و اکل و شرب نماید و آن درخت و نهی نبوده باشد از بهشت حضرت
 نبوت که باقی مانده است از آن نهی و درخت آفرینش باقی مانده است برای مریم و
 مقام ابراهیم و موضع تنور و الفلق و حجر و شمس یعنی از برای هر یک از اینها که مجز و بود
 در آن مکان است و از درخت خرم و نهی که مریم با او را اکل و شرب از آن شده نام و
 نشانی در روی زمین نیست و از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است حدیثی که
 و بکن یا کبریا که آب که نام و نشان است از طب جهانی که بخت آنحضرت نازل شده و
 شستن و پاکیزه نمودن آنحضرت آب که نوره و وقت ولادت چنانچه در شرح حدیث
 مفصلا ذکر شده و در روایت واقع شده است که بر سینه که بر او امین و زود حضرت
 سید مصطفی علیه السلام که بخت نبوت سید مصطفی علیه السلام که با رسول الله فاطمه زهرا علیها السلام
 شود وادی و شمار کردی بر آنحضرت جبری حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده
 که ای امین چرا دروغ می گویی پس بر سینه خداوند عالیشان علی حلال چون
 ترویج فرمود و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بخت نبوت علی بن ابی طالب علیه السلام از فرموده
 بهشت حضرت است اینک تا که برایشان از روزی بهشت و جا بهای بهشت
 و یا وقت بهشت و نهی و بهشت و در رفتنهای طهارت است پس که گفته ایشان از
 آنها انقدر که بنشیند اند ایشان حساب آنرا و حکم نمودند و ملائکه مغربین با مریم علیها السلام که

در بهشت م

گفتند یا مریم این الله اصطفاک و علی بن ابی طالب اصطفاک و علی بن ابی طالب اصطفاک
 بر سینه خداوند عالیشان که بر کزید نور و پاک کرد و اند نور و پاک کرد و نور از زمان عالیشان
 و مراد از زمان عالم ازل زمان است از برای بنی اسرائیل در روز مبارک انور و کائنات
فصل در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و بنسبت بنی اسرائیل افضل از مسلمانان بهشت آنکه حق تعالی
 فرموده است بهجت مسلمانان در روز مبارک آل عمران که فصل در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 بالمعروف و نهی عنکر و فصل در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و آن حدیث که درین
 آیه مبارکه که بخت مریم ذکر شده است شریک است در آن صفات غیر مریم با مریم از برای آنکه در روز
 حقیقی در روز مبارک آل عمران فصل در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و آن حدیث که درین
 العالمین و در بهشت همان بنی نفع و الله متبع هدایت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و در روز
 آنحضرت نیز از اجل ایشان است و حضرت غیر مصطفی علیه السلام فرمودند که حضرت فاطمه زهرا
 سیدة زنان عالیشان است از اولین و آخرین و بر سینه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 حجت می پسندد و محراب عبادش سلام میدهند با و نهی و در آن ملک مغرب در کمال
 اصابت و ندامت که او را آنچه نکرده اند با مریم است عمران را پس که سید بانها
 این الله اصطفاک و علی بن ابی طالب اصطفاک و علی بن ابی طالب اصطفاک و بر سینه حضرت
 که در غل شد حضرت زکریا علیه السلام مریم در محراب عبادش میبرد و نور و نور می ویت
 در لغت آنکه مبارک است که از برای حق تعالی خلق شود و اخترها بعنوان حجه و یا اینکه می
 آورد آنرا ملک از برای مریم و بر سینه ولادت میکند آیه مبارکه که بر گشت شکر مریم
 از برای خداوند عالیشان چنانچه میگوید تو روزی و او من حق تعالی و را مریم و زکریا
 و چنانچه حق تعالی در قرآن مجید فرموده است که فصل در بیان حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که بگویم که
 از جانب خداوند عالیشان است و از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است از آن رو
 از جانب خداوند عالیشان آنقدر که آنکه بنشیند آنرا مسلمانان از حدیث مقدار و بنی اهل

من فی احوالها
 کلامه
 ح

وَمِنْ أَقْوَامٍ

[illegible]

مجلس

و او در جایان و محرابها باشد و حضور و غیاب او در دنیا و آخرت و در روز قیامت هر دو
حاضر گشته اند و می شنید و بعضی گفت اندک او چیزی بود از جنی و انس از اولاد و هر دو
او را از خلیل نبی مسووسند و او بر عیسی حضرت مسیح نبی الله است و راجع بشین خود نمود
و مسیح بعد از او بر تاج عیسی سوار شد و این شعر اقول است و ای سوسن حق تعالی پرور با
زاد و بایسن نور برادر داشتند و او را با سیمان بالا برد و او را بجای خود را از زمین بالا بردی
سبحان ذی الجلال و الاکرام و معلوم شود که او در زمین و زنده است مانند حضرت خضر
علیه السلام تا زمان حضرت مهمل بران علیه صلوات الله الملك المسمان و باری آنحضرت فرمود
مؤدود با آنحضرت بجا آورد و راه خداوند عالمیان گشته حال خواهد بود و مسیح بن محمد بن موسی
علیه السلام روایت کرده است که در روزی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله صدایی از آسمان شنید
که شخصی میگوید که خداوند را بگردان مرا از دست هر چه است حضرت پیغمبر از آن آسمان
علیه السلام آنحضرت بر بالای آن گوه رفت ماکا و تقریباً کفش بر بر و شنید بوی افتاد که
قائم شد سعید زین و چون آنحضرت را مشاهده کرد از جای خود جفت و بر نهفت و
دست بردن آنحضرت از دست و کشتن من سالی که بر پیغمبر میخیزم و در وقت صبح خوان
من است در این وقت خوانی از آسمان فرود آمد که انواع طهارت ها در آن بود حضرت رسول
صلی الله علیه و آله با او زبان طهارت ها و اول نموده و او حضرت الیاس علیه السلام بود و بعد از آن
حضرت شهابیه و در ولایت شام و قولی بن عالمیه که نقل اسم زلی بوده است و آن نامیده
شد عیسی که از کتب اهل انجیل معلوم میشود شایع بجای علی علیه السلام گفت که نقل اسم است و
بکنم و جب آن شهر است از نزدیک این دو اسم نامیده شد بعد از آن و نقل بعضی آسمان
نیز که او نقل کرده است از حضرت که به پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کردن فضل و کمالات
عجایب **در مقام دانی** چهارده معنی که هستند هر یک در کتب معتبره و مسطور است نقل
مستند از ائمه است که سبیل آن برسد و درخت مراد و مسوده و در وقت که بی آب بعل آید از

بعل که میند مثل آنکه میگوید که میند و درخت خرمایک بر لبه آنجور و آنرا نیز نقل گویند ابو عمرو
گفته است که آنجور آب با این بعل آید بعل که میند مثل عذی میگوید است که عذی گفت
که آب با این بعل آید گفت که بر لبه آب شور و نه آب لای و نه آب باران و نه آب
و نه آب که بکشت آب را در آن درخت خرمای و آنکه در آنجا بعل که میند چنانچه در آن
و نه آب که بکشت آب را در آن درخت خرمای بکشد و نه آب که بکشد و نه آب که بکشد
معلوم شود که بعل بر زن نیز الحاق میشود گفته است که **البعل الذی یخرج من البطن البعل**
و یقال انما البعل الذی یخرج من البطن الذی یخرج من البطن و ما کانت بعل که میند و گفت
این بعل است که میند و سید و در کتب راجع گویند و نقل سبکی بعل که میند و در کتب
یاد شده است از ایشان و هم گویند در راه حاج شام که از آن مشرف بعل نیز گویند و
هم میگویند که قوم حضرت الیاس از آن بر شش نموده اند مسیح غریبی علیه السلام و در کتب
ایمان بیان نموده که آن جناب است از طهارت جامع در وقت یعنی یعنی در وقت
نخلاف مشهور و واضح در حدیث قدسی واقع شده است ان من اقبلوا الا لیاف
حدیثی من طهارت غامضه فی القیاس بطهارت یقیم با کج غمطه در زیر بر وزن سبحان یعنی
میان در وقت جمع فنجیم و سکون قیامت را گویند و حق تعالی در قرآن مجید
در سوره مبارکه جمعه فرموده **و قد نزلنا یم القیامه لاریب فیها فمنا یم القیامه و قد نزلنا**
فی القیامه و در سوره عبس فرموده یقیم یقیمه لیم القیامه ذلک یوم القیامه مراد از
یوم جمع روز قیامت است چون جمع جمع مردمان از اولین تا آخرین در آن روز واقع
میشود و آن وقت است در آن روز که میند چنانچه گفته است مع الغیر است از نقل ماضی صحیح
مثل رجبی صحیح نه است و عا فرزند و هر سال که گویند مخالف بیان و قدرت بر
القدرت من و حق تعالی در قرآن مجید فرموده **و احببنا الی القیامه الذی یوم القیامه**
چنانچه فرموده است **انما القیامه و انما القیامه الذی یوم القیامه** که گفت قیامه قبل از این نکرار شد

و آنحضرت ماری و مهری نبی نبود و بعد از آن آنحضرت او را الی مصر فرمود در امارت مصر
بودن خاص بعین باشد که عظیم بود ملعون با او حمار نهاده در سال سی و هشت هجری
او را بدرجه شهادت رسانید و در آن شریف او را بکم حارمه آفت گردانید و نامش ظم
و کین سوزانید چون خبر نهادت او آنحضرت امیر المؤمنین علیه السلام رسید آنحضرت گریه
و منازکته فرمود و کان الله عبداً صالحاً ذكراً و کان الله عبداً صالحاً ذكراً و کان الله عبداً صالحاً ذكراً
علیه و کان الله عبداً صالحاً ذكراً و کان الله عبداً صالحاً ذكراً و کان الله عبداً صالحاً ذكراً
بست باران صید زود حضرت بنو صلی الله علیه و آله حال المؤمنین کو بند چو این بزرگوار
که برادر عایشه ملعون است حال المؤمنین منکوبند ملعون دشمن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و محمد بن ابی بکر اهل بیت و دوست و رفیق آنحضرت بود شیخ محمد بن علی بن محمد
علیه السلام در کتاب روضه الواعظین روایت کرده است از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
که آنحضرت فرمودند که چون روز قیامت شود و خلق اولین و آخرین در جهای محشر
ما فرشتند و مادی از جانب رب العزیز ندا کند که گنجینه جو ارتون حضرت محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله پیغمبر که در مکه و مدینه و حلقه علا آن جهان جماعتی که نشسته اند و گشتند
و متعجب شوند و فرمان آنحضرت پس بر خیز و سلمان و مقداد و ابودریس ندا کنند و مادی
از جانب رب العالمین که گنجینه جو ارتون حضرت علی بن ابی طالب و می حضرت محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله و برادر پیغمبر که در حلقه و علا پس بر خیز و درین جهای
و محمد بن ابی بکر و عثمان و ابوسقری و عقیقه و فرزند علی بن ابی طالب و امیر المؤمنین
علیه السلام و مادی که علی بن عباس و ابی عبد الله و کتاب کشف الغطاء نقل کرده است
که عبد الغفر بن حضرت در کتاب معالم الغره روایت کرده است پس ناخودش را از آن
مالک که او گفت که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که بهترین زمان آنست
مریم علیه السلام است و بهترین زمان آنست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و حضرت

محمد مصطفی صلی الله علیه و آله که اقبال بسا و خودش رویت کرده است از احمد بن حنبل
که او را فرموده است نموده است از انس بن مالک که او گفت که بدینکه حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که پس است تو را از زمان عالمیان مریم بنت عمران
و جدی بنت خویلد و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
و پس زن فزحون و ایضا بسا و خودش روایت کرده است از انس بن مالک که
گفت که بدینکه حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که پس است تو را از زمان عالمیان
مریم بنت عمران و جدی بنت خویلد و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
علیه و آله و ایضا از انس بن مالک روایت کرده است که عایشه ملعون زکات حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام که آنرا بشارت ندم تو بیا که شنیدم از حضرت بنو صلی الله علیه و آله که آنحضرت
میفرمود که ستم و بزرگ زمان اهل بیت چهار نفرند مریم بنت عمران و حضرت
فاطمه بنت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و جدی بنت خویلد و سید بنت فراحم
زن فزحون و نقل نموده است از آنجا که ستمها از عایشه ملعون که او گفت که آنحضرت
فاطمه زهرا علیها السلام بر قاری که گویا رفت از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بود پس آنحضرت
فرمودند که مر جایی دختر گرامی من پس نشاند آنحضرت صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام را در جانب راست خود و مادر جانب چپ خود و تره در از روی و عایشه بر
و متصل است پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله با حضرت فاطمه زهرا علیها السلام سرگشته
نمود و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که باین شد من گفته که مخصوص گردانید حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله تو را بحدیث خود پس تو گریه میکنی اخبار از آن آنحضرت سرگشته و دیگر
با فرزند داشتند خود فرمود و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام خند آن شد پس گفتیم من که ندیده
بودم من هرگز نشا ندیده خود نشو و یز و بکتر بگریه لب پس رسیدم از حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام از آنجا که گفته بود با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در جهای

گفت که من انشا الله بیکم سر حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله ایست حضرت رسول الله صلی
علیه و آله از دار فانی رحلت برای باقی نمود بعد از وفات آنحضرت باز از حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام پرسیدم که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در آن دو سر کوشی بشما چو کت حضرت
زهرا علیها السلام کت که سر کوشی نمود و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بمن و فرمود که بدرستی که حضرت
جبرئیل علیه السلام را دلب آن بود که عرض نمود بمن قرآن مجید را در هر سال یکبار و بدرستی که حضرت
جبرئیل علیه السلام عرض نمود بمن در این سال قرآن مجید را دو مرتبه و مکان یکجمله است از آنکه
تحقیق صاف و نزو یک شده است اهل موجودین و بدرستی که تو اول کسی خواهی بود که از
اولین صحن من مطلق شود و نویسی روحی قسم من از برای تو پس من از شدت این خبر
محنت اثر رحلت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و بیتم شدن شکر و شکر از زبان مندم
سیرت حضرت بار و دیگر سر کوشی نمود و فرمود که تیار باشی سستی با یکدیگر بوده باشی و بسته و
بزرگت زمان این است و زمان جمیع مومنان پس من بجهت اظهار رضا و خوشنودی
بخطبه خداوند عالمیان خدا را مندم و در بیت کرده است این خالویه در کتاب سال بسند
مذکور از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که آنحضرت روایت نمود از پدر ان عالمقدس
از جد علیشانش حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله الخ این که آنحضرت فرمودند که چون
حق تعالی جل جلاله حضرت آدم و حوا علیهما السلام را آفرید حضرت آدم و حوا علیهما السلام بختی و زری که
انظار کردند در بهشت خبری از حضرت آدم نگذاشت که بنا فرموده است حق تعالی
مغلوبی که بوده باشد آن بهتر و مکتور از ما پس وحی کرد حق تعالی بسوی حضرت جبرئیل علیه السلام
که بر آن آمده مرا بهشت فردوس علی پس چون با مرآت آدم و حوا او را شل شدند بهشت
فردوس علی دیدند و خبر را که شنیده است بر بالای کینه از کینه های بهشت خبری شد و
بر سر اوست تاج و تاجی از نور و در دو کوش اوست دو کوشواره از نور و تحقیق که در این
بهشت خبری شد از حسن روحی متوراد پس آدم علیه السلام کت که ای رویت من جبرئیل

بیت این دختر این حسن و جمال که تحقیق که روشن شده است جهان جاودان چنین
روی بر نور چشیل او حضرت جبرئیل علیه السلام کت که او حضرت فاطمه زهرا دختر حضرت محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله است که بغیر است از اولاد تو خواهد بود و از آن زمان حضرت آدم
علیه السلام پرسید که چه چیز است این تاج آنجا یکبار بر سر اوست حضرت جبرئیل علیه السلام کت
که آن نور او علی بن ابی طالب است کت که است این خالویه که فعل در کلام عرب پنج خبر است
شود بر اهل کونیه و نام نیست چنانچه مستفاد میشود از قول خداوند عالمیان که در سوره بقره
فرموده است انکم کنون بعدا و اهل اسم زیت و پس آن زن نامیده شد شهر عیسی که
از جهت قربا آن در بهشت که آب بخورد و بر اینهای خود بدون آب در آن بآن قول
است از آنکه و بگو در عرب که آسمان اهل زمین است در شرح حدیث تحقیق اهل و نقل می
معنی که بیت آن که گوشت حضرت آدم علیه السلام کت که پس بر جبرئیل آن دو کوشواره و کت
در دو کوش اوست حضرت جبرئیل علیه السلام کت که آن دو کوشواره دو فرزند و بلند او حضرت
ام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام اند که زیت زمان و زمین اند حضرت آدم علیه السلام کت
که ای عیب من جبرئیل آیا مخلوق شد اند ایشان قبل از من حضرت جبرئیل علیه السلام کت
که ایشان موجودند در علم پوشیده و نهان خداوند عالمیان پیش از آفرینش تو بجهت
خدا رسال و ایضا این خالویه در کتاب آل روایت کرده است از حضرت امام رضا علیه السلام
که آنحضرت روایت نمود از پدر ان عالمقدس از جد علیشانش حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه که آنحضرت فرمودند که فرمود حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
که چون روز قیامت شود و خلق اولین و آخرین در آرزو ظاهر شوند مساوی از جانب
رست الغر از بطیان عرض مجیدند آنکه که ای که در خلقی بیوشید جنبهای خود را تا
ایکدی کند و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام دختر کرامی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
و وصایت ابی القوب الصاری چنین روایت شده که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله

فرمودند که چون روز قیامت شود منادی از جانب رب العزیز از میان عرش مجید بگوید
که ای اهل بیج زیر اندازید سرهای خود را و بپوشانید چشمتان و خود را تا آنکه در حضرت
فاطمه زهر اعلیٰتم بر سر طریقه آنحضرت بگذرد و از آن و با آن حضرت بشنید و خدا را بخور
از جوار العین و در کتاب آل ابن خالویه روایت کرده است از نافع بن ابی النضر که آنحضرت که
سرنجش ماه و خدمت حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بودم هر وقت که آنحضرت بیرون
آمد برای نماز صبح از خانه حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم گذشت و فرمود اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ و رسید وقت نماز و این آیه را می خواند و می گوید که در آن
حالی که ایشان را رسیده مبارک که از ایشان نازل شده و دست فرمود اِنَّمَا يَرْجُو الْفَلَاحَ
عَنْكُمْ الْيَوْمَ الْيَوْمَ و بعد از آنکه در کتاب او این روایت کرده است از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
روایت کرده است که آنحضرت از پدر علیناش حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت نموده که
آنحضرت فرمودند که بر سینه که فرمود حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله که ای فاطمه
بر سینه که حق را بآل بیت غضب می آید برای غضب تو و دشمن تو و دشمن تو و دشمن تو و دشمن تو
تو و در کتاب ابی احمق ثعلبی روایت کرده است از جمیع بن حمیر که او روایت نموده است
نقاشی که او گفت که من برسدیم از عایشه که محبوب ترین خلق بود و در نزد حضرت غیر مصطفی
علیه السلام عایشه گفت که حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم بگویند گفتیم که بر سینه که من می بینم از تو
از مردان عایشه گفت که محبوب ترین خلق در نزد حضرت غیر مصطفی علیه السلام از مردان خود
حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام بود و چون خبر واقع دوست داشتن
او بود قسم بخورم که او را عالمیان که بود حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بسیار روز دیکه و در هیچ
عادت و طاعات و جهاد قیام نمانده و خلق و خلیف و حقیق با اینکه بگوید آنچه را که دوست دارد
حق تعالی بخواهد شود تا آن حد که او را عالمیان او اینها در کتاب ابی احمق از عایشه روایت
روایت شده که آنحضرت که من هرگز ندیدم حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم را در خانه که آنرا

بیاضم آمد حضرت غیر مصطفی علیه السلام که میل می فرمود در قمار بجانب ربهت یکبار و بجانب
چپ یکبار و این قمار را در قمار یکبار و قمار یکبار می نمود و از عایشه می پرسید روایت کرده است
که عایشه می نمود که در ساخت حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم را و گفت که ندیده بودم من سینه که
از او می دیدم او حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم را می بیند و می بیند که در کتاب می بیند
حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم روایت کرده است که در سینه که حضرت غیر مصطفی علیه السلام فرمودند
که سینه که خبرش مشتاق است بکجا رانند از زمان مرگ من است و این روایت را حضرت امیر المؤمنین
فرمودند و او در حضرت غیر مصطفی علیه السلام خواهد بود و روایت خبرش و حدیث
خوید و او در حضرت غیر مصطفی علیه السلام و آن در دنیا و آخرت حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم و دختر
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و روایت کرده است از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
که آنحضرت فرمودند که ما شست و دیم و حضرت غیر مصطفی علیه السلام که آنحضرت
فرمودند که خبر میدهند من که چه خبر خبر است نه برای زمان این باشد ما خبر شدیم از خواب
آنحضرت و ندانستیم جواب آنحضرت را تا اینکه متفرق شدیم پس برگردیدیم من نبودیم
حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم و خبر دادیم با و آنحضرت را که فرموده بود و از برای ما حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و فرمود در نزد چپک از ما علم آن و در شناخت آن پس حضرت فاطمه
زهر اعلیٰتم فرمود که بگو من میدانم آنرا بهتر است از برای زمان اینکه ندانیدم و از او
ندانید پس از مردان پس برگردیدیم من ندانستم حضرت غیر مصطفی علیه السلام و عرض کردم
خبر آنحضرت که یا رسول الله پرسیدید بشمار آنکه چه خبر خبر است از برای زمان آنحضرت
از برای زمان آنکه ندانیدم ایشان مرد و از او ندانیدم پس از مردان آنحضرت فرمودند که
که خبر داد او تو را تا آن و تو حال در نزد من بودی و از آنکه ندانستی من عرض کردم که خبر
داد من آنرا حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و فرمودند
که اگر کشت علم و دانش حضرت فاطمه زهر اعلیٰتم و فرمودند که بر سینه که حضرت فاطمه زهر ا

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وبعد فقد تم بحمد الله

21703

21703

آنحضرت فرمودند که در پشت جبرئیل مشتاق است بقای علی بن ابی طالب علیه السلام و
او در کوهستان و غار و در غار و در غار حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت شد
که روزی از روزها حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نشست بود و مجلسی نشست و گفت
اصحاب آنحضرت بود و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله در آن بین فرمودند که که ام یکتا
در مشافعت رسانیده است بجاء و حلال خودش برادر و فرزندش حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
عرض کرد که من آنرا کرده ام یا رسول الله حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که که
بوده آنحضرت امیر المؤمنین علیه السلام عرض کرد که میگردم من از راهی و دم که
چسبیده اند بعضی از یهود و نصاری و من بپر و طلب بینا بنده از اوستی در راهی عرضی که غار
از ایشان گرفته پس چون نظر عمار بن افتاد و گفت که ای برادر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
اینها گرفته اند و طلب ایشان از راهی نیست بجهت دوستداری من شما
ایست حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را پس خدا کن مرا از دست ایشان نجات ده و
خودت پس من اراده کردم که از آن یهود و انجس و شفاعت عمار را ناممحق گفت
مین که ای برادر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله شما در دل من و در چشم من بزرگ
مرجه تراز آید که چنین کافران انجس و شفاعت مرا نمایید طلب و انجس مرا
خداست شما نیست که انجس و شفاعت نمایید و نزد کسی که بر منیکردانند سوال
شمار و هرگاه طلب نمایید از او ایضا اطراف پرازدان کند البته چنان بینا پس
طلب فرمایید از دهگاه او ایضا باری کند مرا بادهای قرض و استغنی کرد انداز
تقاضای او پس بگفت عمار حسب السؤال و از درگاه آتی و دعا و طلب نمودم و
بعد از آن بمنافعتی که برادران پیش روی خودت سسکند و با کلوخی مدبر سسکند
حقانی میگردانند آنرا برای تو طلای که خنده پس عمار دست زده سسکی که چند
چند من بود و در پشت برکت عظیم بامر خداوند کردم که در دهان در دست عمار نهاد

عمار از یهودی پرسید که چند است طلب تو از من یهودی گفت سی درهم گفت
که آن قیمت چه قدر از طلاست یهودی گفت بقدر سه شقال پس عمار دست بر عا
برداشت و گفت خداوند اطلب میکنم از درگاه تو بختی بجاء و حلال کسی که بسبب عا
او کرد و ایندی سسک را طلا ایضا فرم کرد ای آنرا در دست من نماید بکنم از آن حق
طلب او را پس بامر الهی آن سسک طلا مثل بوم در دست عمار نرم شد پس عمار شقال
از آن جدا کرد و یهودی طلب کار داد و بعد از آن عمار نگاه میکرد بر آن طلا که در دست
او بود و گفت که خداوند ما بر سسک شیده ام کلام پیغمبر نظام نور که در قرآن مجید فرمود
لَا تَلْبِسْكَ اللَّيْلُ الْبَاطِلُ إِنَّكَ أَصْفَى و من شیوه اعم فتاوی را که طاعتی کرد اندر اعدا
سوال میکنم از درگاه تو بختی بجاء و حلال آن کسی که در ایندی تو بختی بجاء او سسک طلا
باز کرد و ای آنرا سسک پس عمار این را گفت و آن طلا را بدو راند و دست بقدرت الله
باز سسک شد چنانچه بود و گفت عمار که پس است از برای من از دنیا و آخرت و دست عا
من از برای تو ای برادر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله چون حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
عرض خود را در دست حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله تمام نمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
طایفه و آن فرمودند که علی تعجب کردند که گفت آسمان از جانب عمار و از اقبال او
و کلی صدا شنای عمار در درگاه خداوند عالمیان بلند کردند پس در دو و صوت
الهی متعجب میگردد از جانب خداوند عالمیان چون قوتی انجس بر عمار نازل شد پس
بشارت داد به تو ای ابوالفضلان باینکه تو در دنیا برادر حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
و از افاضل این محبت بود و آنحضرتی و از حاکم شد که کان در راه و دوستی محبت
آنحضرت خواهی بود و تَشْتَائِكَ الْفَيْضُ الْعَبَّاسِيَّةُ و آخر تو شاد و روزی تو از در دنیا
کیصلت شیر خواهر بود و طلق خواهد بود و با روح تو با روح طایفه حضرت محمد صلی الله علیه
و آله آل محمد که افضل عالمیانند و تو از جمله تبرین شیمان منی و ایضا رویت نموده

که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که از هر کس که از شما ای قاری عمار
 عرض کرد که من هستم یا رسول الله از علم و دانش و تقوی با من که تو پیغمبر برادر دکانی
 و سید جیح خدای و پدر سید که برادر است حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام و صبی و
 خلیفه تو است و بهترین خلق است بعد از تو و پدر سید که فرمان حق و مصدق فرموده تو
 و او سید و پدر سید که خداوند عالمیان چون اراده کند که بگوید اندامها را در
 دنیا و آخرت تو فانی و او است قین مدبّر استداری شما و یمنی با و عثمان شما حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که چنین است که کفایتی تو با عمار و پدر سید که حق تعالی
 بسبب تو نایب دین مبین تو و او پدر سید که بسبب تو خداوند عالمیان قطع تو از خود
 و بسبب تو خداوند معاندین را واضح و آشکار خواهد کرد و در حق تو که کتب نه تو را که در حق
 و طمان کند بر اهل حق ای قاری عمار که بسبب علم و دانش رسیده ای تو با پیغمبر و نصیب
 پس می بیند در دنیا و ابدی علم نامیکه زاده شود و مراتب فضایل تو ای قاری عمار که بسبب که چون
 بیرون آید بنده از بنده که کان حق تعالی در طلب علم ندانند با و خداوند عالمیان از
 فوق خوش محبت که رحمت و وسعت حق تعالی بر تو با و ای بنده مین آید سید که چه بزرگ
 عظیم است که طلب میکنی و چه در برابر رفع است آنچه را که اراده نموده بخوابی که نشوی
 از جلاله که بفرمودی و کردی از برای ایشان قرین الله که میرسانم من نور ابرار است
 و بر می آورم محبت تو را و ایضا آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که کتب
 ششای است بسوی من نه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام عرض کرد که آن سلف که هستند
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که تو با علی از جلاله ای و او را ایانی و در طمان
 فارسی است که اگر آن کرد است قدری بر می آید پس او را که در از برای حضرت
 ناصح و سوزم حاجت یا هر است و او را که ما با تو همراه خواهد بود و آگاه باش با یکدیگر است
 خیر او و روشن است نور او و عظیم است فرو او و ایضا او است شد است که چون حضرت

و کردار حق را در او دانست

پیغمبر صلی الله علیه و آله بنای مسجد در مدینه نبویه که استند خشت بنای مسجد را بر بست
 مبارک خود گرفت و گفت خداوند اخیر و خدای نیست که آخرت پس با من خواهد آمد
 کرد انصار و مهاجرین را و آنحضرت گفت را از دست خدا بنیام مبارک گفت و پیغمبر و حبیب
 با و بر تو ای پیغمبر چه خواهد گفت نور انوار غیبی پس چنانکه آنحضرت صلی الله علیه و آله فرموده
 عمار بن یاسر بعد از آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دست از ساق حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 برداشت شد که کتب عارض الاضواء آنحضرت بود و در راه محبت آنحضرت تحمل شغف و شوق
 شد و شد از آنکه آنحضرت را چون الله را از دکانی که در کتب از خود و پیغمبر
 افتاده بود بعد از آنکه بپوش آمد عظیم بود و شد در خدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 همیشه بود و با آنحضرت در راه حق تعالی جدا نشود و در جنگ جمل در خدمت آنحضرت
 بود و چون آنحضرت بیکت صفتن قیام نمود از نیز در خدمت آنحضرت جدا نشود و فانی
 نور الله مرده و اگر در خدمت که در جبهه شین عمار به نام بنیام که گفت که ای پیغمبر امروز
 قدم در خدمت پیغمبر بر شت و ایضا که است و کعبه شین من است حضرت پیغمبر صلی الله علیه
 و آله فرمودند که ای عمار که در خدمت را طاعت و ایضا که در خدمت و در آن روز عمار سر بر روی
 آسمان کرد و گفت ای خداوند من اگر دهم که رضای تو در خدمت که من خود را با این آب
 خرات انداخته فوق نام چنین کنم و اگر دهم که رضای تو در خدمت که شمشیر بر شتم خود و نهاده
 رو کنم تا از خدمت من بیرون آید چنان کنم خداوند آنچه کار را بر منام فرستاده ای تو
 افرس از من را به این کرده و بلند نام و جباران تو و گفت که ما سید با این آیات و همای
 که در دست من و یمن می پشید بکنی روشنگران حرب نو دیم و حال با اصحاب این رایت
 جنگ باید کرد و بر شمشیر و پوشیده نباشد که من امروز شهیدم و ایضا که در جمع و در
 از عالم غالی برای بانی هست نامیم که در عالم لطیف ربانی نایب و حاضر تو در جمع و در
 که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هم و مقتدای است فرزای قیامت از جهت اخیار

خصیصت با شرف از خود برادر و چون آنکس اینکاست فایغ شد تا زمانه بهر خود
زود بمیدان کار زار و در آنست قال آغاز نمود و جمعی از بزرگ حجیم ارسال فرمود و علی
التقیب و التوالی حملها بر سر کمر او نمود و در خانه بمجا آمد و جمعی از بزرگان و لان شام دور
او را بمیان گرفته و خنما بر او زدند تا آنکه یعنی که مکتبی را باقی انوار دید و در خیم مسکری بر یکجا
آن قدمها را بر آن زد که او را بمیان و طاقت نمود و نصف خویش را بجهت نمود و آب
طلب نمود و طعام عمار شد نام قدحی شیرین زد او آورد و چون نظر عمار بر قدح شیرین
دست برداشت و افکند صدق رسول الله صلی الله علیه و آله از حقیقت این سخن پنداشت
نمود و چاب گفت که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله این خبر داده بود که روزی آخر
تو از دنیا بشیری و او را بود آنجا قدح بشیری را بجهت گرفته آتش مید و جان شیرین را شام
قدم مبارک حضرت میر و نشان کرده و عالم بخار میزد چون حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بر او ای و مطلع گردید خود را بمیان عمار رسیده و سر او را بر زانو می مبارک نمود و گفت
شیر و سوز خنده خواند و زمان سخن بان بگفت إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا لِيَوْمِ الْحِسَابِ گفت و فرمود
که هر که از وفات عمار بگفتن و در گفتنش و او را از مسلمانان بهره و نصیبی نباشد
حق تعالی بر عمار رحمت کند در معنی که بگفت و در اعمال را از او پرسند هر وقت که
در دست حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که رسیده بمیدان عمار را نشان عمار فرمود که
چهار نفر رسیده بمیدان عمار بود و یکبار بعد از هر وقت جزیرت و جرسید بلکه
چندین بار و بسحق حق بهشت را صاحب شد و حضرت عمار کوار با دوا و گشته شد
در راه حق عمار و یاور و حق بجانب حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله در شان او فرمود
بود که بَلِّغُوا الْحَقَّ مَعَ عَمَّارٍ حَيْثُ دَانَ در آنوقت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
فرمودند که گشته عمار و دشنام دیده و عمار در پاینده سلاح عمار در آنش و فرغ
معدب خود او شد پس آنحضرت قدم مبارک پیش نهاد و عمار نماز کرد و بدست

مبارک خود او را بر کمر داشت و در آن نمود وَسَلَامٌ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ اللَّهُ
عَصْبَةً عَلَى قَائِلَيْهِ دست عمار شریف عمار نمود و کمال بود و قبل از قتل عمار حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام هرگز از آن اقبال منتهی ننمود و چون در هر یک ششم آنکس
عمار را شهید کردند آنحضرت حکم کنایه را بر ایشان جاری کرده است و اقبال منتهی
و در وقت کشتن هر یک یکبار بگفت و در کشت آنحضرت بپا نهد و سی نفر از ایشان را
کشت و در هر یک یکبار بگفت جانم فدای تو شدی و آنحضرت علیه السلام
فرمود که كُتِبَ لَكَ بِهَذَا سِتِي فِي الْقَبْرِ منقولست که بعد از شهادت عمار من چهل
نزد یک صفت و یک موی را بمن فرست و در صفت تَقَاتُكَ الْعَقِيَّةُ الْبَاطِلَةُ را که در
شان عمار را داشته و تفریر کرده و بعد از این را از احوال بگفت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و بنویسند و بعد از این در جواب این سخن گفت که عمار را کشتی که او را با این کشته
آورد و این چهل و پنج در جواب او گفت که بنابر آنچه تو میگوئی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود
تم که مرا می خود کشتی است بگفت آنکه آنحضرت آورد و بعد از آنکه او را کشته شد بگفت
الَّذِي كَفَرْنَا كَمَا كَفَرْنَا صاحب کتاب طرابلس از عمده و خوار می نقل کرده که پس
حضرت عمار در نهایت محبت و شهرت بود و بعد از این قادر بر آن نبود و مقتضای
الْعَرَبِيِّ يَكْتُمُ بَعْضُ بَعْضٍ كَيْفَ تَمُوتُ و كَيْفَ تَمُوتُ و كَيْفَ تَمُوتُ
بَطْلُ الْبَاطِلِ وَجَيْتَابَاتِ الْبَاطِلِ بَعْدَ شیخ فخر عالم عمار الدین محمد بن ابی القاسم علی الطبری
طرابلس را که با بنادره المصطفی است و علی القاضی بسند معتبر مذکور است که در بهشت
از عمار بن عبد الله انصاری رضی الله عنه و که او گفت که در توفی از روزا حضرت محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله آنجا نماز عمار را با جماعت کرد و در پس چون آنحضرت از نماز فارغ
شدند در توبه نشسته بود و در میان او و در او را آنحضرت بودند که در آنوقت آمد
بجانب آنحضرت شیخی از جهت که آن شب در نزد او بود و عمار بگفت یا رسول الله

ایشان که در کعبه منبر بر علی بن ابی طالب است آن دو فرشته از آن حضرت پرسند که گیت
ولی و امام تو آنحضرت در جواب ایشان گوید که ولی و امام من این شخص است که بسیار است
در کعبه من و اسم او علی بن ابی طالب است آیا و میفرماید که مرا نام از دو فضیلت حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام بر سر شکر خداوند عالمیان همگی کرده اند بهت بخت آنحضرت
جیغی از یاد که در این راه که می افکند او نمایندش و عجب و عجب است چه است
و بود بهشت ایشان با آنحضرت در مدت حیات آنحضرت و در روز قیامت آنحضرت باشد
در وقت مات آنحضرت و نه پسند صلوات بسیار بر حضرت فاطمه زهرا و بر آن حضرت
در شوهر آنحضرت و بر پسران آنحضرت پس سبک زیارت من کند بعد از وفات من پس
گویند زیارت کرده است در زمان حیات من کسی که زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
نماید پس گویند زیارت کرده است مرا کسی که زیارت کند علی بن ابی طالب علیهم السلام را
پس گویند زیارت کرده است حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را کسی که زیارت کند حضرت امام
حسن بن علی علیهم السلام را پس گویند زیارت کرده است حضرت علی بن ابی طالب علیهم السلام
و کسی که زیارت کند زینب کبری را پس گویند زیارت کرده است ایشان را پس عمار
علیه السلام و از ایشان آن کردن بنده مبارک را بر داشت و با مسکن چشم بود و در جایی
مالی عجب و عظامی داشت که اسم او هم بود و فرموده بود از کسی که از عظام خیر ما بگوید
بود پس آن کردن بنده مبارک را بهت هم عظام خود را و گفت با و که این را بر دار و بگو
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بر و با آنحضرت برده و تو نیز از بندگان آنحضرت باش پس
آنعام کردن بنده مبارک آنحضرت را بر داشت و بنده حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و
و قول عمار را بهت آنحضرت عرض نمود آنحضرت آن عظام فرمود که بر و بخت حضرت
زهرا علیها السلام و کردن بنده را با آنحضرت برده و تو نیز مال آنعام آنحضرت باش پس آنعام کردن
بنده مبارک را بر داشت و بنده حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آمد و بنده آنحضرت عرض کرد که

که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده بود و بنده حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها
کردن بنده مبارک خود را بر داشت و آنعام را در راه رضای خداوند عالمیان آزاد
نمود آن عظام حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آنعام بخت که چه چیز باشد خنده
نوشه ای عظام آنعام عرض کرد که خداوند مرا بر کسی بخت این کردن بنده مبارک که
سیر کرد اندک رسنه را و خست و بنده بر نه را و خست کرد و بنده را و آنرا که اندک رسنه
در کرد و بنده را و خست این عظام را و خست این عظام را و خست این عظام را و خست این عظام را
بنده مبارک این بود که سواری کرد و بنده را و خست این عظام را و خست این عظام را و خست این عظام را
و فرقی بود و او را مستحق تر است جا و دان و نعمت های بی پایان آن کرد و بنده چون آنعام
آنعام را که است و او را بنده را و خست این عظام را و خست این عظام را و خست این عظام را
مُعْتَقِ احَبُّ اِلَيَّ حَبِيبِ الْمُؤْمِنِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ اَمَّا حَبِيبُ عَلِيِّ بْنِ ابِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَاَنْتَ قَوْمٌ سَالِحُونَ قَالَ يَا اَبَا طَالِبٍ هَلْ عَمِلْتُ لَكَ نِعْمَةً فَاَنْتَ لَا تَذْكُرُهَا اَوْ اَمَّا اَنْتَ
يَا عَلِيُّ وَ اَنْتَ مَلِكٌ بِالْوَصِيَّةِ مَا اَصْحَى الْعَدَا عِنْدِي نَحْنُ وَ مَا كَانَ لِي بِالْعَدُوَّةِ مَا لِي بِكَ
اِلَّا نَحْنُ كُنْتَ اَوْ لَكَ بِدَعْوِي نَحْنُ وَ هَذَا نَحْنُ وَ لَعَلَّيْ فَقَالَ لِي يَا اَبَا طَالِبٍ
اَلَا كُنْتُ اَعْلَمُ بِمَا اَنْتَ كُنْتَ تَفْعَلُ يَا اَبَا طَالِبٍ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ
مَا لَا تَعْلَمُ عَلَيْهِ فَتَحْرِجُ عَلَيَّ يَا اَبَا طَالِبٍ مِنْ عِدِّ فَاَعْلَمُ مَا لَكَ يَا اَبَا طَالِبٍ لَعَلَّيْ
فَاَنْتَ قَوْمٌ دِينًا اَقْبَلْنَا الدِّينَ فِي يَدِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَ بَرَكْتَ اَنْ يَتَّبِعَ اِيَّاهُ
صَلَّيْكُمْ قَوْمٌ لَهُ الْمَدَادُ مِنَ الْخَوْدِ فِي قَوْمٍ شَدِيدِي الْفَرْدِ وَ لَوْ حَسَنَ النَّاسِ مِنْ
وَقَرَّ وَ اَذْكَرَ مِنْ نَحْبِهِ فَلَمَّا نَالَ عَلِيُّ بْنُ اَبِي طَالِبٍ اَنْكَرْتُ اَللهُ فَقَالَ يَا اَبَا طَالِبٍ
اَنْ تَحْكُمَ هَذِهِ الشَّأْنُ مِنْ رَحْمَتِكَ فَقَالَ يَا اَبَا طَالِبٍ حَلَّيْ بِسَبِيلِي وَ لَا تَتَّبِعْ مَا دَفَعُ
فَقَالَ يَا اَحْمَدُ لَا تَتَّبِعْ اَنْ تَجَارِبَ حَقِّي اَعْلَمَ مِنْكَ فَقَالَ يَا اَبَا طَالِبٍ رَضِيَ اللهُ عَنْكَ
وَالَيْكَ اِنْ عَلَيَّ سَبِيلِي وَ لَا تَتَّبِعْ مِنْ حَالٍ فَقَالَ لِي يَا اَحْمَدُ لَا تَتَّبِعْ اَنْ تَتَّبِعْ

کتابخانه ملی ایران

الحسين

[illegible][illegible]

رویت می کند آن چهار نفر پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمدند و دست
مبارکش بچوئی علی بن ابی طالب علیه السلام و فرمود که تو محمد بن اسم
اولیائی تو محمد بن اسم اولیائی تو محمد بن اسم اولیائی علی بن ابی طالب علیه السلام
عرض کرد که پدر ما درم فدا می توانم آن سه نفر دیگر معذور و مسلمان و ابوذر است و در کتاب
سوریه روایت کرده است از فضیل که او گفت که من عرض کردم خیر حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام احباب حضرت امیر المؤمنین را نام هر یک را که میبردیم آنحضرت بخیر بود که
بگذراند آن نامها را که خداوند الهان آنحضرت فرمود که بگذراند او گفتیم این مسعود آنحضرت فرمود
که بگذراند از آن آنحضرت فرمود که اگر نخواهی بشناسی چوئی را که در آن نشد در اول
ایشان هیچ چیز بشناس و که در آن سه نفر ابوذر و سلمان و مقداد و در کتاب
خصال روایت شده است که بدینسانکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که بدینسانکه
حق تعالی امر کرده است مرا با اینکه دوست دارم چهار نفر از احبابم را و خبر داده است مرا حق
با اینکه بدینسانکه خداوند عالمیان خبر دوست میدارد و دست از احبابم گرفته که با اینکه
ایشان گشتند ما همه میخواستیم که بماندیم از احباب ایشان آنحضرت فرمود که اگر بماند
بدینسانکه علی بن ابی طالب علیه السلام از احباب ایشان است پس آنحضرت ساکت شدند و باز
فرمودند که اگر بماندیم که بدینسانکه حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام از احباب ایشان است
و آن سه نفر دیگر ابوذر و سلمان و عیسی و مقداد و اسود انکیزی است و اینها در
کتاب خصال روایت شده است از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که آنحضرت فرمودند که
آنچه شده است زمین بجهت عافیت کس و سبب وجود ایشان روزی میماند
حق تعالی و برکت ایشان بآنان مبارک و زمین ایشان نعمتی می باشد مردمان و نه
نفت نفع ابوذر است و سلمان و مقداد و عمار و حذیفه و عبد الله بن مسعود و جهم امام
ایشان و پنجاه نفری که نه بگذارد و نه نفع از حضرت قائم نه از احباب هم و در مسیر

آن سه نفر و اگر بماند
فرمودند آنحضرت

حضرت امام حسن مکی علیه السلام و در کتاب احتجاج شیخ طهری علیه الرحمه روایت شده است
که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند سلمان که ای سلمان بدینسانکه حضرت
جبرئیل امین از جانب خداوند جلیل متین میگوید بدینسانکه سلمان و مقداد و
برادر در غلصه برابر فرود میستی تو و دوستی حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام را و تو
و دوستی برادر تو سلمان و مقداد و در میان محابه تو مثل حضرت جبرئیل و میکائیل علیهما السلام
در میان ملائکه مقربین و حضرت جبرئیل و میکائیل علیهما السلام دشمنانند با یکدیگر دشمن دارند
سلمان را و با مقداد را و دوستند با یکدیگر دوست دارند ایشان را دوست دارد و حضرت
محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و حضرت علی رضی الله عنهما و دوستند از آن ایشان را دوست میدارد
ملاک که آسمانها و جنب و جوش و کرسی سلمان و مقداد را بکشتن دوستی ایشان
محمد مصطفی و علی رضی الله عنهما و دوستند از آن ایشان را دوست میدارد و با دشمنان حضرت
محمد مصطفی و حضرت علی رضی الله عنهما و هرگاه دوست دارد از این سلمان و مقداد
مثل دوست داشتن ملاک آسمانها و جنب و جوش و کرسی ایشان را از عذاب
میگذرد حق تعالی احدی از اهل زمین را هیچ نوع از عذاب شیخ مغیبه علیه الرحمه و در کتاب
انفقاوس روایت کرده است که بدینسانکه حضرت امام جعفر بن محمد الصادق
علیه السلام که آنحضرت فرمودند که فرمود حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله سلمان که ای
سلمان هرگاه عرض شود عالم و دانش تو بر مقداد و هر آینه کافر میشو و مقداد ای مقداد
اگر عرض شود صبر و حلم تو بر سلمان هر آینه کافر میشو و سلمان ای سلمان کافر میشو
فرمود از آنحضرت روایت کرده است که آنحضرت فرمودند که فرزند مقداد این اسود و
این است مثل فرزند الله است در قرآن مجید که میگوید با آنحضرت شیخ محمد بن جعفر بن
کشی از کتاب رجالش روایت کرده است که آنحضرت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
که گفته ابوذر و عمار قائم شده و یکس نماز که گذشت باشد از اول و خبری مکرر شده است

رسود که بود و الی و حکم و قایل مثل بار خنجر و کند و در خاطر او سنگ شمشیر و در اول سینه
حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام ایضا در کتاب مذکور روایت کرده است از حضرت
امام علی بن ابی طالب علیه السلام که آنحضرت فرمودند که من و حضرت رسول
صلی الله علیه و آله با مسلمان هرگاه عرض شود علم تو بر مندا و هر آینه کافر من و دست او
ای مندا و هرگاه عرض شود علم تو بر مسلمان هر آینه کافر من و دست او مسلمان و انصار در کتاب
مذکور روایت کرده است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمودند که گشتند
از این جمیع صحابه بعد از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مگر نه مسلمان و انوار و مندا و در او
عرض کرد که پس قاربان و دستی الا بیت علیهم السلام چنانچه آنحضرت فرمودند که
آنکه صلی از حق و تروی در خاطر او گشت پس باز رجوع کنی خود پس آنحضرت فرمود
که اگر تو ای شمشیر کسی را که مطلقا شک کرد و خبری از خاطر او گشت بدان
که مندا بود و اما مسلمان بهر سبب در خاطر او گشت که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
در خاطر خداوند عالمیان را میداند هرگاه حکم کند آن زمین فرو میرد و کل انجاست
و حال آنکه چنین بود و اما ابوذر پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام امر کرد او را بیکه
ساکت شود و دست از کتف بردارد و دست از ثواب سر زدن سر زدن کند
در راه خدا باز دارد او دست بر نهشت و با دشمنان دین تکریم معارضه نمود تا
آنکه عثمان او را خارج بلد و بر بنده مامور نمود و بعد از این آزمایش و قضا عاود
رجوع کنی و ثواب دی خیر حق نموند اول سبب برگشت و ثواب بکود و ابوسلمه
انصاری و ابوذر و شتر نو و حضرت فرمودند که بود عارف و منصف حق حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام در وی زمین در آنوقت مگر این صفت نعم مندا در سال جمعی
سجده حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در زمان طلحه بنیان عثمان بن عفان علیه السلام
در حوالی مدینه المنیه بکار رحمت از وی و صلی شد و خنجره او را مردم دوش بستند

در مدینه المنیه آوردند و حضرت الله و رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در آنوقت که حضرت
ابراهم کو فی علیه الرحمه در تفسیرش روایت کرده است بسند معتبر مذکور که من و
من و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روزی از روزها آنحضرت فرمودند پس آنحضرت
گفت بحضرت فاطمه زهرا علیها السلام که ای فاطمه آیا در نزد تو چیزی است که باعث برهی
ما را بآن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گفت که نه ششم سجده و نه آنجا بیکه گرامی گردانید
چند که او را به نبوت و گرامی داشت تو را و وصایت آنحضرت که نسبت در این روز
در نزد من چیزی و ما دور و نیست که خبری بخورده ایم و نبود و نزد من چیزی در این روز
روا کرد آنچه بر کزدم و مقدم و ششم بان تو را بر نفس تو دم و بر این دو سپهر گردیدم
حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت که
ای فاطمه پس چرا اعلام و خنجر بخودی من تا آنکه غلب نام و میاد و هم اند برای
شما خبری حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گفت که ای ابو الحسن بهر سبب که من میگویم
از خدا و دم از آنکه تحریف نام خنجر تو آنچه را که قادر باشی تو بر آن و نه داشته
باشی آنرا پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام سپردن آمدند از نزد حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام در حالتی که تمام داشت بدگر که الهی بسبب حسن ظن سجده او
و او این پس آنحضرت حکایت اشرفی فرمود که در آنوقت که بود آن اشرفی در دست
امیر المؤمنین علیه السلام و آنحضرت اراده داشت آنکه بخرد آن از برای خیال و اطمینان
آنچه را که صلاح حال ایشان بآن نماید پس بر خورد و با آنحضرت مقدار دین الاسود در
بسیار کرم و تحقیق که سوره آمده و سپاه نموده بود اقامت مقدار در آنجا
سرش و اذیت و آزار رسانیده بود و از برای پایش پس چون حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام مقدار آنرا با خیال و بیان رکعت در پیش پدید نمود و آن حالت را نا لایق و ناپسند
شان ریخت المقداد مقداد داشت پس گفت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مقداد که

مقداد چه خبر چون آورد دهست نور از جا و کجاست و بقرار و آرام کرد و انداخت
تو را در این سخت مقداد عرض نمود که یا اباجسن باز کن راه مرا و سر راه بر من
کنید و از جال من بپرس پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که ای برادر من
بدینست که گنجایش ندارد از برای من آنکه تو بگذری از من اما آنکه بدانم من علم
و قدر تو را مقداد گفت که ای اباجسن رخصت و خواهش من بسوی حق تعالی
و بسوی تو آنست که گنجایی راه مرا و گنجایی پرده را از حال من حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام فرمودند برای او که ای برادر من بدینست که گنجایش ندارد از برای تو آنکه
پنهان و پوشیده گردانی از من حال تو را پس مقداد عدل از حقه الزموا ان عرض
کرد که ای اباجسن اما چون ابامنیابی و بستاندگی میکنی در دستن احوال من
بگذرد انداختنای که گرامی داشت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را نبوت
و گرامی داشت تو را بصابت آنحضرت که بیرون نیاورد دهست مرا از جا و مکانم
و بقرار و آرام خود دهست مرا که مشقت تمام اضطراب از وقت مل و کثرت عيال
و تحقیق که واکذاست تمام اطفال خود را که از کسکلی نماند بکنند نه و بکی فریاد کرد
و عیان میکرد پس چون شنیدم من که عيال و اطفال را بریدند مرا زانین
چون که برون آدم مکر و مخزون حیران و سرگردان میدانم که کجا روم و در خود را
سوار کجا جویم نیست حال من و چنین است قصه من پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
از شنیدن حال مقداد گریان شد و اشک از بر و چشم مبارک آنحضرت فرو
ریخت فرمود که محاسن مبارک آنحضرت از اشک چشم مبارکش برکت پس آنحضرت
بمقداد گفت که قسم بخورم بخداوند آسمانی که قسم خوردمی تو با و که بیرون نیاورد
مرا از جا و مکانم مگر آنقدری که بیرون آورد دهست تو را از جا و مکان من پس تحقیق
که من قرض کرده ام بیک شرفی و بدینست که من بر میگشیم و مقدم میدادم تو را

بر جان خود پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آن اشرفی را که قرض کرده بود و مقداد
را و خود بدولت و اقبال برگشت و بسجده حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و غار
نکبر و عصر را در خدمت آنحضرت آدا کرد و در سجده بیادست حق تعالی توقف نمود تا آنکه
وقت نماز شد و نماز عزیمت با آنحضرت بجا آورد چون حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
از ادای نماز غروب فارغ شد نماز خوانسته از نزد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گذشت
اول بود که نشست و بزبان و فزون پای مبارک با آنحضرت اشاره بر خاتون و فرات
آنحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نمود پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بر نشست و از
عجب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روان شد و در نزد وی از برای سجد حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله با آنحضرت رسید و بر آنحضرت سلام کرد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
جواب سلام با آنحضرت داد و فرمود که ای اباجسن آیا در نزد تو چیزی هست که
شمار کنیم آنرا پس میل کنیم با تو حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است و سر مبارک خود
بر زانین چست چشم مبارک بر زمین داشت و جوابی با آنحضرت نداد و نینداخت
چرا از حضرت رسول حق تعالی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بوحی الهی میبایست
آنچه را که واقع شده بود از امر اشرفی و آنحضرت آن اشرفی را از کجی قرض کرد و بپوشید
و بکی حرف کرد و بکی داد و تحقیق کجی فرمود و بود و حق تعالی بسوی پیغمبر بر کرد و پس
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله آنکه تعقی نماید و شامه میل فرماید در نشست
و از حضرت امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام پس چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
علیه السلام سکوت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را مشاهده نمود که یا اباجسن
چو میشو و نورا که حرف میفرنی و جواب بکنده میگوئی نه پس بر کردم من با بوی
علیه السلام با تو حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام عرض کرد که از راه حیا و کبریم نیست
که جواب بکنده شرف شریف نیاورد بجا نه مانع حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

دست مبارک حضرت امیر المومنین علیه السلام را گرفتند و آن آفتاب ملک نبوت
 ماه به بدر آسمان خلافت هر دو به وقت یکدیگر رو نداشتند تا اینکه در آن زمان
 متوجه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام شدند و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در آن وقت در مقام
 و مکان نمازگاه خود بود و نماز را بجا آورده بود و در وقت آنحضرت که در این چنین
 بزرگی بود که نور آن منور و دو آن پس چون حضرت فاطمه زهرا علیها السلام کلام سخن
 نایم حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را در خانه خود شنیدند از نمازگاه بیرون آمده
 به استقبال آنحضرت و دید و بر آنحضرت سلام کردند و در حضرت فاطمه زهرا علیها السلام فرزندین
 مردمان در نزد حضرت رسول خدا و آنده عالمیان پس آنحضرت جواب سلام بجهت فاطمه
 زهرا علیها السلام داد و دست مبارک خود را بر سر متوجه فرزند دلبند خود مالید و فرمود در
 او که ای دختر گرامی من چگونه شب آردی روز را حق تعالی رحمت بخاست خود را
 تو من تو کرده اند شامه به نماز کرده اند حق تعالی خیرانش از برای تو و تحقیق که اگر هست
 پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آن کلام را مسموع و اطاعت را بر داشت و در پیش روی
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المومنین علیه السلام که پشت پس چون نظر
 مبارک حضرت امیر المومنین علیه السلام با وجود آن کمان که دست بر آن طعم افتاد
 و بوی خوش آنرا شنید از حیرت حال نگاه مبارک خود را بجهت فاطمه زهرا علیها السلام
 انداخت و چشم مبارک از روی متوجه فاطمه زهرا علیها السلام بر بنداشت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 حضرت امیر المومنین علیه السلام گفت که سبحان الله چه انداخته نظرش از دست گرفته
 آری آنگاه که او من کنایه در میان من و تو که مستوجب غیب است آن سبب بستم و
 خدا برش آنست که گفته باشد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آری اینان مطابق حضرت
 امیر المومنین علیه السلام فرمودند که کدام کنایه است بزرگوار کنایه ای که بر خود و تو آن
 آید و همه و نویسی من در روز که شد و حال آنکه تو قسم میخوری بخداوند عالمیان

بسم الله نام با یک دور و راست که خود را طعم پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام حساب
 آسمان نظر کرد و گفت که خداوند من میداند در آسمانش و میداند در زمینش پس
 من میگویم هرگز مگر حق و صدق پس حضرت امیر المومنین علیه السلام با حضرت گفت که کی
 حضرت فاطمه از کجا آمده است از برای تو این طعم آنجا یکباره آمده ام من شکر آن
 حرکت شنیده ام مثل بوی آن حرکت و خنده ام با کینه تر از آنرا هرگز راوی گوید که پس
 در آنوقت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دست پاکیزه مبارک خود را میان او و حضرت
 مبارک حضرت امیر المومنین علیه السلام گذاشت پس شتر و آنرا فرمود با طعم این طعم خود
 اثری تو است و این مرد خدای و سزاوارست از جانب خداوند عالمیان پس
 حق تعالی روزی میداد که هر که خواهد زیاد از حد حساب پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 گریان شد و ملک بر نشاند خوشنودی از چشمهای آنحضرت فرو ریخت و فرمود که
 شکر و سپاس خداوند آنجا تر است که تو هست از برای شما اینکه چون برو
 شما از دنیا بماند عاری گردانید و را با طعم محرابی حضرت زکریا علیه السلام و عاری
 گردانید و فاطمه زهرا علیها السلام را محرابی مریم بنت عمران هر وقت که در حق میشد حضرت
 زکریا علیه السلام بر سر محراب عبادش میداد و در دوزخ هم علیه السلام رزق و روزی حق
 ایضا شمع نوری علی بن موسی الارطبی علیه السلام در کتاب کشف الغطاء از ابی سعید
 حدیثی مثل آنجاست را روایت کرده ایضا شمع النور ابو جعفر محمد بن حسن الطوسی علیه
 الرحمة نیز در کتاب امانی بسند معتبر مذکور مثل آنجاست شریف را روایت نموده است
 و فی حدیثی عن ابن ابی عمیر عن یحیی بن عبد الرحمن عن زید بن حنفی
 ان عبد الله قال جاءته فاطمة فقالت فکفی الی رسول الله ثم تعقیف العرق فاطمة
 من الله کذب و قال تعقیفها فاذ اذها من کان یؤمن بالله و الیوم الاخر
 فکفی یوم یجاءن و کان یؤمن بالله و الیوم الاخر فکفی من متبعه و کان کان

در حج الجبلین مسطور است الشیعة الشیخ اعنی الطوائف وبعثه حوله لکاف علیة
الشیعة طاع یسبح یسبحه ویتبعه اعلی الفیض هکک دم درخت عرب خون را گویند
و در کلام بعضی معلوم میشود که سرخی از کرم که جود می کند است المدحیم الکجر و در
بخاری شریف از آن مراد مرغیت اصل لغت و یا غیر آن است و در بعضی فسر و
آوردن است جود می کند است و یخبر ان الجبلین مسطور است و در
الشیعة من الشایب و الدیع من العین و یخبر انک فیما من یخبر و کفر فک
سوی مر را گویند جود می کند است که قصاص بفرمانت نبوت از رخ و کفر فاف جابر
عبد الله که در حدیث شریف مذکور است لقد علم ان الله یحب ان یصل الله رب
احباب حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بود و در حدیث بدر و حجه و جنگ بدر در حدیث
حضرت در جهاد فی سبیل الله حاضر شده و بعد از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام رجوع نمود و در جنگ صفین در خدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بود و نجاست مفت معلوم رسیده و استخاره علم و احادیث از ایشان نموده بود و
از حضرت امیر مکتبی فائق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت شده که آنحضرت فرمودند که
او آخر کسی است که باقی ماند از اصحاب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله با کشت او با آنکه
رسالت بود و احادیث بسیار در رجوع او و در شده و شیخ محمد کتبی علیه الرحمه در کتاب
رجال ذکر کرده که جابر بن عبد الله همواره سیاهی بر سر خود می گذاشت و در مدینه پیچید
در مسجد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله می نشست و با جاده احادیث نبوی و مسائل دینی
است خال می نمود و در آشنای افاده و نشر احادیث ناگاه تا از مدینه فرامی برد و
بنا بر قول العلیم چون اهل مدینه انجلی را از او شنیدند بیکدیگر گفتند که جابر بر سر خود
شده زبان میزدان می کشاید چون این سخن جابر رسید گفت خدایم که خرافت
مر آنکس و آنچه می گویم نریان نیست بلکه آنحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شنیده ام

عبد الله
فیضا بن ابی بن
انصاری صوفی

که آنحضرت فرمودند من که ای جابر تو خواهی رسید بشفیع عازمت کمی از این است
من که نام او نام من باشد و شایب و شامیل من باشد یشیعوا فیکم بقرا یعنی بخانه
و بیرون آورد و مسائل علم دین را بگفتن و بیستون آورد و بیست و شصت و شصت
نبوی سلام مر با و برسان من از این کلام حضرت سید الانام در آرزوی دیدن آنحضرت
بیشاب و بیضاقت کشت تا در یکی اختیار فرماید منم و او را بطلبیم تا اینکه روزی از روزنا
جابر در دولت مرای حضرت امیر زین العابدین علیه السلام طفل خود را و سالی داد که بسیار
و بخت رسول الله صلی الله علیه و آله است تمام و در جابر او را نیز خود و بلیه آنحضرت
پیش جابر آمد بعد از آن گفت باز که آنحضرت بر کشت جابر گفت که این شامیل و دنیا
جهان شامیل و دنیا حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است بر شمس و او با و که چه نام داری
آنحضرت فرمود که نام من جابر بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله است
پس جابر پیش او به و در روی مبارک آنحضرت را بوسید و گفت بدر و دادم فدای
تو باد و جابر گفت پیغمبر صلی الله علیه و آله تو سلام رساند آنحضرت فرمود جابر
منافرت شده و نجاست بدر و بیعت را پیش آمد و صورت حال عرض نمود و حضرت
امیر زین العابدین علیه السلام از آشنای این خبر اندیشه منفک گشت و فرمود که آنحضرت
جابر انظار اسلام و پیغام را که آنحضرت امام محمد و قرع علیه السلام عرض کرد که بی حضرت
امیر زین العابدین علیه السلام فرمود که ای جابر من عبد الله بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله بن عبد الله
مر که مردم تو رجوع خواهند کرد که کبریا مشکلی نخواهد شد بعد از آن هر روز بخانه
در اوتی و آخورد و زنتها و خلوت بخدمت حضرت امام محمد و قرع علیه السلام می رسید
است خاد علم و احادیث از آنحضرت می شنود و در اهل مدینه از علم شیخ بکبر از طفل
صغیر تحقیق می نمودند و ایشان روایت نمودند که جابر عصابه است که فرمود که که جابری
مدینه بقیه و مجالس مردم آنجا می گردید و با او از بلند می گفت علی بن ابی طالب

علیه السلام فرمودند که او از ماست دشمنی کرده است با حق تعالی هر که دشمنی کند با مقدا و دوستی
کرده است با حق تعالی هر که دوستی کند با او پس عرض کردم خدایت آنحضرت صلی الله علیه و آله
علیه و آله که چه میفرمایید در باب حق آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که او از ماست
دشمنی کرده است با حق تعالی هر که دشمنی کند با حق تعالی دوستی کرده است با حق تعالی
هر که دوستی کند با او گفت جابر علیه السلام که پس خدایت کم برودن بایم من از حد
آنحضرت بگذریم اینک در است و هم بماند و او در و مقدا و عمار بگذر فرموده بود آنحضرت
صلی الله علیه و آله پس چون برگشت از خدمت آنحضرت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرا
آواز کرد و فرمود که نیز دشمنی بیا ای جابر بسوی من بیا ای جابر تو نیز از ما نیستی
کرده است با حق تعالی هر که دشمنی کند با تو و دوستی کرده است با حق تعالی هر که
دوستی کند با تو پس عرض کردم خدایت آنحضرت که یا رسول الله چه میفرمایید
شان حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که حضرت
علی بن ابی طالب علیه السلام جان من است پس عرض کردم خدایت آنحضرت صلی الله علیه و آله
علیه و آله که چه میفرمایید در شان حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام آنحضرت
فرمودند که ایشان هر دو روح من اند و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مادر هر یک از ایشان
و نیز گرامی است به و ناخوش می آید بمن آنچه بدو ناخوش آید آنحضرت فاطمه زهرا را
و شاد و خوش شود و میگرداند هر آنچه شاد و خوش شود گرداند او را شاد و میگرداند
عالمی را با یکدیگر من چه کنم با هر که بگفت دشمنی کند با ایشان و معلم با هر که دوستی
و دوستی کند با ایشان را می جابر هرگاه بخواهیم که دشمنی در درگاه الهی و سبب
شود از برای تو و عاقبت تو را در درگاه خداوند عالمیان نباهای مبارک ایشان
پس درستی که اسامی شریف ایشان محبوبترین جمیع اسماست در نزد خداوند
عالمیان احادیث بسیار دلالت میکند بر اینکه جابر خدایت حضرت فاطمه زهرا

علیه السلام مشرف شده از آنجمله حدیث شریف غریب لوح زمره است که در وقت ولادت
سر اسرار حضرت امام حسین علیه السلام در دست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
و در و با آنحضرت میگذاشتند و او اسامی الهیه و حق و دو صاف ایشان را که در آن لوح
نوشته بود خواند و آنچه از آن برده داشته حدیث شریف مذکور در کتاب جبرئیل
مسطور است و در حدیث علانی اعلام نیز مشهور است که جابر خدایت حضرت محموم رسیده
و حضرت محموم را خدمت نمود حضرت فاطمه زهرا علیها السلام یکی از آن خدمت محموم است
محکم است که قبل از نزول آیه و نفی در این جواب نیست آنحضرت مشرف شده و یا اسامی او را
بجای خدایتی بر او حق عزت بوده است و او را سبب از انتخاب گرام حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله و احرام زیارت حضرت امام حسین علیه السلام میان جان از روی اخلاص
و ایمان است جابر بن عبد الله انصاری علیه السلام و الزهراء بود چون خبر نهادند
حضرت امام حسین علیه السلام بعد از شرف رسیده جابر زیارت مرقد مزار آنحضرت رودن
و باقی این سنت فیض موهبت گشت از روز اینجهین با جمعی کثیر زیارت مرقد
مزار آنحضرت مشرف شدند چنانچه چون الله حکم روا کردند و جابر در آخر عمر نباشانده
بود و چنانچه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده جابر بعد از جمیع اصحاب
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رحلت از روی و من شده مشهور است که وفات جابر در
مدینه قریب در سال هجرت و در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله واقع شد در سال شصت
هجرت و هفتاد و سه و در روز چهارم از بعضی سال وفات جابر را نقل کرده اند چنانچه
حدیثی آمده است که امام جعفر صادق علیه السلام گفتی حدیثی از حدیث که کتاب کافی است
معتبر مذکور است که در حدیث آنحضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقل جمیع حدیث از حدیث
که آنحضرت فرمودند که آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام خدایت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

که سکو کند بخت بعضی کارهای خود پس علی فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت
فاطمه زهره علیهما السلام رخ شایخ خرمالی را که مثل استخوان شاد است و با استخوان شاد را
و فرمود که با خود داشته باشی تا آنکه راکد نباشی و در آن پس نوشته بود در آن
اینکه هر که ایمان آورد و بخداوند عالمیان و بر و آخرت پس باید که آزاد کند هر چه از
و هر که ایمان آورد و بخداوند عالمیان و بر و آخرت پس باید که گرامی دارد و در پیش
و هر که ایمان بخداوند عالمیان و بر و آخرت داشته باشد پس باید که بگوید خیر او را
اینکه بگفت باشد یعنی زبان بشیر در گنجینه و در حالت او در حالت سکوت سکوت
و در حالت سکوت حرف نگوید پس اینها شیخ عیسی بن علی الله علیه و آله فرمود که در کتب فرمود
بسیار پیغمبر دستور است که ده است از عابین عبد الله انصاری که او گفت بیرون
تشریف آورد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بار خدایه دیدن حضرت فاطمه زهره علیهما السلام
و من در خدمت آنحضرت بودم پس چون بدر دولت برای حضرت فاطمه زهره علیهما السلام
رسیدیم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دست مبارک خود را بر دوش داشت پس گفت
آری بعد از آن فرمود والتکم علیکم حضرت فاطمه زهره علیهما السلام در جواب آنحضرت گفت
علیکم السلام یا رسول الله آنحضرت فرمود و نه که داخل شوم بخانه حضرت فاطمه زهره
عرض کرد که داخل شوید و تشریف فریب از زانی فرمایید ای رسول پرگزیده خداوند
عالمیان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود و نه که داخل شوم من و کسی که مراست
حضرت فاطمه زهره علیهما السلام عرض کرد که یا رسول الله تشریف در سر من رویا است
یعنی سر مبارک منی قناع و منتهی است آنحضرت فرمود و نه که ای فاطمه زهره ای مامور
بجنت را برود و در مبارک را بپوشان حضرت فاطمه زهره علیهما السلام میفرمود
بعد از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که التکم علیکم پس حضرت فاطمه زهره

علیها السلام در جواب آنحضرت گفت وعلیکم السلام یا رسول الله آنحضرت فرمود و نه که
شوم حضرت فاطمه زهره علیهما السلام عرض کرد که بی و داخل شوی پیغمبر پرگزیده خداوند
آنحضرت فرمود که داخل شوم من و کسی که مراست حضرت فاطمه زهره علیهما السلام
عرض کرد که بی و داخل شوی شما و کسی که مراست جابر انصاری که بیرون رفت
شده حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و من نیز در خدمت سر اسرار حضرت آنحضرت و داخل شدم
تا که دیدم روی مبارک حضرت فاطمه زهره علیهما السلام را از و بر تنه که گویا بود بر تنه
پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود و نه که چه میشود مرا که می بینم روی مبارک تو را چنین
زهر حضرت فاطمه زهره علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله کرسنی با تو نشانی
رنگ روی من شده پس آنحضرت فرمود و نه که ای خداوند سیر کند و کرسنه و نه
کنده و پاکت سیر کرد آن فاطمه زهره حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را پس گفت جابر
انصاری که قسم بخداوند عالمیان که دیدم من که با من می آمد سرخی بر رنگ خون
از دست مبارک منی پیش سر مبارک آنحضرت تا اینکه کردید روی مبارک حضرت
فاطمه زهره علیها السلام سرخ من و دیگر کرسنه شد حضرت فاطمه زهره علیها السلام بعد از آن
والتکم علیکم حضرت فاطمه زهره علیها السلام فرمود والتکم علیکم حضرت فاطمه زهره علیها السلام
علیکم السلام یا رسول الله آنحضرت فرمود و نه که داخل شوم بخانه حضرت فاطمه زهره
عرض کرد که داخل شوید و تشریف فریب از زانی فرمایید ای رسول پرگزیده خداوند
عالمیان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود و نه که داخل شوم من و کسی که مراست
حضرت فاطمه زهره علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله تشریف در سر من رویا است
یعنی سر مبارک منی قناع و منتهی است آنحضرت فرمود و نه که ای فاطمه زهره ای مامور
بجنت را برود و در مبارک را بپوشان حضرت فاطمه زهره علیها السلام میفرمود
بعد از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که التکم علیکم پس حضرت فاطمه زهره

من لیس و
نصیب

مکتبہ

والله اعلم
بما
كان
في
قلوبهم
من
السر
والنور
والله
العليم
الخبير

خداوند عالمیان لقب کرده اند از برای من در آسمان تو منبری از نور پس من شستم
در رتبه بالای منبر و نشست حضرت ابراهیم علیه السلام در کعبه باین تر از من
و هیچ چیز آن او نین شستند در دور و حوالی آن منبر در آنوقت حضرت علی بن
الطالب علیه السلام میبید شد که می آمد بسوی ما سواره بر ناقه از نور در وی او مثل ماه
تابان بود و اصحاب آنحضرت مثل ستارگان درخشند و همراه او بودند حضرت
ابراهیم علیه السلام من گفتم که با همه این که ام جعفر عظیم الشان است و با کدام ملک مقرب است
من گفتم حضرت ابراهیم علیه السلام که او منجر عظیم القدر و ملک مقرب است بلکه او را درین
دولت عوی من و ما دین و دولت علم من حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
حضرت ابراهیم علیه السلام گفت که اینجا یک در دور و حوالی او مثل ستارگان
درخشند و آنکسند من گفتم که آنها شیعیان آنحضرت چون حضرت ابراهیم علیه السلام
این کلام را از من شنیدند از او که رتب العزیز مسئلت نمودند گفت خداوند اکبر را
از شنیده علی بن ابی طالب علیه السلام پس حضرت جبرئیل علیه السلام در آنوقت نازل شد و آن
آیه دانی هر دو را که در سوره مبارکه صافات آورده اند از من شنیدند و اینهم
شیخ کبیری علیه الرحمه در کتاب خود کافی روایت کرده است از حضرت امام جعفر
ناظم صغیر بن محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که بدرستی که آفرید خالق
ما را از علی بن ابی طالب و از اهل بیت و از خاندان فاطمین و از خاندان عباسیان ما را از
علیهین و از حبیب بن علی بن ابی طالب و از علی بن ابی طالب و از علی بن ابی طالب و از علی بن ابی طالب
از یکی و از ابی و از میان ما و ایشان و ما مثل است و اهل بیت بسوی ما و از
و بگردیده است از حضرت امام جعفر علیه السلام که آنحضرت فرمودند که بدرستی که
حق تعالی آفرید ما را از علی علیه السلام و آفرید اهل بیت علی بن ابی طالب و آفرید ما را از آنجا که آفرید ما را
از آن و آفرید اهل بیت علی بن ابی طالب و از آن پس ما مثل است و اهل بیت علی بن ابی طالب

بسوی ما بجهت اینکه آفریده شده است از آنجا که آفریده شده ایم ما از آن پس آنحضرت این
آیه مبارکه را سوره یوسفین را تلاوت فرمود و تلاوت کتاب الانزل انزل علی بن ابی طالب و ما
او در ملک ما علی بن ابی طالب که کتاب من و ما علی بن ابی طالب و ما علی بن ابی طالب و ما علی بن ابی طالب
و دشمنان ما را از حقین و آفرید اهل بیت و آن را از آنجا که آفریده است ایشان را
از آن و آفرید اهل بیت و آن دشمنان ما را از باین تر از حقین پس اهل بیت و آن
دشمنان ما مثل است بسوی دشمنان ما بجهت اینکه آفریده شده است از آنجا که آفریده
شده اند ایشان از آن پس آنحضرت این آیه سوره مبارکه یوسفین را تلاوت فرمود
تلاوت کتاب الانزل انزل علی بن ابی طالب و ما علی بن ابی طالب و ما علی بن ابی طالب اما سر
شید و صفات شیده در احادیث کثیره بسیار است شیخ بن بابویه علیه السلام
کتابی در صفات شیده تالیف نموده که در آن شیده در حدیث مذکور خلق
مستغف به صفات مذکوره در احادیث باشد و از غیر شیعیان و دوستداران غیر
مستغف با و صفات مذکوره باشند در احادیث واقع شده که انما اطهار علیهم السلام
بعضی از دوستان و حجاب میفرموده اند که شمار دوستان و حجاب ما نیست و ما
کسی است که متابعت و پیروی ما کند در قول و فعل و یا اینکه مرا از شیده در حدیث
مذکور شیده استی عثری و از غیر شیده غیر استی عثری از فرق مجتهدان اهل البیت علیهم السلام
مثل فرق زیدیه و وارقیه و غیرهم باشد و یا اینکه هم از هر دو باشد و الله اعلم
شیخ عالم فاضل فرات بن ابراهیم الکو فی حلیه الرحمه در تفسیرش روایت کرده است
از حضرت امام جعفر علیه السلام که آنحضرت فرموده است که از هر دو که در پیش حضرت
امام زین العابدین علیه السلام آنحضرت فرموده که فرمود حضرت رسول الله صلی الله
علیه و آله که چون روز قیامت شود اندک کند منادی از میان حشر محمد که ای
کرده صدایق بپوشید چهره های خود را تا اینکه بگذرد و خبر کرامی حبیب خدا آنحضرت

آن از گرمی بپزد

فاطمه زهر اعلیٰ است که لای فاطمه بر خیز و بیرون بسیار آن کاسه صحنه را پس بر خاست
حضرت فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آورد آن کاسه را و بود در آن کاسه نان ریزه
کرده در شور با و بارهای کوشش با آن جوان که میخوشید مانند خنجر آب که بر خیزد
از آن بر داند باز بپوشد و کم و زایل نشود پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت
امیر المؤمنین و حضرت فاطمه زهر اعلیٰ حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام
تساوی فرمودند از آن کاسه ریزه روز بعد از آن چنانکه ام امین آورد و حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله و اولاد و کرام آنحضرت و حضرت امام حسن علیهم السلام را که بود و کرام
جزیی که تساوی می نمود پس گفت ام امین آنحضرت امام حسن علیهم السلام که از کجای است
از برای تو این خنجر حضرت امام حسین علیهم السلام در جواب او فرمود که بدرستی که با آن
خنجر روزی است که از این خنجر پیغمبر و تساوی می نمود پس ام امین آمد و حضرت
فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آن کاسه را و کوفت که ای فاطمه هرگاه بود باشد
در نزد ام امین جزیی پس تحقیق که هست آنخبر از برای حضرت فاطمه و اولاد و کرام
حضرت فاطمه علیهم السلام و هرگاه بود باشد در نزد حضرت فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آن
نیست برای ام امین از آن جزیی و بخشی پس حضرت فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آن
از برای ام امین بخشی و حقه از طعام آن کاسه و ام امین خورد از آن و تمام شد
و باز رسید کاسه و باقی ماند از آن جزیی و نوشید بعد از آن چنانکه میخوشید
قبل از آن پس فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت فاطمه زهر اعلیٰ است که اگر
تو طعام نشی که روی از آن بام امین هر آینه بخوردی تو از آن کاسه و از آن تو کافیا
قیمت بعد از نقل آن خنجر شریف بجا فرمود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
که آن کاسه پس که صحیح است بالفعل در نزد دست بیرون خواهد آورد و از آن قائم ما
حالیست در دانش این شیخ که آنکه در کتاب زبور بسند معتبر مسطور است

که دست از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمودند که برنش و بندگی
نشد است حق تعالی بخیزی از عظیم و ناک بود باشد افضل از تسبیح حضرت فاطمه زهر
علیهم السلام و هرگاه میوه و چیزی افضل از آن آنکه میخوشید و طعم میوه و آنحضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله از طرب فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آن کاسه را و کوفت که ای فاطمه هرگاه بود باشد
در نزد ام امین جزیی پس تحقیق که هست آنخبر از برای حضرت فاطمه و اولاد و کرام
حضرت فاطمه علیهم السلام و هرگاه بود باشد در نزد حضرت فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آن
نیست برای ام امین از آن جزیی و بخشی پس حضرت فاطمه زهر اعلیٰ است و بیرون آن
از برای ام امین بخشی و حقه از طعام آن کاسه و ام امین خورد از آن و تمام شد
و باز رسید کاسه و باقی ماند از آن جزیی و نوشید بعد از آن چنانکه میخوشید
قبل از آن پس فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت فاطمه زهر اعلیٰ است که اگر
تو طعام نشی که روی از آن بام امین هر آینه بخوردی تو از آن کاسه و از آن تو کافیا
قیمت بعد از نقل آن خنجر شریف بجا فرمود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
که آن کاسه پس که صحیح است بالفعل در نزد دست بیرون خواهد آورد و از آن قائم ما
حالیست در دانش این شیخ که آنکه در کتاب زبور بسند معتبر مسطور است

بود و آنوقت در آن بین مناسب مقام است خبر از آنجا
 با خبر برسد که از آن محفل است که راجع بحضرت فاطمه زهرا علیها السلام باشد و آنست
 که راجع بناقده مثل خبری که ما بشنیده و اعظم این بیشتر است و الله اعلم
 از احوال ما برین حدیث انصاری قبل از این اتفاق و حدیث مذکور شد هرگاه
 خوانند که معرفتی با احوال و حاصل نمایند رجوع بآنجا فرمایند خبر از آنجا که
 بن ابراهیم الکوینی علیه السلام در تفسیرش روایت کرده است بسند مذکور از حضرت
 امام نجفی مطلق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که عرض کرد حاجابین
 حدیث انصاری بخیر است حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فدای تو شوم ای خبر از آنجا
 رسول الله صلی الله علیه و آله حدیث کن مرا که چیزی در فضیلت عده بزرگوار است حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام که هرگاه نقل کنم من آن حدیث را که بشنیدم از شما حال و خوشنود
 شوند ایشان آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که حدیث کرد من بر مردم
 از حدیث مذکور در حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و آنحضرت روایت نمود از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمودند که چون روز قیامت شود نصب نمایند
 در آن روز بکلیه جمیع انبیاء و مرسلین منبرهای از نور و منبر من بلندتر از جمیع منبرهای
 ایشان باشد در روز قیامت بعد از آن حق تعالی جل جلاله فرماید که یا محمد خطبه
 بخوان پس بگو آن من خطبه که نشنیده باشد هیچیک از انبیاء و مرسلین مثل آنرا
 بعد از آن کند از برای او سبب و جانشینان پیغمبران منبرهای از نور و بود
 باشد منبر آنحضرت بلندتر از جمیع منابر ایشان بعد از آن حق تعالی جل جلاله
 فرماید که یا علی خطبه بخوان پس بگو آن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطبه که نشنیده
 باشد هیچیک از انبیاء و جانشینان مثل آنرا بعد از آن نصب کنند از برای
 اولاد انبیاء و مرسلین منبرهای از نور پس بوده باشد از برای او و منبر من و دو

و گنجد از برای من
 حق تعالی و مرسلین
 در این منبر
 از نور

فرزنده از من و دو کل بستان من در آیم زنده گانی من منبری از نور پس
 حق تعالی فرماید بایشان که خطبه بخوانید پس بگو آن حضرت امام حسن علیه السلام خطبه که
 حضرت امام حسین علیه السلام خطبه که نشنیده باشد احدی از اولاد انبیاء و مرسلین
 مثل دو خطبه آن دو حضرت را پس ندانند منادی از جانب خداوند عالیشان
 و آن منادی بوده باشد حضرت جبرئیل علیه السلام که بگفت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 دختر گرامی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و علی است حضرت خدیجه بنت خویلد
 و بگفت مریم بنت عمران و بگفت سیمیه دختر فرات و بگفت ام کلثوم مادر حضرت
 یحیی بن زکریا علی نبی و علیهم السلام ایشان همه بر خیزند پس حق تعالی فرماید که ای
 اهل قیامت مخصوص گشت کرد بخشش را این روز پس حضرت محمد مصطفی و حضرت
 حق بن ابی طالب و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات الله علیهم اجمعین
 که بگویم و بخشش مخصوص است بکدام یک از شما پس حق تعالی فرماید که ای اهل قیامت
 مدبر است که من کرد اینم که بخشش را مخصوص حضرت محمد مصطفی و حضرت علی بن
 و حضرت حسن مجتبی و حضرت حسین شهید کربلا و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 ای اهل قیامت بزرگوار از منبرهای خود را بخواهید تمام و بیوشانید چشمانی خود
 پس مدبر است که این حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است که بگوید و منبر و بسوی
 پشت جبرئیل پس بگوید و حضرت جبرئیل علیه السلام بگفت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 ناقه را قیامت است که بگوید و باشد دو جانب آن مرتین بزرگوار و ساج و بوده
 باشد افسار آن ناقه از نور و آید و درخشند و تر و بر آن ناقه دینی باشد از رحمت پس
 آن ناقه بخوابد و پیش روی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس حضرت فاطمه زهرا
 علیها السلام سوار شود بر آن ناقه پس برسد حق تعالی بجنب آن ناقه صد هزار
 ملک که بگردند در جانب راست آن ناقه که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بر آن سوار

و نه برسد بسوی آن تا حق تعالی صد هزار ملک و ملک که بگرداند در جانب چپ
تا حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و نه برسد حق تعالی بسوی آن صد هزار ملک که بگرداند
آن تا آنکه سوار بشود بر آن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بر بالای بالهای خود
تا آنکه برساند بهشت خبر برشت پس حق تعالی بر او برشت خبر برشت
رسد تو وقتی نموده بجانب چپ و برست و عقب خود منت شد حق تعالی خدا کند
تا حضرت که ای دختر گرامی حبیب من حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله خبر برشت
مرحب الفات و توقف تو و تحقیق که مقرر کرده ام من بجهت تو ای که دهن شوی به
برشت پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عرض کند که ای پروردگار من دوست میدارم
که معلوم شود قدر و منزلت من در مثل این روز پس حق تعالی فرماید که ای دختر حبیب
من برگر و بجهای قیامت و نظر کن با حق قیامت هر که را که بوده باشد در دل او
دوستی بود برای تو یا از برای یکی از ذرئته تو دوست او را بکشد و دهن برشت خبر
برشت کن حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که خبر قسم ای عابد سرسبز
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در آن روز هر آنکه بر میخیزد شب بستان خود را آوده
خود را چپ پنجه بر جوی کند مرغ داند نیک از میان دانه بد پس چون شیطان
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام با آن حضرت در بهشت خبر برشت رسد حق تعالی
در دل ایشان اندازد ای که الفات نماید پس چون ایشان توقف نموده بجانب
چپ و برست و عقب مثل منتظران نظر کنند حق تعالی با ایشان سخن نموده
فرماید که ای دوستان من به خبر برشت بهت توقف ننمای و نظر کردن بجانب
چپ و برست و عقب مثل منتظران و تحقیق که شفقت کرده است و حق شما حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام دختر گرامی حبیب من حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را
عرض نماید که ای خداوند دوست میدارم ما ای که معلوم شود قدر ما در مثل این

روز پس حق تعالی فرماید که ای دوستان من برگر و دید بجهای قیامت و نظر کنید
هر که دوست داشته باشد شما را در دار دنیا از برای دوستداری حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام و نظر کنید هر که اطعم کرده باشد شما را در دار دنیا از برای دوستی حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام و نظر کنید هر که پوشانیده باشد شما را از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
و نظر کنید هر که آب داده باشد شما را بگشاید آب در دوستی حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام و نظر کنید هر که بر کرده باشد از شفقت و ملامتی را در دوستی
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس بگوید دوست او را و دهن کند او را بهشت خبر
حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که باقی فائده میان مردمان مکرر شکایا که فرمایا
منافق که غیر از این یکی برکت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بدون حساب و انتظار
دهن بهشت خبر برشت شوند پس چون شک کنند که آن که فزان و منافقان
دهن شفقت چنانچه نموده اند که چنانچه حق تعالی در سوره مبارکه نحر فرموده خدا انما
میثاقنا فیه و خلاصه فی حق حضرت یعنی پس است از برای ما در این روز شصت کند
دانه دوست و سوزنی پس بگوید فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم
پس هر که بوده باشد از برای ما بگشاید بسوی دنیا پس میباشیم با این باران
خود و در آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که بهیات بهیات یعنی رو به
بیار و در اندیشان از آن آرزوی که میکند و ممنوعه از آن بطلبند و آنحضرت این
آیه مبارکه را که در سوره انعام است تلاوت فرمودند فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم
فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم فلو ان لنا کرم
بر میگردد این پنج تنی شده اند ایشان از آن و برست بیک ایشان هر آینه
دروغ گویند یعنی دروغ میگویند و را میگویند هر که بر گردیم دنیا میثوم از جمله
مؤمنان بلکه هر که بر گردند باز از جمله کفران و منافقان و شکاکان خواهند بود

برده شده اند از شخص قدر
و زینت حضرت علی علیه السلام
عبدالله بن عباس
ص

طبع

حَبِيبِي لَعَلَّكُمْ قَالَتْ فَتَمَّ لَيْسَ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَكَ الْبَيْتُ كُنْتُ مَالِيَةً بِالْأَسَى
 فِي هَذَا الْخَبَرِ وَبِأَنَّ لَدَارَ مَعَانِي وَأَنَا أَمَكْتُ فِي انْقِطَاعِ الرَّحْمَةِ عَنَّا وَنُصْرَانِ
 الْمَوَاطِنِ عَنْ سَرِيلِنَا فَإِذَا انْفُجَّ الْبَابُ مِنْ عِلَاقَتِهِ تَحْتَهُ أَحَدٌ مَقْدُلٌ عَلَى ثَلَاثِ جَوَالٍ
 ثُمَّ سَرَّ الرَّائُونَ حُسْبِيَّيْنِ وَكَثِيرَتَيْنِ وَلَا نَصْرَ وَدُعْوَتَيْنِ وَلَا أَذَى مِنْ بَحْرَيْنِ فَلَمَّا
 رَأَيْنَهُنَّ قُتِلَتِ الْيَمِينُ مَقْدَرَةً لَمَنْ قَتَلَتْ بَابِي الْمُتَوَكِّلُ مِنْ أَهْلِ بَكَّةَ ثُمَّ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
 فَتَكَلَّمَ بَابِي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِنَسَائِمِ أَهْلِ بَكَّةَ وَلَا مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
 وَلَا مِنْ أَهْلِ الْأَنْبَاءِ جَمْعًا عِزًّا أَتَاهُ مِنْ الْعَوَارِثِ الْعَيْنِ مِنْ دَارِ الْإِسْلَامِ أَسْلَمَ الرَّحْمَةُ
 إِلَيْكَ يَا بَيْتَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِنَّا إِلَيْكَ مُسْلِمُونَ فَتَكَلَّمَ الْبَابُ أَمَّا أَمَّا
 الْبَرْبُ مَا أَسْمَكَ قَالَتْ أَسْمَى مَعْدُودَةٌ فَتَكَلَّمَ وَلَمْ يَسْمَعْ مَعْدُودَةٌ قَالَتْ فَكَلَّمَ
 الْمِيخْلَادِينَ الْأَوْدَ الْكَنْدِيَّ صَاحِبَ رُؤُوسِ اللَّهِ ثُمَّ فَتَكَلَّمَ لِلثَّانِيَةِ مَا أَسْمَكَ قَالَتْ
 مَعْدُودَةٌ فَتَكَلَّمَ وَتَمَّ وَتَكَلَّمَ فِي عَرَسِي بَعْدَهُ قَالَتْ فَكَلَّمَ لِأَخِي دَارِ الْإِسْلَامِ
 صَاحِبَ رُؤُوسِ اللَّهِ فَتَكَلَّمَ لِلثَّانِيَةِ مَا أَسْمَكَ قَالَتْ سَلْمَى فَتَكَلَّمَ وَلَمْ يَسْمَعْ سَلْمَى
 قَالَتْ أَنَا إِلَهُ دَارِ الْإِسْلَامِ رُبِّي رُؤُوسِ اللَّهِ ثُمَّ قَالَتْ فَكَلَّمَ لَهَا فَمَلِئَتْ ثُمَّ أَحْمَرْنَ
 لِي رُبَّكَ اللَّهُ قَالَتْ كَأَنَّكَ كَانَتْ الْخِيَارَ بَيْضَ مِنَ النَّجَى وَأَذَى بَعَارِ الْمَنَاسِكِ
 الْأَذَى فَقَالَ لَسْتُ بِإِسْلَامٍ أَطْرُقُ عَلَيْهِ عَيْنُكَ وَأَوَاكَ عَدْلُ حُسْبِي عَزَّ أَفْوَ
 عَجَبِهِ قَالَ لَسْتُ بِأَسْمَكَ فَتَكَلَّمَ فَتَكَلَّمَ مِنْ جَمِيعِ مَنَاقِبِ رُؤُوسِ اللَّهِ عَزَّ
 قَالِي بِإِسْلَامٍ أَمْعَكَ مِنْكَ فَتَكَلَّمَ فَتَكَلَّمَ وَأَطْرُقَ عَلَيْهِ فَتَكَلَّمَ
 أَمِيدُ لَهُ حُبًّا وَلَا أَوَى لِمَنْ يَتُوبُ رُؤُوسِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي السَّوَابِ
 لِأَنَّهُ قَتَلَ لَهَامَ لِي أَطْرُقَ عَلَى مَا لَعَنَ فِي بِهِ مَا وَجَدْتُ لَهُ حُبًّا وَلَا أَوَى
 قَالَتْ بِإِسْلَامٍ وَلَنْ يَكُونَ لَهُ حُجْمٌ وَلَا أَوَى وَأَمَّا الْوَعْدُ عَزَّ اللَّهُ فِي دَارِ
 النَّارِ يَكْلَمُ عَلَيْهِ أَوْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ كُنْتُ أَوَى لَهُ مَعْدُودَةٌ وَغَضَبُهُ

ست ثبات و کجاست مکتوب در حق مشهور و اعتبار و است کرده
و تفسیر سخن حضرت علی علیه السلام که مراد از حجره درخت زیتون و آن است
از برای حضرت بنی امیه علیه السلام و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در کتاب
تندیب الاحکام روایت شده است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت
فرمودند که بود از جمله و صایای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام یکی بیرون برید و بر آنجا
بیش کوفه چون خسته شود پائین نشاند و به استقبال شما آید نشینی پس دفع کنید
مراد آنجا پس بدرستی که آن اول طور ثبات پس کرده چنانچه آنحضرت
و صیت فرموده بود و اعتبار روایت کرده است از حضرت امام نجفی مطلق حضرت
محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند و حدیث طویل که ذکر نموده اند در آن
حدیث احوال حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و اوصاف آنحضرت شرف را که آن
قطعه است از کوه آتشی که حق تعالی در آن کوه با حضرت موسی علیه السلام سخن نموده
حضرت عیسی علیه السلام را در آن پاک و پاکیزه کرده اند و حضرت ابراهیم علیه السلام را در آن
خلعت خلعت پوشانید و حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را در آن کوه بلج
و تلج حب و دودا و سراسر از فرمود و آنحضرت را حبیب خود کرده اند و
کرده اند آنرا مسکن و عمارت پس بخداوند عالمیان قسم که ساکن نشده است
در آن بعد از پدر پاکیزه پس آدم و نوح علیه السلام که امیر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و در کتاب جردان انوار از حضرت امام رضا علیه السلام و انوار و است شده است
در حدیث طویل که آنحضرت فرمودند که بدرستی که خداوند عالمیان چون آنحضرت
موسی علیه السلام را بر حالت صیوت نمود و او را بر کزید و بشرف سخن فرمود که او را
نور بار شکافت و نبی سراسر را سخاوت داد و توره و الواح را در کوه طور باو
عطا کرد و حضرت موسی علیه السلام چون آنقدر و منزلت خود را در کوه آتشی مشاهده نمود

عرض کرد که ای پروردگار من تحقیق که تو مرا می دهی مرا بکرامتی که اگر ام فرمودی
مثل آن بعد از اقبل از من پس حق تعالی وحی کرد باو که یا موسی آیا نمیدانی که
بدرستی که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله افضل است و زودتر من از جمیع ملائکه
مقربین و جمیع خلق من از انبیا و مرسلین حضرت موسی علیه السلام عرض کرد
که ای خداوند من هرگاه که محمد مصطفی صلی الله علیه و آله که امیر باشد و زودتر من از جمیع خلق
پس آیا در میان آل من آنرا که امیر از آل من است خداوند عزوجل فرمود که ای موسی
آیا نمیدانی که بدرستی که فضیلت آل حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله بر جمیع
آل من بزرگتر است از فضیلت آل حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله است بر جمیع غیران پس آن
که حضرت موسی علیه السلام که ای پروردگار من هرگاه که او باشد آل آنحضرت چنین
آیا از امتهای غیران امتی افضل است و زودتر از امت من بدرستی که تو ام
فرمودی که اگر سایه آنکند بر سرشان و خرد و فرستای بر ایشان و باده من و بوی را
و شکفتی از برای ایشان در بار خداوند عزوجل فرمود که ای موسی آیا نمیدانی که
بدرستی که فضیلت امت آنحضرت بر جمیع امت مثل فضیلت آنحضرت است بر جمیع
خلق آنحضرت موسی علیه السلام عرض کرد که ای خداوند من آرزوی من آنست که نباشد
وقت آنحضرت را بمن حق تعالی وحی کرد باو که ای موسی تو هرگز نخواهی دید که از
بجست و بگریخت وقت ظهور ایشان بلکه خواهی دید ایشان را در باغهای بهشت
خبر بهشت و جنت عدن و جنة الفردوس که بوده باشند در خدمت حضرت محمد
صلی الله علیه و آله و بگردند و شوق نمایند در بهشت خبر بهشت آیا میخواهی که بشنوی
من تو که امیر است از حضرت موسی علیه السلام عرض کرد که بلی بخواهم ای خداوند من
حق تعالی وحی کرد باو که بخیر و بایست در پیش روی من و به بندگی مرا و
بایست مثل است و آن نبوده ذلیل در پیش روی بادش و جلیل بر حضرت موسی علیه السلام

چنان کرد بعد از آن خداوند ما جل جلاله ندا فرمود که یا اُمّ المؤمنین ایس جواب دادند
جمع ایشان از پشت بدران و چشم ما در آن که لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَافِرُونَ پس گردیدند حق تعالی این
جواب بسیار اشعار و جان بعد از آن ندا فرمود پروردگار ما جل جلاله که ای نبوت
حضرت محمد صلی الله علیه و آله بدرستی که قضای من بر شما نیست که رحمت خود
شامل حال شما کرده، ثم قبل ان یقضی بحیث خود را اعلیٰ کتب شما قبل از عذاب پس
بجنتی که اجابت میکنی از برای شما پیش از آنکه دعا کنید و بخوانید مرا و مجسم شما
قبل از آنکه سوال کنید از من کسی که ملاقات من کند شما را لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَصَلَّىٰ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در دست خود انداختند و رادر
اقوالش و محقق دانستند آنحضرت را در افاضات و شهادت و در بایست که حضرت علیه
السلام بطایفه علی السلام را در آنحضرت و در محقق آنحضرت است بعد
از آن حضرت و در آن آنحضرت است و لازم کرد و اندر خودش امانت حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام را مثل لازم بود آن امانت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
و شهادت و در بایست که دوستان بر گردیده پاک و پاکیزه نما هر گز نه آفات خداوند
حالیان و اولیایان راه خدا بعد از حضرت محمد مصطفی و علی مرتضی اولیاء اویند
داخل میکنند من او را بهشت جزیرت هر چند که بوده پیشه گناه او مانده کف
در باب آنحضرت فرمودند که چون حق تعالی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را بر سالت
مبعوث نمود فرمود که یا محمد و ما کنت بجانیا لعلی یعنی خودی تو را بر زودگو
طور در اوقات که ندا کردیم ما هست تو را باین که هست پس فرمود حق تعالی
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بعد از این اخبار چنانچه در سوره مبارکه قصص ارفع
شده بگو الحمد لله رب العالمین بشکرانه آنچه مخصوص گردانیده به احق تعالی بآن

فضیلت و فرمود حق تعالی هست آنحضرت بشکرانه این نعمت و فضیلت
بگویم الحمد لله رب العالمین بحقیق خود و آنچه و نعمه از احوال معناه قبل از این
در همین باب مذکور شد و احوال ابوذر بعد از این چون الله تعالی در او آخر
باب چهارم مذکور خواهد شد و احوال سلمان بعد از معنی همین حدیث در تبصره
مذکور میشود هرگاه خواهند که موقف بحال ایشان بهر ساند رجوع بموضع مذکور
و نمایند بسم الله علی سبب جلیل القدر زاهد عابد جلال العارضین ابو القاسم
علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن الطاهر الحنفی علیه جده الله الملك الغنی در کتاب
مجمع الدعوات بسند معتبر مذکور روایت کرده است از عبد الله بن سلمان فارسی
که او روایت کرده است از پدرش سلمان علیه الرحمة و الزینان که او گفت که بیرون
آمدم من از خانه ام روزی بعد از وفات حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بده
روز پس بر خود و بمن حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام بر عم حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله پس آنحضرت فرمود بمن که ای سلمان ترک زیارت ما کردی پس
رحمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله من عرض کردم که ای محبوب دل من حضرت
ابو الحسن علیه السلام مثل شما را کسی ترک نمیکند نهایت اینکه بلب وفات حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله آخرن و اندوه مرا گرفته و آن مانع من گشته که از خانه
بیرون نیامده ام و زیارت شما شرف شده ام پس آنحضرت فرمودند که ای
سلمان برو و بجا نماز و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آخر کرامی حضرت محمد مصطفی صلی الله
علیه و آله که بدستیک آنحضرت مشتاق است بسوی تو و میخواهد که عک کند تو
تو که آورده اند بکنه آنحضرت از بهشت جزیرت من عرض کردم خدمت
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که تحقیق که میخواهی آورد بکنه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
بجزیری از بهشت جزیرت بعد از وفات حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت

فرمودند که بی در شب گذشته آورده اند بجهت آنحضرت کخت سلمان علی الهیته
و الرضوان که پس من دو ان مشتم لبوی منزل منور حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
از قبل دو بدین شهر چون بجا نه نموده آنحضرت رسیدیم دیدیم که آنحضرت نشسته
و پارچه عبا بی بر خود گرفته که اگر میبویشد بآن هر دو تن ساق مبارکش بنمودار میشد
و اگر میبویشد ساق مبارکش بر سر نویش کشوده میشد پس چون نظر مبارک آنحضرت
بر من افتاد و مقنعه بر سر کشید بعد از آن فرمود که ای سلمان کخت آمدن بنزد من
کردی بعد از وفات پدر عالم بدارم من عرض کردم که ای محبوب سال من آیا
من هرگز ترک خدمت و زیارت شما ننشستم آنحضرت فرمودند که پس چرا خبر ما نیاوردی
تو بوی شبین و مضطراکن و کینه از آنچه را که میگویم از برای تو بدرستی که من نشسته
بودم شب گذشته در آن مجلس و مکان و در خانه بسته بود و من متعجب بودم در آن مجلس
و حیاتی از ما و برگشتن ملاک آنقرین از منزل پس ناگاه دیدم که در کفش او پشته
بدون اینکه بگشاید آنرا احدی پس داخل شد بنزد من و دختر که پیوسته اندمیدگان
بجمن و جمال ایشان و نه مثل شکل ایشان و نه در خشنده کی روی ایشان و نه
پاکیزه تر از بوی ایشان پس چون من دیدم ایشان را بر خاستم لبوی ایشان
در حالیکه که نشناخته بودم مرا ایشان را پس کفتم که قیامید هم شما را بختی پدر
عالیه دارم که شما از اهل مکه مظهر اید یا از اهل مدینه مظهر اید پس گفتند ایشان در جواب
که ای دختر کرامی حضرت حمزه مصطفی صلی الله علیه و آله بنیتم ما از اهل مکه مظهر و نه
از اهل مدینه مظهر و نه از اهل کل روی زمین بلکه بهر سببیکه استیم ما دختران از
حمزه جو العین از در استیم فرساده است ما را خداوند عزت و جلال لبوی تو
ای دختر کرامی حضرت حمزه مصطفی صلی الله علیه و آله است که ما مشتاق بودیم لبوی تو پس کفتم
من بیکه از ایشان که کمان میکردم که او بزرگتر است از من و سال که چیت

نام تو او در جواب کخت که نام من معذوره است من کفتم که چرا نامیده اند ترا
معذوره او کخت بگفت آنکه آفریده شده ام من از برای مقداد بن الاسود کختی
صحاب حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله پس کفتم بعد و این که نام تو چیست او کخت
که نام من ذره است من کفتم که چرا نامیده شده تو ذره و حال آنکه در نظر من بزرگت
قدرة و شرف تو از کخت که نامیده شدن من بزرگتر است آنست که آفریده شده ام
بجهت ابو ذر غفاری صحاب حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله پس کفتم بنویس این که نام
تو چیست او کخت که نام من سلی است کفتم من که چرا نامیده شده تو سلی او کخت
بجهت آنکه مخلوق شده ام من از برای سلمان فارسی غلام آزاد که در پدر عالم بدارم
تو حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام فرمودند که پس بیرون آ و نه
آن تو لعین از برای من بی در نهایت صفا مانند ناهای شکری بزرگ تو نه
راه سفید تر از زرب و خوشتر از مشک از قرین آنحضرت فرمودند از برای من
که ای سلمان افکار کن بر آن طبیب پس چون فرود آمد و نه خرمای آنرا بجهت
من مبارک و یا اینکه فرمودند که دانه آنرا برای من مبارک تر دید از دانه است که سلمان
که پس من کفتم آن طبیب را پس که شستم بجمعی از اصحاب حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
مگر اینکه گفتند ایشان من که ای سلمان آیا همراه تو هست مشک کفتم بی پس چون
وقت افطار شد افطار کردم من بر آن طبیب نیافتم از برای آن دانه و نه
تخم خرما بی پس رفتم بنزد دختر کرامی حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله در روز
دوم یعنی فردای آنروز چنانچه آنحضرت تعویذ فرموده بود و عرض کردم بنزد آنحضرت
که بدر بیکه افطار کردم من بر آن تخم که عطا کردید شما من آنرا نیافتم و آن دانه
مطلق و نه دانه خرما آنحضرت علیه السلام فرمودند که ای سلمان بیست از برای آن
دانه و نه دانه خرما بی و بدرستی که آن پیوسته درخت خرما بیست که عرس شده است

چرا سجد کردی امروز مطلع آفتاب را پس من مکاره کردم با او تا اینکه ساکت شد
بعد از آن برگشتم بجای خود و دیدم نوشته که او بخفته شده است و غف غافانه مادرم گفت
که این نوشته خبر است مادرم من گفت که ای روزبه بدرستی که برگردیدیم ما
از جده که دیدیم این کتاب که او بخفته است و در آنجا تو مریز و آن دوست
من آن که اگر بروی تو نیز و یک آن تحقیق که میگوید بدست نورالین مبرک
تا اینکه شب شد و پدر و مادرم بخواب رفتند من بر خود نشستم و آن نوشته را بر
داشتم پس دیدم که نوشته است در آن بخت عربی را بسم الله الرحمن الرحیم
این عهد است از جانب خداوند عالمان بسوی آدم علیه السلام بدرستی که من
خواهم تو را بد از دست تو بگیری که نام او محمد است امر کند مرا تا به بهترین اخلاق
و نهی کند از بدترینش همان ای روزبه برو نیز و وصی حضرت عیسی علیه السلام پس این
بیار بخداوند عالمان و ترک کن نهیب محسوسش برست را پس از دیدم
من از آن و زبانه شد محبت من و پدر و مادرم بحال من مطلع شدند و مرا گفته
بجای عیسی انداختند و گفتند من که هرگاه بر بخردی از آنچه اراده کردی بگویم ما تو را
من گفتم که آنچه خواهید باین بچید بدرستی که دوستی حضرت محمد صلی الله علیه و آله
بر غیر و از سبب من گفت سلمان که قسم بخداوند عالمان که من شیش از
خداوند آن نوشته عربی را نمیدانم و تحقیق که افهام و علام نمود حق تعالی
بمن عربی را از آن و از پس ماندیم آن جاه و هر روز قرص مان کو بکی از برای
من آن جاه می انداختند پس چون ماندن من در جاه بطول کشید دست یاری
آسمان بر داشتیم و در کار قاضی الکلیات عرض کردم که ای خداوند مندر
نود و سی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و وصی او را بدل من انداختی پس
سوال بگویم از درگاه تو بگوئی آخرت که بزودی فرج من گزشت زمانی و من بجا

علما کنی هنوز از دعا فارغ نشده بودم که مرد سفید پوشی نزد من آمد و گفت
ای روزبه بر خیز و بدست من چسبید و مرا بدر صورتی آورو و من بگفتم که ای خداوند
آن لا اله الا الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله پس از بالای
آن در راهب صفت در عین نگاه کرد و گفت که تویی روزبه من گفتم که علی در راهب
گفت که با ما بالا برو در منزل خودش و من تا دو سال در خدمت او بودم بعد از آن
گفت آن درانی من که بدرستی که اجل من رسیده است و من از دنیا رحلت
خواهم کرد و من گفتم که مرا یک مهرباری او گفت نمیدانم کسی را که قابل باشد تا آنچه من میگویم
مگر راهبی که در آنجا می باشد پس چون بخدمت او رسید سلام مرا باو برسان و این
لوح را باو بد پس چون آن ربه نوشته من او را غسل داد و من کردم و رفت
نمودم و آن لوح را بر داشته باطلایه رفتم و خود را با آن صوره رساندم و بگفتم
ای خداوند آن لا اله الا الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله پس چون
آن درانی صدای مرا شنید از در عین نگاه کرد و گفت تویی روزبه من گفتم که علی
گفت که با ما بالا پس من بآن در رفتم و تا دو سال در خدمت او بودم بعد از آن
که بدرستی که اجل من رسیده است و من از دور فانی هست خواهم کرد پس من گفتم
که مرا یک مهرباری او گفت من نمیدانم احدی را که بگوید آنچه را که من میگویم مگر راهبی
که در سکنه ریه است پس چون بخدمت او رسید سلام مرا باو برسان و این لوح را بگو
و ای چون او رفت شد من او را غسل دادم و من کردم و رفت نمودم و آن لوح را
بر داشته خود را بدر صورتی رساندم و بگفتم ای خداوند آن لا اله الا الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله
و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله و انك عني رزق الله پس چون
روزی من گفتم علی گفت بالا بیا پس من بالا رفتم و دو سال در خدمت او
بودم پس چون اجل او نزدیک شد گفت که بدرستی که من از دنیا رحلت میکنم من

گفتم که یک چای مرا بگوشت که منده گفتم که در دنیا که بگو بد آنجا که من میگویم
و در بستیک حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را ولادت مرا بر حاد نش
نزدیکت پس چون بخدشت آنحضرت رسیدی سلام مرا بفرست آنحضرت پس آن
و این لوح را با آنحضرت برد چون او فوت شد من او را غسل دادم و کفن کردم و
فن نمودم و آن لوح را برداشتم و روانه کردم و با جمعی رفیق را دادم و باین
گفتم که شما این آب و نان دهید و من خدمت گزار شما گفتم ایشان گفتم که چنین
باشد پس چون خواستند که چیزی بخورند که منده مرا گرفتند و بستند و آنرا آنقدر
زدند که مرد بعد از آن آنرا بچند و یکبار کردند و من آنرا خوردن آنرا مستنجد
نمودم ایشان من گفتند که بخور من گفتم که نه بد بستیک من در راه و در این
کوشش من بخور پس ایشان مرا از آنقدر که نزدیک بود بکشت پس بعضی از
ایشان گفتند که دست از زدن او بردارید تا اینکه سیاه شراب پس
بد بستیک او شراب بخور و پس چون شراب بکشت ایشان آوردند و من گفتم
که شراب بخور من گفتم که بد بستیک من مرد و باینهم و در اینان شراب من بخورند
پس مرا گرفتند و بستند و او را بکشتن من نمودند من گفتم که ای حاجت من نه
به کشید مرا پس بد بستیک من او را میگویم به بندگی از برای شما پس بخامی کمی
از ایشان اقرار کردم و او آورد مرا و فرودست برد و دیو سیصد درهم و آن
مرد دیو بعد از گرفتن من از من احوال پرسید من گفتم که من کجایی کرده
بودم که اینکه دوست میدارم حضرت محمد و وصی آنحضرت را پس گفت آنرا
به دیو که بد بستیک من بسیار در من تو را و حضرت محمد صلی الله علیه و آله
پس آنرا دیو دیو سپردن آورد مرا از خانه اش و در در خانه او قیام نمود
و بگوشت بخوردم ای روز به اگر کشی تو شب تمام این قیام را با آنرا

البته میگویم من نور امین تمام آن شب کشیدم آن خاکستر بستانم نمودم
و چون بسیار خسته و مانده شدم و حاجت شدم دست بپوشی آسمان برداشتم
و باینکه قاضی الحاجات عرض کردم که ای پروردگار من بد بستیک تو فرست
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و وصی آنحضرت را بدل من انداختی پس ال
میگویم از درگاه تو بحق آنحضرت که بزرگای من گفتم فرمایی و مرا بجات خیر
عطا کنی پس حق تعالی بقدرت کامله اش باینکه فرستاد که آن قیام خاکستر را
از کف نش کن بکافی که دیو می گفت بود که است پس چون صبح شد و نظر باین
تا آن قیام خاکستر افتاد که جمیع آن نقل گشته من گفتم که ای روز به تو ساحر
بوده و من نمیدانستم تمام این البته باید که من نور از این قریه سپردن کنم که بجا
جداک و کما اگر دانی اهل این را پس مرا از آنجا برون آورد و وزن سلیمه فرست
و آنرا مرا بسیار دوست میداشت و آن زن با منی داشت و من گفتم که این
باغ از تو باشد بخور از آن هر قدر که خواهی و بخش و صدقه کن به هر که خواهی و من
در آن باغ آنقدر که حق تعالی خواسته بود ماندم پس روزی من در آن باغ بودم
دیدم که حضرت فخری آمد و بر سر ایشان سایه انداخته است من در پیش خود
گفتم که البته عجب در میان این حضرت فخر است پس آمدند ایشان تا اینکه در پیش
مان باغ و آن از میگردید همراه ایشان پس چون داخل شدند بودند ایشان
حضرت فخر صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و ابوذر و مقداد و عقیل
الطیال و حمزه بن عبد المطلب و زید بن حارثه پس بخورند ایشان از خرمای
صنای درخت خرما و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله میفرمود بایشان که
بخورید از خرمای نابود ضیاع میگوشت و ضیاع نمید مال مردم را پس من نیز از
مناورم رفتم و باو گفتم که ای خاتون من بخش من یک طبق از رطب عا تو نم

گفت که شنیدم بنوشش طبع از لب لبس من آدم و کلبه طبع بر روی شتم
و در پیش خواگهتم که اگر حضرت پیغمبر گرامی انشا الله است لب بر سینه که او
پیغمبر و شفیع را و میباید از هر یک لبس لطیف خمار آلودم و در پیش روی
آنحضرت که شنیدم و گفتم که بر سینه که این حدیث است لب حضرت پیغمبر صلی الله علیه
فرمود بایشان که بخورید و آنحضرت و حضرت امیر المؤمنین و عقیل و حمزه دست آن
در از خود و لب من فرمودند و آنحضرت بر زمین عارنه فرمود که بجز لبس خورند از آن
آن من و دیگر من و در پیش خود گفتم که این یک عادت و نشان نبوت است باز
نیز و عارفانم بنوش و با و گفتم که کلبه طبع و کلبه طبع عارفانم گفتم که از
برای نوبت شش طبع لب لبس من آدم و کلبه طبع لب لبس بر روی شتم
و بجز آنحضرت آوردم و در پیش روی آنحضرت گزینم که شنیدم و عرض کردم
که این چه است لب آنحضرت است مبارک خود را بجانب حق دراز کرد
گفت بسو الله بخور و بعد لبس آن حضرت فرمود دست بآن طبع دراز کرد
و از آن لبس من فرمودند لبس من در پیش خود گفتم که این نیز عادت و نشان
پیغمبر است از آن صلی الله علیه و آله است لب من بجانب پشت آنحضرت آمد و بخورید
و ظاهره می گفتم آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود که ای روزبه هر نبوت را بچوبی من
عرض کردم که لبی لبس آنحضرت را روی مبارک از خود کشید و هر نبوت در دنیا
و دودش منزه آنحضرت نمایان شد و بر آن رسید و بدو خیر چون آنرا مشاهده
کردم بیای مبارک آنحضرت افتاد و قدم مبارکش را بوسیدم لب آنحضرت
من فرمود که ای روزبه برو و بفرز این دنیا که عارفان نوبت و کجا با و که حضرت
محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله که بنوش به این غلام را لبس من نیز و عارفانم
و با و گفتم که ای عارفان من بدر سینه که حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله

میفرماید بنوش که بنوش با این غلام را عارفانم گفتم که کجا با و که بنوشم او را که
بجز اصد درخت خرما که در بهشت دولت درخت آن خرمای زرد و دود
درخت دیگر خرمای سبز لبس من آدم و کجا با و گفتم که بجز لبس آنحضرت نبوت
کردم حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که چه سهل آسان است آنچه خواسته
او لبس فرمودند که بر خنریا علی رجعت کن این دامنای خرمایا بعد را لبس حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام آن دامنای رجعت کرد و آنحضرت آنها را گشت و بجز
امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که آب بر دهان و دامنای لبس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
آب بر آنها ریخت هنوز زبانه سر سید و بود که در خنای خرمایا سبز و بلند شد و با
آورد گشت لبس آنحضرت فرمود که بنوش آن زن بود و کجا که حضرت محمد بن عبدالله
میگوید که صاحب شو که را که خواسته بودی و تسلیم ما کن آنچه را که ما میخواهیم من بود
آن زن رفتم و پیغام آنحضرت را رسانیدم پس آن زن بیرون آمد و در خنای سید
خرما نظر کرد گفتم بجز قسم که بنوشم او را با و کجا بعد درخت که زرد شد
جمع آن لبس حضرت جبرئیل علیه السلام نازل شد و بر و بال مبارک خود را بر آن درخت
مالید لبس کردید و جمع آنها خرمای را و لبس آنحضرت فرمودند لبس که بر و بنوش آن
زن و کجا که بدر سینه که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله میفرماید که صاحب شو که
که خواسته بودی و بدو با آنچه را که میخواهیم و لبس من نیز و آن زن رفتم و آنچه
آنحضرت فرموده بود با و گفتم آن زن در جواب من گفتم که بجز قسم که گفتم
از این درختا بهتر است در نزد من حضرت محمد صلی الله علیه و آله و از تو پس
من در جواب او گفتم که بجز قسم که گفتم از تو در خدمت من بهتر است
آنحضرت بودند در نزد من بهتر است از تو و از جمیع عالم سبب لبس حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله مرا گرفت و آزاد کرد و نام مرا اسلمان گذاشت

شیخ فقیه علیه الرحمه گوید است که نام مسلمان روزی به نام یونس حبش بود
در آن مسلمان مطلع آفتاب سجده کرد و در پیشگاه او سجده او بجهت خداوند عالم
و سجده که امر شده بود او بان چون شرفی بود و او سجده میکرد بقبله شرقی خود
بدر و مادرش می پرسیدند که او سجده میکند مطلع آفتاب را مثل ایشان و بود
مسلمان وصی و وصی حضرت علی علیه السلام در رسانیدن آن لوح حکیمت پیغمبر صلی الله
علیه و آله که منتهی شده بود با حضرت وصیت و نام آخر او سیای حضرت علی
علیه السلام آتی بود و او را برده نیز می گفت و بعضی گفته اند که آخر او سیای حضرت
علی علیه السلام ابوالحسن است و جهت استنباط آنست که پسندیدند از حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام از آخر او سیای حضرت علی علیه السلام اخذ فرمودند که
ای پیغمبر من و فوج ما بجهت خود دم از ما بجهت خود بکنی بفرموده که با خواندن استبانه
نموده اند در کتاب بعضی از بسیار روایت کرده است که مسلمان از اهل بیت
بوده از قرینه که نام آن حنی است و پدرش از قرینه مذکور و بر بدست خود
آنست برست بود و چون مسلمان بدست نصاری را اختیار نمود بعد از آن
و جس بدست را بر شام نمود و در شام نیز در افضل بسیاری هفتاد و یک نفر
و در نزد او ماند و چون هفتاد صاحب کینه نوشت و مردمان تهمینه او حاضر
شدند مسلمان پیشان خبر داد که این مرد بسیار بد و بدکار بود و مذورات و
تصدقات را یکدیگر بدست می گرفتند و بعد از آنکه خود را خیر میخواند و
مرد را بر دوشان نشان داد و چون گفتند گفت ختم ملکوت از زلف او بر دوش مردم
میت اسقف را از کوه کشیدند و آتش اسکن بپا کردند و مرد و دگر را
بجای او نصب کردند و این مرد بسیار خوب و فاضل و زاهد بود و مسلمان
در نزد او بود و چون وفات آن راهب رسید مسلمان را براهی که در محل مسجود

وصیت نمود مسلمان بپسر فرزند آن راهب بود و چون وقت رحلت راهب رسید
رسید مسلمان را اشاره براهی که در نصیبین بود و مسلمان نیز او آمد و تا وقت وفات
در نزد آن راهب بود و او در حین وفات او را براهی که در عمو و عمو زمین روم مسجود
نمود و مسلمان حسب الوصیه عمو را آید و در نزد آن راهب مسجود و چون وقت وفات
آن راهب شد مسلمان باو گفت که مرا یک سیاهی او گفت که من بکسی کمال ندارم و لیکن
ظهور حضرت پیغمبر آخر الزمان نزد یک شده آید و علامات آنحضرت را بجهت مسلمان
نمود و مسلمان را بجهت کتب حرامین انشاء نمود و مسلمان حسب الوصیه او عازم جانب
کافه مطهره شد و نیز فرمودند و در آن راهب بنده کی گرفتار گشته تا اینکه بجهت حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله اسرار افراشته و جمعی کثیر از اهل علم حاضر و حاضر بودند
و اگر کرده اند که مسلمان از اهل صفهان از قرینه آراخی گویند بوده و از حدیث طویلی که
او کتاب فرائض الطریق مذکور است معلوم میشود که در وقتی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از
کافه مطهره میفرمودند حضرت نمود و چون ایشان رسیدند در آنجا وقت فرمود تا آنکه حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام بآنحضرت خط می کشید و با شافق آنحضرت اهل مدینه شرف می نمودند در
وقت توقف آنحضرت در قبا مسلمان بجهت آنحضرت شرف شد آنحضرت
مسلمان را زنده آید که در کتاب روضه الواعظین روایت شده است از حضرت شام
بخی ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که ایمان ده در ده است
مقداد و در ده ششم و او در بدنه هم و مسلمان در ده و هم آنست و از حدیث اندک
و جیس روایت کرده است که او گفت که من دیدم در خواب مسلمان فارسی را و داد
گفتم که تو بی مسلمان مسلمان گفت که بی من مسلمان پس من گفتم ما که آیا نمودی تو
غلام آزاد کردی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله او گفت که بی من ایمان مسلمان غلام
آزاد کرد آنحضرت من دیدم که ناجی از با قوت سرخ در سر او است و انواع زیور و جواهر

رکنار یک بهشت جن برشت در برادر است پس گفتند باو که ای سلمان عطا فرموده است
خداوند عزوجل تو این منزلت نیک را سلمان گفت که ای یس من باو گفتم که ای سلمان
چیز را بافتی و در کاره آتی و در بهشت جن برشت افضل اعمال بعد از ایمان بخداوند
عالمیان و کفر برست رسول الله صلی الله علیه و آله سلمان علیه السلام و از فرمان گفت که نیت
و در کاره آتی و در بهشت جن برشت بعد از ایمان بخداوند عالمیان
و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله چیزی که بوده باشد افضل از دوستی حضرت علی بن
ابیطالب علیه السلام و گفت را با حضرت با و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که در سبک
بهشت جن برشت مشتاق برست بسوی سلمان از اشتیاق سلمان بسوی آن
و در سبک حقیق بهشت جن برشت مدیده از سلمان زیاده تر است از عشق سلمان
بهشت و شیخ محمد کشتی علیه السلام روایت کرده است از حضرت امام نجفی طایف جعفر بن
محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که سلمان ادراک کرده بود علم اول و علم
آخر را و او دریایی بود که تمام بشود و در حجاب اهل بیت نبوت و رسالت بود و علم او
میراث بود که روزی گذشت برای کریمین در میان جمعی و گفت باو که تیرس از خدا و
عالمیان و تو ندان بدکاره آتی از آنچه کردی در میان خانه است و شب اینرا گفت
و گذشت و آنچه بانی که گفته که سلمان تو حرف چینی گفت و تو او را دفع کنی
آنچه گفت که خبر داد و مرا سلمان بچیزی که مطلع نبود آن مکر خداوند عالمیان
و ایضا در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که ابوبکر
علیه السلام روزی بخانه سلمان آمد سلمان و یکی آویخته و بعضی میخورد ابوبکر در میان
یکباره بهشت مشغول شدند ناگاه و یک سلمان سرنگون گشته افتاد و چوئی که
سر یک بر زمین چسبید و هیچ خبر از گوشت و مرغ آن بر زمین نریخت ابوبکر
از مشاهده آن امر غریب بسیار متعجب گشت سلمان و یک بر داشت و بجای اول

در بالای آتش گذاشت و با ابوبکر مشغول صحبت شد و آن چنان باز و یک سرنگون
شد و هیچ خبر از گوشت و مرغ آن بر زمین نریخت ابوبکر از مشاهده آن امر غریب
بسیار متعجب گشت از خانه سلمان ترسید و متعجب تر بود از در خانه
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باو رسید پس چون حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ابوبکر
دید باو گفت که ای ابوبکر چه خبر است آن شد که بیرون آمدی از خانه سلمان و چه
چیز سبب ترس و فرقه نوشتند ابوبکر گفت آنحضرت ملاحظه کرد که تا امیر المؤمنین
ویدم من سلمان را که در چنین چشمن لب لبابت کردم من از آن حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام ترسیدم که ای ابوبکر بدست سلمان هرگاه بگویم آنچه را که میدانم
آنچه خواهی گفت که خدا یا مرا زدگشند سلمان را ای ابوبکر بدان بدست سلمان
باب الله است در زمین هر که گشت ناسد او را مؤمن است و هر که گشت ناسد او را کافر است
و بدست سلمان از حجاب اهل بیت رسالت و محبت شیخ بنفید علیه السلام
در کتاب اخلاص روایت کرده است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آنحضرت
فرمودند که سلمان و یکی آویخته و بعضی میخورد ابوبکر علیه السلام در میان جمعی
و یک سرنگون افتاد و هیچ خبر از آن نریخت سلمان از مشاهده آن امر غریب
و یک آن و یک سرنگون شد و هیچ خبر از آن نریخت باز سلمان آنرا بر داشت و بر
آتش گذاشت ابوبکر بر نهفت و بر عبت تمام گشت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
آمد و سینه ابوبکر را شک شده بود از مشاهده آنچه دیده بود و سلمان نیز از عبت
ابوبکر آمد چون بنحایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام رسید آنحضرت و سلمان
کرد و فرمود که ای ابوبکر خدا نرزمی و در ارکان با عبت یعنی آنچه در جمل او
نیکوید باو اظهار شک و گمان احادیث بسیار و اوقات بکثرت علم و فضل
سلمان و او عالم عبود غریب بود و علم باو و ما باو جمیع علوم اولین و آخرین را

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و حضرت ابوبکر علیه السلام
ملاحظه

حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در میان ابوذر و سلمان و مسطح فرمود باری ز
 اینک ایست سلمان نموده تا فرمائی او کند پیغمبر صلی الله علیه و آله در کتاب اختصاص ذکر
 کرده است که رسید بهت با در ایدیت اینک در بستیک سلمان فارسی درین
 شد مجلس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در روزی از روزها و تمامی اهل مجلس تعلیم و
 یکم سلمان نموده و او را مقدم بر خود داشتند تا اینکه او را در صدر مجلس نشست
 نشاندند بجهت بزرگی حق او و تعلیم بزرگی حق او و اختصاص او بحضرت محمد مصطفی
 صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام پس در آن شب بان مجلس عمر بن الخطاب علیه السلام
 و الخدایس نگاه کرد آن عین و در صدر مجلس سلمان را دید گفت یا بنی آدم چه
 نسبت دارد که در صدر مجلس در میان عرب نشیند پس حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله بجهت اظهار شرف قدر سلمان بر بالای منبر رفتند و خطبه طبع در چند
 و شای آتی او فرمودند و بعد از آن فرمودند که بدرستی که مردمان جمعا از
 اولاد آدم علیه السلام اند و تا این روز همه ایشان مثل و نه اینهای شده اند قضیت
 و زیادتى ندارد عرب بر جمع و نه سبب بر سیاه مگر بسبب تقوی و پرهنر کاری
 خداوند عالمیان بدانید که سلمان در بای علم است که با غیر سرسد و نجیب است که تا
 سلمان از جمله اهل بیت نبوت و رسالت و چشم فرستاده و چون بخت بد
 که بر او آید از آن دلیل بر آن خداوند عالمیان پیغمبر صلی الله علیه و آله در کتاب
 فرموده است که در است که عرض کردند حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 حدیث چهار نفر را آنحضرت فرمودند که چهار نفر را عرض کرد که چهار نفری
 که بهشت جز مرث و شاق است بیوی ایشان آنحضرت فرمودند که علی آن
 سلمان است و ابوذر و مقداد و عمار را عرض کرد که کدام یک از این چهار نفر
 افضل اند آنحضرت فرمودند که سلمان و آنحضرت را علی نموده و فرمود که بیدار

بگویند و غیر او را

بگویند ابوذر و مردی از اهل
 رسالت و محمد بن
 سید بن
 از اهل
 علی

حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در میان ابوذر و سلمان و مسطح فرمود باری ز
 اینک ایست سلمان نموده تا فرمائی او کند پیغمبر صلی الله علیه و آله در کتاب اختصاص ذکر
 کرده است که رسید بهت با در ایدیت اینک در بستیک سلمان فارسی درین
 شد مجلس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در روزی از روزها و تمامی اهل مجلس تعلیم و
 یکم سلمان نموده و او را مقدم بر خود داشتند تا اینکه او را در صدر مجلس نشست
 نشاندند بجهت بزرگی حق او و تعلیم بزرگی حق او و اختصاص او بحضرت محمد مصطفی
 صلی الله علیه و آله و آل آنحضرت علیه السلام پس در آن شب بان مجلس عمر بن الخطاب علیه السلام
 و الخدایس نگاه کرد آن عین و در صدر مجلس سلمان را دید گفت یا بنی آدم چه
 نسبت دارد که در صدر مجلس در میان عرب نشیند پس حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله بجهت اظهار شرف قدر سلمان بر بالای منبر رفتند و خطبه طبع در چند
 و شای آتی او فرمودند و بعد از آن فرمودند که بدرستی که مردمان جمعا از
 اولاد آدم علیه السلام اند و تا این روز همه ایشان مثل و نه اینهای شده اند قضیت
 و زیادتى ندارد عرب بر جمع و نه سبب بر سیاه مگر بسبب تقوی و پرهنر کاری
 خداوند عالمیان بدانید که سلمان در بای علم است که با غیر سرسد و نجیب است که تا
 سلمان از جمله اهل بیت نبوت و رسالت و چشم فرستاده و چون بخت بد
 که بر او آید از آن دلیل بر آن خداوند عالمیان پیغمبر صلی الله علیه و آله در کتاب
 فرموده است که در است که عرض کردند حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 حدیث چهار نفر را آنحضرت فرمودند که چهار نفر را عرض کرد که چهار نفری
 که بهشت جز مرث و شاق است بیوی ایشان آنحضرت فرمودند که علی آن
 سلمان است و ابوذر و مقداد و عمار را عرض کرد که کدام یک از این چهار نفر
 افضل اند آنحضرت فرمودند که سلمان و آنحضرت را علی نموده و فرمود که بیدار

سلمان علیی که اگر نیست آن علم را ابوذر که فرموده است شیخ محمد بن حسن
روایت کرده است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمودند که گوید
سلمان فارسی بگوید که بید سلمان محمدی بود سلمان مردی از اهل بیت نبوت
و رسالت ایضا شیخ مذکور روایت کرده است از حضرت امام محمد باقر جعفر بن
محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که بنده قسم که بود حضرت امیر المومنین علیه السلام
محمدت و بود سلمان محمدت ابو بصیر را وی حدیث عرض کرد که هیچ فرمایند از وی
من معنی آنرا آنحضرت فرمودند که یعنی عاقل متعرب می آمد و کجوش ایشان می گفت
چندین و چنین در کتاب بیون اخبار الرضا روایت شده که روزی سلمان حدیثی را
و از رضوان از ابوذر علیه السلام و حدیثی گفت و او را بهمانی دعوت نمود پس
چون ابوذر بخانه او بهمانی آمد بر وی آورد و سلمان مان شکست شکسته از پیش
بر آن آب پاشید و آنرا نرم نمود و در پیش ابوذر گذاشت ابوذر علیه السلام
گفت که چه خوب و پاکیزه است این نان کاش می بود مکی با آن پس سلمان علیه السلام
و از رضوان برخاست و بر وی رفت و مطهره خود را کرد گذاشت و قدری می کند
گفته نیز ابوذر آورد پس ابوذر آن نان بر میداشت و می خورد آن یکسایه
و می خورد و می گفت مشک و سپاس اینجا خداوند را سزا است که روزی می گرداند
این قناعت را سلمان گفت که هرگاه قناعت می بود مطهره من در گرد می نمود
و در احادیث کثیره واقع شده است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که
بهشت عزیز تر است مشتاقی است بکثرت امیر المومنین علیه السلام و سلمان و
مقداد ابوذر و ایضا بطریق متعدد از آنحضرت روایت شده است که آنحضرت
صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که دوست مرا حق تعالی بماند دوست دارم
همواره را و جزو او است این باینکه حق تعالی دوست میدارد ایشان را حضرت

امیر المومنین علیه السلام و مقداد ابوذر را شیخ محمد بن حسن الصغیر حدیثی را نقل کرده است
الغفار در کتاب بصائر الدجیات روایت کرده است از امام محمد باقر جعفر بن محمد علیه السلام
علیه السلام که پرسید از آنحضرت عیسی بنی که آیا صحیح است آنحضرت که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمودند که سلمان مردی است از اهل بیت نبوت و رسالت آنحضرت فرمودند که علی
را وی عرض کرد که یعنی سلمان از اولاد علی است آنحضرت فرمودند که از جمله اهل بیت
نبوت و رسالت باز را وی عرض کرد که یعنی از اولاد اهل بیت است آنحضرت فرمودند
که از جمله اهل بیت نبوت و رسالت را وی عرض کرد که من نمیدانم معنی آنرا
آنحضرت فرمودند که بدان ای عیسی بدرستی که سلمان از جمله اهل بیت نبوت و
رسالت است و آنحضرت آشکاره فرمودند که در کتاب خود بسند پیغمبر صلی الله علیه و آله از آن
که کان کنی اینکه بدرستی که حق تعالی آفرید طیبیت ما را از طیبین و آفرید طیبیت شیعه ما را
از پائین تر از آن پس شیعیان از جمله ما می آیند و آفریدند و دشمنان ما را از حقیقین و بیرون
ایشان را پائین تر از حقیقین و ایشان از جمله دشمنان ما اند که سلمان باین نحو و سبب از ما
بشد سلمان بجهت از لغات حکیم بود و ایضا شیخ مفید علیه السلام روایت کرده است
در کتاب اختصاص از حضرت امیر المومنین علیه السلام که پرسیدند از آنحضرت از اولاد
سلمان علیه السلام و از رضوان آنحضرت فرمودند که چه گویم من در شان کسی که آفریده شده است
از طیبیت ما و روح از مقرون است بروح ما عرض کرد که بنده حق تعالی و را بعلوم اعلم
اول و آخر و بی هر علم و باطن علم و علوم مبنائی و علوم استقامت و تحقیق که در وقت احتیاج
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله منتهی بود سلمان در پیش روی آنحضرت مردی است
خجسته آنحضرت داخل شد و سلمان را و کرد و در جای او نشست پس جنب بر آنحضرت
مستولی شد و تپید که عرق از میان دو چشم آنحضرت بکشت و جنبهای مبارک آنحضرت
سرخ شد بعد از آن فرمود که ای اعرابی و در کنی مردی که دوست میدارد حق تعالی او را

در آسمان و دوست میدارد و رسول خداوند عالمان در زمین ای اعرابی دور میکنی
کسی را که نازل شد من خیرت چو بر من نازل شد مگر اینکه امر کرد مرا از جانب خداوند عالمان
با یکدیگر رسد نهاده سلام ای اعرابی بر سبکبختان از منست و هر که ترک کند او را پس
تحقیق که ترک کند و دست مرا و هر که آزار کند او را پس تحقیق که آزار کرد و دست مرا و هر
که آزار کند او را پس تحقیق که آزار کرد و دست مرا و هر که آزار کند او را پس تحقیق که آزار کرد
که آزار کند و دست مرا ای اعرابی غلط کنید در شان سلمان بدرستی که حق تعالی امر کرد من
با یکدیگر قطع کنم او را بعد از این و ای اعرابی فصل الخطاب اعرابی زبان بندگانست و تو
و گفت یا رسول الله من بکجا میروم که رسیده باشد سلمان بر تنه که فرمودید شما آما
نموده و جوی آتش برست و بعد از آن سلمان شد آنحضرت فرمودند که هر سبکبختی
من اجبار فرموده و ای سلمان بنوده است جوی بکند در طایفه را ای ترک خود را
منموده و در باطن بدین مومن واقعی بود ای اعرابی آیتا شنیده قول خداوند عالمان
که فرموده است قَالَ وَرَبُّكَ لَا يُؤْمِنُ قَوْمٌ حَتَّى يَخْرُجُوا بَيْنَهُمْ شَرَارٌ
فِي أَنْفُسِهِمْ خِيَرَةً أَوْ شَرًّا آیتا شنیده که حق تعالی میفرماید ما شما را
از قبول حق و ایمان و ایمان شما را ای اعرابی آنچه من بگویم بفرما که از اینان
باش و مگر آن شو که میگردی از جایی که لعذاب الهی گرفتارند و دست بکن فرمود
رسول خداوند عالمان را تا اینکه بوده باشی از جمله مؤمنان ایضا شیخ مفید علیه الرحمه
در کتاب مجالس روایت کرده است از حضرت امیر کبیر باقی جعفر بن محمد الصادق
علیه السلام که آنحضرت فرمودند که سلمان علیه الرحمه و الزهوان یکدیگر است از باز آمدن
وید که جوانی افتاده و بوش شده و مردم دور او را گرفته اند گفتند مردمان کسان
که ای ابا عبد الله عارض شده است باین جوان آزار صریح بخوان بکوش او و عالی تا
اینکه نجات یابد از آن پس سلمان نیز از آن جوان آمد پس آن جوان چون مسلمان را دید

بهوش آمد و گفت و گفت ای ابا عبد الله عارض شده است بمن آزار صریح که میخوانی
مردمان بلکه من چون که شستم از این باز آیدم که من خیرت تمام بگویم شما
افشین که آن بیاورم آمد قول خداوند عالمان که فرموده است وَلَكُمْ مَقَاصِعُ مِنْ خَيْرِ
لَيْسَ از من عذاب حق تعالی عقل از من در رفت و بهوش شدم چون
سلمان این سخن دروگان را از آن جوان شنید خلاصت محبت در راه خدا افتاد
از آن جوان در دل سلمان و آن جوان از سلمان بد بر آوری خود قبول نمود و همیشه آن جوان
با سلمان می بود تا اینکه آن جوان پیوسته در سلمان بدیدن او آمد و در بالای سر او
نشست در وقتی که آن جوان در حال احتضار بود و گفت سلمان که ای ملک الله
رضی و عدا دکن با برادر من حضرت ملک الموت در جواب گفت که ای ابا عبد الله
بدرستی که من با هر مومنی نمی و عدا را می کنم و شیخ محمد کاشی علیه الرحمه روایت کرده است
که چون سلمان علیه الرحمه و الزهوان میبرد شربت را که نام آن عسکر بود و میخواند شربت را و مردم
میگفتند که ای ابا عبد الله چه خواهی تو از این جوان پیران سلمان علیه الرحمه و الزهوان
میگفت که شربت این بهیمه و نه جهان پیران بلکه این حکیم کفایان جنتی است و
بعد از شربت بگفت که ای اعرابی که عدا را فرمود این شربت را در جایی که بر آزار
بجانب دریا و صحرا بود و آن شربت شیطان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده است که آنحضرت فرمودند که خدایم مردمان آن شربت عسکر نام را به قصد دهم
و در ولایت واقع شده است که شرفی که عایشه ملعونه در جنگ جمل بر آن سوار بود و
چون سه پای آنرا می کردند بر سر یک پای نهاده بود عسکر نام داشت از دو حدیث
سابق معلوم میشود که این همان شربت است که سلمان علیه الرحمه و الزهوان او را میخواند
و میگفتند که این شربت شیطان و عسکرین کفایان جنتی است و می دانستند که سلمان بعلم
طایمان می یاک بعد از این عایشه شربت را بر آن شربت شیطان سوار و بکن سید ابراهیم

رفت و قبل از وقوع اخبار بان میخورد و کاتب محمد بن احمد فارسی در کتاب روضه القلین
زودست کرده است و علمای اهل تشیع نیز مثل ابن اثیر و غیره نقل کرده اند که چون
مسلمان علیه التجه و القبولان مبارک شد و مرض الموت سعد بن ابی وقاص بیاد داشت و
رفت و دیگر مسلمان که بر یکدیگر سعد با و گفت که ای مسلمان چرا که میبینی بر کسی که حرکت
نمیکنی چون از در غانی حلت نمود از تو خوش بود و در منی بود و تحقیق که تو در هر چو
گوئی بجزست حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خواهی رسید مسلمان علیه التجه و القبولان
در جواب گفت که بر کسی که زمین از خراج مرگ و یا از راه خواش بر نیافت بلکه
کریمین بکشت است که عهد و پیمان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آن بود که چون جان
موجود در رسد از اسباب دنیای دنی دست نهی و مثل سوار بر سببان بدین عالم
و اقبال کران با چشم و جل من رسیده است و حال آنکه در دوزخین از اسباب جهان حیات
و نمود در راه مکر تفرغی و کاسه چوبین و طهر و تسبیح و غیره از دست گرفته است
از حضرت امیر مقلین خیرین محمد الصادق علیه السلام که گفت فرمودند که مسلمان مقلد
و القبولان خواست که کاری نمود زیرا از قبله کند پس چون مسلمان در دروغ و کسبی نقل
خانه آن زن شد و دیگر تیری از دست آن زن است و او جهانی و در خانه آن زن
آویخته است مسلمان علیه التجه و القبولان گفت که چه خبر است در این خانه مگر بیماری
است که برده و او کشیده اید و یا اینکه کعبه کرده است و در آن که برده او خفته است
بر آن گفته با و که این زن تو خواسته است که بپوشاند و فرغ خود را در آن خانه که مباد
کنی در گذر از او نظرش بر او افتد مسلمان علیه التجه و القبولان گفت که این که میفرمایید
گفته که این زن چیزی داشت است که بفرمایید و نامش را بفرمایید او نام مسلمان علیه التجه
و القبولان گفت که بر کسی که چشمش را میبندیم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت
فرمودند که هر مردی که بوده باشد و در نزد او کثیری و آن مرد با او نزدیکی کند و یا اینکه

او را بشه هر نه و آن نیز زمانه بر آن مرد دست کش کند زمانی او و کسی که مال خود را
قبض و دهد که یا که تصدق کرده است بعضی آن و هرگاه بار دوم فرض دهد که یا که تصدق
کرده است کل آنرا و آنحضرت فرمودند که او ای حق به جانش است که بیاری حق او را بخانه
و یا بکمان حبش و بکوی که نیست حق تو بیکر آنرا و صاحب ثواب این اهل الله بد که از آنجا
اهل تشیع است و ذکر کرده است که بود مسلمان مردی از اهل فارس از راه مرز و بعضی گفته اند
که او بوده است از اهل صفهان از قریه که آنرا بجای گویند و از جمله غلامان آزاد کرده است
پیغمبر صلی الله علیه و آله بود و گفت که او عیالند بود و هرگاه میرسد نه از او که تو کبریا گفت
من مسلمان بن اسلام من از منی آدمم و در رویت واقع شده است که او را در حب
بست اتفاقا خبری نمودند تا اینکه بجزست پیغمبر صلی الله علیه و آله رسید و رویت شده است
که بر کسی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خبر داد از انجی بود و بر اینکه بکار و کمال ایشان
مدد خطری از دخت فرما و کند داری آنها که تا اینکه درختها بر سینه بار آور شوند
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله جمیع درختهای قیمت مسلمانان است مبارک خود خرس نمود
گویند خشت را که غرس کرد پس جمیع آن درختها رسید و بار آور شد مگر آن درختی
که در کاشته بود حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که کاشته است این درخت را
عوض کرده که عمر بن الخطاب کاشته است آنرا پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آن
دخت عرا از ریشه کند و بد و راند خشت و در جایی آن بدست مبارک خود خرس نمود
پس آن نیز دخت بار آور شد و مسلمان حاکم و میر مد این شد و ایالت و امارت
از قبل میافت و نیز دخت و قیمت آن معاش میخورد و بکشت که دست نمیدارم بلکه
بجویم مگر آنکه را که بدست خود کب و دهم رسانیده ام و او عرض کرد که بدست حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله در خندق و آنحضرت آن حرف او بنای خندق را در دست نمیدانست
و او در جنگ بدر و احد و جحیم که آنرا حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بود و در جحیم

جنگ از خدمت آنحضرت معاف نشود و در خبر غافل و جبر عالم در این بود که هرگز نباشد
و نبیند آن جنگ نموده و بود و عظمای مسلمانان هزاران نفری و او جمیع آنرا مقتول نمود
و از کتب و خود تناول میکرد و در پشت او جایی که بعضی آنرا برایش می انداختند بعضی
و کبر را بر خود می پوشیدند و مسلمانان خانه نداشتند و در خانه دیوار و اشیاء میکردند و می دیدند
با کجاست که من آنستادم که مرا در حق کفری تا از جهت تو خانه من را زخم مسلمانان قتل کرد
و گفت مرا احتیاج بخانه نیست و آن مرد ایستادگی و انگشت می نمود و مسلمانان را نمی بیند
تا اینکه آن مرد و نیز مسلمانان آمد و گفت که چون من مسلمان ساختم خانه موافق طبع عالمی
تو را انداختی منم که تو انگشت مرا قبول کن که من موافق طبع شریف تو خانه تو را ساختم
مسلمانان گفت که چگونه خانه بخت من می آید که موافق طبع من باشد و صف آزاد او را
برای من بیان کن آنرا گفت که می دانم از برای تو خانه که چون بر خیزی در آن بخوابی
بر سطح آنست و اگر دراز شوی در آن بخوابی تو بدیوار آن مسلمان علیه الرحمه از زمین
گفت که علی بن عقیل خانه را رهنیم و بطریق مقدسه از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت
شده است که آنحضرت فرمودند که هرگاه بود همیشه درین درخت یا البته میسرند خود را بیا
مسلمانان و از خانه روایت شده که او گفت که بود از برای مسلمان مکانی معینی که با
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله شبها بینهایی در آن می نشستند و زیاده و می کرد خلوت
او با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر خلوت تا که بودیم زمان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که در این است خداوند من را دوست
دشمن چهار نفر و خبر داده است مرا اینکه خداوند عالمیان جل جلاله دوست میدارد
ایشان را علی بن ابی طالب و ابا ذر و مقداد و سلمان و از حضرت علی بن ابی طالب و عقیل
روایت که آنحضرت فرمودند که بدرستی که مسلمان میدانست علم او را و علم آخر را
و مسلمان در میانیت که تمام بشود و او از جهل تا اهل بیت نبوت و رسالت است و

در روایت از اذان از آنحضرت روایت شده است که فرمودند مسلمانان فارسی را بگویند
مثل همان حکیم است و کعبه را بجا گفتند است که مسلمانان منوذر از علم و حکمت و روایت
شده است که هر کسی که از مسلمانان که شربت بر مسلمانان و حبیب و بلال در میان جمعی
از مسلمانان مسلمان و حبیب و بلال گفتند خوب جای شمشیر است که در آن دشمنان خداوند را
او بگذاشت تراش کرد و گفت چنین سخنان میگوید بانی سخنان او بزرگتر است و شمشیر
پس آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رسید آنحضرت تا بانی بگویند ای ابو بکر شاید
که سخن تو موجب ناخوشی و غضب مسلمانان و حبیب و بلال شده باشد پس اگر غضب آورد
باشی تو این را پس تحقیق که غضب آورده خواهی بود خداوند عالمیان را پس ابو بکر
نیز و این آمد و خداوند فرمود و وفا مسلمانان و رسالتی و بیخ حجت حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله واقع شد و را و از خلافت عثمان و بعضی گفتند که در اوایل سال
سی و شش هجرت فوت شد و بعضی گفته اند که در زمان خلافت عثمان در آن
حالت فرمود و قول او آنکه شربت و بعد از نقل این اخبار آنرا تعدیه نقل کرده است گفت
اسلام مسلمانان را بجا بگویند که شربت نقل شد و بعد از آن گفته است که مسلمانان را شربت
بن ابی طالب علیه السلام و از آنحضرت بود و وقت امانت است که بود مسلمانان از حد
عبادت که مرای خود را از شربت و شمشیر بر سر نه کرده بسیاری علی بن ابی طالب علیه السلام
آمدند و آن حضرت طویل و عقیل و در آن نیست و بعد از آن گفته است که اصحاب
عقیل سبستان چنین مخالفت نموده اند با امانت و اینکه بود است مسلمانان را شربت
و بدرستی که حضرت صفا و شربت است با علمای شیعه و اعرای که زیاده تر از
آنست و آن صفتی است که نقل کرده اند از آنحضرت که از کلام مسلمانان در هر جایی
یعنی آن روزی که در بقیع بخت میکردند مردم بانی بگویند که از حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله بگفت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مسلمان علیه الرحمه و المؤمنان

میکنست در آن روز بخت مردمان این دو کلمه را بزبان فارسی همان که در
نگار و نیز در اجاب مایه یعنی بخت کلام سلمان بر آنکه مردمان آنست
که کردید و گفتا کار را و کردید از معنی بخت تعیین کردید و خوب کردید آنچه کردید
اما آنکه عدول کردید و در گذشته از اهل بیت نبوت و رسالت پس از تعیین
میگردید و بخت را از اهل بیت آنحضرت بود البته اولی و نوب و علمای امامان و کاتبان
معنی کلام سلمان علیه الرحمه و الزموا ان آنست که سلمان شدید و مسلمان شدید
تا آنکه کلام ابن ابی الحدید بود چون تحقیق تمام بخت را اهل بیت از ذکر احوال
سلمان و گذشت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از کتب و نوشته درختی که کاشته
بود و احاطت الی کبر و بختن خداوند بکبر و نبی فلان اما حضرت پیغمبر و کلام حق
سلمان در روز سینه بود و گذشت از کتاب خراج روستا شد است که در سینه
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و پس از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در صحیح کفر و فرمود
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را در جواب دیدم و آنحضرت فرمود و من که در سینه
فوت شد است سلمان و امر فرمود و من این است بروم او را غسل دهم و کفن کنم و بر
او خاک کنم و دفن کنم و حال بروم من بشهره این بخت این که در کمر او است مرا
تا آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عمر بن الخطاب علیه السلام و الفداء بخت گفتی
بخت او از بخت المال برادر آنحضرت با فرمودند که محتاج نیست سلمان بخت
تو از بخت المال پس آنحضرت که اندیشه بخت بر او نشریف بودند و مردمان تاهیر و
شهر و بخت آنحضرت همراه بود پس آنحضرت رفتند و مردمان برگشتند و در میان
روز قبل از ظهر آنحضرت که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که رحمت و مسلمان را دفن کردم
و گذشت که مردم قبول و تصدیق قول و حق و قبول آنحضرت و ندانند آنکه بعد از
شلی کوفی از شهر این رسید که در سینه سلمان نوشته در فلان روز و در آن

آن را در غسل داد و کفن کرد و ندانند که در دفن کرد و بخت پس جمیع مردمان بخت
نام کردند و بختی این ده است و وفات سلمان در میان علمای این عمر بن الخطاب
علیه السلام و الفداء بخت و در کتاب مناقب ابن شهر آشوب روایت شده است
از جابر بن عبد الله السعاری که گفت که ما نزد امام باقر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
فازیم و را در روزی که در وقت و بعد از ادای نماز آنحضرت تروی منور خود را بخت
مانند و فرمود که ای کرم و مردمان عظیم که در انداختی فلان مرد شمارا در مصیبت برادر نما
سلمان علیه الرحمه و الزموا ان آنحضرت تمام بخت را اهل بیت از ذکر احوال
سلمان و گذشت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از کتب و نوشته درختی که کاشته
بود و احاطت الی کبر و بختن خداوند بکبر و نبی فلان اما حضرت پیغمبر و کلام حق
سلمان در روز سینه بود و گذشت از کتاب خراج روستا شد است که در سینه
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و پس از آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در صحیح کفر و فرمود
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را در جواب دیدم و آنحضرت فرمود و من که در سینه
فوت شد است سلمان و امر فرمود و من این است بروم او را غسل دهم و کفن کنم و بر
او خاک کنم و دفن کنم و حال بروم من بشهره این بخت این که در کمر او است مرا
تا آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عمر بن الخطاب علیه السلام و الفداء بخت گفتی
بخت او از بخت المال برادر آنحضرت با فرمودند که محتاج نیست سلمان بخت
تو از بخت المال پس آنحضرت که اندیشه بخت بر او نشریف بودند و مردمان تاهیر و
شهر و بخت آنحضرت همراه بود پس آنحضرت رفتند و مردمان برگشتند و در میان
روز قبل از ظهر آنحضرت که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که رحمت و مسلمان را دفن کردم
و گذشت که مردم قبول و تصدیق قول و حق و قبول آنحضرت و ندانند آنکه بعد از
شلی کوفی از شهر این رسید که در سینه سلمان نوشته در فلان روز و در آن

فَبِالنَّارِ يَنْتَقِبُونَ كَذِبَ الْمُؤْمِنِينَ فِي قُلُوبِهِمْ يَنْتَقِبُونَ كَذِبَ الْمُؤْمِنِينَ
شكلا شرح قبل ازین که گوشت که شبعه انجم شین مجر و سکن با درخت عرب
قد کجی را که طعام را گوشت اسامه خاند را در حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
و او نیز پذیرفته اند بعد از این حادثه بنی سحر اصل الکلی است زیرا خلام آزاد کرده و
نهادند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بود و اسامه ام امین و در حضرت پیغمبر است که قبل
ازین شمع از احوال او گوشت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله اسامه را بر سرش گران نموده
بجانب شام امر فرمود از حبشه ای که آنحضرت با اسامه متر کرده بود ابو جریون و چون
الخطاب علیه السلام و العذاب بود و چون آنحضرت گماشت از اسامه در انما ای آزار
میفرمود که کسی باک باشد که اسامه متر نموده ام بیرون رود و توقف نماید و آنحضرت
نمیگفت تمام دور و زدن این را می نمود و تسلط اصلی آنحضرت است آن بود که شمع در
آنوقت در پیشتر از آنوقت وجود منافقان باک است که بعد از حلت آنحضرت منافقان
بعین رخه در دین مبین نمایند اما هر صبر بود که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
تخلیف حق تعالی اسامه را بر سرش و چون الخطاب علیه السلام و العذاب جمعی دیگر از
منافقان الهی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم از این آنحضرت ننموده
تخلیف و توقف و در زیند اسامه و سکرش را معطل و سرگردان نموده تا در جنگ
آنحضرت از دار فانی جدا بمانی رحلت نمود و آن منافقین رخه در دین مبین از حق بیزار
ابو جریون بر سر خطاقت شمشیر میزدند که اسامه را بشکستن روانه شود اسامه نیز
ابو جریون آمد و گفت که ای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله امر فرموده بود که در زینت
من باشند و این نمود بر سر که توقف و مخالفت نماید هر امن کن تا من بفرموده
آنحضرت نروان شوم و اقول ایشان تو کجای و در دین مبین خطاب دین جمع که امروز
اخوان و انصار و منافقان ابو جریون و من او بر سجده او را از انارت شکر نمود

نمود و خالد بن ولید لعین را بر سرش نموده بجانب شام فرستاد اسامه با ابو جریون که
ای ابو جریون بر سرش که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم را میزد بود و بر تو میرسد
چگونه تو خلافت تو را می بینی بر من ابو جریون و در کجاست اسامه او را بر سرش گذاشت
رفته و با او نوازش داشت نموده و بوعده ایالت و عمارت او را فریب داده و گفت
نمودند قاضی نور الله مرقد و اگر در دست که ابو جریون و در کجاست اسامه ای
بلخ میخوردند و او را در دست العزیز میزدند و چون الخطاب علیه السلام و العذاب
بجست عبد الله بر خوش و در دار شرفی و بگفت اسامه بن زید چهار شرفی از پست
المال مسلمین متر نموده عبد الله به بدیش گفت که اسامه بن زید را بمن بر کمر می
و تقصیر وادی و حال آنکه من دیده و بوعده ام و بکنای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
آنچه را که او ندیده و بنمود و بنمود که اسامه را افضل دارم و بگویم که آنحضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله او را زینده از پدر تو دوست میداشت عرض میکنم ابو جریون و
علیه السلام گفت و اقل او را ساکت نموده و رفتند وادی القری ساکن شدند و از
حضرت ام محمد باقر علیه السلام روایت شده است که آنحضرت فرمودند که اسامه را در
رجوع می نمودن بگویند و حق او که ضرر و اسامه را در وقت وفات حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله و سلم فریب میزدند بود و در آخر عمر اوادی القری بیدار نموده و حجت بود
در او از خلافت سید عالمون و شمس در بعضی کتب مناقب بسنده است که آن
از اسامه که گفت که که مستم من بگفت علی بن ابی طالب علیه السلام و عباس عوی
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را در دست بود و در مسجد حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله و سلم گفتند ایشان که ای اسامه مطلب از برای ما رخصت از حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله پس من بگفتم آنحضرت آمد عرض کردم که حضرت علی بن ابی طالب
علیه السلام و عباس آمدند و طلب از آن رخصت می نمایند آنحضرت فرمودند که ای اسامه

کمی طلب آمده اند من عرض کردم که بنده ان شاء الله تعالی آنحضرت فرمودند که بلکه من
میدانم که برای چه آمده اند رخصت بدو باینکه که بنزد من آیند پس ایشان هر دو
نزد آنحضرت حاضر شدند و سلام بر آنحضرت کردند و بعد از آن نشستند پس ایشان
گفتند یا رسول الله کدام یک از اهل نوحه بهتر است در نزد آنحضرت فرمودند که
محبوبترین اهل من در نزد من حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است در وقت که در وقت
از خانه بیرون رود که در دستیک هایش در وقت که در کوچه بنشیند حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
که ای حضرت صلی الله علیه و آله را میگویم که من ندیده ام کسی را که بوده باشد
در دستیک تر از حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مگر اینکه بوده باشد کسی که والد او است یعنی
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس بنده خدا گفت سطور رویت کرده است از جابر بن
عبد الله انصاری که او گفت در دستیک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مانند چند روز که
ملعی می فرمود تا اینکه بخت شد آنرا آنحضرت و آنحضرت در خانه زانوش کردید و
نیافت در نزد هیچیک از ایشان چیزی که میل فرمایند پس آنحضرت بفرمود حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام آمده و فرمودند که ای دختر کرامی من آیا در نزد تو چیزی است که من
بخرم پس در دستیک من که رسد ام حضرت فاطمه زهرا علیها السلام عرض کرد که نیست
در نزد من چیزی قسم بخداوند عالمیان پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله پس ایشان
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله از نزد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است و علیها
پیران رفت فرستاد بیوی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام زنی که کنایه آنحضرت
بود و زنان کرد و بار چند کوشی بکشت آنحضرت پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
گرفت آنرا از آن پس که داشت آنرا بمیان پیچید و خبری که بود از برای آنحضرت و
سر آنرا پوشید و گفت که البته بر میخورم آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خانه
خودم و در دستیک در نزد من یعنی تو خرم و فرزندان کرامیم و برونه ایشان

بقدر که جزاک طعام پس فرستاد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام حضرت امام حسن و امام
امام حسین علیهما السلام را بطلب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس آنحضرت بفرمود
بیوی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس عرض کرد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که چه رومادم
خدا می تو با و تحقیق که رسانید حق تعالی حاجتی پس بپایان کرده ام من از آنرا
شما آنحضرت فرمودند که بسیار از این نزد من حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آنرا آورد و بنزد
آنحضرت پس بروشت سر پوشش را از سر آن پیچید پس نگاه آن پیچیدند و آنرا گشت
گشت بود چون نظر مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بان افتاد و تیر شد و دهنش گشاید
که اینی است از جانب خداوند عالمیان پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام سر خود
آبی را بجای آورد و صلوات بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرستاد پس حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که از کجا آمده است از برای تو این کار کرامی من
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در جواب گفت که آمده است آن از جانب خداوند عالمیان
در دستیک حق تعالی روزی میدیدم که منو الله بیکان و زیاده از حد حساب پس حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله بفرمودند که خداوند جل و اعلی فرماید و فرمودند که در حساب
خداوند آسمانی را منراست که گردانید تو را است پیغمبر خداوند عالمیان در زمان
نهی سه ایش در زمان ایشان پس در دستیک بودم پیغمبر خداوند عالمیان در
که خدا میگردد حق تعالی ما را روزی و می رسد خدا را و از آنرا او میگویم در جواب
که آمده است آن از جانب خداوند عالمیان در دستیک روزی میدیدم که حق تعالی
بفرمود که منو الله بیکان و زیاده از حد حساب پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود
حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام را بطلب فرمود پس من فرمودند از آن حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمه زهرا و حضرت امام
حسن و حضرت امام حسین صلوات الله علیهم اجمعین و خوردند از آن جمیع زمان حضرت

فاصبروا لعلكم تتقون قالوا فماذا نصاب قالوا انما نصابكم صبركم
 من الله فاصبروا في اصابكم في القول زكيا وصبركم في الاحوال حيا وميتا
 وصبركم في اولادكم وصبركم في ايمانكم على كل شيء فكم يحزنكم انما
 لكم الاخرى ذلك قالوا فماذا نصابكم انما نصابكم صبركم في كل شيء لا
 يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 انما نصابكم صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 وصبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 فقال لهم عليكم الاخرى صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه
 قال له النبي صلى الله عليه وسلم ما الذي يبعثكم بالحق بينا انما نصابكم
 صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 لهم من اجل الاخرى على ما قالوا فاصبروا له على الله فاصبروا له
 اليه صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 فقال له النبي صلى الله عليه وسلم ما الذي يبعثكم بالحق بينا انما نصابكم
 صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 فقال لهم عليكم الاخرى صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه
 قال له النبي صلى الله عليه وسلم ما الذي يبعثكم بالحق بينا انما نصابكم
 صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه

مذقها

فاصبروا لعلكم تتقون قالوا فماذا نصاب قالوا انما نصابكم صبركم
 من الله فاصبروا في اصابكم في القول زكيا وصبركم في الاحوال حيا وميتا
 وصبركم في اولادكم وصبركم في ايمانكم على كل شيء فكم يحزنكم انما
 لكم الاخرى ذلك قالوا فماذا نصابكم انما نصابكم صبركم في كل شيء لا
 يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 انما نصابكم صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 وصبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 فقال لهم عليكم الاخرى صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه
 قال له النبي صلى الله عليه وسلم ما الذي يبعثكم بالحق بينا انما نصابكم
 صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 لهم من اجل الاخرى على ما قالوا فاصبروا له على الله فاصبروا له
 اليه صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 فقال له النبي صلى الله عليه وسلم ما الذي يبعثكم بالحق بينا انما نصابكم
 صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه
 فقال لهم عليكم الاخرى صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه
 قال له النبي صلى الله عليه وسلم ما الذي يبعثكم بالحق بينا انما نصابكم
 صبركم في كل شيء لا يقينه ولا يقينه ولا يقينه ولا يقينه

قَارِئًا وَأَكْبَارًا

14

[illegible][illegible]

تأليف السيد محمد بن عبد الله
نقيب الأشراف

[illegible]

از دستش پس چون سوار بر زمین رسید رو بر کرد و دید حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را که در آن ای سوار روی خود را بسوی من گردان پس آن سوار
بقدرت کمال الهی روی خود را بجانب حضرت رسالت پناهی نمود و گفت
خود را بسوی آنحضرت انداخته با آنحضرت نظاره نمود این چنان گفت پس
آنحضرت فرمودند که ای سوار کسبتم من پس آن سوار بقدرت الهی گفت که
زبان فصیح منده سلس بر آید و ن گفت و گویان پس گفت آن سوار که تویی
حضرت محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبد مناف حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
پس آن سوار گفت که که را میپرستی تو آن سوار گفت که می پرستم من خداوند عزوجل
آنجائی را که شکافت و آن را آفرید جان و یا هر جان را را حضرت پیرایم علیکم السلام
جلیل خود کرد و تو را ای محمد صلی الله علیه و آله بدستداری خود را بر انداخته
نمود تا بسید پس از آن فرمود که گفت این دشمنی را که در پیش نهادی فریب نیست
راست میگوئی تو ای پیغمبر با خبر ده **۱** ای محمد صلی الله علیه و آله مبارک است ای پادشاه
ما پرستان اشغال خرابا بوده ایم **۲** آیدی باین حق ارشاد نمودی **۳** برا **۴**
تو رسول الحق و ما که و ایم **۵** محصل خرف رو کرده بر این بارگاه **۶**
و انفع البرهان تویی پیغمبر زان تویی **۷** همچو شیخ صادق اندر شب کفر بسیار **۸**
احوال تو خیر است و من در زندگی تو **۹** از خبر جنت آیدی کشتی تویت را بنیاد **۱۰**
گفت راوی که بعد از آن پرسیده شد بر دین سوار و دلهای او بر هم منطبق شد پس
و دیگر اقدام جواب و کلام نمود و پس چون اعرابی آن مجرور را بر و سگانه و شقیقت
شنید گفت او را **۱۱** سوار که گفته بود من آنرا از جالبان لی آب و گناه
پس آورد و من آنرا در میان آستینم میگذارم و میفهمم و در آنکند از جرف
میزند با حضرت محمد صلی الله علیه و آله مثل این کلام و شما دست میسازد بر آنرا

الکاف

آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم مثل این شما دست من نمی آید
نشان دهنده بر صدق قول آنحضرت بعد از دیدن چنین مجرور دست مبارک
آنحضرت را بجهت گردن جنت طلب نمود و گفت دست راست را دراز کن پس
شما دست میسازم من با یکدیگر نیست خدای موجود و مکر خداوند بیکانه نیست و شما دست
میدهم من با یکدیگر حضرت محمد صلی الله علیه و آله میزند بر گردیده در سوال فرستاده شد خداوند
عالمین هست پس سلمان شد آن اعرابی و خوب و نیکو بود و سلام او یعنی نوش اسلام
سلمان پس آنحضرت بسوی اصحاب کرام خود التفات فرمود و فرمود بایشان که بپای
پای اعرابی چند سوره از قرآن مجید بگفت این چنان گفت که چون آفریده شد آن اعرابی
چند سوره از قرآن مجید را گفت از برای او حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آواز برای
تو هست چیزی از مال دنیا آن اعرابی عرض کرد که قسم آن خداوندی که فرستاده است
تو را باین و صدق پیغمبری که بدستش با چهار هزار مردیم از پی سید نیست در میان
ایشان چیزی تر از من و نه کم مال تر از من پس آنحضرت بجانب اصحاب کرام خود التفات
نموده فرمود بایشان که هر که سوار کند اعرابی را بر شتر میمانم بشوم من از جفا
او از جانب خداوند عالمین شتری از شترهای بهشت خیرتر است گفت این چنان
راوی حدیث که بر جنت بسوی آنحضرت سعد بن حاد و عرض کرد که حضرت آنحضرت
که بعد و ما درم خدای تو باد و ز من نیست شتر سنج لایقیم آئین ده ما و میسازم من
آن شتر را با جرای پس آنحضرت بعد از آن که فرمود که ای سعد انحر و میکنی بر این شتر
که گفت و روح آن بینالی آید و من کلمه من از برای تو شتر آنگاه که عطا فرمایم کرد
ما تو از جوف شتر که دای تو با جرای بعد از آن حاد عرض کرد که حضرت آنحضرت
که می برد و ما درم خدای تو باد و صف و بیان فرمایند پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
و آن فرمودند که ای سعد آن شتری است که آفریده شد است از طایفه یمن کن

چهار دست و پای آن از غیرت و بیم آن از دشمنان است و چندی آن از باو است
سجده کردن آن شتر از زبرد سبزه است و کوهان آن شتر از کافور خنده رنگ است
و دم و پا چنان آن از دست و افسار آن شتر از زبرد سبزه است و بر پشت آن شتر
قبه باشد از کدبان و خید و عید شود و باطن آن قبه از بر و نش و عید و شود و باطن آن
از در و نش بر و نش آن شتر تا تو در پشت غر غرشت پس حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله و سلم است بسوی اصحاب کرام فرمودند که هر که منج کرد آن اعلی
فلسن میوم من از برای او از جانب خداوند عالمان نوح تقوی این حدیث
راوی حدیث گفت پس حجت و پسند و در حدیث آنحضرت پیغمبر صلی الله
و عرض کرد که فدای تو شود چهر و نادر من چه چیز است تاج نقی پس آنحضرت فرمود
از پشت نوح نقی گفت راوی که بر پشت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حجت
و بر سر اعلی کذا است و اعلی را نغم و نادر و تاج و نوح نقی سرافراز فرمود پس
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم گفت من و نه بجانب اصحاب کرام و فرمودند که هر که
تو شتر را در و نادر اعلی فلسن میوم من از برای او از جانب خداوند عالمان
نوح تقوی و بر سر کذا را این حدیث راوی حدیث گفت که پس حجت و پسند
در حدیث آنحضرت سلمان علیه الرضوان و عرض کرد که چهر و نادر من فدای تو
با و چه چیز است نوح تقوی و بر سر کذا راوی آنحضرت فرمودند که ای سلمان زاده
تقوی آنست که چون روز آخر زندگی در دنیا شود و نفس کند تو را حق تعالی بپندارد
لا اله الا الله کان محمد رسول الله پس اگر کفایت تو آن در آن روز آخر ملاقات
میکنی و میبینی تو را و می بین من تو را و اگر کفایت تو را در روز آخر ندی منی تو را
و نخواهم دید من تو را هر که از حدیث این حدیث راوی حدیث که چون سلمان علیه
الرضوان غلام آزاد کرد و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم گفت

بفرزاد که دولت برای آنحضرت شدت پس گفت سلمان علیه الرضوان و از پیوسته
و تان خانه با از غنای حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله را که دید پس نشست
در نزد جحش از ایشان چیزی پس چون بر کرد و دید که باید افتاد نظر سلمان علیه
الرضوان و از غنای آن بجز منوره حضرت فاطمه زهرا علیه السلام پس گفت سلمان علیه الرضوان
و از غنای آن که اگر بود به شد خبر و رکت پس خواهد بود در خانه حضرت فاطمه زهرا
علیه السلام دختر کرامی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله پس سلمان علیه الرضوان
و از غنای آن بجز منوره حضرت فاطمه زهرا علیه السلام است و دست
بر در و حضرت فاطمه زهرا علیه السلام فرمود از عقب و رکت و در در و پس گفت
سلمان علیه الرضوان از برای حضرت فاطمه زهرا علیه السلام که منم سلمان قمار
پس حضرت فاطمه زهرا علیه السلام فرمود با و که ای سلمان چه کار داری و چه چیز
پس سلمان علیه الرضوان عرض کرد بخدمت حضرت فاطمه زهرا علیه السلام
قصه آمدن اعلی و سوسمار را با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه زهرا
علیه السلام گفت سلمان علیه الرضوان که ای سلمان قسم بخور و نه آنجا بیک
نرسنا و حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را بخی بر پیغمبری بدر سبزه ماست
روز است که چیزی بخورده ایم و حضرت امام حسین علیه السلام غلبه است اضطراب
و بی قای می و در بر من از شدت کرسکی بعد از آن خایه نه مرد و مانند دو
جوجه بی پروا یا مانند دو جوجه چیده و گردیده و بیابان بی آب و گیاه و
نادر می کشد از آب و دانه آمان بر منی و دانه خبر را وقتی که میاید و فرود آمد
خبر بدر خانه من ای سلمان بجز این پیراهن مرا و بر آنرا بسوی من چون بیوفا
و بگو با و که بگو به حضرت فاطمه زهرا علیه السلام دختر کرامی حضرت محمد مصطفی صلی
الله علیه و آله که قرض بده بمهر بر داشت این پیراهن بکن خرمای کن جو بر سبزه دهم

بود و میدهم قرض تو را ان شاء الله تعالی این چهل و پنج راوی حدیث گفت که پس گفت
 از حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آن پسران را سلمان علیه الرقعة و الرقوان و بر داشته
 آورده آنرا بسوی شمعون یهودی پس گفت سلمان علیه الرقعة و الرقوان بشمعون
 که ای شمعون این پسران حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و دختر گرامی حضرت محمد
 مصطفی صلی الله علیه و آله است میفرماید آنحضرت از برای تو که قرض برده ام این را
 این پسران بکین از خرمای و بکین از جو خا هم برگردانید بسوی تو آنرا ان شاء الله تعالی
 گفت سلمان علیه الرقعة و الرقوان و یا این چهل و پنج راوی حدیث که گفت شمعون
 یهودی آن پسران منور را و بگردانید آنرا در دستش و میریخت از چشمهای او
 اسکت ماری و شمعون می گفت که ای سلمان نیست آن زهر تمام و درست در دنیا
 اینت آنچیزی که بگردانیده است ما را آن حضرت موسی بن عمران علیه السلام و در تورین
 ایمان می آوردم و شهادت میدهم با اینکه نیست خدا علی موجود و مکر خداوند بجا نیست
 و شهادت میدهم با اینکه حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله بنده برگزیده و رسول
 خستاده شده خداوند عالمیان است پس بشرف اسلام مشرف شد شمعون و بگو
 بود سلام او بعد از آن داد و شمعون سلمان بکین از خرمای و بکین از جو پس سلمان علیه
 الرقعة و الرقوان آورد آن جو و خرمایا بسوی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس آنحضرت
 آورد نمود آن جو را بدست مبارک خود و بگفت آن آرد جو و خرمایا را آن ششیرین
 نوشه راه بعد از آن آورد تمامی آنرا بسوی سلمان علیه الرقعة و الرقوان پس فرمود
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که ای سلمان بکین را و برنجست حضرت محمد
 صلی الله علیه و آله گفت این چهل و پنج راوی حدیث که پس گفت سلمان علیه الرقعة
 و الرقوان بخبرست فاطمه زهرا علیها السلام که ای فاطمه برادر از این قرضی را بگفت
 آنکه مشغول کنی و ساکن گردانی تا آن حضرت اده حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام را

حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در جواب سلمان فرمود که ای سلمان این چهل و پنج راوی
 داده ایم ما آنرا در راه رضای خداوند عالمیان بر میداریم ما از آن چیزی گفت
 این چهل و پنج راوی حدیث که پس گفت آن نان نوشه با کوزه را سلمان آورد آن
 را بخبرست حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله پس چون نگاه کرد حضرت بنهر
 صلی الله علیه و آله بسوی سلمان فرمود از برای او که ای سلمان از کجا آوردی تو
 این پس عرض کرد سلمان علیه الرقعة و الرقوان که آوردم من آنرا از منزل مبارک
 و دختر گرامی و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گفت این چهل و پنج راوی حدیث که حضرت
 بنهر صلی الله علیه و آله روزی که چیزی نخورده و طعامی میل نفرموده بود پس
 برخواست حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بر حجت تمام تا بیک نشریف شریف
 آورد آنحضرت بخانه منوره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام دست مبارک برور
 زد و دایب و دستوران او که هرگاه بنور در آنحضرت بنهر صلی الله علیه و آله
 میگوید و از برای آنحضرت سرور را که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس چون حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام نشو و در از برای حضرت بنهر صلی الله علیه و آله نظر کرد آنحضرت
 بر روی رنگ روی منور حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و تغییر هر دو حدیثیم مبارک
 آنحضرت پس فرمود حضرت بنهر صلی الله علیه و آله از برای آنحضرت که ای دختر گرامی
 که ای من چه چیز است آنچه می بینم من آنرا از روی منور تو و تغییر هر دو
 حدیثیم مبارک تو پس عرض کرد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که ای پدر بزرگوار
 بر رستیک مانده و بدست که نخورده و طعام و بد رستیک حضرت اده حسن و حضرت
 اده حسین علیهما السلام تحقیق که اضطراب نمودن بر من از شدت کرسکی و جویش
 طعام پس بخانم نو ایشان مانند دو جو بی پروا و با دو جو مرغ چیده و گرد
 در میان بی آب و گیاه و نادمید گشت به زیارتن آب و دان گفت این چهل

راوی حدیث که پس جدا کرد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت امام حسن و حضرت
 امام حسین علیه السلام را وقت خیمه یکی از ایشان را بر بالای ران و زانو می بست خود
 و آن دیگر بر بالای ران و زانو می چسبید و نشانید حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 در پیش روی خود و در جل گرفت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه زهرا
 علیها السلام را و داخل شد حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در جل نشست
 حضرت امیر المؤمنین حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را از عقب آنحضرت پس حضرت پیغمبر
 صلی الله علیه و آله بلند کرد نظر مبارک خود را بچنان آسمان و کفایت ای خداوند من
 و ای سستید و آقای من و ای مولای من اینها نند از لبت من ای خداوند من
 بآید که در آن از ایشان پدید برآید پاک و پاکیزه گردان ایشان پاک و پاکیزه گردانی
 گفت راوی که بعد از آن بر خاست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و دختر گرامی حضرت
 محمد مصطفی صلی الله علیه و آله بجهت تمام داخل شد بخیمه که در او برای آنحضرت
 برست هم که پشت هر دو قدم مبارک خود را دو دو رکعت نماز گزارد و بعد از نماز
 دست بر کفاده قاضی الحجابات برداشت و گفت هر دو دست خود را بچنان آسمان
 بلند نمود و گفت ای خداوند من و ای سستید و آقای من این حضرت محمد پیغمبر برگزیده
 تو هست و این علی بن ابی طالب پیغمبر برگزیده تو هست و این دو تا تو را که گشتی
 پیغمبر برگزیده تو اند ای خداوند من خود فرست بر ما مأموره از آسمان جان بخش و
 فرست ای آنرا بر منی پیغمبر و فرست ای آنرا بر منی که فرستند بآید و قیام
 خود دهند هم شکرگزاری آن ای خداوند من خود فرست بر ما مأموره پس سستید
 ما ایمان آورده ایم بجهت های و قیام نمایند هم شکرگزاری آن گفت این سخن
 راوی حدیث که بخدا اتم که تمام شده بود دعای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که آن
 دیدگاه بهین نزدیکی که بخیر فرست و آنرا بخیر گویند نازل شده و در پشت سر آنحضرت

بدین گذارسته اند و بلند شود بوی آن و بود بوی خوش آن خوشبو تر از مشک
 بسیار خوشبوی یکبار پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آنرا برداشت و در جل گرفت
 و نیز حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت
 امام حسین علیهم السلام آورد چون نظر مبارک حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام بر آن افتاد حضرت
 فاطمه زهرا گفت که ای فاطمه از کجا آمده هست این از برای تو و کجا نداشت حضرت
 امیر المؤمنین علیهم السلام بخبری که بوده بشمارد و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود و حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که ای اباج حسن بخور و میل کن
 و بپوش شکر و بس خداوند آنچه نیز از سرست که بپوشید مرا تا آنکه روزی و ملا
 کرد من فرزند شایسته کوش او شایسته من است عذر آن است هر وقت که در جل نشد حضرت
 زکریا علیه السلام بر حضرت مریم علیها السلام در حجاب عبادش میداد و از زانو و رزق و روزی
 میگفت حضرت زکریا علیه السلام که ای مریم از کجا آمده هست این از برای تو حضرت مریم
 در جواب میگفت که آمده است آن از جانب خداوند عالمیان بدرستی که حق تعالی
 روزی میداد هر که بخواهد از خدا حساب و بانی علم و کمال گفت این حساب که
 پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه زهرا و حضرت
 امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام خود را از آن مانده بهشت و بیرون شرفیاده
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و برداشت اطراپی تو شده راه را و سوار شد بر اهلک شمس
 یعنی بر شتر که داده بود و صدین عباد و آمد آن مرد و اعرابی بغلی پی سیدیم و ایشان
 بودند و آنرا ز چهار هزار مرد پس چون رسید اعرابی بغلی خود را سپید و میان ایشان
 انداخت و صدای بلندش که گوید لا اله الا الله محمد بن محمد صلی الله علیه و آله گفت راوی که
 پس چون شدند ایشان از او این سخن باز و دی بر داشتند شترهای خود را
 و بر نه کردند شتر را و بعد از آن گفتند ما که تحقیق که پس کرده بود بوی دین محمد

فَالْمَكَّةُ الْقَنَاءُ مَاتِ الْبَيْنَ اسْتَرْجَعْتُمْ مَعَهُ وَكَانَ بَيْنَ مَعَهُ وَفَخَ رَأَاهُ مَعَهُ مَعَهُ
كُوْنِي كَمَا سِيرَ رَأَاهُ مَعَهُ وَكَانَ بَيْنَ مَعَهُ وَفَخَ رَأَاهُ مَعَهُ مَعَهُ
جَانِبِ خَوْفٍ زَاوِيَةً مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
الْأَسْبَابُ بِالْأَكْثَرِ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
سَلَوِيَّةً بِالْأَكْثَرِ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
عَلَيْهِ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
لَفْظُ حَدِيثٍ اسْتَرْجَعْتُمْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
وَيَا مَعْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
أَنَّ رَقِيقًا مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
كَوْنِي كَمَا سِيرَ رَأَاهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
جَانِبِ خَوْفٍ زَاوِيَةً مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
عَلَيْهِ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
لَفْظُ حَدِيثٍ اسْتَرْجَعْتُمْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
وَيَا مَعْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
أَنَّ رَقِيقًا مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خير البرية
والصالحين
والقائمين
والجائدين
والعالمين
والسالمين
والقائمين
والجائدين
والعالمين
والسالمين

مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
لَفْظُ حَدِيثٍ اسْتَرْجَعْتُمْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
وَيَا مَعْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
أَنَّ رَقِيقًا مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
كَوْنِي كَمَا سِيرَ رَأَاهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
جَانِبِ خَوْفٍ زَاوِيَةً مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
عَلَيْهِ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
لَفْظُ حَدِيثٍ اسْتَرْجَعْتُمْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
وَيَا مَعْ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ
أَنَّ رَقِيقًا مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ مَعَهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خير البرية
والصالحين
والقائمين
والجائدين
والعالمين
والسالمين
والقائمين
والجائدين
والعالمين
والسالمين

گفت
ایضا ایضا ایضا

[illegible][illegible]

فاطمه زهر اعلیایم که کدام یک همچو نبست دزد تو اگر متوجهی که داری کفم من بپر تو را
و اگر حقیر منیر فامی من کردم از برای شما بسیار حضرت علیایم فرمودند که من زهر
تروهر با ترم بغیر زهرم پس کفم من بست بار آورده و در کجاست حضرت پس با حق فرمود
شد و آنست آن چیزی که که در دست مرا حضرت جعفر صلی الله علیه و آله فرمودند و میگفت
که کرم کرده بودی حضرت فاطمه زهر اعلیایم رحمت حق تعالی بر تو **این گفتار** علی بن ابی طالب
فرموده و حق تعالی شکر آن گفته که زودیت کرده است این بشیر وید که از دعای اهل لیسون
در کتاب فردوس از این حدیث و از ابی سعید که ایشان هر دو روایت کرده اند از
حضرت جعفر صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمودند که حضرت فاطمه زهر اعلیایم سینه
زنان عالمیان است سوای عرم نبست عمران و از موسی بن عمر روایت کرده است
که او گفت که حضرت جعفر صلی الله علیه و آله فرمودند که حضرت فاطمه زهر اعلیایم بار چند
گوشیت از من پس هر که غضب آورد و از غضب آورد و دست مرا و یا اینکه آزار
کند او را پس تحقیق که آزار کرده است مرا و از عمر بن الخطاب علیه السلام و العذاب آورد
کرده است که آن ملعون گفت که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند که حضرت
فاطمه زهر اعلیایم و حضرت علی بن ابی طالب و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
علیایم در بهشت جبرئیل خوانند و نور قرینه میدهد که بود بیشتر سفید آن قرینه
ند و در حسن و قوس **اول** **۵۱** قال السید بن طاووس رحمه الله فی کتاب شفا المصاب
قال تعدت سائر من فی القبر الذکرهم فی القبر و قال فی بیته ما فی فی عقیبة ابن عباس
بن علی بن سنان قال عقیبة ما فی القبر من عقیبة الحارثی عن جعفر بن محمد عن
العلوفی عن یحیی بن مایم عن جعفر بن سلیمان عن ابی مرزوق الصدیقی عن ابی
جعید الحارثی قال احدثت الی رسول الله صلی الله علیه و آله فقلت مسجود
بالغیب اعد العالم ملک لنبی فقال رسول الله صلی الله علیه و آله لا یغیبها

رَجُلٌ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ مَخْرَجًا وَمَدِينًا مِمَّا يُشَاءُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ يَرْحَمُ الْمُحْسِنِينَ
 فَقَالَ رَجُلٌ لِلَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِنِّي عَيْشِي قَالِ صَائِنٌ لِي فِي بَيْتِي فَلَمَّا تَمَتَّتْ ذَلِكَ
 وَكَتَبَتْ حَتَّى أَتَتْ حَتَّى عَلِمَتْ أَنَّهَا خَائِرٌ فَأَرْسَلَتْ رَجُلًا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 الطُّعْمَةُ إِلَيْهِ فَقَالَ إِنَّكَ تَأْتِجُ بِهَذَا إِلَى حَقٍّ الْبَيْتِ فَتُطْعِمُ سُلَاسِمًا فَتُطْعِمُهَا
 فِي الْمَاهِجَةِ وَلَا تَأْخُذُ بِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا تَأْخُذُ بِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا تَأْخُذُ بِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقَالَ يَا ابْنَ الْفَسَنِ أَخَذْتَ مِنْ تِلْكَ الْأَنْفِ فَقَالَ
 مِنْ ذِي قَبْ قَانَا وَالْمَاهِجَةِ وَالْأَنْفِ تَعْلَى عَيْنِكَ عَدَا فَقَالَ عَلَى نَعْمَ يَا رَجُلَ
 اللَّهُ فَلَمَّا كَانَ الْعَدَا بَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْمَاهِجَةِ وَالْأَنْفِ
 رَجُلًا يَأْتِجُ الْبَيْتَ وَدَعَا عَيْنَ مِنَ الْبَيْتِ لَا تَقْبَلُ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَقْبَلُ
 وَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَدَعَا الْمَاهِجَةِ وَالْأَنْفِ حَتَّى يَبْلُغَ رَجُلًا
 عَلَى عَيْنِ فَاصِدَةٍ عَلَيْهَا الشَّمُّ وَأَوَامِرُهَا مَكُونٌ مُرِيدٌ عَلَيْهَا عَيْنٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 إِلَيْكَ الْأَذَى يَصْرَبُ عَلَى يَمِينِهِ عَلَيْهَا قَامَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهَا عَيْنٌ وَالْمَاءُ عَلَى عَيْنِهَا
 حَتَّى تَحْتَمِلَهَا وَتَمْنَعُهَا مِنْ تَحْتِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَدَعَا عَلَى فَاصِدَةٍ فَقَالَ
 أَيْ نَبِيَّةُ أَفَى لَكَ هَذَا فَالْتَمَأْتِ مَوْنِي عَيْنًا لِي تَرِيدَ مِنْ نِيَّاءٍ بَعِيرٍ حَبَابٍ فَقَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَكَ ذَلِكَ الَّذِي لَا يَحْجُبُ عَيْنِي مِنَ النَّبِيِّ حَتَّى رَأَيْتُ فِي نَبِيِّ
 مَا لَيْزَ لَكَ فِي يَمِينِ يَمِينِ عَيْنِي فَقَالَ وَالْمَاءُ يَا أَبَا نَاحِيَةٍ أَمْ شَرِيعٌ فَقَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِنَّتَ فِي مَوْنِي وَدَعَا يَمِينِ فِي مَوْنِيهَا حَتَّى تَعْلَمَهُ رَجُلًا عَرَبٍ
 بِالْبُيُوتِ رَاكِبٌ نَدَى كَرَامَةً كَرَامَةً وَرَجُلٌ عَلَى رَجُلٍ أَنَّ طَائِفَتَيْنِ وَطَائِفَتَيْنِ
 وَلِي الْأَمَلِ نَسْلُ حَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ
 أَنَّ طَائِفَتَيْنِ وَطَائِفَتَيْنِ ابْنِ الْأَكْبَرِ الطُّعْمَةُ فِي كَيْسٍ الْأَمَلِ حَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ
 الطُّعْمَةُ وَالْأَمَلِ وَطَائِفَتَيْنِ وَطَائِفَتَيْنِ ابْنِ الْأَكْبَرِ حَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ وَحَمْدَةٍ

حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که بدست سینه دلم میخورد و خوش میخورد بطعام میخورد
پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر قامت بسوی طافی در آن خانه و از آن کافران
آورد و آنها را بگویند و در میان آن موز و نان تخم و کنگ و یا بنیر و خجسته انجور پس
آن خواجگار آنحضرت نکند است در پیش حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله دست مبارک خود را در آن طبق گذاشت و گفت
بسم الله و فرمود که بگویند بسم الله و بخورید پس خوردند و از آن نعمتهای بهشت
عزیزتر است حضرت فاطمه زهرا و حضرت امیر المومنین و حضرت امام حسن و حضرت امام
حسین علیهم السلام در شامی یکمیکه خوردند و از آن طعام بهشت عزیزتر است در
اینوقت استناد ساعی در در خانه مبارک آنحضرت پس گفت اللهم عظیمکم عظیم
و برید ما از آنچه روزی کرده است حق تعالی از ایشان حضرت پیغمبر از روی فرمود
که دور شو و او را مثل ملک بخواری و وقت دور نمود بعد از آن حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله هرگز نمیفرمودی چنین از برای من و نمودند
شما همچنین با ما من و فقیر خرد آنحضرت فرمودند که بدست سینه بود او شیطان بن
و بدست سینه چون آورد و حضرت جبرئیل امین از برای شما این طعام را از بهشت
برین آورده که در شیطان است که بخورد و از این طعام بهشت است و این سزاوار
از برای شیطان است که بخورد و او را انداخته است او را از جنت خداوند عالیه
و از خانه الهی رویت کرده است که او گفت که قاعده و دانست حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله آن بود که بنوا میدادند تا اینکه میبوسیدند و بنوازد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
و بدستان آنحضرت را و رویت کرده است آنحضرت امام حق مطلق جعفر بن محمد
الصفاق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که قاعده و دستور حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
آن بود که بنوازد آنحضرت تا اینکه میکشید است روی مؤکرامی خود را میان دوستان

حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که بدست سینه دلم میخورد و خوش میخورد بطعام میخورد
پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر قامت بسوی طافی در آن خانه و از آن کافران
آورد و آنها را بگویند و در میان آن موز و نان تخم و کنگ و یا بنیر و خجسته انجور پس
آن خواجگار آنحضرت نکند است در پیش حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله دست مبارک خود را در آن طبق گذاشت و گفت
بسم الله و فرمود که بگویند بسم الله و بخورید پس خوردند و از آن نعمتهای بهشت
عزیزتر است حضرت فاطمه زهرا و حضرت امیر المومنین و حضرت امام حسن و حضرت امام
حسین علیهم السلام در شامی یکمیکه خوردند و از آن طعام بهشت عزیزتر است در
اینوقت استناد ساعی در در خانه مبارک آنحضرت پس گفت اللهم عظیمکم عظیم
و برید ما از آنچه روزی کرده است حق تعالی از ایشان حضرت پیغمبر از روی فرمود
که دور شو و او را مثل ملک بخواری و وقت دور نمود بعد از آن حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام عرض کرد که یا رسول الله هرگز نمیفرمودی چنین از برای من و نمودند
شما همچنین با ما من و فقیر خرد آنحضرت فرمودند که بدست سینه بود او شیطان بن
و بدست سینه چون آورد و حضرت جبرئیل امین از برای شما این طعام را از بهشت
برین آورده که در شیطان است که بخورد و از این طعام بهشت است و این سزاوار
از برای شیطان است که بخورد و او را انداخته است او را از جنت خداوند عالیه
و از خانه الهی رویت کرده است که او گفت که قاعده و دانست حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله آن بود که بنوا میدادند تا اینکه میبوسیدند و بنوازد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
و بدستان آنحضرت را و رویت کرده است آنحضرت امام حق مطلق جعفر بن محمد
الصفاق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که قاعده و دستور حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
آن بود که بنوازد آنحضرت تا اینکه میکشید است روی مؤکرامی خود را میان دوستان

بعضی گفته اند که جهت آنست که او اولالت نمیکند برترتیب بلکه از برای مطلق جمع
و بیشتر است و بعضی گفته اند که او استجری یعنی جده شکر گزار از برای خداوند
عالیان و از برای بعضی نماز را بجای آری نماز گزارند کان و بعضی گفته اند که بعضی نماز را
باجهت او انعامی بخاطر کثرت بر سر است که ممکن است که چون جده اشرف افضل
از کجاست و نهایت انقیاد و تذلل از آن معلوم میشود و جهت آنکه بگوید که او
بنده اشرف بعضی خود را که در پیشانیست بر زمین بکشد آن مقدم و پشت باشد
آنرا حضرت رب العالمین و احدیث کثرت بر فضیلت جده واقع شده از جمله آنکه بنده او
بچه حالت نزد بقیه نیست بلکه در حق تعالی از حالت جده و جایز نیست جده بجهت
خیر خداوند عز و جل و او است مخصوص بجده و غیر ذلک و الله اعلم یعنی شیخ فقیه اجماع
محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه یعنی جدی از جمله روایت کرده است در کتاب
علل الشرایع بنده که گوید از ائمه حق بن جعفر و او از حضرت امام زین العابدین علیه السلام که او
گفت که من شنیدم از حضرت امام کجی ناظر حضرت محمد الصادق علیه السلام که گفت
میفرمود که بدستیک نامیده شد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام محمد بن بکرت آنکه خود را
علا که مقربین و یا حضرت جبرئیل امین علیه السلام از آسمان پس ندید که انداختند را
همانکه ندید که انداختند حضرت مریم بنت عمران علیها السلام را پس میگفتند ملائکه مقربین و یا
میگفت حضرت جبرئیل امین که ای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بدستیک جداوند
عالیان بر کمره چست یار کرد و یا اینکه آفرید و یا از نعمت پرورش پرورش
آور و یا از صلب مادر پاک بهترین پسران حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
و از رحم پاکیزه حضرت خدیجه که بی علیها السلام نیکوترین زنان عالیشان و تر و تو
نمود و یا که حضرت علی مرتضی علیه السلام خوشترین جمیع اوصیاء و همعنا و پاکیزه
کرد و یا که سبب ایمان کامل از عیدی کفر و شک و ریب و یا سبب تقی

کثرت طاعات و عبادات از بدیهای حسیان و نقصان و یا اینکه پاک و پاکیزه
کرد و یا که نور از آلودگی کثافتها مثل حیض و نفاس که میباشد از برای زنان و پاکیزه
پاک و پاکیزه کرد و یا که نور از اخلاق زحمه و اوصاف رذیله و بر کمره چست یار
کرد و یا که نور از جمیع عالیشان پاکیزه کرد و یا که نور از اخلاق و اوصاف رذیله و بر کمره چست یار
الیوم القیام فی الواقع این معنی نبوت و تقی است بجهت آنکه منصف از همه
وصایت و خلافت خداوند عالیشان بعد از اندک زمانی از ذریه و رحم حضرت
مریم علیها السلام منتقل شد بر جده و ذریه دیگر و همچنین بود در سایر زنان بعد از ام البشر
خو که منتقل شد از جمعی بر جمعی دیگر اما بعد از حضرت فاطمه زهرا علیها السلام الی یوم القیام
در ذریه و رحم آنحضرت باقی و منتقل شد بر جده و ذریه دیگر و یا که بجهت قول خداوند
عالیان در سوره مبارکه زخرف فَصَلِّ عَلَىٰ هَٰذِهِ باقیه فی حقیقه ای حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام و در هر مبدی با خلاص خداوند عالیشان و یا طول برده است و در نماز
و یا اینکه قیام کن بحق خود را عالیه است که بهترین خلق اولین و آخرین است بعد از
حضرت رسول رب العالمین صلی الله علیه و آله و همچنین الی یوم الدین و یا هر یک با جمیع
معانی مذکور در شرح بجهت محض رضای خداوند عالیشان و جده کن از برای او
بعد از قیام طاعات جده شکر توفیق عبادات و طاعات و رکوع کن بر رکوع
کنه کان که امر باشد نماز و یا نماز جماعت چنانچه مذکور شد در شرح پس می آید
علا که مقربین و یا حضرت جبرئیل امین علیه السلام نزد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بر پیشانی
میگرد و حرف میرزا آنحضرت بالایشان و حدیث میگردند و حرف میرزا ایشان
با حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس گفت و یا که از شما حضرت فاطمه زهرا علیها السلام این
که آنست تقییل داده شده بر جمیع زنان عالیشان حضرت مریم بنت عمران علیها السلام
پس گفته ملائکه مقربین و یا که حضرت جبرئیل امین علیه السلام در جواب آنحضرت فاطمه زهرا

خداوند عالم این در قرآن مجید باینکه نفرستاده است احدی از زما را بر سالت بجز
 مردان در قول مبارکش که در سوره اعراف است وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً بَالِغِي
إِلَيْنِهِمْ فَاسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ و فرموده است این یعنی بفرستادنی
 بر این معام میشود که باید بود باشد رسول و پیغمبر الهی مرد و آنقدر توانیستند رسولان
 از پیغمبران پس جایز است که بوده باشد زن و مرد یکی بوده باشد رسول و نبی بوده
 باشد محدث وَالْمُتَدِينِ عَنِ الْمُتَدِينِ عن ابن محبوب عن ابن رباح عن
 أبي جعفر قال سألت أبا عبد الله عليه السلام عن رجل سأل عن رجل فقال هو
 خير مني ثم قال فقال له ما الجارية فقال قلت جارية طوطا تبصرون في رعا
 في عرض الأديم مثل هذا الفالج فيها كل ما يحتاج الناس إليه وليس من فضيلة إلا
 ركنها حتى أرى الخدش قال لا تصحف فاطمة فكت طوطا ثم قال انكم لتبصرون
 حمار يذوق وعلما لا يذوقون أيا فاطمة فكت فكت بعد رسول الله صلى الله عليه
 وآله خسته وبعثت يوما وقد كان دخلها حزن فكت فكت على أنها وكان جبريل
 عليه السلام يأتيها فيحسن عزها على أنها ويطلب ثيابها ويغيرها عن أنها وكان
 ويغيرها بما يكون بعد ما في دنياها وكان على شريك ذلك فكت فكت فاطمة
سبح جبرئيل فجمع وكون فاطمة براد معلنی برش است که بوده باشد و رفت
 معنی صدوق بزرگ مدور که ساخته باشند آنرا از جرم چوب و یا از جرم حرم
 بخت آمده که در کوه است صاحب نامش وَالْقَوْمُ الْغَافِرُونَ و القوم جوف الصدور و المعصية
الطَّلُوعِ وَالْجَبِينَ و سعة في الأرض من قدره و ارضا ذکر کرده اند لعلهم يحفظه
 من جلود لا تحبب فيها اوتن لا يملون فيها و در نماز است الحجة الكذبة
 و القصة التي جعل في التوبة و مكن است که بوده باشد جبرئیل که ذکر کرده اند و
 بر وزن زبر مسجود جبرئیل صدوق و صدوق که میگویند در زبان فارسی و اعر

شد است در حدیث طویلی که روایت کرده است آنرا شیخ کلینی علی الله در
 کتاب جرحها فی الزانی بصیر که پس فرمود حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 علیه السلام که در سینه که در نزد است جبر و فیه اند ایشان که چه خبر است خبر فیه
 ابو بصیر که من عرض کردم که چه خبر است جبر آنحضرت علیه السلام فرمودند که ظرف
 معصیت از پوست و در است علم جبر بفرمان و جمع او بسیار و علم جمیع علمای
 آنجا بیکه قبل ازین بوده اند از قوم نبی پس از این و ارضا روایت کرده است که
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که در نزد است جبر سفید راوی گفت
 که من عرض کردم بپوست آنحضرت که پس چه خبر است در آن آنحضرت فرمودند که
 در آنست زبور حضرت داود علیه السلام و توبه حضرت موسی علیه السلام و جبر حضرت
 صبی علیه السلام و صفت حضرت ابراهیم علیه السلام و طلال و حرام و صفت حضرت فاطمه
 زهرا علیه السلام و بگویم و ادعا کنیم که در است قرآن مجید و حال آنکه در است آنچه
 میشود مردمان بسوی آن و محتاج بشویم ما بسوی احدی حتی اینکه در است
 نماز بانه و نصف نماز بانه و چهار یک نماز بانه که هر کدام چه کلاه است که باید حد
 زوایان خود را در آن کلاه و دست خورش که شخصی در پوست بدن دیگری کند و فرمود
 که در نزد من است جبر سرج راوی عرض کرد که چه خبر است در جبر سرج آنحضرت فرمود
 که در آنست اسطی حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و بر سینه که او کشته شده
 جبر سرج از برای خون ریزی تو اید کشته و از راه شیر آل حضرت بغیر صلی الله
 که در از آن بوده باشد عالم آل محمد علیه السلام عرض کردند بپوست آنحضرت که آیا میدانید
 آنچه که فرموده اولاد حضرت امام حسن علیه السلام یعنی جمعی از اولاد آنحضرت که
 افعای خلافت و دود و جبر خروج و با و مشکلی دارند آنحضرت فرمودند که آری بخدا
 عالمیان قسم میدانند جانی میدهند شب را که تحقیق نیست و در روز را که یقین

حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بکین منع بلیغ نصیحت بعید است با وجود قول خداوند
 عالمیان که فرموده است قَاتِلُوا الشَّامِلَ فَإِنَّهُ يَكُونُ لَكُمْ رَحْمَةً تا آنکه جواب سوال بی شغ
 لغوی ترش سوال آنست که حضرت را پس لازم بود در آنحضرت که کوه را بیاورد جواب
 با وجود آنکه در احادیث متعدده و اربعه شده است که حضرت از تضرع وین عظیم است
 بدون سوال سالی الهی بر فرموده اند و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را و بهر بناط
 امور آئنده را از آن ملک و آستان و انهار و غیره و اندر آنرا بجلالتی که هست شوق و
 شغل بود از حقیقت آن چنانکه بیاورد فرموده اند و در حدیثی بی حدیثی که در حدیث
 در کتاب نهج کافی و حدیثی که در حدیث و در حدیث بعد از این و حدیثی که در حدیث
 مذکورترین در شرح حدیث آئنده تا آنکه که ام مفضل است انفع از دست
 فضائل حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که هست از دنیا و وقت بمان و حصول جهان
 و در حدیثی شیعیان است چنانکه عرض کرد عابر انصاری علیه رحمة الله الملك البی
 جدید است حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فدای تو شوم یا بن رسول الله نقل فرما باین
 حدیثی در فضیلت جد عالمیان است حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که چون من نقل
 کنم آنحضرت را بجهت شیعیان فرحان و خوشنود شوند شیعیان آن آنحضرت
 حدیث فرموده که است او حدیث شریفی که بنایت قدر و منزلت حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام در نزد خداوند عالمیان و در حدیث آن آنحضرت از آنحضرت
 که هر مشو و چنانچه بیاورد که در حدیث را با آنکه جوام سینه عظیم و معتقدند بر آنکه حضرت
 جبرئیل این و ملائکه مقررین بودند خدمت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و چنانکه
 که در حدیث آنحضرت حتی آنکه با او بلند نقل میکند از او و در حدیث و در حدیث
 در حدیث و سواقی و جمیع اوقات حوام میخندند و معتقدند به وقوع آن بی نبوت
 اما آمدن حضرت جبرئیل علیه السلام نزد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در حدیثی که

المسلمین و نقل و نقل و حکایت نمودن با آنحضرت را میفهمند و وقوع این را
 بی نبوت خاما آنکه شایسته نبوت در نهایت فصاحت و بلاغت کلام ربی
 و بکار و جفا را آیات قرآنی بر آنکه واقع شده است در احادیث که نبوت هیچ حرفی
 از حرف قرآن مجید که آنکه است از برای او افتخار و بزرگواری با وجود این بکار و جفا
 در حدیث آن آیات مبارکات بیان فرموده است حق تعالی بدون سوال آنکه
 احدی نزول حضرت جبرئیل علیه السلام و ملائکه مقررین را بفرموده است و باره زود حضرت
 بر ابراهیم علیه السلام و ابوالد حضرت موسی علیه السلام و بنو داود است و در حدیثی که
 و در حدیثی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 بفرموده که خواهد بود رسید از تو بپیری که که بود باشد نام او عیسی و او خواهر بود و جبه
 در دنیا و جبهی و خواهر بود از حدیثی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 با در حدیث موسی علیه السلام که شیر بدیده از دست و چون تبری با و از کشتن فرعون
 و فرعونان بنید از او را بر دیا و مرس و فرعون مشو بر شمشیر بعد از این روز و نیم
 کرد ما و او را سپوی تو و خواهر که دانند او را از حدیثی که در حدیث و در حدیث و در حدیث
 بسیار با وجود آنکه او که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 نبوت بر که بود باشد نام او احمق و بعد از آن متولد خواهد شد از آنحضرت
 تو نواده که بود باشد نام او احمق و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 قول سرور انجیل من ان الله رحمت الله و ان الله رحمت الله و ان الله رحمت الله و ان الله رحمت الله
 چگونه میخندند و وقوع اینها را از آن بدون نبوت و میفهمند نزول و کلمات و اجار
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بدون نبوت و میفهمند و لداری و ولد حضرت موسی
 علیه السلام را و در حدیثی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث

با آنچه واقع شد در استقبال و منعقد و در اری حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در مصیبت
 عایشه شش حضرت سید المرسلین و اخبار حضرت را باحوال در نزد ایشان بعد از این
 وجه نفع کثیر دارد و ذکر نزول حضرت جبرئیل علیها السلام مقررین کثرت است سید المرسلین
 بریم و والد حضرت موسی علیه السلام و ساره که بودند ایشان عاقبتان ما و نه پدرها
 ایشان بنویسند ما و نه شوهر ایشان آقایان ما و نه فرزندان ایشان اما انان که
 تصور نشود آن نفع کثیر اصفا و مضافه محبت است حضرت سید المرسلین صلی الله علیه
 و آله و جمیع در نزول حضرت جبرئیل و ولداری و حساب و نقل احوال در نه است
 در استقبال بنایون شیعیان و دختر کرامی غیر از زمان و شهادت کنند ایشان
 در و در کمره آقا و صاحب کلی خست کجایان دست گیر هر دو جهان ایشان و والد و لیکن
 اگر و چون و آید که دنا و غمی شیعیان است رسیده است خط طاعان آن فاضل خیر
 جز که فاضل است از او که آن عقل امثال فقر و العیق فی الخی و هو مهیوی التسل عله
 نفع من مملد و نفع از محله الف مملد و در لغت یعنی صبر است میگویند احسن
 عله یعنی عفا که حق تعالی تو صبر نیک در حدیث واقع شده است که کسی که باز
 در مصیبت زده را بر صبر عطا میکند حق تعالی با و ثواب بسیار و ایضا در حدیث واقع
 شده است که در مصیبت زده در آن تعزیه است بر او لطیف صبر مملد و در
 فایست از فضل مضارع باب افعال و ممکن است که بوده باشد فعل مضارع ثانی
 مجر و کثرت که مایه ثانی مجر و آن نیز متعدی و معنی ثانی مزید باب افعال در
 فاموس صول است که طایفه و کثرت صبر مملد میشود که آمده است مجر و در
 آن هر دو یک معنی و متعدی و صفت مخالف صبر است در جمیع معانی و در
 واقع شده است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله امر فرمودند که بنامند مدینه مشرق را
 لیه و ای که بنویسند یا آن ترتیب چنانچه میکنند قبل از آن صاحب فاموس ذکر کرده است

خداوند عالم

که طایفه و کثرت و پیغمبر صلی الله علیه و آله است جوهری گفته که کثرت
 بر وزن کثرت نام نیز حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است **شیخ** فقه عظیم
 المقداد بن حسن الصفار علیه السلام در کتاب الملک الغفار در کتاب بسیار از کثرت
 روایت کرده است پس بدقت که در حضرت امام جعفری ناطق جعفر بن محمد و شیخ
 علیهم السلام که برسدند از حضرت کعبی از اصحاب شیعیان از خبر این حضرت
 فرمودند که آن پوست کا و زیست مملد اعلم پس عرض کردند که بدست حضرت ع
 چه خبر است جانو حضرت فرمودند که آن چه خبر است یعنی مثل طومار که طول آن فضا و
 کراست و در عرض بقدر پوست مثل تلخ و امثال آنست که لوله چیده آن مثل
 شتر بسیار بزرگ دو کمان است و فرمودند که در دست کل آنچه محتاج میشود مردان
 سبوی آن و در دست فقه که گفته نوشته است در آن حتی آنکه نوشته است در آن
 ازش خاش که در دست کمی دیگر که در عرض کردند بدست حضرت که پس چه خبر است
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام حضرت فاطمه زهرا علیها السلام فرمودند که
 بدست که شایعان هر آینه نقض و نقیض میکنند از آنچه میگویند و از آنچه میگویند
 یعنی نقض و نقیض بنمایند و استقصا میکنند که بایند جمع خبر را و نماند بر شما
 چیزی مجهول خوب میکند که قلب علم میکند و حق تعالی بر شما با و چنانچه در شرح
 حدیث مذکور شد بدست که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام باقی نماند از پدر عالمقدس
 حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و جمیع نفع و درخ روز و تحقیق که در آن شده
 بود حضرت فاطمه زهرا علیها السلام خزن و اندوه بسیار بر صحت در عالمقدس
 حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و اخی حضرت جبرئیل علیه السلام نیز از حضرت پس میگو
 میکرد و در ای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را نصیبت حضرت بو فات پدر
 عایشه شش حضرت زهرا علیها السلام و حاضر صاحب کلین خرفش را از کرد و دست

مسلح و نه پشت و نه بدوخ و سبک بنده فما يملككم الا الله و بعضی از علما ذکر کرده اند که زمانه و قد جعی از جوس اند که میگویند ایشان را ثنویه و قهقار اینان است که نوامید از خیرات و عظمت مبداء است و بعضی گفته اند که زمانه جعی اند که انکار ایمان کنند در ظاهر و بپوشیده باشند کافور باطن مثل خلفای جورا بنی شین و در کتب تاریخ العلوم مسطور است که زمانه جعی از جوس است برست اند که میگویند ایشان را ثنویه و قد جعی است و گفته اند که اسم مراد است که ظاهر است در زمان پادشاهی قباد و پسر او شیروان در جیم و کنای آوره زمانه نام و زمانه کتاب چگون که نوشته بود از زمانه و شست حکیم و کان ایشان است که از دشت حکیم بوده است پنجم روز کتاب سما و است پس هرگز که مروج مذمب چون افش پرستی شد و صاحب مشایحان او منسوب شدند بزند و معرب شد که پس گفته شد از توفیق پس زنده و زنده توفیق معرب زنده است که اسم کتاب چگون بعضی از علما ذکر کرده اند که این بحسب اصل وضع است بعد از آنکه استعلا نموده اند در هر میدان دست دین و در قافوس سلطنت که یا اینکه زنده توفیق معرب زن دین است یعنی کسی که دین و مذمب است و دست باشد مثل دین زن خلاصه ای که باقیات توفیق کند زنده توفیق معرب است و اصل آن ناری از زمانه کتاب جوس و یا از زن دین است و مراد از ظهور زمانه و درال صد و پست و هشت هجری ممکن است که بوده باشد ظهور دولت بنی عباس چون خلفای بنی عباس ضعیف الایمان بودند و مثل زمانه که کافر خلق بودند و اند مثل خلفای بنی امیه و نه مقتدر در دین و صاحب ایمان قوم بودند و مثل سلاطین صفویه اما زمانه که نام گاه اقرار با ماست اما بنی حنیفیم میگویند که زمانه که دین را زجر و حبس نموده و قتل میرسانده اند

و هرگاه اهل سنت را قوت و قدرتی بوده اظهار هم مذمبی ایشان مینمودند و هر وقت که فرقه شیعه را قوی میدیده اند اظهار تشیع میکردند و اند با بنی حبت حضرت ایشان را زمانه نامیده و یا اینکه در ظاهر اظهار اسلام و در باطن کافر بوده اند و یا اینکه چون ابوسلم مروزی که بانی دولت عباسی و صاحب خروج شد مدعی بوده مروزی و یا صفائی شهرت داده بود که همین که وزیر سلطنت بنی عباس بن جهم و سلطنت بر سلطنت کثیر عبد الله بن عباس بود و صفائی بنی امیه جبر او را فرزند عبد الله بن عباس نموده میراث بخت او را از اولاد عبد الله بن عباس گرفتن چنانچه در کتب سیرت و صفاتی مذکور است خلاصه عا که در سال صد و پست و هشت هجری ابوسلم مروزی حسب الفروقه ابراهیم محمد بن علی بن عبد الله بن عباس که او را ابراهیم امام میکنند در خراسان خروج نموده و دولت بختید که از سال صد و هجری دجیان عباسی در آنجا و بعضی در شتند اشکاف نموده و مخرج سیاه بونشی که نشان و توأم دولت عباسیه بگوشیدند کتی که خود را سیاه پوش نمود و در سال صد و پست و نه کلی ولایت خراسان را بر خود نموده و نصرتیار را که از جانب بنی امیه در آنجا و بود و بلاق کرزایند و یا بنی سب روان جارا که آخر خلفای بنی امیه بود ابراهیم بن محمد را جوس و در حبس مقول نمود و صفاح بن محمد با ساز او را دجس بگرفت و فرمودند بنو امیه از وضع ابوسلم جارا کشته لشکر بسیار پیشا بر سر او جمع شده بود و ترزل تمام یو یا فو ما در دولت بنی امیه راه یافته در سال صد و هجری و دو و هجری سبی و انهم ابوسلم مروزی صفاح بن محمد را در ابراهیم مذکور بر سر سلطنت ممکن شد چنانچه سابقا مذکور شد و در کتب سیرت مذکور است که ابوسلم در زمان دولت عرب بن عبد الغزدری از قزاقی اصمغان متولد شده و او را اولاد و کور در بود و از جانب اتفاق است که

خروج ابوسلم مروزی

رفتن در شب که نیند و در آید مبارک بخیر است از اعتبار شب و در آن وقت نفی است
بدریل بعد و مثل آنست که گفت و با و خبر ذلک و ممکن است که بوده باشد یعنی این
نعل نعل یا نیز حکایت اگر تخیل و حی امیریت بنیت عظیم و طاقت بر داشتن آن
ممکن نشد بر آسمان و زمین و معلوم و مبین است در احادیث که حضرت پیغمبر
علیه السلام با آن همه خفت جاه و جلال متخیر نمیداد و در وقت نزول وحی الهی و مبارزه
و عرق بر آن حضرت می نشست و تغییر نام در احوال آن حضرت بهم میرسد و چنان
فاطمه علیها السلام بان دلیل حقیقت و صدق آنست که گویند که اخبار نموده است آن حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام را بنزول خبر نزل و وحی الهی از جانب رحمت جلیل باینکه و بر آن وجود
خفت تمام باین و ممکن است که بوده باشد حکایت آن حضرت همیشه بار اطلاق بر
احوال اولاد کرام و در بر جلال خود از نظم و نظم و قوت و قوت و شهادت که بعد
از آن حضرت بر ایشان و در حق نبوت چون در حدیث سابق و غیره احادیث مذکور است
که خبر میدادند آن حضرت با آنچه واقع خواهد شد بعد از آن حضرت در ذریه و اولاد آن حضرت
خود و سایر اهل بیت نام برده فایده کلامی بر ملا و شهادت صحیح الله بوی خبر جفا و یا
بیکس و دوا و بصر یکس از معانی مذکور تمام میشود و در احوال فاضل و زوای علی
از حدیث الملک الفی از شیخ احمد بن حنبل در کتاب صحیح کافی گفته الشان
بشیر بن خنبل و نشد که کاف محمد را باب کفر است کردن کسی خبر را بر این مثل
است کردن جفا بآن و در حقان و مانند آن و همین معنی بسین لی نقطه نیز
میتواند بود یعنی پس است کرد فاطمه از اسوی امیرالمؤمنین علیه السلام با معنی
که بیجا کس نکند سوا ای امیرالمؤمنین علیه السلام هر یک از معانی مذکور که
است سلبه هر کس و لفظ آن در نظرش درست باشد و از قبول نماید شرح
کلمتی علیه السلام در کتاب صحیح کافی روایت کرده است از فضیل که او گفت که

من اقل ندیم من حضرت امام کبیر فاطم بن جعفر بن محمد الصادق علیه السلام پس آن حضرت
فرمودند که ای فضیل آیا میدانی که در چه چیز نظر میکردم ساعتی قبل از این که
عرض کرد که نمیدانم آن حضرت فرمودند که نظر میکردم در مصحف حضرت فاطمه
زهره علیها السلام نیست هیچ پادشاهی که پادشاه خود اهدت بعد از این مگر اینکه
نوشته است در مصحف حضرت فاطمه زهره علیها السلام بسم خودش و هم پدرش و
بنایم از برای او لا و حضرت امام حسن علیهم السلام در آن چیزی از این هیچ پادشاهی
اولا و حضرت امام حسن علیهم السلام در آن مذکور نیست تا قیامت پس معلوم میشود که پادشاه
در اولاد حضرت امام حسن علیهم السلام در آن مرقوم و بنام نامی خود و پدرش در مصحف
حضرت فاطمه زهره علیها السلام خط نمیکشید که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نوشته اند
است که سلطنت سلطانین صفوی نسبت به الی ظهور الدوله العالیه الجلاله المهدیه و کماله
مستقل باقی با و حق محمد و آل الهی و شیخ فخر عظیم المقداد محمد بن الحسن القفار
علیه رحمة الله الملک القفار در کتاب انوار الاربعات روایت کرده است
بسته معتبره که از محمد بن عثمان که او گفت که نشنیده من از حضرت امام کبیر
جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که آن حضرت بیفرمودند که فاطمه و اسکا خود اهدت در آن
چنانچه مذکور شد در شرح در سال صد و بیست و شصت هجری و این را برای آن میگویم
که نظر کردم در مصحف حضرت فاطمه زهره علیها السلام و چنین یافتیم که نوشته بود در آن
را و حق گفت که پس من عرض کردم آن حضرت که چه چیز است مصحف
حضرت فاطمه زهره علیها السلام پس آن حضرت فرمودند که هر سستی که خداوند عالمیان
جل جلاله چون قبض روح نموده و غیر بر گردیده پیش آید و او را پسندد حضرت فاطمه
زهره علیها السلام از وفات بدر عقیقه ازش آنقدر از غم و حزن که نمیدانند قدر آنرا
مگر خداوند عالمیان پس در کتاب و حق تعالی بوی حضرت فاطمه زهره علیها السلام ملکی

نوشته شده است در آغوشی
مسائل حال و احوال
بکده

که کفر او ابر شد و در میان باب آمده **یعنی** مؤلف کتاب طایفه ثراه و جعل الحقیقه
مشرافه گفته است یعنی که ذکر کرده ایم ما بسیار از فضایل و مناقب و روایه و ادب
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را در باب غضب مذکور و در باب فضایل آل عبا که مجله
سابق این جلد بکار آلوده است و روایت کرده است حسن بن سلیمان و در کتاب
مختصر از غیر نقلی است و خودش از عباد که او گفت که بیرون آمد حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله و تحقیق که گرفته بود دست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را و گفت
فرمودند که هر که شناخته باشد این را پس تحقیق که شناخته است و او را هر که شناخته
باشد و او را پس بشناسد و بداند که دست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام دختر گرامی
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و او با رجوع کوششت از من و او دل بر نورد
منست آفتابان ولی که در میان دو جانب منست پس هر که آید از آنکه و برساند
او را پس تحقیق که آزار کرده است مرا و هر که آزار کند مرا پس تحقیق که آزار کرده
و بگمانده است خداوند عالم را **فاما** **باب** **۵۹** **کلامی** از امام علی علیه السلام عن ابی العریض
العلاء عن اخی بن محمد بن محمد بن الحسن بن محمد بن اخی بن اخی بن اخی بن
حجیر بن محمد بن ابیه عن حمید بن زید بن علی عن ابیه عن الحسن بن علی
قال حدثنی فاطمة بنت رسول الله قالت قال لي رسول الله - الا أخبرك
اذا اراد الله ان يخلف نبيك ولية في الجنة بعث اليك ثلثين الياسمين
حكيك **شرح** تحقیق که از این دو باب مذکور شد هرگاه خواننده رجوع
بجایا فرماید **یعنی** شیخ عالم و فضل مشرشد شیخ محمد بن جریر الطبري علیه السلام در
کتاب دلائل الامامة روایت کرده است مذکور از حضرت امام حسن علیهم السلام که حضرت
فرمودند که حدیث که در من حضرت فاطمه زهرا علیها السلام دختر گرامی حضرت محمد مصطفی صلی
الله علیه و آله و فرمود که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند از برای من که آیا بشارت

گفتار است که در پس باب که بود باشد عبارت حدیث آنکه نه گفتار و نه حدیث
 و چون گفتار که افتاده باشد از علم کاتبان و اینها آمده است در حدیث که معنی
 اطلاق و معنی کردن و معنی میل کردن و هر یک از معانی مذکوره نیز از آن
 ممکن است و حدیث در حدیث معنی بر روشن شدن بار و کار است از کردن مردمان
 و گذشتن آنست بر روشن شدن خود صاحب بنمایه گفته است الحدیث
تجلی اعلیٰ علی غیبه و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در میان خانه بایگ شدن
 با خلیف بنی امیه و بنی امیه از امامان آمده معلوم میشود و از بیرون که منقضی میگردد
 و جز معنی عام است این که در حضرت فاطمه زهرا علیها السلام رغب و در حضرت امیر المومنین
 علیه السلام متوقع و رغبی تا آن بود که بر آن معنی که در حدیث است بر عدم رغبی حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام و توقیر حضرت امیر المومنین از حضرت رسول رب العالمین
 قدس است چنین بسیار مستبعد است و الله اعلم بقضای و انتقام معنی حکم و امر است
 حدیث که خبر و فتح خانه مجریه نیز با تحقیق صاحب قوس مصدر خدمت خادم خبر
 وال و بعد از آنکه است بسیار حلیل المندار و جوهر محمد بن عبداللہ بن
 جعفر بن ابی طالب الفقی علی الرضا و کتاب قریب لاسناد و رتب گردید
 پسند مقبره مذکور از حضرت امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام و کثرت
 او است فرموده از پدر عالم قدس از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که کثرت است
 فرموده که بجا که دو جوان آمده از حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در باب خدمت یا معنی که هر یک از آنها
 و حضرت از راه اجاز و احترام بیکدیگر خواستند آن داشتند که خدمت گزارای
 تمام نموده بودند آن دیگری مرقد و آسوده و چنانچه مذکور شد و شرح هر یک کرد
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر و شکر کرامی خود و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام خدمت

آنچه در حدیث مذکور است یعنی کل خدمت فاطمه زهرا علیها السلام رجوع و تعلق
 فرمود و حکم کرد و حضرت امیر المومنین علیه السلام بآنچه بود و پیش برودن در حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام فرمود و نه که پس فرمود و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که پس نمیدانند
 قدر آنچه را که اهل شجره دجله من از خود نمائند و خوشنودی که خداوند عالم بنا بسبب
 کرد اندین حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرا کفایت کند و بر اینکه بر دارم بابر گردان
 مردمان را و یا اینکه مرا که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله من اینک تعلق شوم بابر گردان
 مردمان یعنی جمیع خدمت را از گردان حضرت امیر المومنین علیه السلام بر و پشت و گردان
 من گذشت و کثرت در هر دو آسوده و فرمود و او ممکن است که بوده باشد مردمان
 حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بآنچه کفایت من کرد و کثرت از گردان بابر گردان مردمان
 بیکدیگر گردانید مرا بر و آسوده از گردان ایشان بلاکسا انیلا لکنا عینا الرضا علی
عق ابانہ و علی بن الحسین و آنکه قال حدیثی لیسما بیت عیسی قال کنت عینک
 فاعلم علیکم السلام انی دخل علیما رسول الله ص و فی منی ما لا یؤد من و فی منی اشرها
لما عین ابی طالب من فی فقال لمارسول الله ص بالاطمینه لا یقولک الناس ان فاطمه
بیت فهدم ثلثین لیسما لیسما و فاطمه زهرا علیها السلام و شریف بنی ابراهیم فاحسبتمنا
فترکنا فیکل رسول الله ص علی و الله شرف قبل ازین نیزه گویند که فاطمه
 بیکد فاف معنی کردن بند است فی آنچه فاطمه و سکون بیا و فقط از بر منقول بعز
 و فی حدیثی که در حدیث شریف معنی غلبت و خراج که در حدیث آمده و سبب است و گفته
 رغب را بعد و فتح فاف و فتح باطله معنی بنده و مملکت است اما جنت عیسی
 اولی از بنی جعفر بنی و آخرو از حضرت امیر المومنین علیه السلام در وسط از بنی ابوبکر
 لعین بود و الله و محمد بن ابی بکر است نشان اولی این است که معصوم علیه السلام نقل
 حدیث از او فایده احوال او بجا که در حدیث است که باب دوم مذکور شد هرگاه خوا

تا اینکه در کتب ثنایا یعنی جرک و برکت خوار شد جانم مبارک آنحضرت علیه
مضامین دکن بدکن و معترض دکن است و گفته است صاحب کتاب
که بفتح نامه است که پوشیده میشود و آن کل جسد بوده باشد آن عبا یا عریضا
و از آنست حدیث علی بن ابیطالب علیه السلام حضرت فاطمه زهرا علیها السلام که فرمودند
وَقَدْ خَلْنَا فِي لِبَاسِهَا عَنِّي لِحَافٌ مَا وَكُنْتُ أَسْتَصِيبُهَا نَهَابٌ كَمَا رَفَعْتُ سِدَّةً
در حدیث فاطمه زهرا علیها السلام که بدرستی که آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام بخدمت
حضرت یحییٰ بن اسماعیل علیه السلام ایستادند و دست آنحضرت را در دست خود گرفتند و گفتند
میکند و چنین میگوید و حدیث صبیح جمیع است بر غیر قیاس حمل کرده اند آنرا
بر نظرش مثل سازه و ستار و بدرستی که تمام آنحضرت است قول حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام که فرمودند فَكُنْ لِي حُلَّةً لِيَعْلَمَ أَنَّ حُلَّتِي بَعْدِي وَفِي حُلَّتِي بَعْدِي
حدیث آنرا در نشستن شوق است از حدیث آنحضرت که جوهری گفته است حدیث یعنی
که درشت و مکر و آزار و اعاذ افکون اَنْ صَنَعَ كَذِبًا عَنِّي تَهَادُزُكَ وَفَلَانُ
کردن فعلی چنین **این مقام دانی** معروض میدارد که بحال بفتح میم و کوا
بفتح جیم و بحال بفتح میم و ضم در وقت معنی آمده و آن انسب مقام است
در قلموس مطهر است که **أَوَّلُ الْحُلَّةِ أَنْ يَكُونَ بَيْنَ الْحُلَّةِ وَالْقُبَّةِ مَاءٌ أَوْ الْحُلَّةُ**
قُبَّةٌ وَفِيهَا يَجْمَعُ فِيهَا مَاءٌ مِمَّنْ أَتَى الْعَبْدَ بِخَبَرٍ عَمَّا دَخَلَ فِي الْمَاءِ كُلِّ
مَاءٍ فِي حُلَّةٍ يَحِلُّ أَوْ دَاخِلٍ وَفِيهَا أَنْ أَمَدَّ هَبْتَ أَرْبَابَ بَقَرَةٍ وَفَرَجَ وَ عِبَارَت
کتاب نهایی نیز موافق نیست با آنچه مولف کتاب علیه السلام ایوم الحساب از آن
نقل نموده در کتاب نهایی باین نحو مذکور است **يَحِلُّ مَنْ يَكُونُ حُلَّةً لِيَعْلَمَ أَنَّ**
حُلَّتِي بَعْدِي وَفِي حُلَّتِي بَعْدِي **الْبَحْرَيْنِ الْعَبْدُ بِالْأَكْبَرِ أَوْ الْعَبْدُ بِالْأَكْبَرِ وَفِي**
حَدِيثٍ فَاظْنَمَ أَنَّهَا كُنْتُ إِلَى عَمَلِي حُلَّةً لِيَعْلَمَ أَنَّ الْعَبْدَ عَلَى هَذَا كَبَعْضِ

کلمات از قلم کاتبان بجا افتاده است مثل خبر تثنیه بدیها که در حدیث و در
نهایی هر دو و لفظ تثنیه است و در نسخ بجا ریکه در انوقت در نظر است بلفظ
بمنفرد است و پیش بر وزن **يَكُونُ** که در عبارت نهایی مذکور است و آنرا مانند آنکه
در دست و القه نیز مطهر است که بحال بفتح میم و کوا را گویند و آنچه مولف کتاب
علیه السلام ایوم الحساب و معنی دکن از صاحب نهایی نقل کرده است مطابق
عبارت صاحب نهایی است نهایی آنکه در تحقیق او تأمل است بچگونگی آنکه
فای هر عبارت او افتاده بیکد و اتحاد دکنه و قدح را و این خلاف تحقیق محققان
لغت و مخالف عبارت حدیث شریف مذکور است **أَعْبَدْتُ ثِيَابَهَا وَرَكِبْتُ**
الْبَيْتَ وَدَكْنَتْ ثِيَابَهَا در او قدح القاد در حدیث شریف مذکور شد دکنه
بفتح ذال و سکون کاف و فتح زون متقل بهار کنی را گویند که مانند سیاهی شدنش
رنگ بجا برستعل لیا مان و همانان که بهر برسد از کثرت مجاورت آنش و
جوهری گفته است **الدَّكْنَةُ لَوْنٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ وَفِي الدَّكْنِ الثَّوْبُ يَكُونُ دَكْنًا**
صاحب قاموس فکر کرده است **الدَّكْنَةُ بِالْقَمَةِ لَوْنٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ وَفِي الدَّكْنِ**
ثَوْبٌ أَوْ دَكْنٌ وَفِي الدَّكْنِ ثَوْبٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ وَفِي الدَّكْنِ ثَوْبٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ
بجای آنرا گویند جوهری گفته است **الْغُبَارُ وَالْعَبْرَةُ وَاحِدٌ وَالْعَبْرَةُ لَوْنٌ الْأَخْبَرُ وَفِي**
ثِيَابِهِ بِالْغُبَارِ وَفِي ثِيَابِهِ بِالْغُبَارِ صاحب قاموس بعد از ذکر خبر و عبار
نقل کرده است **وَالْعَبْرَةُ بِالْقَمَةِ لَوْنٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ وَفِي الدَّكْنِ ثَوْبٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ**
مطهر است که **الْعَبْرَةُ بِالْقَمَةِ لَوْنٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ وَفِي الدَّكْنِ ثَوْبٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ**
ثَوْبٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ وَفِي الدَّكْنِ ثَوْبٌ يَصْرَبُ إِلَى الشَّوَادِ **ثِيَابَهَا وَرَكِبْتُ**
ثِيَابَهَا وَرَكِبْتُ **ثِيَابَهَا وَرَكِبْتُ** **ثِيَابَهَا وَرَكِبْتُ** **ثِيَابَهَا وَرَكِبْتُ**
لایا یا عبا یا بوبت و ما رواه و غیر آنها حتی آنکه بیک درخت نیز در وقتی که

زهر اعلیایم بنا بر آنکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس بدید در حضرت آنحضرت
جمعی از جوانان را و با جمعی از مردان را که حدیث میکردند با آنحضرت پس جمعی
نمود حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و لب لبوال و عرض طلب خدمت به جانانش
گفتند و در حقیقت نمود حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که پس آنست حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله که بدید سینه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آمده بود از برای آنکه
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که پس صحاب آمد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
نیز و ما و بودیم ما در زیر پوشش خودمان پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند
در زور آنکه علیکم السلام پس ما گفتم ما و جوانی نه اودیم با آنحضرت و چاکریم
ما گفتم آنجا و مکن ما پس آنحضرت فرمودند ما نیایم که الله علیکم السلام پس ما گفتم
شدم ما از جواب آنحضرت ما از آنحضرت میماند فرمودند الله علیکم السلام پس رسیدیم
که اگر جواب نگویم بر آنحضرت ایستاده بود و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و خدیجه که
بود فاطمه و دستور آنحضرت ایستاده بود و همچنین سنانم که مرتبه پس اگر اذن دوا
میدادند با آنحضرت داخل شدیم و آنرا در سجده و در حقیقت میفرمود پس آنحضرت
و علیکم السلام یا رسول الله تو خیر و شریف شریف از زانی فرما بدید پس آنحضرت
داخل شد و گفتم نشسته و یا در نشسته از ما و نشست در زور و سر ما پس آنحضرت فرمودند
که ای فاطمه چه چیز بود طلب حاجت تو در زور و در حضرت محمد صلی الله علیه و آله
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که پس رسیدیم که اگر جواب نگویم با آنحضرت
از آنکه بر خیزد آنحضرت پس بیرون آوردیم من هر خود را و عرض کردم خدایت آنحضرت
که من بخدا و نه عالمیان قسم خبر میدهم شما را رسول الله بدید سینه حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام آب کشیده است با شیب و ظرف آنقدر که مخرج شده است سینه
منوره آنحضرت و آرد کرده است یا سینه آنقدر که آب کرده است و ستهای مبارک

آنحضرت در فقه است خانه را آنقدر که برکت کرده و عبادت است جامههای
آنحضرت و آتش فروخته است در زور و یک آنقدر که سیاه و تیره شده است لباسها
مبارک آنحضرت پس گفتیم من از برای آنحضرت که کاش بروی تو نمیدست بر زور که
و طلبی از آنحضرت خدمتکار و کنیزی که کفایت نماید تو را از سوز آنحضرت که استی
نود آن از شدت این کار و عمل یعنی حاجت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام طلب جاریه
و خدمتکاری بود از شما رضای و تعلیم من پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که آما
پس تعلیم کن من شما آنحضرت که بهتر است آن از برای شما از کنیز و خدمتکار چون کوه کعبه
خود و بدید پس بگوید سبحان الله می رسد ما و بگوید الحمد لله می رسد ما و بگوید
الله اکبر می رسد ما و با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که بعد از زبان و تعلیم حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله تسبیح مذکور را بوضو عطای جاریه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
پس بیرون آورد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام مهر مبارک خود را و گفت که راضی خوشنود
شدم از خداوند عالمیان و پیغمبر برگزیده پس راضی و خوشنود شدم از خداوند عالمیان
و پیغمبر برگزیده پس راضی و خوشنود شدم از خداوند عالمیان و پیغمبر برگزیده پس
این مقام در حق معروض میداد و که مشهور در میان علمای آنست که تسبیح حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام را هرگاه در وقت خوابیدن که مستحب است بعلل و در نه اول
سبحان الله و آخر الله اکبر را گویند و اگر بعد از نماز بعلل و در نه اول الله اکبر و آخر
سبحان الله را گویند جمع بین الا حدیث که در طریق آن واقع شده باین نحو میشود
و الله اعلم حق را و حق انی حقیر قال کان رسول الله صلی الله علیه و آله
و آله اذا ازال الشعر سکن علی من انا الله التلیم علیه من تعلیم یكون الاخر
من علی علیه فاطمه علیها السلام و من علی علیه من تعلیم من تعلیم و الا اخر
عنا و قد اصاب علی علیه السلام حبس من الغنم فذبحها و اصابها و اصابها و اصابها

با حضرت تا آنکه برادر مردمان سرهای خود را بجهت این امر آن بود که بر سر کسی
 بودند ایشان از راه کوچکی بکنند و فوطها چون بر سر مردان رکوع و سجود نمودند
 میشد عورت مردان از حضرتان پس جاری میشد بآن سست حضرت تا اینکه
 برادر مردان سرهای خود را از رکوع و سجود در نماز حاجت تا آنکه بر سر مردان
 مردان یعنی هر چند که بوده باشند و جماعتی که بوده باشند ستر مردان تا حضرت
 از برای زمان حاجت که از آنکه برادر مردان سرهای خود را از رکوع و سجود بعد از
 مردان پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که دست کند حق تعالی بکفرت
 فاطمه زهرا علیها السلام الله بیست نه خداوند عالمان بکفرت فاطمه زهرا علیها السلام
 بوض این ستر و برده که سائر جمعی شده از برنده کان اهل صفة جامه های نفیس
 بهشت خیز سترش را هر آینه خنجر خود را بکشد و حق تعالی بکفرت فاطمه زهرا
 علیها السلام را بوض این دو دست بچین خنجر که خنجر بر خنجر ای اهل صفة از روی
 سبکی بکفرت فاطمه زهرا علیها السلام و از حضرت ام موسی کاظم علیه السلام روایت کرده است
 که آنحضرت فرمودند که بر سبکی حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل شد بکار
 مبارک و خنجر که پیش حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و در گردن مبارک حضرت فاطمه
 زهرا علیها السلام گردن میدی بود پس آنحضرت عرض نمود از آن قتاده باطنی
 که اقبالی که دلالت کند بر خوش آمدن از آن بآن فرمود و بیا از حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام باطنی که مبارک در اعزاز و تواضع آنحضرت بدستور سابق
 نمود پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام برید آن گردن بند را از گردن کش
 و انداخت آنرا پس فرمود حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بکفرت فاطمه
 زهرا علیها السلام که تو از منی ای فاطمه پس آمد سالی پس و از حضرت فاطمه زهرا
 علیها السلام بآن مائل آن گردن بند را **بیت** حلیه آبی بعمی و سست از یقه

قالت عایشة ما رأيت أحدا قط صدق من فاحشة غير أبيها وندباً أن كان
 بينهم حتى قالت عایشة يا رسول الله سلنا فأنما لا تكذب وقلدوا على
 عطاء وعتقوا من بني النضير ما كان في هذه الأمة أحد من فاحشة كما
 تقوم حتى تقوم قدماها قال النبي لها اني حتى خبرك فقلت ان لا ترفي
 رجلاً ولا امرأة من بني النضير اليه فقال دبري بعتها من بعض بني النضير
 حتى لا ترفي قال لقد عشت فاطمة بنت رسول الله حتى تحلت ثياباً وعلقت
 الرثي في يديها **بیت** مؤلف کتاب لباسه شراه و جلالت شواه و بیان آنحضرت
 شریف گفته است که لب تانی در امور و زمریت شاید که بوده باشد معنی آنکه اثر
 کرده بود بسیار و دست مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام از آن نیک و شاید که واقع بود
 شده باشد در این لفظ حدیث ضعیف یعنی بگویم و دست در عبارت حدیث که
 نوشته اند بوض آن لب که در جرح **بیت** معروف و مبدا را که بگویم مؤلف
 کتاب حدیث از آنکه ای یوم الساب در معنی لب نقل نموده و در عبارت فاطمه زهرا
 و لب که بگویم و مبدا را که بگویم و در معنی لب نقل نموده و در عبارت فاطمه زهرا
 و اراده آمد دست ممکن است که بوده باشد مراد اخبار باینکه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 با وجود آنکه اقتدار آورده بود در سبکها که دست مبارک آنکه کرد و در خنجر شده
 بود باز که در سبکها و دست مبارک آنحضرت بود و دست از عادت قدیم برکشیده
 لب زخم و خنجر چینی خود را معذور نموده باز بدان اشتغال نموده و چنانچه وارد شده
 در احادیث که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آر و سبکها و خون جاری میشد در
 عودت با از زخمهای دست مبارک آنحضرت از آنکه حدیثی است که روایت
 کرده است از سلمان علیه الرحمة و الزکوان قال كانت فاطمة تجالسها و تملأها
 حتى تحن به العنبر و علی عود الریح دم سالک حدیث فرمود که لب

حدیثی که در کتاب
 التاج فی مناقب
 ائمه اطهار
 علیهم السلام
 آمده است

فاطمه زهر اعلیایم چون نقل کرد حال خود را خدمت آنحضرت و سوال نمود از آن
 کتبی را حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله از استیاج احوال شنیدن کشیدن
 مشت فرزند کریمش که باین شد پس فرمود که ای فاطمه قسم بخند او ند
 آنچه بیکه فرستاده است مرا به پیغمبری بخت و صدق که بدستیکه در مسجد میباید
 چهار صد نفر مرد که نیت از برای ایشان خوراک و نه جامه دستند هیچ ایشان
 گرسنه و برهنه و با وجود آن هرگاه می بود ترس انداخته من از ضلالتی البته عجز نمود
 بنویز ای فاطمه بدستیکه میخواهم من اینکه جدا و شک شود از تو فرود و جز
 عظیم تو در خدمت و شرف و منتقل شود بسوی عار به و کنیز و بدستیکه میترسم
 من از اینکه ضعیفی بایده با تو حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام در روز قیامت در
 پیش خداوند عز و جل وقتی که طلب نماید جنتش را از تو یعنی حق زوج را بر
 زوجه از قیام بخدات زوج و خود را معاف نموده باشی تو از آن و
 اقدام نموده باشی تمامی آن پس تعلیم کرد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آنحضرت
 فاطمه زهر اعلیایم صلوات الله علیها و آله و ابوی آنحضرت پس
 فرمود حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آنحضرت فاطمه زهر اعلیایم که وقتی تو بخدمت
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آله و ابوی آنحضرت از خدمت آنحضرت دنیا
 پس طلب کردی حق تعالی بآل او پس آنحضرت را او هر که از او معتبر است پس
 رویت کرده است که چون بیرون تشریف آورد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 از نزد حضرت زهر اعلیایم فرود فرستاد و خداوند عالمان بر رسول کریم
 این آیه مبارکه را که در سوره نبی است و ایضا عَلَّمَهُمْ بَيْنَهُمْ
 مِّنْ ذَلِكُمْ شَيْئًا یعنی اگر احوال کنی آنرا از قرابت و حضرت فاطمه
 زهر اعلیایم بجهت طلب حجت از پروردگار است یعنی رزق از جانب خداوند

خواهی و امید و آرزوی از آنکه لَهُمْ فِي الْآلَمِينَ یعنی پس بگو از برای ایشان قول
 یک خوش آید موافق مطلب و سوال ایشان پس چون نازل شد این آیه
 مبارکه فرستاد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله کتبی بجهت حضرت فاطمه زهر اعلیایم
 از برای خدمت و نام که داشت آنحضرت آن کتبی را فاطمه زهر اعلیایم در بغل
 شده است از حضرت امام حق ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام در بغل پیغمبری
 رویت کرده است از عیال بن عبد الله انصاری که بدستیکه حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله و حضرت فاطمه زهر اعلیایم را که بر آنحضرت بود پوشاکی از علما
 و آنحضرت آورد و یک در دست داشت تمام با دستهای مبارک ناکش و در آنوقت
 و حال شیر میداد و فرزند کریمش پس چون نظر مبارک آنحضرت بفرزند و پند و اندرز افکند
 و احوال آن نور دیده بین آنان خوشایند نمود پس شکست آورد و شد هر دو چشم
 مبارک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و فرمود که ای دختر اگر ای من بخیل کن و بخت
 نای تلخی دنیا بجهت شیرینی آخرت پس حضرت فاطمه زهر اعلیایم عرض کرد
 بخدمت پدر عیالانش که یا رسول الله خدا را برای خداوند عالمی است بر تو
 باطنی او که عطا فرموده است باینکه از برای خداوند عالمی است بقیه ای
 نای هر بی او که تقصیل نموده است بر ما پس فرود فرستاد و حق تعالی بر پیغمبر
 بر کرده پس این آیه مبارکه را که در سوره و ایضا وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الْمَلَائِكَةَ
قَوْلَهُنَّ بَلِّغْنَ الرِّسَالَ که بعد از این در آخرت عطا میکند تو را خداوند و ندت آنقدر که
 پس راضی و خوشنود و بوی تو بآن این شایان در کتب سابق حضرت فاطمه
 و احمد در کتاب سنده انصار است و خود رویت کرده اند از ابی هریره
 و ثوبان که بدستیکه ایشان هر دو گفتند که بود و اب و دست حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله آنیکه ابتدا میکرد و در هر سفر حضرت فاطمه زهر اعلیایم و خیم پیغمبر بود

بجرت فاطمه زهرا علیها السلام یعنی اولی غیر آنحضرت بودیدین حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
وآخرش که مرگست می نمود دیدن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بود البته غوی
متصل بود دیدن آنحضرت به برکتش و آمدن از سفر که گویا بود اول و آخر سفر
میفرمود علی اند علی و آل بس کرد و آنحضرت فاطمه زهرا علیها السلام در وقتی که بود آنحضرت
در سفر با چوبه پاشا که خبر تدارک بود و در میان نمود و در خانه مبارکش را با و بخت آن
از بیت قدم به بیت از دم پدر حالش نشو و حال بعد از این چون نظر
مبارک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در وقت مراجعت بآن افتاد و بخواه و زنود
و در گذشت از دیدن آنحضرت و تحقیق که ظاهر شد آنحضرت در روی مبارک
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله تا اینکه آمد و نشست در مسجد و نزد منبر پس آنحضرت
فاطمه زهرا علیها السلام کردن بند خود را از گردن مبارکش و گوشواره را از گوش مبارکش
دست بر پنجه را از دستهای پاکیزه اش و کند آن پرده را پس فرستاد و کل
اسباب تحمل خود را بخدمت پدر حالش نشو و بخدمت آنحضرت که کرد و آن
مجموع آنرا در راه خداوند عالیشان و عطا کن بفقرا و مسکین مسلمانان پس چون
آن اسباب و بخدمت اخلاص آیدین بخدمت حضرت رسول رب العالمین رسید
آنحضرت هم فرمود که تحقیق که کرد آنحضرت را که دلخواه من بود خدای او شود و پدرش
آنحضرت هم فرمود این کلام عالمی هم را به بارید از آن فرمودند که نیست از برای
آل محمد صلی الله علیه و آله دنیا و نیستند ایشان آفریده شده از برای دنیای بی
پس بدستیک خلق شده اند ایشان از برای آخرت و نعمتهای بهشت خبر
سرشت و آفریده شده است دنیا از برای وجود شریف ایشان یعنی که واقع
شده است در حدیث قدسی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُهُ و در روایت احمد در
کتاب مسند الامصار چنین است که بعد از آن آنحضرت فرمود که پس بدستیکه اجماع

الایات مسند در دست منبر از هم که یکدیگر نزد ایشان طیبانش را در زندگی و دنیای
ایشان یعنی میخوانم که بوده باشد کل طیبات ایشان مرزوق و مصروف بر این دنیا
و در دار عقبای ایشان ابوصالح مودان روایت کرده است در کتابش که پسند
خودش از حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام که آنحضرت فرمودند که بدستیکه حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله و اهلش بدر و خضر گریست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس فرمود
آنحضرت هم در گردن مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گردن بندی پس عرض
کرد آنحضرت صلی الله علیه و آله از آن فدا و بختی که افاضی که ولایت کند بر خویش
آمدن از آن بآن بنموده و یا اسکی از حضرت فاطمه زهرا علیها السلام با معنی که نهایت
اعزاز و احترام با اویش سابق آنحضرت میباید و پس برید حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
آن گردن بند را از گردن مبارکش و انداخت آنرا پس فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
علیه و آله که تو از منی ای فاطمه پس آمد پدر خانه مبارک حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
سالمی پس خطا کرد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بآن سالی آن گردن بند را ابو
الحسام قشیری در کتابش ذکر کرده است که گفت بعضی از ایشان که بازمانده
من از فاطمه در میان پس دیدم زنی را در آن شهر ایس کفتم من با آن زن گفتم
تو آن زن در جواب من تلاوت نمود آیه مبارکه آخر سوره زمره وَقُلْ لِّمَن شَاءَ
يَعْبُدْهُ اگر چه قرائت قرآنی بسیار در قرآن معلول بنا و دو نقطه در زیر آن
انداخته است که معلول بنا و دو نقطه در فوق قرائت الی بدین و الی شام است
استعاره بدست آن زن تلاوت این آیه که اول سلام به بعد از آن از آنجا
به پرس این گفت آنزد که سلام دادم من بر آن زن و گفتم که چه میکنی در اینجا
او در جواب گفت من میدیدم اللَّهُ فَالْمَصْبُورُ که ظاهر شکر است که تلاوت
نموده باشد آن زن آیه مبارکه سوره زمره را من میدیدم اللَّهُ فَالْمَصْبُورُ

در سبک بود دست مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بقرآن علو بین در هیچ
 ضرب و در کتاب مسند احمد مسطور است که او نوشت بحضرت حضرت
 صلی الله علیه و آله که بر سبک من مسلمان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند
 که بر سبک او بر ندیدم حضرت خود را بنیست کسری بفتح کاف و یاء
 سین و فتح را و بجه کاف مثل جنین عرب خروست و ملقب شده است
 آن هر که بوده باشد پادشاه عجم و جمع کسری اگر چه است بر حضرت
 فاطمه سید عالم و کاتبین و شوق را نیز و جمع آن ذکر کرده است و نسبت بر
 آن کسری و کسری است و از نسبت قول عرب که بگویند کسری و کسری
 چنانچه در فارسی بگویند خمر خمری و شوق اندوختن در آنکه کسری عرب خمر
 صاحب قلم است که معنی آن وایع الملک است و خسرو و زویر سپهر
 دوازده او شیر و آن عادل پادشاه عظیم الاقدار عجم بوده است و تفسیر خود را اند
 خسرو و زویر را پادشاه مظهر و ملک عز و میگویند او شیر و از کسری و کسری
 آنست که بود و بدست نام اصلی او نیز خسرو و سخی شده باشد با هم جد و او
 خسرو که از طبقه چهارم پادشاهان عجم اند و این را ساسانیان و اکاسره نیز
 گویند و اول این در شیر با یک بن ساسان الا سغری ساسان بن
 اسفندیار است و کتب مسطور است که حضرت مسیح علیه السلام در زمان پادشاه
 اردشیر بن ساسان معجوش شد و او اول پادشاه است که در روی زمین ملقب
 شد پادشاه شد و اول کسی است که اختراع کرد و از ابر ساسان است و از او
 سوغات و مصنوعات ذکر کرده اند و از جمله کلمات او نقل کرده اند که فرموده است
 سلطان عاد کسری بن مظهر و ابلی و بعد از او بر سرش پادشاه اردشیر که از ساسانیان
 و الله نیز از اولاد و کسری بن اسکان بوده پادشاه شد و مالی تعاقب که ضربت

در سبک از احادیث
 و کتب مسطور است
 که او نوشت بحضرت
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

بن ابی سبک است در زمان اولی هر چند و بنا بر اشعار و آیات نورین سبک بود
 از ایشان پادشاهی ملک عجم نموده و اکثر بلاد و عرب و ترک و هند و کابل
 تصرف از آورده و پادشاهان معروف و مشهور قبل هرگز و بهرام اول و ثانی و ثانی
 و بهرام کور از سلسله مذکور است و طوایف عجم را انحصار عقیدت تمام بایشان
 بوده بر آنکه در زمان و دختران پادشاهی میخوانده اند و چون هرگز زن بی محرم
 نمائش که پادشاه نم بود از او در دنیا رحلت نموده اند و فرزند بی نامد که در
 ملک و قبیله و تخت باشد بر ایشان غنا کشته که ملک بدست بیکان
 خواهد افتاد مع بد افتخار نموده از محد رات اهل حرم پادشاهان
 که آبا اجدادی صاحب دست بعد از تفتیش بنی معلوم شد که والله شاه و زویر و کسری
 حلی است یکی خوشحال و خوش و یک شجاع شاهی را بر بالای سر ماز
 شاه را بر آویخته و با اتفاق تمام که حدیث و با انسانی از روی عقیدت و اخلاص بر
 میان جان بسته تا آنکه شاه و زویر و کسری و مدت هفتاد و دو سال که مجموع عمر او بود
 بنیک نامی جهان بانی و پادشاهی نموده و در کلمات است که فرموده اند
 من الکلام ما هو القیاس علی الخلق و ما هو قطع من الخلق و کسری بن قبا و مشهور
 باو شیر و آن پادشاه سبک است این و زویر و کسری و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 علیه السلام در زمان او متولد شد و خسرو و زویر و او را شیر و آن پادشاه است و دوم
 ایشان است و در نهایت اقدار و جنتش بوده و کتب مسطور است که
 اسباب جنت خسرو و زویر و کسری بود که در عالم قورین او را نشان نه هند و او را
 بود در نهایت ارتفاع و در آن تخت هر روز صد و هشتاد و یک پادشاه
 سخی شاکر و داشت مدت دو سال بی تعلیل که از کسری و صد و چهل هزار سخی
 نقره بر آن زده بودند و در صد شالی شست و یکصد و شصت و یک که در هر فصلی

و در مثل شده اند در آن و ایشان کاره و ناخوش دارند از ابرس کرده است هر یک
از ایشان شبیه بفعل بنا بر قول خلیل بر معلوم شد که آنست که موافق فاعله و
قبیل است در جمع کسیر و قول ایشان اسنادی در جمع ابرس یعنی بر شبیه است بر کثرت
چنانچه بگویند کثرتی بنا بر شبیه آن باشد و از هر یک گفته است که اسنادی
جمع جمع است یعنی اسنادی جمع آنست که در جمع اسیرت و لغوین مشهور و ذکر
نموده اند و فایق مذکور را صاحب قاموس در جمع اینست و کثرتی را فایق را
نیز ذکر نموده است این لغت فخره و سکون سین مایل قبل را ملاحظه مند است
و جبر را گویند و همین سبب نیز می شده است و این یعنی بخوبی بسته شده
در حدیث و نقل شده است که حضرت او و علی علیه السلام چون با و سیر کردند عقاب غدا
خداوند عالمیان راست و برگشته میشد اعضای بدن آنحضرت چون یک خط و خط
آن میشد مگر با سیر یعنی به بند است و اینجا آمده است اینست یعنی اسرار بر وزن
کتاب و آن را سیر است که بسته میشود سیر مان لبس بضم لام مصدر لبس
از باب جمع و معنی پوشیدن است و منته و کمر مناسب است در انجام چوب
گفته است اللبس بالقمم معند قولك لیس الثوب واللبس بالقمم معند
قولك لیس علیک الاحقر واللباس ما لبس و كذلك الملک و اللبس
بالکسر مثله حرقه جاده بسیار مانک نفس بر زمین را گویند و سیدش معنی رفت
و بسای مانک فخر است چنانچه قبل از این با سائر لغات مذکور شد و فی
آنست که بوده باشد فقره لا الی کنت طارفا فی الفیاد مع قول قول مقدار
و افتاده باشد هم او از علم که تیان کتاب و بودن هم مقدار با نام ابی زرد
سلمان بعید است و شمه از کتاب و احوال سلمان و مقدار او قبل ازین مذکور شد
و قدری از احوال ابی زرد بعد از ذکر معنی همین حدیث در بعضی مذکور خواهد شد

بر که خوانند و عرفی با احوال ایشان بهرسانند و جمع اینجا خوانند یعنی سید عالم
و عابد و قسب فاضل از احوال العارفین ابو الحسن علی بن موسی بن حکیم
محمد بن علی و سید حسینی علیه رحمة الله الملك العقی در کتاب در روح الوافیه
روایت کرده است از کتاب زهد البقی تألیف شیخ ابو جعفر احمد العقی که در کتاب
چون نازل شد آیه و آتی در این سوره مبارکه حجر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
و این آیه که لم یجدکم الا کفاراً کفراً لکم لکل باب منکم جزاء مقسوم
که بر که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که بسیار شد از خوف عذاب خداوند
قتل و ذکر جهنم و وصف نار و ذکر که در دنیا می گذرام آنحضرت از برای که با آنحضرت
و میده بسته آنچه را که نازل شده است بانحضرت جبرئیل علیه السلام و قادر بود اصدی
از میان آنحضرت تا مکه حکم نماید و احوال پرسد از آنحضرت و بود آب و دست و حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله که هر که میدید حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را خوشنود
میشد سبب دیدن آنحضرت پس در آنست یعنی از اصحاب آنحضرت که نماز هرگز آنست
که بوده باشد سلمان علیه الرحمة و الزهوان بجانب در خانه منوره حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام پس دیدند آنحضرت را که در پیش او بود قدری جو و آنحضرت آمد و میگردد
آزاد است و بکشت مضمون باعث شون آیه و آتی در این سوره مبارکه قصص و
سوری را و ماخذ کذا الله خیر و البقی یعنی آنچه در نزد خداوند عالمیان است از
مزد و جزا و مشروبات بهتر و دینی تر است از برای بندگان پس سلام از حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام و جابر نموده آنحضرت را که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و کریم آن
حضرت پس بر خاست حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و پشت انداخته در ایشان که بود از
برای آنحضرت که گفته که دوخته بودند بارهای آنرا در دوازده جایست شایخ
و برکت مانند لایف درخت خرمالین چون بر آن آمد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

از خانه نگاه کرد و سلمان علیه السلام را از آنجا دید که در آنجا نشسته بود و گفت که ای کاش
 و گفت و از خانه بدرستی که اهل قیصر با او شده بودم نظراتی و اهل کسری و اهل
 فارس و جوسی هر آینه در میان زراعت و باغی ناکند و خود در میان جاهلانی
 و بر زمین بسیار ناکند و بنشیند و دختر گرامی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
 بنحیر بر گردید و او را غالیان پوشیده است چادر پوشیده است که دوخته
 شده است در دوازده جایی چون داخل شد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بگریه
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد و دختر گرامی حضرت که با رسول الله بدرستی که
 سلمان بخت نمود از اربابین و چادرش بر تن میزد و من بجز او ندانم بختی که
 فرستاده است ترا به عیال کنی و صدق که نسبت از برای من و حضرت علی بن
 ابی طالب علیه السلام از آنجا ای بختی که ای لایق که دوستی که سفیدی که حلف
 میبندیم بر روی آن در روز شتر و در ارباب چون شب شود و غرض میکنم آنرا در
 زیر خود و بدرستی که با زبانش مادر او را بکشتن از پوست است یعنی از یک پوست و در
 پوست نیز نیست بلکه از پوست است که دوخته شده است بهم مانند خرقه در و در
 و در میان آغشته شده است لیس و جنت خرمای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 فرمودند که ای سلمان بدرستی که دختر گرامی من در میان اسبان بر می گریه است
 یعنی از جلد است بقیع و مقربان در کاه رست الهی است بعد از آن عرض کرد و حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام که ای پدر عالم بعد از عالم فدای تو باد و جز نیست آنچه که بان
 گردانیده است تو را پس ذکر کرد که آنحضرت را از برای فرزند گزینش آنچه را
 که نازل شده بود بان حضرت جبرئیل علیه السلام از دو آیه مبارکه که مذکور شد را و آنجا
 که بپس از شنیدن آن دو آیه مبارکه اوقات حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بر روی
 مبارک خویش بر زمین و بگفت ای دای پس ای دای از پیش کسی که در

بانش و فرخ پس شنید سلمان علیه السلام و الرضوان آن دو آیه وصف جهنم و بار
 پس گفت که ای کاش که میبودم من که سفیدی از برای اهل پس خود را در آن
 کشت مرا و باره و باره و بنشیند و بنشیند مرا و نمی شنیدم من ذکر آتش
 و فرخ را و بگفت ابوذر علیه السلام ای کاش میبودم من عاقر نازانیده و
 بنشیند مرا و نمی شنیدم من ذکر آتش و فرخ را و بگفت مقداد علیه السلام با زبانی
 ای کاش که میبودم من مرغی در میان باغهای بلبل و کیمیا و نمایی بود بر من حساب
 و نه عقاب و نمی شنیدم من ذکر آتش و فرخ را و بگفت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 که ای کاش با من میگردید در آن کافران کشت بدن مرا و کاش مادر من بنشیند
 مرا و نمی شنیدم من وصف و ذکر آتش و فرخ را پس که است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 دست مبارک خود را بر سرش نهاد مصیبت زدگان و اندوگان و گریه میکرد
 آنحضرت و میگفت دای از دور می فریادی از کی تو را راه در سفر دور دوری
 میرسد اهل آتش را و آتش و میگردند و میگردند از ابرجت تمام بسیار اندک که قیامت
 میشود صاحب آزار ایشان و زخم دارند که مداوا نمیشود زخم دارند ایشان و
 امیرانند که و بنشیند و بنشیند و بنشیند از آتش و فرخ و می آتاشند از آتش
 و فرخ و در میان طبقات آتش جهنم میگردند و بعد از پوشیدن لباسهای کبریا
 نیز رنجوت برید و شد و جهان آتش را می پوشند و بعد از معاقد از ورج
 بگریه میباشند لعین قرین و در قرب و جوار یکدیگر معذب بعد از اهل آتش
 حیم اند **تفسیر** ابوذر علیه السلام از کجا بر صاحب سید انام و قدیم الاسلام و ثقات
 امکان از این ایمان و جوار عقب اهل عرفان است و ذکر شده است که ایمان آورد
 ابوذر علیه السلام حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بعد از آنکه کس جبارم مؤمنان او بود
 و او مردی بود بلند بالا و لاغر و کرم کون و شبیه خالص العقیده حضرت امیر المؤمنین

در روزی که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در میان اسبان دیدند و فرمودند که ای سلمان بدرستی که دختر گرامی من در میان اسبان بر می گریه است

بوده است بعنوان اخفاء رتبه از احوال و کیفیت حالات او مذکور میشود و نقل الحسنین
 و قدوة الفضلاء المتأخرین علامه علی علیه السلام علیه السلام الملک الضعی در کتاب مدینه
 نقل نموده که اسم او جناب بن یحیی و سکون نون و فتح و دال مهمله و باء مخفی
 ابن جناده بن یحیی و نون و دال مهمله بعد از الف عجمی و کسبه او ابو ذر است
 و بعضی گفته اند که اسم او بزرگترین جناده بوده است از جمله مهاجرین حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله و اجداد کان از پیوسته است روایت شده است از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمودند که کشت ابو ذر علیه السلام از حق و فرستاده
 در زمان کفر بنیان عثمان علیه السلام افتاده و الشیران در رتبه نقل شده است از آن
 خطبه ضعیف که شرح کرده است در آن خطبه مورعی را که واقع شده است از حضرت پیغمبر
 صلی الله علیه و آله و در کتاب سبب تعجب مذکور است که او عالم و از پدر و اوج
 بود از ائمه اهل حق و صدق کوی مسابقت از اقوان ربوده و حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله کلام اعجاز نظام ما اظلمت الحضرة ولا اظلمت النجوم من دبی
 لجلوه اشراق من ابی ذر در شان او فرموده و مضمون بلاغت شمعون الکرذر
 فی ابی سینه عینی بن مریم فی حقه آورده است و از حضرت علی بن ابی طالب
 علیه السلام پرسیدند از حال ابی ذر آنحضرت در جواب فرمودند که او مردی است
 که از علوم دینی و مسائل یقینی آنچه فهمیده و حفظ کرده است دیگران از فهم آن عاجزند
 شرح کلینی علیه السلام در کتاب کافی و شیخ فقیه علیه السلام در کتاب امالی است
 کرده اند پس منتقل از ابی بصیر که او گفت که فرموده حضرت امام یحیی ناطق جبرین
 محمد الصادق علیه السلام از برای مردی از اصحاب آنحضرت که آیا جز ندمم ستو که
 چگونه بود پس اسلام سلمان و ابی ذر علیه السلام پس عرض کرده اند و خطا و غلط کرد
 در عرض که اما اسلام سلمان را پس میدانم من آنرا خبر میدهم من که چگونه بود

جذب بر کتب
 بعضی گفته اند
 که هم
 ج

سبب اسلام ابی ذر پس آنحضرت علیه السلام فرمودند که بدرستی که ابو ذر علیه السلام در
 وادی که کبوتری که نظیر سبب چنانچه که سفند ان خود را در انوقت آمد کرکی از جانب
 رهت که سفندان او پس حمله کرد و ابو ذر بعصایش بر آن کرک و دور گردان را
 پس حمله کرد و کرک بر که سفندان ابی ذر از جانب چپ پس دور کرد آنرا ابو ذر چپ
 و گفت ابو ذر که کجاست که نه بدیدم من کرکی بدتر و شر تر از تو پس گفت آن
 کرک در جواب ابی ذر که بدتر و شر تر از من کجاست اسم این کجاست اند فرستاده است
 خنقا بسوی ایشان پیغمبری پس گفت یکند ایشان پیغمبر خداوند عالمیان را
 و دشنام میدهند او را پس جاکر و حرف کرک و گوشت و دل ابی ذر بگفت
 ابو ذر همیشه اش که بیار از برای من ایشان طرف نشو و مطهر آب و چوب
 رستی مرا پس بیرون آمد ابو ذر و روان شد بجانب مکه بجهت تحقیق کلام
 ذبی و باقی خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس می آمد تا اینکه رسید
 مکه در وقت بسیار گرم و شب و وقت تمام کشیده بود و در راه پس آمد بر سر
 چاه زفرم و دلو آبی کشید که بیاشامه و فرو نشاند تشنگی خود را پس پس روان
 آمد دلو او از چاه زفرم ملو از شیر پاکیزه پس گفت ابو ذر در پیش خود که کجاست
 که این دلالت میکند بر اینکه آنچه خبر داده است مرا آن کرک و بر اینکه آنچه آورده ام
 من بطلب آن حق و صدق است پس خود را در داخل مسجد الحرام شد و دید در
 مسجد الحرام که صفه زده و نشست اند جمعی کثیر از پیش پس آمد ابو ذر و نشست در
 نزد ایشان پس دیدش از آنکه دشنام میدهند و حرفهای زشت میگویند بجهت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله چنانچه گفته بود کرک پس گفت ابو ذر که کجاست که نیست آنچه
 خبر داده بود مرا آن کرک پس چنین بود که کار و حرف ایشان تا اینکه وقت عصر
 شد پس آمد بجانب ایشان ابی طالب چون نظر ایشان باقی طالب افتاد و گفتند که

که بر کینه و سکت شود که در میان کوهی ایستاد چون ابوطالب علیه السلام بنزد یک ایستاد
چون اگر آدم و حاتم او نموده و بود حضرت ابوطالب حرف زن ایشان و خطیب
ایشان تا اینکه متفرق شدند پس چون ابوطالب برخاست و روانه شد من نیز
از حب او روانه شدم پس ابوطالب متوجه شد بسوی من و گفت چه مطلب
داری و جهت حاجت تو من کفتم که مطلب من آنست که بنده است این پیغمبری که پیش
شده است در میان شما متوقف شوم ابوطالب گفت که چه کار داری تو ما را نوز
گفت که نخواهم ایستاد ایمان آورم و تصدیق نبوت او نمایم و امر بخند مرا بفرمای
ایستاد ایستاد او کفتم گفت ابوطالب که شما دست بده باینکه نیست خدای موجود مگر
خداوند یگانه نه تنها و درستی که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله پیغمبر برگزیده
خداوند عالمیان است پس کفتم من که بی استیذان لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و لا اله الا الله گفت ابوطالب من که فرود ایستاد بنزد من پس چون فرود آمد باران بود
و مثل سجده کردم و دیدم حلقه زده انداخته است و دست نام میزدند حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله و حرمانی رشت میگردید در شان آنحضرت چنانچه گفته بود اگر کسی رشت
او بود در نزد ایشان تا اینکه آمد حضرت ابوطالب علیه السلام پس چون دیدند ایشان
ابوطالب را بیکدیگر گفتند که پس کینه و خاموشی شود چنانچه گفت که آمدن تو ایستاد
شده ایم و ابوطالب رشت در نزد ایشان و بود و مشکلم و خطیب ایشان تا اینکه
برخواست پس چون ابوطالب برخواست و روانه شد من نیز از حب او روانه
شدم پس ابوطالب متوجه بکتاب من شد و گفت که جهت مطلب تو را نوز گفت
که اگر کسی شرف خدمت این پیغمبر برگزیده که مسووت شده است در میان شما
ابوطالب گفت که چه کار داری با او او نوز گفت که نخواهم ایستاد ایمان آورم با او
تصدیق کنم نبوت او و امر بخند مرا بفرمای مگر ایستاد ایستاد و بی کفتم با او رشت ابوطالب

که بگو استیذان لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله گفت ابوطالب که بی کفتم
استیذان لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله گفت ابوطالب که بی کفتم
بسوی خانه که در آن خانه بود حمزه بن عبد المطلب پس چون داخل شدم بختی از سلام
کردم حمزه بن عبد المطلب پس حمزه جواب سلام من درود و گفت که چه مطلب داری
من کفتم که نخواهم برسم خدمت این پیغمبر که مسووت شده است در میان شما گفت حمزه
که چه مطلب داری در نزد او من کفتم که نخواهم ایمان بیاورم با او و تصدیق کنم
نبوت او و ایستاد نامی با او گفت حمزه که شما دست بده باینکه نیست خدای موجود مگر
خداوند یگانه نه تنها و درستی که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله پیغمبر برگزیده
خداوند عالمیان است پس کفتم من که بی استیذان لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و لا اله الا الله گفت ابوطالب من که فرود ایستاد بنزد من پس چون فرود آمد باران بود
و مثل سجده کردم و دیدم حلقه زده انداخته است و دست نام میزدند حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله و حرمانی رشت میگردید در شان آنحضرت چنانچه گفته بود اگر کسی رشت
او بود در نزد ایشان تا اینکه آمد حضرت ابوطالب علیه السلام پس چون دیدند ایشان
ابوطالب را بیکدیگر گفتند که پس کینه و خاموشی شود چنانچه گفت که آمدن تو ایستاد
شده ایم و ابوطالب رشت در نزد ایشان و بود و مشکلم و خطیب ایشان تا اینکه
برخواست پس چون ابوطالب برخواست و روانه شد من نیز از حب او روانه
شدم پس ابوطالب متوجه بکتاب من شد و گفت که جهت مطلب تو را نوز گفت
که اگر کسی شرف خدمت این پیغمبر برگزیده که مسووت شده است در میان شما
ابوطالب گفت که چه کار داری با او او نوز گفت که نخواهم ایستاد ایمان آورم با او
تصدیق کنم نبوت او و امر بخند مرا بفرمای مگر ایستاد ایستاد و بی کفتم با او رشت ابوطالب

چنانکه خداوند عالمیان و نبوت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله من کفتم که
بلی الله کما کان لا اله الا الله فکان محمد رسول الله پس آنحضرت بلند کرد و لبوی
خان را که در آنجا بود و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله چون داخل شدیم بآن خانه دیدیم
آنحضرت را نوری که بود در نور پس سلام کردم بخدمت آنحضرت و آنحضرت جواب
سلام داد و من و کنت که چه میخواهی و چه مطلب داری من عرض کردم که میخواهم
بخدمت آنحضرت این پیغمبر بزرگیده که معجوت شده است در میان شما آنحضرت
فرمودند که چه کار داری با او من عرض کردم که میخواهم ایمان بیاورم با آنحضرت
و نقد این کنم نبوت آنحضرت را و امانت کنم او را آنحضرت را آنحضرت
فرمودند که شما دست بده با من نیست خداوندی موجود مگر خداوند یگانه
چنانکه بدستیک حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله رسول خداوند عالمیان
من کفتم که بلی الله کما کان لا اله الا الله فکان محمد رسول الله پس آنحضرت
فرمودند که منم رسول خداوند عالمیان ای اباذر بر گرد و برو لبوی و منت پس
بدستیک فوت شد بر عوی تو پس ضبط و تصرف کن مال و ما پیش در آنجا
تا اینکه ظاهر و آشکار شود و کار من گفت ابوذر که پس مراجعت کردم از خدمت
آنحضرت لبوی ملادم پس دیدم که فوت شده است بر عوی من در همان وقت
و رعایت که فرموده بود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و مختلف شده است
از او مال بسیار پس من صاحب شدم آن مال را و ما دم در ملادم تا اینکه ظاهر
شد آنحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله پس آدم بخدمت آنحضرت رسید
پیغمبر حضرت ارم حسن عسکری علیه السلام بطور است که حدیث کرده من پدرم از
پدرانش که بدستیک بود ابوذر از بهترین اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله
در نزد آنحضرت پس آمد ابوذر یک روزی بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

و عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله بدستیک من دارم نقد نصبت
کو سفند پس اگر راه دارم از اینکه من خودم آنرا بیاورم و معاشرت کنم از خدمت
سر راه سعادت شما و ناخوش دارم اینکه و اگر دارم آنها را بچو پانی بکبت آنکه
نقد دارم در عیبت ننماید چو بان بان جو امانت و ظلم نماید بر آنها پس حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله امر کردند با او که خودت ببر آنها را پس ابوذر حبس فرمود
آنحضرت کو سفندان خود را بر داشته بیاورد و در دفعتم بخدمت آنحضرت
مراجعت نمود چون نظر مبارک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بانی در افتاد فرمود که
با اباذر بکنت بکنت یا رسول الله آنحضرت فرمودند که چه کردی کو سفند است را
ابوذر عرض کرد که یا رسول الله بدستیک حکایت عجیبی واقع شد و کو سفندان
من آنحضرت فرمودند که چگونه بود آن ابوذر عرض کرد که یا رسول الله من مشغول
بودم بنار که کرکان دو آن شدند بکانت کو سفندان من کفتم که ای خداوند
ایمان مشغول باشم بنار و یا مشغول شوم بکنداری کو سفندان پس برگزیدم ناز را
بر کو سفند و مشغول ناز و لذت شدم شیطان آمده و وسوسه کرد در دل من
که ای اباذر هرگاه تو مشغول شوی بنار کرکان میرند جمیع کو سفندان تو را و منم
از برای تو در دنیا آنچه کنی که کنی تو بان پس کفتم در جواب شیطان که با حق
میانم از برای من برکتش خداوند عزوجل بیکانگی و ایمان بخدمت رسول الله
صلی الله علیه و آله و دوستداری برادر او که سینه خالی است بعد از آنکه
حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام دو دست در می ایمان بهت گفته
و یک از جمیع کنایان از اولاد آنحضرت و دشمنان ایشان پس هرگاه
باقی باشد این از برای من سهل است آنچه فوت شود از من در نزد من پس
مشغول شدم بنار بفرافغ بل پس دیدم در آنحال که آمد کرکی و گرفت بر تر را

و برودن میدیدم از آنجا که دیدم که شیر می آمد از برابر و گرفت آن گوسفند را
و دو نصف کرد و برده را از دهن او گرفته آورد و داخل گله کو سفند ان من نمود
پس صد از آن شیر پس که ای بابور تو بخاطر جمعی تمام مشغول باشی بنماز
بدستی که خداوند عالمان توکل کرده است مرا بکنند اری کو سفند ان تو نما
ایک فارغ شوی از نماز پس من مشغول بودم نماز و عارض شدن از نجف
آنقدر که سفند اند قدر از آنکه خداوند عالمان گاهیکه فارغ شدم از نماز پس
بعد از فراغ از نماز آمدن نزد من آن شیر و گوسفند که بر و نجف حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله و خیره با حضرت که بدستی که خداوند عالمان اکران فرمود و همان
آنجا آن تو را که حفظ کننده شیر را وین مبین تو است و موی کل گردانیده است
شیر را که می غفلت نماید کو سفند ان او را پس نجف کردند از این خبر الی در
جمعی که بودند در دور و دوری حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس فرمود حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله که تو را میگوید ای بابور تحقیق که ایمان می آورم و نصیحت
میکنم آنچه میگوید تو من و علی بن ابی طالب و حضرت فاطمه زهرا و حضرت امام
حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام پس گفت بعضی از من فقیه که این خبر را شنیدند
و فهمیدی بود در میان محمد و بابور از آن حضرت محمد صلی الله علیه و آله است که
مازی زند و فریب دید ما را بفریبهای که در آن حضرت محمد صلی الله علیه و آله
پس مشتق شدند با هم جمعی از آنان و گفتند که ما میرویم مکانی که کو سفند ان
الی دور در آنجا است و نظر میکنیم با او و کو سفند انش که تا می آید شیر و می غفلت
میکند کو سفند ان او را در وقت نماز کردن الی دور تا بیرون و استخار کردیم
کوب و دروغ او را پس رفتن آن مکان و نظاره نمودند دیدند که بابور
ایستاده است بنماز و شیر میبرد و در دور کو سفند ان او مثل چوپانان و

هرگاه دور میشد و کو سفندی از آن شیر می آمد و داخل میشد آنرا بگله تا اینکه فارغ شد
ابو ذر از نماز پس نماز کرد آن شیر را بی در که نیت کو سفند ان تو صحیح و سالم میروم
من آنها را بتو بعد از آن نماز کرد و شیر بآن منافقین که البته بود از حلیات آن
سر کرده ایشان غریب که ای کرده منافقین آنجا میبند شما از برای دوستدار
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و حضرت علی مرتضی علیه السلام و آل پاک
ایشان و یک یک مشغول است بخداوند عالمان ایب ایشان اینکه میگردانند
حق تعالی هر اکت می غفلت کو سفند ان او قسم بخداوند آنجانی که کرامی گردانند
حضرت محمد و آل پاک بخداوند او را که گردانیده است حق تعالی مرا فرمانبردار الی در بر تبه
که اگر بفراواند این یک یکم و باره و ملاک گردانم شما را البته بعل می آورم امره
فرمان او را قسم بخداوند عظیم که اگر سوال کند ابو ذر از درگاه حق تعالی بحق حضرت
محمد و آل پاک او صلوات الله علیه بچنین اینکه گردانند حق تعالی جمیع در باره
روغن زیتون و شیر و کوهها مانند و خبر و کافور و در خان روی زمین را
تمام زهره و زبرجد البته که مستجاب میکرد اند حق تعالی دعای او را پس چون
ابو ذر بخداست حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد آنحضرت فرمودند که ای بابور
بدستی که تو خوب و بنکو قیام کردی بطاعت و فرمانبرداری خداوند عالمان
پس بخداوند حق تعالی از برای تو کسی را که نیت کند دشمنان تو را
ای بابور بدستی که تو از جهل و اناضل و زکات آنجا حق که مع کرده است
حق تعالی ایشان را بیکه بیای میبند از نماز استیج فخره علیه السلام در کتاب
علل الترائع روایت کرده است که آمد ابو ذر علیه السلام روزی مسجد حضرت پیغمبر
پس گفت بجهاد آنحضرت که مدیده بودم من مثل آنچه دیدم در شب گذشته
گفته صحابه که چه خبر دیدی در شب گذشته ابو ذر گفت که دیدم که حضرت پیغمبر

صلی الله علیه و آله بر وی آمد از حجره نموده پیش چسبیده بود دست حضرت علی بن
الحباب علیه السلام را و بر وی دست نهاده و با هم بسوی قبرستان بقیع رفت
میرفتند از حضرت ایشان تا آنکه رسیدند قبرستان که معظمه بس حضرت پیغمبر صلی
علیه و آله و سلم و غیره در آنجا دفن شده بود و در کتب مذکور است که در آنجا که قبر شما دفن شده
و بعد از آنکه در آنجا دفن شدند در میان قبرستان می گفتند لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ بس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که کسیت
ولی تو ای پدر مهربان من عبد الله گفت که کسیت ولی ای پسر عالمحمد از من
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که نهیت ولی حضرت علی بن الحباب
علیه السلام بس گفت عبد الله وَأَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّي حضرت پیغمبر فرمودند که رجوع و
بازگشت نای بسوی قبر و روضه است بس حضرت پیغمبر در قبر مادر عالمحمد دفن شده
یعنی آورده اند که اگر اهل آورده بود در نزد قبر پدر بزرگوارش ناکاه قبر شما دفن شده
و دالاه عالمحمد حضرت در میان قبرستان می گفتند لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ بس حضرت پیغمبر فرمودند که کسیت ولی تو ای مادر
مهربان من گفت دالاه حضرت که کسیت ولی ای پسر عالمحمد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمودند که نهیت ولی حضرت علی بن الحباب علیه السلام بس گفت مادر عالمحمد
حضرت که گفت وَأَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّي بس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که
که بسوی قبر و روضه است چون ابوذر علیه الرحمه این حدیث شریف نقل نمود که
و کتب اولی و دوم در زمان و عرض کردند که حضرت پیغمبر که در روضه
بسته است بر شما مرد و زن حبیب و نقل میکند از شما چنین و چنان حضرت
فرمودند که ما اظلمت الحضرة لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ علی بن الحباب علیه السلام
القولی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و این حدیث را در کتب معتبره و در کتب معتبره و در کتب معتبره

کرده است که عرض کردند که حضرت امام جعفر بن محمد علیه السلام
که آیا ابوذر افضل است یا شما اهل بیت حضرت پیغمبر فرمودند که چند است ماهی
سال را و می گویند که در آورده حضرت پیغمبر فرمودند که ماههای حرام آن چند است
راوی عرض کرد که چهار ماه است حضرت پیغمبر فرمودند که ماه مبارک رمضان از جمله
آن چهار ماه است راوی عرض کرد که نه حضرت پیغمبر فرمودند که ماه مبارک رمضان از جمله
با ماههای حرام راوی عرض کرد که ماه مبارک رمضان افضل است حضرت علی بن الحباب
که بس پیغمبر اهل بیت نبوت و رسالت قیاس میشود با احدی بهر سبب که او در
علیه الرحمه ابوذر میماند اصحاب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بس مذکور میشود اینان
فضائل این است را بس گفت ابوذر علیه الرحمه که افضل این است حضرت علی بن
الحباب علیه السلام است و او است قیاس الجنة وَأَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّي و او است صدق این
است و فاروق این است و او است حجت حق شما بر این است بس حضرت پیغمبر
عرض نموده بود از ابوذر که در این دنیا و آنجا رفته و نموده او را که نبی کردند
بس آمد ابو امامه با جلی بخت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و عرض کردند که حضرت
آنحضرت قول ابوذر را که رو کند بس حق را بس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
فرمودند که ما اظلمت الحضرة لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ یعنی از شما ای ابامامه نهیت
فقط لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ در قیاس علی بن ابراهیم روایت شده است که بس
این آیات مبارک است سوره انفال إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ فَإِنْ ذُكِرُوا بِهِمْ فَلَا تُصَدِّقُوا مِنْهُمْ شَيْئًا و این حدیث را در کتب معتبره و در کتب معتبره
القولی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و این حدیث را در کتب معتبره و در کتب معتبره
حقانم در حدیث حدیث لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و این حدیث را در کتب معتبره و در کتب معتبره
امیر المؤمنین علیه السلام را در حدیث حدیث و این حدیث را در کتب معتبره و در کتب معتبره

مبارک سوره توبه و التائیدون الا اولون من المهاجرین و الانصار و الذین اتبعهم
 یحیون و تعالی الله عظیم و صلی الله علیه و آله و سلم و کتابت بحری عظیم الانصار
 خالین فی الدنیا و الا ذلک العفو العظیم نازل شد در میان انصار و ابوذر و مقداد و
 سلمان و عمار و زبیر و شیخ فرات بن ابی اسیم رده است کرده است که حضرت امام نجفی
 علیه السلام حضرت محمد الصادق علیه السلام فرمودند که بدرستی که کتاب خدا یاد باد که انصار
 و غیره الا الذین امنوا و عملوا الصالحات فلهم اجر عظیم نازل شد در میان
 سلمان و مقداد و ابوذر و عمار علیه السلام و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و از برای این
 که کتاب خدا است که در کتاب مجلس و شیخ فخر علیه السلام در
 کتاب خیال رده است کرده اند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمود
 که بدرستی که خداوند عالم این امر کرده است مرا باینکه دوست و از هم جدا نفرار
 احاطم راه نبرداده است بمن باینکه بدرستی که حق تعالی دوست میدارد
 این را حاضر عرض کردند که بشنید ایشان با رسول الله پس جمیع با پیغمبر که بود
 با پیغمبر از جمله این آنحضرت فرمودند که آگاه باشید باینکه بدرستی که حضرت
 علی بن ابی طالب علیه السلام از جمله این است پس این آنحضرت تسکین شد و باز
 فرمود که آگاه باشید باینکه بدرستی که حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام از جمله
 این است و باز تسکین گشت و بعد از آن فرمود که آگاه باشید باینکه بدرستی که
 حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام از جمله این است و ابوذر است و سلمان
 فارسی و مقداد و لاس و الکندی احوال است که در انصاریون از طرق خاصه
 و عماره انصاریان تو را رده است شده است شیخ فخر علیه السلام در کتاب خیال
 رده است کرده است از حضرت امام صادق علیه السلام و این که آنحضرت رده است نمود
 از جمله انصاریان حال بعد از آن از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که آنحضرت فرمود

که فرمود حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که بدرستی که بهشت خبر است
 مشتاق است بسوی تو یا علی و بسوی سلمان و عمار و ابی ذر و مقداد و انصاریون
 آنحضرت شریف بنز طریق خاصه و عماره انصاریان رده است شده است شیخ فخر علیه
 السلام رده است کرده است در کتاب مجلس از جمله انصاریان حضرت عبداللہ بن
 عباس بر سر این که گفت این جنس بمبویه که بدرستی که باقی ماند بر
 دوستی صاحب ماکه با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بنزد ابراهیم است باقی
 از اهل بیت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله سلمان و ابوذر و مقداد و ثبات قدم بودند
 ایشان در خلاص و حقیقت و آنحضرت تا آنکه ملاقات نمودند با خداوند عز و جل
 این شیخ جلیل القدر مذکور در کتاب خبر رده است کرده است از حضرت
 امام رضا علیه السلام خلاصه انصاریون که جمعی عرض کردند که حضرت آنحضرت که ما از
 جمیع شیعیان سخن این ابی طالب علیه السلام ایم آنحضرت فرمودند که وای بر شما
 بدرستی که شیعه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بود حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
 علیه السلام و سلمان و ابوذر و مقداد و عمار و محمد بن ابی بکر اینان آنحضرت
 بودند که محال است که از این چیز را از امرای آنحضرت انصاریان مذکور در کتاب
 خبر رده است کرده است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمود
 که شنیدم من از جابر بن عبداللہ انصاری که او میگوید که هرگاه میدید
 سلمان و ابوذر علیهما السلام آنحضرت را که او را میبکشد و دستگیری شما
 اهل بیت را البته میبکشد ایشان که بجانب این شیخ محمد بن علی بن احمد
 انصاری در کتاب روضه الوافین رده است کرده است که حضرت پیغمبر صلی
 الله علیه و آله فرمودند که یا علی بدرستی که بهشت مشتاق است بسوی تو
 و بسوی عمار و سلمان و ابی ذر و مقداد و ابی بکر رده است کرده است که حضرت

این که بدرستی که در کتاب
 انصاریان و ابی ذر و سلمان
 و ابوذر و مقداد و عمار و محمد بن ابی بکر
 اینان آنحضرت بودند که محال است که از این چیز را از امرای آنحضرت انصاریان مذکور در کتاب خبر رده است کرده است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آنحضرت فرمود که شنیدم من از جابر بن عبداللہ انصاری که او میگوید که هرگاه میدید سلمان و ابوذر علیهما السلام آنحضرت را که او را میبکشد و دستگیری شما اهل بیت را البته میبکشد ایشان که بجانب این شیخ محمد بن علی بن احمد انصاری در کتاب روضه الوافین رده است کرده است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که یا علی بدرستی که بهشت مشتاق است بسوی تو و بسوی عمار و سلمان و ابی ذر و مقداد و ابی بکر رده است کرده است که حضرت

بنوعی است علیه و آله فرمودند که بدرستی که سایه نینداخته آسمان و زمین است
زین صاحب این را که بوده باشد برستگوار از اهل ذر زندگی خواهد کرد که
و تنها خواهد هر دو که تنها و معیشت خواهد شد از قبر که و تنها و دخل است
خبر است خواهد شد که و تنها و آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که
خواهد که نظر کند بسوی زهر عینی بن مریم علیه السلام پس نظر کند بسوی اهل ذر علیه السلام
شیخ محمد کتبی فرموده است که از حضرت امام بحی ناطق جعفر بن محمد الصادق
علیه السلام که آنحضرت فرمودند که بدرستی که عثمان لعین فرستاد دو غلام خود را در
خفته نزد اهل ذر علیه السلام و همراه ایشان نموده بود و دولت عدد اشرافی گفت
ایشان که بگوید بانی ذر که میرسد عثمان بسوی تو سلام و بگوید که این دولت
اشرافی را فرستادم از برای تو که صرف کنی در آنچه خواهی پس چون غلامان
نزد اهل ذر آمدند و سلام و بقیع عثمان را رسانیدند ابوذر گفت بانی
که آید و ده است عثمان بھر یک از مسلمانان دولت عدد و اشرافی غلامان
گفتند که نه ابوذر گفت که پس من نیز از جمله مسلمانانم و کنی پیش من در دربرای
من مگر آنحضری که کنی پیش من باشد از برای هر یک از مسلمانان گفتند
غلامان بانی ذر که بقیع کرد و عثمان که بدرستی که این از عین المال من است
و قسم بخداوند عالمیان که مخلوق نشده است آن حرام و نفرت شده ام من میگویم
تو از آنکه از عمر حال ابوذر گفت که نسبت مرا احتیاجی بآن و تحقیق در آن ندارم
من باین روز در حالتی که هستم من خنی ترین مردمان گفتند ما و غلامان عثمان
که حق تعالی اصلاح کند حال تو را نمی بینم مادر خانه تو کم و نه بسیار که شفعه نبوی
تو آن گفت ابوذر که بی در ز بر این طبعی هست دو عدد نان محبت
که چند روز بر آن گذارده پس چه میکنم این اشراف را نه بجا قسم که محتاج نیستم من

بآن و تحقیق که صحیح کرده ام در حالتی که خنی و تو اکرم بولایت حضرت علی بن
ابیطالب علیه السلام و حضرت پدر است کننده و پاک و پاکیزه آنحضرت که در آن
را حق اند و همچنین شنیده ام از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و بدرستی که
برقع است از برای شیخ کبریا که بوده باشد که اب پس بر گردیدند آن دوام
بآن اشراف بسوی عثمان و اعلام کردند با و که میگوید ابوذر که بدرستی که نسبت
مرا احتیاجی بآن اشراف را نه بجا که در زو عثمان لعین است تا اینکه ملاقات
کنم خداوند عالم را پس بوده است حق تعالی حاکم در میان من و میان
شیخ کلینی علیه السلام روایت کرده است از حضرت امام بحی ناطق جعفر بن محمد
الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که بدرستی که آه ابوذر بخدمت حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله در وقتی که بود حضرت جبرئیل علیه السلام در نزد آنحضرت بگفت
و حیه کلبی و خلوت کرده بود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله با او چون دید ابوذر
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خلوت نموده است با حیه کلبی برگشت و نزد
کلام ایشان را پس گفت حضرت جبرئیل علیه السلام بخدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت
این ابوذر بود که آه و برگشت و سلام نکرد با اگر پیش من می آمد و سلام میکرد
البته بگریه میکرد و اینم با ما و سلام را ای محمد بدرستی که از برای اوست دعا
که دعا میکند بآن و معروفت در نزد اهل آسمانهای پس چون بروم من بآسمان
سؤال کنید شما از او از آن دعا بعد از رفتن حضرت جبرئیل علیه السلام آه ابوذر بخدمت
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس آنحضرت گفت با و که ای ابوذر چه خبر مایع و شد
از آنکه آه ای نبی من و ما سلام بخورد بر کشتی عرض کرد ابوذر که یا رسول الله
کردم من که شاد خلوت کرده ام با حیه کلبی و حرفی در میان او در میان پس
آنحضرت فرمودند که بدرستی که او حضرت جبرئیل علیه السلام بود و تحقیق که اگر سلام

کردم آنرا امر فرمود پس شراعت یافتیم از آن عثمان ملعون نگاه کرد و بسوی کعب الاحبار
که عالم و امین او بود و گفت ما بود که ای ابا جحی بچسبید و در حق کسی که برادر تو
و اخی باشی را آید و جیب بر او بعد از آن چیزی کعب الاحبار گفت که نه هر چند
که بگذارد بر روی چشمش طلا و نقره و جیب نیت بر او چیزی پس بلند کرد او را
عصای خود را و زد بر سر کعب الاحبار و گفت ما بود که ای پسر یهودیه کافره بتو چیزیست
دار و حکم کردن در میان مسلمانان فرموده خداوند عالمان را بهتر است از قول او
که فرموده است در سوره مبارکه التوبه وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذِّهْنَ وَالَّذِينَ لَا
يُقِيمُوا صُلَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَبْغُوا بَالِغَ الْإِيمَانِ يَوْمَ يُخْفَىٰ عَلَيْكَ إِفْكَارُهُمْ
وَمَكَرُوا مَكَارِمَهُمْ يَخِيبُونَكَ فَلَا تَكُن مِمَّنْ هَلَّا لَ تَلْمِزَهُمْ قَدْ تَقَطَّ
مَلَائِكُهُمْ يَخْلَتُونَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ إِيذًا وَغَرَضَةً و فرموده است
و هفت زائل شده است و اگر کسی بودی تو از جماعه کرام حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
الیه میگفتی که ای ابوذر گفت که دروغ میگوئی تو ای عثمان خبر داده است مرا حبیب
من حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله پس آنحضرت فرمودند که باری و فریب
نیت اند و او بتو وفا در نسبت بر گشتن تو اما از عقل من پس تحقیق که باقیانده
آنقدر که خط کرده ام حدیثی را که شنیده ام آنرا از حضرت رسول الله صلی الله
علیه و آله در حق تو و قوم تو عثمان ملعون گفت که چه خبر شنیده از حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله در حق من و در حق قوم من ابوذر گفت که شنیدم از آنحضرت که میفرمود
که چون رسید آل ابی الواس بسوی نفر مروی اند که اند مال الله را دولت و عقل
خواهند کرد در کتاب الهی و نیکان شایسته حق تعالی را خواهد دانست و با بار
و با مسلمانان جنگ خواهند نمود گفت عثمان لعین که ای گروه اصحاب پیغمبر صلی الله
علیه و آله آیه شنیده است احدی از شما آنحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

پس

پس جمیع ایشان گفتند که شنیده ایم ما آنحضرت را پس گفت عثمان لعین که
طبیعتی علی بن ابی طالب علیه السلام را پس آمد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت
عثمان لعین که ای ابی اسحق بدین چه میگوید این بر که آب آنحضرت میفرمود
که خاموش باش ای عثمان ملعون با بی ذر که آب پس در سینه من سنجیدم
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت میفرمود که سایه نیت اخیه است آسمان
و بر زمین شده است زمین صاحب لوط را که بوده باشد رستگوار از ابی ذر پس
گفت اصحاب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که رستگوار حضرت علی بن ابی طالب
علیه السلام پس تحقیق که شنیده ایم ما آنحضرت را از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
پس گریه کرد ابوذر علیه السلام در این وقت و گفت وای بر شما بعلی در از کرده ام
کردنهای خود را بسوی این مال فانی و مکان میگرد که در سینه من دروغ
می بدم بر رسول حضرت رب العالمین پس بگذا کرد ابوذر بسوی آنحضرت و گفت
که گیسو بهترین شما پس گفت عثمان لعین که تو بهترین مایی ابوذر گفت که بی من چرا
شدم از خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله در این جبهه و لباس که حال نیز در بر
منبت و شما تحقیق که اعدا داشت کردید در دین اعدائهای بسیار و حق تعالی
خو ابر بر سید شما را از آن و آنچه بر سید ما پس گفت عثمان لعین که ای ابوذر
سوال میکنم از تو بقی حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله ای که خبر بدی من را
و صدق آنچه می پرسم از تو ابوذر گفت که اگر قسم نبرند او می نهد ابی جحی حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله باز میگویم تو آنچه را که بوده باشد حق و درست گفت
عثمان لعین که که ام شمره عباد محبوب و دوست داشت شده زهرت در نزد تو
ای که بوده باشی در آن ابوذر گفت که قطع حرم خدا و حرم رسول الله صلی الله
علیه و آله عبادت کنم در آن ما ای که برسد من مرا پس گفت عثمان که نه و نگذاشت

فرموده از برای ایشان که در کدام ماه یا روزهای رومیه کفایت بود که تحقیق
که بیرون رفته ماه از برای رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم که تحقیق که میباشند
من از برای ابابکر و عقیل و دست و پستیم اینکه اعلام کنیم بجموع و اصحاب خود
اینکه بدرستی که تو از اهل بهشتی و چون نباشی تو از اهل بهشت و حال اینکه
خواهند کرد تو را از حرم من بعد از وفات من بکفایت محبت و دوستداری تو با
اهل بیت من پس زندگی خواهی کرد تو که دنیا و دنیای مردیکه دنیا و سعادت
خواهند شد بپس تو جمعی که مرتب بخیر و دین تو شوند و آنجا که رفعتی کن
خواهند بود در جنت الخلد آنجا که عده شده است از برای متقین شرح
کشی علیه الرحمه ذکر کرده است که ما را ابوذر علیه الرحمه در بزمه تا اینکه نوشته
و چون اهلش نزد یک شد گفت بزنش که کفش که سفید را از کوفه سفید است و
بر بزرگتر از او بپوش و بنشین در سر راه و چون برسد بر تو جمعی از سواران
اولا بگو بایشان که ای خداکان مسلمان خداوند عالمیان است ابوذر
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله تحقیق که رسیده است باجش و ملاقات
کرده است خداوندش را پس یاری کنید مرا بر دفن او و اجابت کنید او را
پس بدرستی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خبر داده است مرا اینکه بدرستی
من خواهم فوت شد در زمین غربت و بدرستی که تو جو غل و دغری ناهم
خواهند شد جمعی از امت آنحضرت صلی الله علیه و آله بوده باشند صالحان این است و از محمد بن
حلقه بن اسود الخثعمی روایت کرده است که او گفت که ما بیرون رقیع باران
زیارت حج تمتع الله اکرام با جمعی از نومنان که از جمله ایشان بود مالک بن
انکث الاشتر و چون رسیدیم بر بنده پس دیدیم زیرا در کنار راه ایستاده
و میگوید که ای خداکان مسلمان خداوند عالمیان است ابوذر صحابه حضرت

رسول الله صلی الله علیه و آله تحقیق که فوت شده است غریب و پیکر نیست
کسی که یاری و همراهی کند من در کفن و دفن او پس چون شنیدیم ما کلام آن
ذوالپس نگاه کردیم بر روی یکدیگر و دست کردیم خداوند عالم را بر آنچه روزی ما
کردانید از توفیق بآن سعادت و گفتیم كَلِمَةُ اِيَّاكَ يَا اَللّٰهُ طَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى رَسُوْلِكَ
آن محبت پس روانه شدیم با آن زن و بختی نمودیم ابانورا و در کفن نفس
او را کفن کردیم و غسل دادیم و پیش ما و پیشیم بجهت نماز مالک شتر را پس
نماز کرد با ما مالک با او پس دفن کردیم او را بعد از دفن است و مالک شتر
بر سر قبر او و گفت ای خداوند ما این ابوذر مصاحب پیغمبر بر گزیده تو است خدا
و پرستش تو نمود در میان عابدان و جهاد کرد و در راه تو با شتر کان تغییر داد و
قوم ترا و تبدیل کرد و فرموده پیغمبر که چون دیدی که من است را کرد و خدا را پس
دل در بانش را و ناخوشش و پشت ایشان را بدل و زبانش تا اینکه ستم
فعلم نمودند بر او و دور کردند او را از حرم محترم خدا و رسول و خوار و حقیر کردند
او را ای خداوند ما پس بخش انتقام او را از کسی که محروم کرد او را از دار
محترمش و دور کردند او را از حرم محترم پیغمبر را بر گزیده تو صلی الله علیه و آله و ما
همگی دست بجانب آسمان برداشته بودیم و میگویم آمین بعد از آن او را
آن زن که سفید آستینها را که بخت بود او را در کف آن زن که بدرستی که ابوذر
قسم داده است بشما که نزد ما اینچنین جاست میل کنید پس جاست کردیم ما و
روان شدیم در کتاب رفته الوطین مملو است که چون وقت وفات
ابوذر رسید گفتند با او که ای ابانور چه چیز است مال تو ابوذر در جواب گفت
که حق نیست گفتند که ما پیوستیم از غلامان و فرموده ابوذر علیه الرحمه که من هرگز هیچ
نکرده ام و بشام و غسل نشده ام و هرگز شام نکرده ام و بصری غسل نشده ام که بود

از برای من کند و در آن گذارم متاع خود را بدو بستانم من شنیده ام از دوست
و حبیب من حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که آنحضرت میفرمود که کند و در آن گذارم
او است و در تفسیر علی بن ابراهیم مذکور است که در حجب ماند از پیغمبر صلی الله
علیه و آله ابوذر در غزوه تبوک سبب صفت و لاغری شترش پس و اما نه
شتر او در راه و منافقان گفتند که برکت و تحلف نمود ابوذر از حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله که اسباب خود را بدو بخشیده از حجب آنحضرت مینافقت نماید بعد از
سه روز حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله پس چون بنشیند آفتاب نظر کردند
مسلمانان بسوی شخصی که می آید از میان ایشان فرمود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
که که باک آن آئینه ابوذر است پس گفتند اصحاب که بل ای اوست ابوذر پس فرمود
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که آب برسانید باو که او تشنه است بسیار
پس صاحب جبار آنحضرت بردند با استقبال او آب و رسید ابوذر نزد آنحضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله و با او بود و مطهره بر آب پس گفت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
باو که ای ابوذر هرگاه تو بودی است آب و قومی آمدی در راه عطشان حوض
کرد ابوذر که بل یا رسول الله پرده دارم فدای تو باد و رسیدم من بسوی ایدم
که جمع شده است در آن از آب باران با صفای تمام پس چشیدم آنرا دیدم که
آب است سرد و شیرین پس گفتم که بخورم من از این آب تا آنکه میل کند از آن
حبیب من حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله پس آنحضرت فرمودند که ای
ابوذر جهت حق تعالی برو باو زندگی خواهی کرد و تو یکده تنها و خواهی مرد و یکده
تنها و مبعوث خواهی شد تو از قبر یکده تنها و داخل خواهی شد بهشت و حضرت
یکده تنها و معا و قندهار و سبب نوحی از اهل عراق که موقوف شوند
تغسل و اذن تو و پیغمبر و کاتبین و نماز بر تو و وضو نمودن تو پس چون عثمان بن

خمسند ابوذر را بر نه فوت شد و در تبوک بهر او فرستاد بعد از وفات پسنداد
ابوذر بر قبر او کعبه کتبت که حق تعالی بر تو ای و تحقیق که بودی تو که اهل حق
و بگو کار و مهربان برادر و مادریت بر من در وقت تو دلگشایی و ماست و
نیت از برای من پیغمبر در کاد آبی بدیگری حاجت و تحقیق که مشغول گردید
مرغم و هم از برای تو از نعمت شدن بحجت تو اگر نبود و اول و ترس روز نیست
دوست میداشتم که بودی با من در جای مکان تو ای کاش میداشتم که چشیدم
پرسیدند از تو وجه جواب دادی تو بایشان بعد از آن گفت که ای خداوند
من واجب کرده بودی تو از برای خودت بر او حتی چند و واجب کرده بودی
از برای من بر او حتی چند پس من چشیدم باو حقوق تو و دلم پس تو زنجش باو
حقوق خودت را پس بدو بستانم که تو اولایی من و بخشش از من و بود از برای
ای تو که سفندی چند کعبه شش میگردان پس در وی بهر رسید و در کوفه سفند از
و مردند کل آنها و فوت شد زن ابی ذر پس رسید بانی ذر و دخترش در در کعبه
پس گفت دختر ابی ذر که بر خود و باکره کنی تمام و باقی مانده ماه روز کرسند
نیافتم در آن سه روز هیچ خوراک و طعام پس گفت من بدرم که ای دختر کن من
بر برادر یکت دارم شاید که بیایم در آن حلف دانه دار پس ما رفتیم باهم بر یک
دار و در چند کعبه نیافتم حلف دانه دار پس هیچ کرد و در من یکت و که داشت
سر ابر آن دیدم که منقلب شد چشمهای او پس که بر کرده گفتم ای بدر گرامی من
چو کنم با تو و من مانده ام یکده تنها و غریب و بیکس پس گفت ابوذر که ای دختر کن
من ترس پس بدو بستانم که چون فوت نمود من می آیند نیز تو از اهل عراق آبی
که کعبه کن که کار مرا پس بدو بستانم که خبر داده است مرا آن حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله در غزوه تبوک پس فرمود آنحضرت از برای من که ای ابوذر تو را یکده

خواهی کرد و بیک و تنها و خواهی مرد بیک و تنها و مسوئت خواهی شد بیک و تنها و دل
بهشت خواهی شد بیک و تنها و سعادتمند خواهی شد بسبب توجی ازا بل
عراق که مرکب شود غل و تخم و دهن تور ایس چون من فوت شوم پیش
بر روی من جای مراوشین بر سر راه عراق ایس چون بنایند نیز تو جی از
سواران بر خیز و بگو باین که بهشت ابو دهم صاحب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
تحقیق که فوت شده جد او در زمین مانده گفت دختر او که قبل ازین آمده اند
نیز او جی ازا بل بنده ایس گفت که ای ابا دهم خبر بد آورده هست تور ابو دهر
گفت که گمانم گفته که خبر میخوای گفت حست خدا دم را گفته که لب میخوای
گفت طیب سوار کرده هست مرا گفت دختر او که چون ابو دهر بحالت انضام
افتاد شنیدم که میگفت در آنوقت که جماد دوستی که رسانیده تور او را
احتیاج دستکاری می یابد هر که پیشمان گشته بر کرده خداوند انجن را گشت
قسم کنی تو میدانی که من دست میدادم لغای تور ایس چون رحمت آبی
و مل شد کشیدم من جای او را بر رویش و آمده نشستم بر سر راه عراق ایس
و بدم که آمدند جی ایس بر خاستم و ختم که ای کرده مسلمانان بهشت ابو دهم صاحب
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله تحقیق که فوت شده و جد بک او در زمین مانده
پیشمان از استیاج این که در از کب بر انداخته و پاده و گردان
هر امن آمده پس او را غسل داد و کفن نمود و دفن کردند و بود در میان این
مالک اشتر و ده بیت شده هست که گفت مالک اشتر که کفن کردم او را و در
که بود هم امن و قیمت آن حله چهار هزار درهم بود پس گفت دختر او پس من
نازیده بودم و در زده میفرستم بدستور ایس و این پان شبی خوابیده بودم در
نزد قبر او در خواب دیدم او را که قرآن بخواند و تهنیت میباید چنانکه میخواستی آورد

در ایام حیات ایس گفت با د که ای بر بزرگوار چه کرد با تو خداوندت او گفت که
ای دختر که گرامی من آمد من نیز خداوند گرامی که را می بود او از من و من
را می بودم از او و اگر ام کرد مرا او انعامات نمودن پس علی بیک کن و بفرست
ایسای و در من **عین حلام** دای معروض میداد و که بموجب احاطت
کثیره و در ایات خاصه و عاتق او لا عثمان لعین ابا دهر را بسبب حق گوئی و دوستی
حضرت امیر المومنین علیه السلام اخراج بید نمود و شام فرستاد و مویه ملعون که در
شام بود هر چند سعی نمود که او را بزرگتر و بسم فرقی نماید ابو دهر علیه التهجیر فریفته
گشته دست از کفن برید حضرت امیر المومنین علیه السلام و مشالب ملائمت علیهم السلام
و مویه حسن بر مسلمین و امر بقایبت حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله
و جعین بر بنیدشت مویه ملعون لعینان لعین نوشت که اگر تور را احتیاج بملکت
شام هست پس چاره ای در نزد من هست و نزد یک یان شده که بملکت شام را
از تو باز دارد و اهل آنرا بر تو بشوراند عثمان لعین نامه با و نوشت که بر سید
نام من او را بر بستر من بنده دارد و پشت روی سوار و با ویل بد کردار
که او را انصاف و نقدی تمام و ششت لاکلام آورد ارسال او مویه ملعون
حب الام آن لعین چنان نمود و مردم شام متابعت او تا دیرمزان آمده اند
و در آنجا ابو دهر با ایشان نماز جماعت کرده و خطبه در مناسبت فصاحت و بخت
بر ایشان خواند و با ایشان و او را مویه ملعون مذکور در کتاب مجلس شنج خبر
مسطور است و او را بختی و ششتی آورده اند که جمیع راهنای ای در هر چه گفته
بود بعد از آن چنانکه مذکور شد او را نمایا اخراج بید و امر بر بند نمود و امر کرد
عثمان لعین که کسی متابعت او نرود و با او حرف نزنند و آن ملعون فرمود
که ابو دهر انکاری تمام ارسال دارد حب الطرموده عثمان مروان بنی ایمان

اورا اخرج نمود و احدی اورا شربت بنمود چون ابن جبرئیل از کعبه
امیر المؤمنین علیه السلام رسید که روان ملعون حسب العزموده عثمان لعین ابو ذر را
با بن خواری روانه و احدی از خوف شربت و دواغ او بنموده آنحضرت
آنقدر گریست که محاسن مبارکش از انگشت چپش منور تر شد بعد از آن فرمود
که آید چنین میکند با مصاحب حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام و آنرا پس آنحضرت
برضا داشت و با حضرت امام حسین و حضرت امام حسین و عهد الله بن عباس فضل
و قلم و حید الله و حقیل و عمار بن یاسر از حب الی ذر شرافت چون با ابی را
رسیدند و نظر ابو ذر بر ایشان افتاد و میل بجانب ایشان نمود که بایان شد و گفت
بهر و اطمینان ای شما با دمی بنموی خند که هر وقت میدیدم ایشان را با طعم مسیده
حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بعد از آن دست بجانب آسمان برداشت و
گفت که خداوند ابررسینک من دوست میدارم ایشان را هر چند که باره باره
مرا در دوستی ایشان و دور کرده اند از خدمت ایشان و منیر هستند بیکان
لی نفع و کیا که نیست در آن نیست و در حبس پس حضرت امام حسن علیه السلام
با ابی ذر مستحکم شد هر دو ان لعین بعد از آن با آنحضرت که ساکت شو ای حسن مگر نشنیده
که امیر المؤمنین عثمان بنی کرده است از حرف زدن با آن مرد و اگر بعد از آن بدانی
پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حمل بر روان لعین نمود و او را و دشنام داد و
نمایدانه بر سر مرکب روان زو چون مرد از اذیت معارضه با آنحضرت بنموده
گریخت بجهت خانه آنرا و بعد از آن ایشان با ابی ذر و دواغ نموده هر یک
بصاحب حسنه میگردد که بایان از معافهت او در جهت نموده و بجهت شربت
بخش عظیم عثمان لعین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام شد در اکثر کتب خاتمه
و جافه مفضلان که گریست ابن ابی الحدید که از اعاظم علمای اهل بیت است

تفصیل در شرح الباعث ذکر کرده است چون این کتاب کجایش تفصیل آن شد
بکر آن و سایر فضایل ابی ذر علیه الرحمه مفضلان قیام توانست نمود و سینه و چنان
سنان لعین بجهت بودن ابو بکر و عمر و عثمان علیهم السلام است حتی اینکه احادیث
کثیره بجهت روضه شیعیه در باب صحابه وضع و ذکر نموده اند از جمله احادیث
موضوعه ایشان که کثرین خود از زبان بریده علمای ایشان در بابای منیر و جبه
الحرام بقدر تمام شنیده است که در وقت میباید آن و افظ ملعون کرده
ناجیستید را با و از جمله میگوید که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که الله الله
لا تقول فی صحابی شیئا و کرده شیعیه را ضعیف سخنان بدینگونه در باب صحابه گرام
و استناد و علم و ستم مبدع بر ایشان و نگه میدارند حرمت اصحاب حضرت پیغمبر
صلی الله علیه و آله را و رعایت میکنند حق تعالی را با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
پس آیا بنود ابو ذر را از جمله اصحاب گرام اکثریت با اتفاق جمیع است و مکر و طعن لعین
گاه و آنکه بگذرد هیچ مسلمان با مسلمان و که نه نیست حرمت اصحاب حضرت پیغمبر صلی
الله علیه و آله را و رعایت نموده حق تعالی را بجهت اکثریت هر گاه است و واقعی باشد بجهت
و ایشان چنین پس چرا عمل نموده آن عثمان لعین علیه القتل الی یوم الدین و آنکه
بفتح را و ففتح باز و فتح ذال حمزه مشدداً بهایم محلیست و در مابین الحرمین در
سجده رزمی مدینه شریفه و با فضل مشهور است بصغری مدینه و قبر ابی ذر علیه الرحمه
در آنجا معروف و معلوم و در نزد اهل آن شهر و قدری راه از آبادی میبرد
کمترین در ایام مجاورت است با آنکه احرام و حرم حضرت سیدالانعام و اروا اقام
گشته و چند روز توقف نموده و زیارت ابی ذر را در آن چند روز هر شیخ
و شام مشرف گشته مقبره او در سنگان دامن کوهی و ارتفاع است که اکثر
سکناکیان سنگ ساق و یا مانند سنگ ساق است و حدادی سنگین

بنا علی ممکن است که بوده باشد فرس مذکور سکون را اهل معنی فرس و فرس
اما ذکر کرده است احدی از اهل علمت حسب بعضی وندان فرس فرعون و نه
فرس فرعون را از جمله جوایز بجزیه و هرگاه چید و همچین شایع که می ساخته اند از
ودان آن قلعه می باشد که بوده باشد هر دو از جمله معارف و معنی دیگر که ذکر
کرده است این اثر که بوده باشد بی بریده شده و حیثیت بسیار جمید و مشک
مکن است که بوده باشد هر دو درون بندی که چیده و کشیده باشد از هر دو
و جواهر و یا مانند جواهر بر خطا و چیده و جمع و بسته باشند آنها را بهر حال که
نیز در درون بسته بند زمان معولست که جواهر نیزه و امثال جواهر مذکور را
بر بیان می کشند و می بندند و بسته می کنند و از گردن می آویزند و حسب
نوع معنی جمع و کشیده و شک و شک متفرق و چیده و بعضی بر بعضی آمده و هر یک
از معانی مذکور که متفق اند جمیع لغویین در ذکر آنها قاطم می شود و مدعا در جمیع لغویین
مطویر است که جمع حبس بضم حین و سکون ساد و فتح یا بسته به معنی
شل و خفت و گفته است بذلك انما هو القيد که گفته اند لغویین
لغوا في الاغصاب در اینجا نیز بسته است هر دو را و از شل شدن اعضا یا
گفته است قوله لغوا في الاغصاب و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
على بعض قولهم شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
هو بفتح الهمزة و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
الغصبات و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
این اثر ذکر کرده است که اغصاب صواب و اغصاب معول و اغصاب صواب و اغصاب
الغصبات است لغوا في الاغصاب و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
الغصبات و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
این اثر ذکر کرده است که اغصاب صواب و اغصاب معول و اغصاب صواب و اغصاب

بنا علی ممکن است که بوده باشد فرس مذکور سکون را اهل معنی فرس و فرس
اما ذکر کرده است احدی از اهل علمت حسب بعضی وندان فرس فرعون و نه
فرس فرعون را از جمله جوایز بجزیه و هرگاه چید و همچین شایع که می ساخته اند از
ودان آن قلعه می باشد که بوده باشد هر دو از جمله معارف و معنی دیگر که ذکر
کرده است این اثر که بوده باشد بی بریده شده و حیثیت بسیار جمید و مشک
مکن است که بوده باشد هر دو درون بندی که چیده و کشیده باشد از هر دو
و جواهر و یا مانند جواهر بر خطا و چیده و جمع و بسته باشند آنها را بهر حال که
نیز در درون بسته بند زمان معولست که جواهر نیزه و امثال جواهر مذکور را
بر بیان می کشند و می بندند و بسته می کنند و از گردن می آویزند و حسب
نوع معنی جمع و کشیده و شک و شک متفرق و چیده و بعضی بر بعضی آمده و هر یک
از معانی مذکور که متفق اند جمیع لغویین در ذکر آنها قاطم می شود و مدعا در جمیع لغویین
مطویر است که جمع حبس بضم حین و سکون ساد و فتح یا بسته به معنی
شل و خفت و گفته است بذلك انما هو القيد که گفته اند لغویین
لغوا في الاغصاب در اینجا نیز بسته است هر دو را و از شل شدن اعضا یا
گفته است قوله لغوا في الاغصاب و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
على بعض قولهم شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
هو بفتح الهمزة و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
الغصبات و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
این اثر ذکر کرده است که اغصاب صواب و اغصاب معول و اغصاب صواب و اغصاب
الغصبات است لغوا في الاغصاب و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
الغصبات و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن و شل شدن
این اثر ذکر کرده است که اغصاب صواب و اغصاب معول و اغصاب صواب و اغصاب

شانه از علاج و دوا نباشد نمی آید که می باشد استخوان فیل کس لهذا اختلاف بود
در آن ظاهرش آنست که بود باشد او استخوان دندان فیل و عیاضه انداز
سوار و شانه و در حدیث واقع شده است که شانه کردن بانه علاج ذایل
میکرد اند و با و طایعون را و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و حضرت امام حسین
صلوات الله علیهم شانه میکردند و اند شانه علاج ذکر کرده است صاحب
قاموس که هرگاه دو و کند بر زهرمت و درخت با استخوان فیل نزدیک شود
بآن کرم و غیره بآن ضرر و هرگاه کج و هر روز بعد از دو در آن استخوان فیل را
زنی بآب و صابون و روز در روز بخت با و مغایرت شود البته میشود آن
زن آبتن و غرضش آنست که آنرا درخت عرب حواج گویند ثوبان غلام حضرت خیر
صلی الله علیه و آله بود و گویند او ابا عبد الله است سیر کرده بودند او را از قبیله
پس خدیجه و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آنرا نمود و او را و او را
آنحضرت و بعد از آنحضرت در خدمت اولاد آنحضرت تا زمان مودت نمودن یعنی
شیخ فخری که علی بن موسی الازدی علی بن ابراهیم در کتاب کشف الغم نقل کرده است
از کتاب مسنده احمد بن حنبل که در آن کتاب روایت شده است از ثوبان آنرا
کرد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که او گفت که بود و آب و دست حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله اینکه هرگاه تشریف میر و نه نفر آخر عهد و دین آنحضرت
باستانی از اهلش بود حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و اول کسی را که داخل میشد
او و دین می نمود چون از سفر حاجت می نمود حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بود
گفت ثوبان که پس تشریف غریب از زانی فرمود حضرت صلی الله علیه و آله
از سفری پس آمد و دین حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و دید آنحضرت به جای
که او بخت شده بود و مثل برده در خانه منور و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و در

باز وی حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام و دست بند نقره پس
بر کرده آنحضرت و داخل شد بخانه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پس چون دید
آنرا حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گمان کرد و دانست که داخل شده است آنحضرت
بخانه مبارکه او از برای فاطمه آنچه دیده است در طفلان از دست بند نقره و در
در آن لباس بارده پس حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گمان آن برده را از در و پرده
آورد آن دو دست بند را از بازوی آن دو طفل پس برید و قطع نمود آنها را
و مکره و در آن طفلان آنحضرت پس تقسیم کرد در میان دو فرزند و بدین معنی
که بعضی را بدست حضرت امام حسن علیهم السلام و بعضی را بدست حضرت امام حسین علیهم السلام
و او فرمود این را نه بخت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آن دو طفل مصوم
کرد مگر بدین پس گفت آنحضرت از ایشان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و فرمود که ای
ثوبان بر این را بسوی بی طفلان اهل بیت در مدینه یعنی بدین بایان بخت
استحقاق تمام ایشان و بجز از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام کردن بندی
از دست و شده مهره و یا از دست و جبهه کل بنا و فرمود با از مهره و دندان جبهه
بجای جبهه مذکور شد در شرح و دست بر سخن از علاج پس بدینست که اینها
بیت منند و من دوست ندارم اینکه بجز از ایشان طبقات را از رزق و زنده که
و بای ایشان **قال محمد بن یحیی عن الصادق علیه السلام** یحیی عن عمار بن حنیف عن ثوبان
بن الحنفی **قال سمعت ابا عبد الله علیه السلام یقول** لبس علی وجهی الاضبط
الشرف و لا تلغ منی التمریح و هو یبکک فاطمة علیها السلام **قال محمد بن یحیی**
ابنه ثم سمعنا یبکک للفقاه بعضنا لانا و دابة فاطمة علیها السلام **قال محمد بن یحیی**
یحیی عن محمد بن محمد عن ابی اسحق عن یحیی عن ابراهیم عن ابی عبد الله علیه السلام
قال یبکک یقول الله صلی الله علیه و آله **و یبکک** ابراهیم بن محمد بن علی علیه السلام

در حدیث واقع شده است که کاسنی و ضحیت در دره شربت غریب است و نیت
 پنج برک آن مکرر کند بر آلت قطره از بهشت پس بخورد آنرا و میثاق نماید آزاد
 و شرف خورن حضرت امام بنی ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام فرمودند که
 هر چه بخورم نمی سیرد ما را از این دوزخ آن در وقت خورن و ایضا در
 شده است که کاسنی سبزه تره و سبز بهار است و هر که بخورد و در شکم او باشد
 هفت برک کاسنی المیت از در دوزخ و در آن شب ان شاء الله و هر که خواهد
 که بسیار شود مال و فرزندان او پس بسیار بخورد کاسنی را و خورن کاسنی
 شفاست از هر درد و آزار و نیت پنج در دو مری که بوده باشد در شکم
 بنی آدم مکرر کند قطع میکند آنرا کاسنی حضرت امام بنی ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام
 فرمودند که هر کسی که در شکم گمان میکند شفا که سوزد است کاسنی و نیت پنجین بلکه
 منبسط است آن و ضحیت کاسنی بر سبزه تره و سبز بهار مثل فضیلت است
 بر کافور و در حدیث دیگر فرمودند که کاسنی زبانه و میکره آب می را و نیکی میکند و در
 کاسنی گرم و نرم است فرزند میگرداند فرزندان ذکور را یعنی خورن کاسنی
 موجب حصول فرزندان ذکور میشود و در قافوس و مجمع العروس مطهر است که کاسنی
 نافع است از برای معده و کبیر کاه بخورد آنرا و هر گاه صفا کند آنرا با شستن
 بر حصوی که گزیده باشد آنرا خرب نافع است باذن پنج نفع با و بخت در زیر
 مشقه بالث و نفع ذال مجره و ضم را مهله و سکون و او مشقه بجم اخوتین
 ذکر کرده اند که آن در حدیث معروف و توفیق منهایه بکر بسیار و باقی
 و آن نوعی از ریجان کویت و آنرا درخت عرب و کوی نیز گویند و در کتاب
 اعتبار است بدین نوعی که با در فوج نوعی از ریجان کویت و میباشد
 در این که بهما و صاحب کتاب حسن الاداب تفسیر کرده است آنرا با در بخورید

و تفسیر او منی الف تحقیق صاحب قافوس است و بعضی گفته اند که آن با لک و با
 شبه با لک است که تخم آن تخم شربست و بعضی دیگر فکر کرده اند که آن زرد است
 و در کتاب بخت نفع مطهر است که آلبا در فوج با و لکست بوی خیری باشد
 مانند لضع و در حدیث واقع شده است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را خوش
 می آمد از تره با در فوج و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نیز به چنین و در حضرت امام موسی
 کاظم علیه السلام روایت شده است که آنحضرت طیبند در سفره با در فوج را و فرمود
 که هر کسی که در دست میدارد ای که ابتدا کنم در خاک بیاورد و پنج برک
 آن میخورد و سبزه تره را و شتهای طعام می خورد و در ذیل میگرداند آنرا در
 و بر او میخورد هر گاه ابتدا کرده بشم با در فوج از آنچه بخورم بعد از آن از برای طعام
 پس بهر سبزه که بکند در شکم بعد از خورن آن از پنج درده آزار و فساد و چون
 نافع شده از خورن طعام با در طلب فرمودند با در فوج را و بعد از طعام میل نمود
 بر کما می نماید بجا خورن عطا کرده و فرمودند که ختم کند خاک خود را با آن سبزه
 آن کور میکند و هضم می نماید آنچه را که خورده شده است قبل از آن جانچه شتهای
 می خورد و بخت آنچه خورده شود بعد از آن ذایل میکند ثقل معده را و خوشبو
 میکند با و کله و بوی و من را و در حدیث امام بنی ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام
 روایت شده است که آنحضرت فرمودند که هر کسی که با در فوج تره به شربت
 آگاه باشد که در آن شربت خصلت است از آن بیکه گوارا و هضم میکند طعام را و در
 آنکه میخورد سبزه تره با در فوج سبزه تره را که با در فوج سبزه تره را که با در فوج
 و من را و آنچه آنکه شتهای او رو بخت طعام و در آن سبزه تره را که با در فوج
 در در هضم میکند شربت اینست از کوفت با در فوج سبزه تره را که با در فوج
 در شکم آنان قطع نفع میکند جمیع دردها یعنی نفع الاسلام علیه السلام علیه السلام

و فراموش است که آمده است بخوبی اسم مصدر و بنا بر اینست مراد از آن در این
آیه مبارکه خواب باطل شیطانست بعضی از مفسرین نیز حمل نموده اند بر آن
شیخ طریقی علیه الرحمه در تفسیر مجمع البیان بیان نموده است که گفته اند بعضی که
مراد از بخوبی در این آیه مبارکه احصاء است که می شنید آنرا انسان در خواب
ببین مخزون و معنوم میگرداند و در این شیطان مشهور است و در لغت عربی طمان
میکنند شیطان را بر هر یاغی سرکش متمرکز که بوده باشد از ایشان و چون وجوه انابت
و حفاظ نموده اند و در نون شیطان که آبا از این است یا اصلی هرگاه بوده باشد
زائده بالغ خواهد بود و شیطان غیر تصرف و مستحق است از ربط که معنی
سختن و پلاک شدن است و یا از استشاط که معنی خندی و غضب و برانگیختن
و هرگاه بوده باشد اصلیه خواهد بود و تصرف و مستحق از شطن که معنی دوریت
یعنی دور است از ضربه صلاح و یا از شطن که معنی رعیان طویل است یعنی طول
در شتر و فساد و اصلی بودن نون اقرب است بصواب سیبویه ذکر کرده است
در کتب وضع از گنجی بش نون را زائده و در موضع دیگر آن کتاب نقل نموده است
آنرا اصلی حرفی بضم حاء معلقه و سکون زائده متصله بنون و بضم حاء و زای
معنی آمده و نقیض سرور خوشنودیت و جمع آن اخزان است و فعل ثلثی
آن از باب فرج میباشد لازم البته و نقدیه آن بنا بر لغت تیمم هر چه استی نقل
میانند آنرا باب افعال و میگویند اخزان و بنا بر لغت فرشی حرکت است یعنی
بفعل نموده و باب انصرافی آید در این باب متعدی میگویند اخزان بخندان و جهری
ذکر کرده است که قرأت شده است بجه دو در قرآن مجید و منع کرده است ابو بکر
استعمال فعل ماضی ثلثی را متعدی و ذکر کرده است که میباشد متعدی از فعل ثلثی و
میگویند اخزان و متعدی استعمال متعدی در فعل مضارع ثلثی باب انصراف میگویند

بجمله هم صیغه ماضی است از فعل ماضی و هم در انقیام معنی قصد و اراده است
چنانچه در آیه مبارکه و لعلوا لعلوا که معنی مذکور است در بنای میسر است
هم از لعلوا که هم انقیام علیهم شیطان جمع عاقل است و موافق قیاس آن بود که بود
بشد حوطان و اصل عاقل حاط است قلب کرده اند و او را بیا و میگویند
آنرا عاقل و جمع را حیطان صاحب قاموس ذکر کرده است عاقل را نیز در جمع
آن و حاط و لغت دیوار و باغ حصار و را نیز گویند و حمل حدیث شریف مذکور
بر هر دو معنی فعل است از جمله صیغه ماضی و مؤنث غایبه است از فعل ماضی باب
افعال و انقیام معنی پدید آمدن است از خواب و در انقیام معنی بیدار شدن
عین معنی متصله بر ماضی و لغت معنی ترس و خوف و در لغت و عبارت حدیث
شریف و در انقیام معنی بیدار شدن و بیدار شدن و بیدار شدن که بوده باشد
صفت مستند آن هر چند که نقل نموده اند آمدن آنرا از چپک از لغتین ممکن
که بوده باشد لفظ حدیث و در انقیام معنی بیدار شدن و بیدار شدن که بوده باشد
یا متصله یا صیغه ماضی و مؤنث غایبه است از فعل ماضی مجهول از باب شرب شیاء
بجمله شرب بر وزن کباب و بضم شین نیز مثل غراب بنا بر ذکر صاحب قاموس و لغت
عرب بر این است که آمده و آنرا شیء بر وزن عینی میگویند و بنا بر آنرا شیء آید
گویند و صیغه ماضی و مؤنث غایبه است از فعل ماضی ناقص باب نقل و نقل
و لغت عرب معنی قصد کردن و اراده نمودن و متوجه شدن بودی گویند و
کنار و معنی دوری کردن و کناره گردیدن از مردمان نیز آمده و بهر دو معنی مذکور
حمل نموده اند مضمون حدیث شریف را که واقع شده است و نقلی فی بطن است
نظام اللیل فی حدیثیم و در حدیث شریف است باول معنی اول و ثانی معنی
ثانی است یا حیه و لغت عرب معنی جانب است و ذکر کرده اند که آن صیغه فاعله

که آمد به معنی مجموع آن ولی است در فاموس سطر است که ناخبر و ناخبر
 آمد به معنی جانب بقی صیغه مفرد مذکر فاعل است از فعل ماضی باب قتل بقرین
 بنم، مثل عکاب در لغت عرب آب ده نوا گویند چون بیرون آید و جدا شود از
 دامن و مادر میگوید بهشت در آن میگویند آنرا بقی صیغه مفرد مذکر فاعل است
 از فعل ماضی می آید فعل آن از باب ضرب و نصر و فتح در لغت عرب بنا بر اصل وضع
 شکستن برآوردند و بعد از آن استعمال نموده اند آنرا در زخم و شکستن ساز
 اعضاء و رجحان سطر است که الفتح فی الزین خاصه و عوان بقیه فی غیره
و یقال له انشعاب فی غیره من الاضداد و یقال له انشعاب من باب فتن علی
الضمان فی الفکر من باب فتن و بعضی از علما ذکر کرده اند که خبر من است فتح بر خرم و
شکستن هر دو و میانه زخم و شکستن اعضاء و یکبر را که بوده باشند غیر هر دو
رجح بقول مطلق بقی بجز و ضم فاعله مفرد مذکر فاعل است از فعل مضارع معلوم و
 آمد به آن از باب ضرب و نصر و فتح در لغت عرب فخر را گویند که بوده باشد
 با آن قدری از آب و من و ذکر کرده اند که فعل شبیه است بر بقی و آن کمتر است
 از بقی و زیاد تر است از بقی اول بقی است بعد از آن فعل است بعد از آن
 فعل است بعد از آن فتح است و هم آن فعل بضم تاء و سکون فاعله مضارع معلوم
 و یقال بضم تاء و فتح فاعله ماضی قبل از لام است چه می گویند است که الفتح
شبیهه بالفتح و می آید که آله البقی که التعلی که التعلی و قد فعل بفتح
و یقال در فاموس سطر است فعل بفتح و یقال بفتح و التعلی و التعلی
المضای و التعلی در رجحان سطر است التعلی تفعیل مفعله اذنی بقرین و عوا
اکثر من التعلی یعنی شیخ عالم فاضل علی بن ابراهیم بن هاشم الغنی نقل کرده است
 در تفسیرش در آیه وافی هر آیه سوره مبارکه مبادله حق تعالی فرموده است ایضا

نکته الفتن

الغنی من التعلی ان الدین الحق و الحق انما یضاهیه شیئا الا بالذین الله و
 علی الله فلیتقوا کل المؤمن کلمه است که حدیث کرده ام بدین سبب مذکور از
 حضرت امام عین فاضل جعفر بن محمد الصادق علیه السلام که آنحضرت فرمودند که گویند
 نزول این آیه مبارکه اینکه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام دید در خواب که بدین سبب
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله قصد و اراده کرده است اینکه بیرون رود و آنحضرت
 و حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه زهرا و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
 صلوات الله علیهم یجمعین از مدینه مشرفه بیرون رفتند ایشان تا اینکه گذشتند از
 دیوارهای مدینه مشرفه و یا زبانه های حصار و در مدینه مشرفه پس ایشان آمدند و فدا
 شد از برای ایشان دور راه پس گرفت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله راه جانب
 راست را و رفتند تا اینکه رسیدند ایشان لموضعیکه بود در آن درختهای خرما
 و آب پس خرید حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که سفند بزرگی و آن که سفند
 آنجناب است که بوده باشد در یکی از گوشه های او نقطه های سفید پس فرمود و جعفر
 پیغمبر صلی الله علیه و آله بکشتن آن که سفند پس چون خوردند ایشان گوشت
 آن که سفند را وقت شد نه یکی در همان جا و مکان نشان پس پدید آمد حضرت
 فاطمه زهرا علیها السلام از خواب که بایان و ترسان و خیار نموده آن خواب خود را گفت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله پس چون صحیح شد آمد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله با جمعی
 پس سوار گردید آن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را و فرمود که بیرون میاید حضرت
 امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام از مدینه مشرفه و چون گذشتند از دیوار
 دیوارهای حصار و در مدینه مشرفه برخود و ولی هر شد از برای آنحضرت
 دور راه پس گرفت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله راه جانب راست را چنانچه

و می کشند آنرا چنانچه حق تعالی فرموده است وَقُلْنَا يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ خُذْ بِكَ صُلْبَكَ
نه که غایت است از فعل ماضی مجهول باب نصر و بعضی ذکر کرده اند آمدن آنرا از دم تیر
و نه از باطنی میگویند فَتَلْكَ بِكَ چنانچه شایسته است گفتن فَتَلْكَ که متعالیست
و فعل ماضی کشتن است بهر کج که بوده باشد و یا تعظیم را و سکون همه و فتح باشد
بالف بدون تنوین بر وزن فعلی در لغت عرب آنچنین است که برینند آنرا از خواب
و غیر منصرف است کلام آن و جمع آن آمده است لَقَدْ جَعَلْنَا مِنْكُمْ مثل حالت کدگی
و حقیقت آن بنا بر آنچه ذکر کرده اند بعضی از علایم آنست که بدرستی که خداوند
عالیان خلق میکند بسبب مباحثه در ذهنها در وقت خواب موقوف علیه را که
مطابقت بعضی از آنها با آنچه گذشت است و با آنچه خواهد شد و بعضی دیگر مطابق
نیست بلکه شسته و آینه در در حدیث واقع شده است که بدرستی که اعدا است
که حق تعالی آنرا و نبوه قبل از آن و علت اعدا آن آن بود که حق تعالی خواست
ببخشید از پیغمبران را هدایت خلق پس دعوت نمود آن پیغمبر خلق را بعبادت
و اطاعت حق تعالی پس گفتند ایشان که اگر ایمان آوریم ما بتو عبادت و اطاعت
نماییم خداوند عالیا را چه خبر خواهد بود از برای ما گفت آن پیغمبر که اگر ایمان آورید شما
داخل میکنم حق تعالی شما را بهشت خیر برشته و اگر عصیان و رزید و کافر شوید
داخل میکنم خداوند شما را بهشت خیر نماند آنچه گفتند ایشان بآن پیغمبر که چه خبر است بهشت
و چه خبر است و فرخ پس وصف کرد آن پیغمبر از برای ایشان بهشت و فرخ
پس گفتند ایشان که کی داخل خواهیم شد ما بآن گفت آن پیغمبر در جواب
ایشان که داخل شوید بآن در وقتی که فوت شود شما پس گفتند ایشان که چقدر
و چه ایم ما هر دو کان خود را که کرده اند استخوان و پوستیده شده اند یعنی اجساد
ایشان را ملاحظه نموده ایم در دنیا که نبوده اند در بهشت و نه در مار و قنطور

نموده بودند تا بسبب عقاب ارواح را بدون اجساد پس زیاده شد که کتب
استخفاف ایشان باین سبب بر آن پیغمبر پس اعدا است که حق تعالی و بدن خود را
در میان ایشان پس ایشان آمدند بهشت آن پیغمبر و خبر دادند با و بآنچه دیده
بودند و بآنچه انکار میکردند از و فرج آن یعنی میدیدند و خواب خبر را که مثلند و
خوشنود میشو و بآن روح و یا متوحش و خزون میکرد و روح از بدن آن بدو
مقارنت ابدان و اجساد پس گفت آن پیغمبر که بدرستی که خداوند عالیان
خوب است که نام کند جهت را بر شما همچنین خواهد شد ارواح شما چون فوت شود
شما و مانند بهمانی شما در زمین بماند ارواح در عقاب تا آنکه مبعوث شود
اجساد و این ذکر کرده اند بعضی از علما که مستفاد میشو از آنچه در اینک
حادث است اعلام وجود است قبل از آن در آنکه عالم نیز مشبه است به عالم
خواب و باینکه ارواح مشاب و معاقب اند قبل از آن که مبعوث شود ابدان و در
حدیث واقع شده است که حضرت امام سخن ناظرین حضرت محمد الصادق علیه السلام فرمود
مفضل بن عمر که هر که در بدن خوابها که چگونه بدید که در بهشت خداوند عالیا
امر را در آن پس فرج کرد و ندیده است در آنرا در خوش پس اگر میبود و جمع
جایها بهشت پس میشدند کل مردمان پیغمبران را که سکوی خداوند عالیا و اگر
میبود و جمع از فرج میشو و مطلق در دیدن آنها نفع و سود بلکه میبود و یکی هر روزه
و بوح پس کرد و اند حق تعالی بعضی از آنها را در بهشت در بعضی از اوقات تا آنکه
منقطع شوند سبب آن مردمان و بهر سبب بماند بآن آنچه بوده باشد موافق
مصلحت ایشان و احترام نمایند سبب آن از آنچه بوده باشد موجب خیر است
ایشان و که در این سبب یاری از آنرا در فرج بآنکه احتیاج کنند مردمان بر آن سخن
اعتقاد در و بهشت شده است از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمودند که

خواب میباشد بر همه یکی خواب دیدن بشارت و خوشنودیت از جانب
خداوند عالمان و یکی دیگر موجب خزن و دود و همت که چنانچه از جانب شیطان
و یکی دیگر آنست که حدیث میکند آن ان نفس بآن پس می بیند آنرا و خواب از
تحقیق بعضی از محققین نیز چنین مستفاد میشود که خواب بر همه همت یکی رویای
مصادقه است و آن خبریست که مشاهده میکند آنرا نفس مطمئنه از روحانیات و از
عالم علوی و این خواب است واقعی و واقع میشود البته تعبیری میکند آنرا و یا بگوید
کنند بحسب آنکه آنچه بوده باشد در عالم علوی تحقیق است بکل آن و تعبیر و
تبدیل نیست در آن و میباشد آن مثل وحی منزل موافق واقع و وقت آن
بعد از افشای و دلکش نیست که وقت حلول ملائکه مقربین و حوالی است
و گاه است که ظاهر میشود از آن بعد از آنکه بکسبت آنکه اودان کرده است آنرا
نفس از عالم علوی قبل از نزول بر زمین و یکی دیگر خواب شیطانیست که گفته
و مخرون میشود بسبب آن پس این آنجاست که مشاهده میکند آنرا در وقت شیطان
وقت شیطانی و فقیه و محول امور شریره بکسبت شیطان و نفس شیطانی و یکی
دیگر آنست که می بیند در خواب بر تخت در نشیمن از وقت متخلف و متوقف و طاهر است
آنست که بوده است این اصفاست و در اصل بود بآن خبری از رویای صادق
و شیطانیته و اکثر آنست که دیده شود این دو تاملی اخیر در وقت اولی است واقع
شود این دو تا بحسب تعبیر و در حدیث واقع شده است که حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله فرمودند که خواب سبب است بر باری مرغ پرند و پر و در میان ما و می
که تعبیر نماید آنرا و چون تعبیر نمایند پس واقع میشود بر آنچه تعبیر شده بآن از یک
و بعد پس باید که نقل نمود آنرا بر دهان حافل خبر که این اثر نقل کرده است که زنده
در خواب دیده که ستون خانه او شکست بخدشت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

آنحضرت عرض کرد و شوهر آن زن در سفر بود آنحضرت فرمودند که خواب تو دلالت
میکند بر اینکه بیا بد شو هر تو بزودی و سلامتی از سفر جان شد که فرموده بود و حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله بعد از مدتی باز آن زن در خواب دید مثل آنچه را که دیده بود
قبل از آن مرد و آنست که بیا بد بخدشت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در عرض راه
برخورد بانی بگو و نقل کرد ما و خوابش را بگو گفت که تعبیرش آنست که فوت شود
شوهر تو پس آن زن داخل شد بخدشت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواب را
عرض کرد و آنحضرت فرمودند که نقل کرده خوابش را بگو آن زن عرض کرد که
در عرض راه بر خودم بانی بگو و نقل کردم با او و تعبیر کرد چنان آنحضرت فرمودند که
واقع میشود خواب بر آنچه تعبیر شود و اول آن بان خدا حضرت امام رضا علیه السلام دانست
شده است که آنحضرت رویت نمود از پدر بزرگوارش از جد حاکم درین از حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله که آنحضرت فرمودند که هر که بدین حد مراد خواب پس تحقیق که دیده است
مر آنست اینکه شیطان متمثل میشود بصورت من و نه بصورت یکی از اوصیای
من و نه بصورت احدی از ائمه شیعیان ایشان و بدینست که رویای صادق است
از حضرت و خود از خوابت و در حدیث آمده است که رویای مؤمن در آخر آن
خیریت از صفت جزء از خوابت و در حدیث واقع شده است که رویای مؤمن در آخر آن
چیز دو موضع واحد است یعنی موضع هر دو دل است و از احادیث معلوم میشود که دل
و علم پادشاه را داخل تمام است و جمیع امور حتی آنکه خواهها میباشد است و دست
و در پادشاه حلال و در پس و میباشد کذب و دروغ و در زمان پادشاه فاسق عالم
و یکدیگر و با و صواب و بد و دیگر و در ماضی و خواب و در شکم و در غل
با و در مثال آنها را نیز در خلقت تمام است در صدق و در سستی خواب الله اعلم بالصواب
صفت صفت و کسر مناد و بگوید کون من بجه متعلقه باشد نقطه در لغت عرب و کسبه

عفت را گویند که مخلوط و منموج شده باشد در آن ترونگ آن و ايضا آمده است
صفت معنی جمع و خلط و اصفاست احلام معنی احلام است مثل اصفا
خیش و بگویند اصفاست احلام بر روی آنجا بکده صحیح باشد تا دل آن بکبت
مخلوط شدن صدق و کذب در آن جوهری گفته که با اصفاست احلام الکونی یا
الحق لا یصح تا دلها را بکبت لهذا وصفه لایست خلت و از حد شریف مذکور
من نیز خلط صدق و کذب در اصفاست معلوم است بکبت آنکه بود و چون و قتل خفت
احمسن علیه حق مطابق واقع معنی سنجش بود که محمد بن محمد السلی معروف
بیاضی علی الزهر است کرده است در تفسیرش ابراهیم که او رویت نموده است
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام دید و خواب که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما
شهر منموج یا منقول تر بود از او است پس مخزون و منموج نمود حضرت فاطمه زهرا
علیها السلام که آن پس اخبار نمود آنحضرت را آنچه دیده بود در خواب که حضرت غیر صلی الله
علیه و آله پس فرمود حضرت غیر صلی الله علیه و آله که ای زهرا پس منتقل شد آن در
پیش روی حضرت غیر صلی الله علیه و آله آنحضرت فرمود و بر روی صادقه که تو نموده
بخبرت فاطمه زهرا علیها السلام این بخارا روی صادقه عرض کرد که نه من نمودم بآنها
آنرا این حضرت غیر فرمود که با اصفاست تو نموده بخبرت فاطمه زهرا علیها السلام این
بخارا اصفاست عرض کرد که بی بار صلی الله علیه و آله آنرا با آنحضرت حضرت غیر
صلی الله علیه و آله فرمودند که چه چیز اراده نموده بودی تا آن اصفاست عرض
کرد که اراده کرده بودم از نمودن آن آنکه مخزون کرده ام حضرت فاطمه زهرا علیها
پس آنحضرت فرمودند بخبرت فاطمه زهرا علیها السلام بکبت دل را ای آنحضرت که
بشود آنجا بگوید اصفاست نسبت این جزئی یعنی اصفاست جزئی نیست که گفته

نام باشد بر آن که مخلوط میباشد از صدق و کذب آنچه دیده در خواب بکبت
آنکه بود و قتل و در حق حضرت امام حسین علیه السلام مطابق صدق و واقع جانچه مذکور
شد در شرح **قوله لا یصح** یا سنا و عتق منی بن جعفر علیه السلام از امام
علیه السلام قال قال علیه السلام استاذن اعنی علی فاطمة عجبته فقال
رسول الله صلی الله علیه و آله لا یصح و من لا یزالک فقال قلت ان لم یکن
یزالک فاما انما و هو جسد الیخ فقال رسول الله صلی الله علیه و آله انک تسبعت عجبی و
یذکر الیخ و قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله من لم یزالک فاما انما و هو جسد الیخ
تكون اذن من یبها فکلم یذکر فکلمنا عجبته فاطمة عجبته فکلمنا عجبته فکلمنا عجبته
من یبها انک تلم فکلمنا عجبته فقال رسول الله صلی الله علیه و آله فاطمة عجبته
شرح عجبته منموج و منموج فاطمه زهرا علیها السلام باب قبل و عجب در عجب
شریف معنی منع کردن از نمودن آنرا است از سر و معنی مذکور نقل شده است و نسبت
عرب جوهری گفته عجبته ای منموج عن الدخول و لما هر شربت که شستن باشد
جایز که معنی در بان و عجبش عجب باشد بر چشم است و عجب نمودن را در آن
امر را در میراث ثلث از معنی منموج مرآة و انما زهرا گویند جانچه من فاطمه را در
گویند عجب باشد و ذکر و مینش آن ای عجزه وصل و با عجزه وصل و نقل شده است در مع
من عجزه وصل فتح و کسر و می یذکر عجبته آن از لفظش و یا نه است بکبت آن
صیغه جمع از لفظش صاحب قاموس ذکر کرده است که شسته شده است از عجب
متمم و جمع آن و هر که بوده باشد با عجزه وصل ذکر کرده اند در راه هم آن
سبب فتح را و انما دختر را و انما و عجب را موافق عامل و میباشد تصدیق آن
با عجزه وصل هر که و انما که دختر نماید آنرا حذف بنمایند همه آنرا میگویند
مردم و در زن منموج بعضی ذکر کرده اند که جایز است در منموج نقل کردن عجزه

برای سکنه و حذف همه مذکور پس گفته شود مره و غیره و چون جمله و سکون و او و
فخ را وصل بهاء در تحت عرب آمده است یعنی آنچه بر آید آنرا از ظهور
آن و کل آنچه پیش از آن بر آید و جای نماید از کشف و بروز آن و اینها آمده است
در لغت یعنی زن چنانچه ظاهر حدیث شریف مذکور است که است که است که است
می شود از ظهور آن چنانچه جای نماید می شود از ظهور هر چه و جمع آن خوانند
بکون و او و فتح و او است و قرائت شده است در آیه مبارکه که لَا تَقْرَأُ
لَا تَقْرَأُ و در جمع الجوزین مسطور است که الْعِدَّةُ الشَّكُّ وَالْأَمْرُ
السُّوْمَةُ وَالْعِدَّةُ لِقَعْدَةِ الشَّكِّ لِقَعْدَةِ الشَّكِّ سِتْرَةُ الْإِنْسَانِ أَلْفَةً أَوْ حَيَاءً
فَأَمَّا عِدَّتُهُ وَتَلْبَسُهُ عَمَلُكَ بِالنَّكْبِ وَالْقَبِيحِ فَالْقَبِيحُ لَا تَلْبَسُهُ
وَلَقَدْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَقْرَأُ عِدَّتَهُ و قرائت عِدَّتِهِ الْمَدْرُجَةُ وَتَقْرَأُ عِدَّتَهُ
لِقَعْدَةِ الشَّكِّ لِقَعْدَةِ الشَّكِّ لِقَعْدَةِ الشَّكِّ لِقَعْدَةِ الشَّكِّ لِقَعْدَةِ الشَّكِّ
در کتاب نهاده نیز آمده است که در لفظی مذکور و در شش جزوهای
مسطور است که هر یکی است که جمع عِدَّتِهِ بکون و او است و قرائت
تحریک حرف ثانی صکله در جمع اسماء که نهاده باشد حرف ثانی با و او و او
و قرائت عِدَّتِهِ بکون و او است و قرائت عِدَّتِهِ بکون و او است و قرائت
که باید بود آنرا و ناخوش است کشف و ظهور آن مابین ناف و زانو
مرد است و در زمان آنرا و جمع حدیث آن است حتی می بردی است آن
و چنین نیست در کتب آن قضا فقه قاف و سکون عین محله منقلبه بر محله
جمع و نه آنجا نیست که بوده باشد در آنجا و نه آنجا و جمع آن عِدَّتِهِ بکون
و او است و در جمع الجوزین مسطور است که قَدْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَقْرَأُ
عِدَّتَهُ و قرائت عِدَّتِهِ بکون و او است و قرائت عِدَّتِهِ بکون و او است

که را و ندانم و نه نسبت در حلی شعر صفایان و مشهور است که اسم قرین است
از زمانت مخرج و بود و است قلب را و ندی از آن و تحقیق بقصد مذکور
در باب سابق هرگاه خواهند رجوع بآنجا فرمایند سَيَدِّعِيلُ الْمَعْدُ
بْنِ عَلِيٍّ بِنِ جَبْرِ اللَّهِ أَحْسَنُ الرَّأْيِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ و او است که کرده است
در کتاب نوادر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که آنحضرت روایت نموده
از پدر زان حالش که فرمود و حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام که طلب از آن
در خدمت و نقل شدن نمودند که در نایابی از حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
باینکه در منزل شود و بخدمت آنحضرت بسبب منع فرمود و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
آن کو را بنهار او خدمت نداد و باو باینکه داخل شود بخدمت آنحضرت پس حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود و نه بخدمت فاطمه زهرا علیها السلام که بجهت و سبب
منع کردی او را و خدمت و دخل ندادی باو و حال آنکه او نمیدید تو را پس عرض
کرد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بخدمت آنحضرت در جواب که اگر چه نمیدید او مرا
پس من میدیدم او را و میشنیدم و میبوییدم و اینها پس حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله فرمودند که شماست میدیدم و میشنیدم و میبوییدم و اینها پس حضرت
و اینها سید عالم بعد از روایت کرده است در کتاب مذکور بهمان استناد
که فرمود و حضرت امیر المؤمنین علی السلام که پرسید حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
از اصحاب که کس از زن که چه چیز است حقیقت زن عرض کردند اصحاب
که زن عوره است یعنی باید که نود و نه باشد پوشیده و نهان و ناخوش است
کشف ظهور او آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که در چه وقت میباشد زن
نزد بکر بخند او را و عالمیان پس ندانند آنرا اصحاب و قیام نتوانستند نمود
بجواب پس چون شنید این را حضرت فاطمه زهرا علیها السلام گفت در جواب که بکر

[illegible]

و گفته است که آمده است نصبت و رفت عرب یعنی تب می آید ثلثی از حردان لازم و الباقی آید متدی مثل ثلثی از بایب افعال و الباقی ذکر کرده است که در حدیث نبوی صلی الله علیه و آله واقع شده است که آنحضرت فرمودند که حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بار چه کشتی است ازین هر که یاری و همراهی کند با و بر آرد در جنت او را و فخر بن جبریت گفته است که از وی او پس یاری و همراهی نموده است با من و بر آرد و هست حاجت مرا و فقرت حاجت است و در زمین بجنت که از وی یعنی امیر مدین آنحضرت میسر بدان دختر کرامی من و فرود می آید و نزد یک می شود و این آنحضرت فرموده و نزدیک شود بان فرزند و لب من الباقی ذکر کرده است که در حدیث فاطمه زهرا علیها السلام واقع شده است که چون بمید آنحضرت علیها السلام را حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خوشی الی خود شست و میشد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله از دیدن حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و نورانی و شکفته بشد و روی منور حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و ظاهر و هویدا میشد در روی مبارک آنحضرت آنرا خوشی و منور چون معلوم می شود که احادیث سه گانه مذکور فایده و ممتوا است در نزد شیعیان بمرتبه که ذکر کرده اند لغویین از ایشان و شرح و تحقیق نموده اند الفاظ آنها را موافق واقع پس ضرور و مناسب بود که ذکر شود در این باب و یاد رباب سابق تا محبت باشد بر هرستی منافق ظواهر که بوده است آن حضرت و نصیب این غلام که ذکر نمایم از کتب مشهوره ایشان در انتقام ختم شد بان کلام در حد اول احوال حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بعد از این شروع خواهد نمود بجزآن الله الملک العظام بشیح باب پنجم در ذکر عود وی حضرت فاطمه علیها السلام و ابواب بعد از آن در سایر احوالات آنحضرت ان شاء الله تعالی بزیارت رقم مبارک قدر تو اوم در شب حد رمضان ۲۳ ساله المشرق شد

مهر و خورشید و ماه و ستاره
در این کتاب به بیان رسد
نویسنده یار کار بخدار
دانش کمالی و خردی خط
کتاب مکتوب

55791

